

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Ş İ İ R

İSMAİL UYAROĞLU

Kedileri Severken Ağlayınız

Toplu Şiirler (1967-2017)

YAPI KREDİ YAYINLARI

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

KEDİLERİ SEVERKEN AĞLAYINIZ

Toplu Şiirler (1967-2017)

İsmail Uyaroglu 1948'de, Balıkesir'in Balya ilçesinde doğdu. İki aylıkken annesiyle babası ayrılınca dedesinin yanında büyüdü. Aydın Ortaklar Öğretmen Okulu ve İstanbul Çapa Eğitim Enstitüsü'nde parasız yatılı okuyarak Türkçe öğretmeni oldu. Maraş, Malatya, Kars ve İstanbul'da, ortaokullarda çalıştı. Bir ara öğretmenlikten ayrılarak kısa sürelerle değişik işler yaptı. ('Çat kapı' pazarlamacılık, sokaklarda gazete satıcılığı, kitap sergiciliği vb.) 1974'te hastalandı, bir yıl sanatoryumda yattı. 1980'de öğretmenliği tümüyle bırakarak yayınevlerinde çalışmaya başladı. Daha sonra *Cumhuriyet* gazetesinde düzeltmenlik, reklam şirketlerinde metin yazarlığı yaptı, ansiklopedilere madde yazdı, işyerlerine eşantyon ürünleri sattı, dershanelerde üniversite hazırlık kursları verdi. 12 Mart ve 12 Eylül dönemlerinde birkaç kez yargılandı, hepsinde beraat etti.

Şiir yazmaya, eğitim enstitüsünde hocası olan Behçet Necatigil'in yüreklen-dirmesiyle başladı. İlk şiiri 1967'de, *Yordam*'da yayımlandı. 1974'te, *Milliyet Sanat Dergisi*'nin düzenlediği yarışmada, yılın başarılı genç şairlerinden biri seçildi. 1977'de, Antalya Film Festivali çerçevesinde yapılan Uluslararası Sanat Şenliği Oyun Yarışması'nda, *Adsız Oyun*'la birinci oldu. Ertesi yıl, Yakacık Sanat Şenliği Öykü Yarışması birincisi olan Uyaroglu, bir ara –şiir ağırlıklı olmak üzere– çocuk kitapları da yazdı. Bunlardan *Çocuk ve Şiir*'le 1978 Türk Dil Kurumu Çocuk Yazını Ödülü'nü, *Bir Liranın İki Günü*'yle 1979 Yunus Nadi En Güzel Çocuk Romanı Armağanı'nı kazandı. *Hayatı Karşılayan Şiirler* kitabıyla 1981 Yazko Şiir Büyük Ödülü'nü alan İsmail Uyaroglu'na, *Lanettayın Bir Şair*'le 2005 Yunus Nadi Şiir Ödülü, *Kirli Şiirler*'le de 2008 Cevdet Kudret Edebiyat Ödülü verildi. (Bu kitabında, manifesto niteliğindeki "Kirli Şiir Üstüne Çıkmalar"ı da yer aldı.) Uyaroglu, daha sonra 5-7-5'ler ile 2012 Melih Cevdet Anday Şiir Ödülü'ne, *Surların Arkası* adlı oyunuyla da 2012 Dil Derneği Kerim Afşar Ödülü'ne değer görüldü.

Kitapları

Şiir: *Aşkta ve Umuttan Aldım Rengimi* (1978), *Yakında* (1980), *Hayatı Karşılayan Şiirler* (1981), *Şiir Kitabı* (1982), *Bir Demet Diken* (1983), *5+2'ler* (1984), *Üç Nokta Yan Yana* (1985), *Ve Aşk* (1985), *Ölüme Önsöz Gibi Yaşayan* (1985), *Ateşin İçinden* (Toplu Şiirler, 1985), *Şiir... Ölümçül Yolculuğun Senin* (1987), *Lanettayın Bir Şair* (2004), *Kedileri Severken Ağlayınız* (Toplu Şiirler, 2007), *Kirli Şiirler* (2008), *5-7-5'ler* (2012), *Son Çentik* (2014), *Tereke* (2019). **Öykü:** *Leş* (Karışık Kitap, 2016). **Oyun:** *Adsız Oyun* (1986), *Surların Arkası* (Karışık Kitap, 2016). **Aforizma-Değini:** *Estikçe* (Karışık Kitap, 2016). **Çocuk Edebiyatı:** *Gül Sağanağı* (1976), *Çocuk ve Şiir* (1977), *Bir Liranın İki Günü* (1979), *Büyüdüğünce* (1986).

*İsmail Uyaroğlu'nun
YKY'deki Kitapları:*

Kedileri Severken Ağlayınız - Toplu Şiirler (2007)
Kirli Şiirler (2008)
5-7-5'ler (2012)
Son Çentik (2014)
Karışık Kitap (2016)

İSMAİL UYAROĞLU

KEDİLERİ SEVERKEN
AĞLAYINIZ

TOPLU ŞİİRLER
(1967-2017)

YAPI KREDİ YAYINLARI

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Yapı Kredi Yayınları - 2543
Şiir - 232

Kedileri Severken Ağlayınız – Toplu Şiirler (1967-2017) / İsmail Uyaroğlu

Kitap editörü: Güven Turan

Kapak tasarımı: Nahide Dikel
Kapak fotoğrafı: Zeynep Uyaroğlu

Baskı: Mega Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.
Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1 Baha İş Merkezi
A Blok Kat: 2 34310 Haramidere / İstanbul
Telefon: (0 212) 412 17 00
Sertifika No: 12026

1. baskı: İstanbul, Ağustos 2007
2. baskı: İstanbul, Ekim 2011
Genişletilmiş 3. baskı: İstanbul, Ocak 2019
ISBN 978-975-08-1281-1

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2006
Sertifika No: 12334

Bütün yayın hakları saklıdır.
Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
İstiklal Caddesi No: 161 Beyoğlu 34433 İstanbul
Telefon: (0212) 252 47 00 Faks: (0212) 293 07 23
<http://www.ykykultur.com.tr>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: <http://alisveris.yapikredi.com.tr>

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

İçindekiler

AŞKTAN VE UMUTTAN ALDIM RENGİMİ

İlk Şiirler

- 23 • Kaçak
- 24 • Atlas
- 25 • Kıyı
- 25 • Şiir
- 26 • ABC
- 27 • Savaş ve Barış
- 28 • Sevişken
- 29 • Hayata Koşma
- 30 • Kurşun
- 31 • Yan Yanayken En Çok
- 32 • Aşkçekişen
- 33 • Karanlığa Koşma
- 34 • Aşk Suresi
- 35 • 23.4.1970, İskenderun
- 37 • Çok Yaşa Ölüm
- 38 • İyi Hüzünler
- 39 • Gökyüzü, Güzel
Gökyüzü
- 40 • Güneyliye Koşma
- 41 • Bitmeyen Şiir
- 42 • Şiir, Kütahyalı
Kadınlar, Sokakta
Gezmenin Erdemi ve
Kaka Üstüne

Namlusu gülle ovulup Parlatılmıştır şiirimin

- 45 • Güzelleme, Kavgaya
- 46 • Adı Konmayan
- 48 • Varılan
- 48 • Silah
- 48 • Direnç Yüreğim
- 49 • Gül
- 54 • Ve Gir Koluma
- 56 • Hınçlıyız
- 57 • Haydi Şiirim Ateş
Hattına
- 59 • Ölüme Gölgesini
Düşüren
- 60 • Ama Umudu Değil
- 60 • Şafak
- 61 • Toprak, Çilekeş
Toprak
- 63 • Filistin
- 64 • Gerçek ve İmge Üstüne
Küçük Bir İç Diyalog
- 64 • Kaynak
- 65 • İçerde de O
- 66 • Militan Kızın Şiiri
- 67 • Mektup
- 69 • Bir Dağ Destanı
- 71 • Genç Bir Ozanın
Ardından Küçük
Ölüm Şiirleri
- 73 • İçerde Olana Şiir

- 74 • Aşk
- 75 • Aşk 2
- 76 • Koşma

YAKINDA

- 79 • Yakında
- 80 • Gökyüzü ve Şiir
- 80 • Gökyüzü ve Ölüm
- 81 • Gökyüzü ve Gerillalar
- 82 • Küçük Bir Yol Şiiri
- 82 • İşkenceciye Bir Soru
- 83 • Sanatoryumdan Mektup
- 86 • Lorca İçin
- 87 • Kanlı Şiirlere Hazırla Beni
- 89 • Gurbetteki Yaralı Öğrencinin Türküsü
- 90 • Gecekonduyu Yıkılan Kadının Türküsü
- 92 • İnançla, Umutla Örülü O Şey
- 94 • Yolculuk
- 95 • Çocuklar, Evler
- 96 • Ölü, Çam, Balta
- 98 • Ben Kalender Bir Şairim
- 100 • Yaşasın Nötron
- 102 • Tanrı ve Patron
- 103 • Öldüremez Seni Kalles Bir Kurşun
- 104 • Çocukluğun
- 105 • Çocukluğun 2
- 106 • Çocukluğun 3

HAYATI KARŞILAYAN ŞİİRLER

- 109 • Ömrüm, Bana Bağışla Bu Şiiri
- 111 • Ölüm Hayatı Kuşatalı Beri
- 112 • Kardeşlerim, Gerillalar
- 113 • Ölenler İçin Güzelleme
- 113 • Küçük Burjuva Maceracısı
- 114 • Bu Şiiri En İyi Ali Rıza Anlar
- 115 • Bir Eylül Günüydü
- 116 • Yeşil Yağmur
- 116 • Küçük Bir Seveda Şiiri
- 117 • 25.4.79
- 117 • Bir Güneş, Bir Kar
- 118 • Defter
- 118 • Küçük Bir Ölüm Şiiri
- 119 • Buruk Şaka
- 119 • Bir Kötümserin Ölüm Özlemi
- 120 • Konsomatris
- 122 • Bach'ın Mi Majör Keman Konçertosu
- 122 • Kar ve Sessizlik Üstüne
- 123 • İstanbul'da Akşam
- 124 • Antalya İzlenimleri
- 127 • Necatigil İçin, Saygıyla
- 127 • Sevinç
- 128 • "Şimdiki Çocuklar Harika" Değil

ŞİİR KİTABI

- 131 • Acımın Gülüdür Şiir
- 131 • Aşk Şiirleri
- 132 • Aşk ve Şiir
- 132 • Ateş Gözlü
- 133 • Ayna
- 133 • Aysberg
- 133 • Balıkçı
- 134 • Çılgıktır Şiir Ama
- 134 • Çocuk Şiirleri
- 134 • Deniz ve Şiir
- 135 • Dev/in Şair
- 135 • Geceyse Bile
- 136 • Gül Yaprığı
- 136 • Haber Veren
- 137 • Hançer
- 137 • Hüznün Şiiri
- 137 • Irmak
- 138 • İmza
- 138 • İpek
- 138 • İstanbul'da Kar Şiiri
- 139 • Kan
- 139 • Kar ve Şiir
- 139 • Kara Şiir
- 140 • Karanfil Kokusu,
Gül Rengi
- 140 • Kılıç ve Dalkılıç
- 141 • Ki Bilsin Benden
Sonrakiler
- 141 • Kirmen
- 141 • Kuş
- 142 • Okurunu Bekleyen Şiir
- 142 • Pay
- 142 • Pir ve Amentü
- 143 • Seçim
- 143 • Silah ve Çiçek
- 143 • Şairin Dörtlüğü
- 144 • Şairin Mezar Taşı İçin

- 144 • Şiir Ana
- 144 • Şiir Çiçeği
- 145 • Şiir, Sevgilim
- 145 • Şiir Sevinci
- 146 • Şiir ve Balkon
- 146 • Şiirin Kaynağı
- 146 • Şiirin Özeti
- 147 • Şiirin Üç Kuralı
- 147 • Tan
- 148 • Taşarken Yüreğinden
Keder
- 148 • Uçurum
- 148 • Yaratan
- 149 • Yazılmaya Başladı Bile
- 149 • Yorum
- 150 • Yüreğe Çizili

BİR DEMET DİKEN

- 153 • Sunu
- 154 • Acı ve Şiir Üstüne
- 156 • Şiir, Her Şey
- 157 • Öyle Yalnızım ki
- 158 • Ağlamak İstiyorum
- 159 • Güller Bile Kokmuyor
- 160 • Ateşin İçinden
- 162 • Gri
- 163 • Dehliz
- 164 • Irmak ve Dere
- 164 • Karanlık Şiir
- 165 • Gece ve Gece
- 165 • Gece... Yağmur
Yağıyor
- 166 • Kendi Küçük Dünyamı
Seviyorum
- 168 • "Cehennem"
- 168 • Sevince Bulaşan Kan
- 169 • Toroslar ve Deniz

- 169 • Geceleyin
- 170 • Vincent'ım Benim
- 170 • Çılgılık Çılgılaşa
- 171 • Ölüm Dörtlüğü
- 171 • Ölüm Dersi
- 172 • Bilmece Değil
- 173 • Şair ile Şiir
- 173 • 10 Derste Şairlik
- 174 • Sayım
- 175 • Aykırı Uyak: Düğme
- 176 • Hepsi Hepsi Bir Bakış
- 177 • Siyah Sözlük

5+2'LER

- 181 • Akrep
- 181 • Ay
- 181 • Bir Yaz Günü, Gülhane Parkı'nda
- 182 • Çay Bahçesinde
- 182 • Çocuk
- 182 • Dal
- 183 • Eski Bir Fotoğrafa Bakarken
- 183 • Gece, Yolda
- 183 • Gittin de
- 184 • Giz
- 184 • Gök
- 184 • Gül ve Küfür
- 185 • Konuşma
- 185 • Kördüğüm
- 185 • Ne Zaman
- 186 • Nokta
- 186 • Ormantik
- 186 • Parktaki Kadın
- 187 • Perde
- 187 • Sabaha Kadar

- 187 • Sabahleyin
- 188 • Serçe
- 188 • Serinleten Ter
- 188 • Sevmeme Beni
- 189 • Sıkıntı
- 189 • Silerek Sevinci
- 189 • Siyah ve Zor
- 190 • Tanıdığım Tek Duygu
- 190 • Umarsız
- 190 • Vapurda
- 191 • Yağmur ve Yalnızlık
- 191 • Yalnızlıkta Tek Seçenek
- 191 • Yavaş İç
- 192 • Yeter ki
- 192 • Yık Kendini
- 192 • Yine de

ÜÇ NOKTA YAN YANA

- 195 • Kış da Biter
- 196 • Suçlular İçin Dörtlük
- 196 • Yaşanmış Türkülerden
- 197 • Hücrede Şiir
- 198 • Hayatımıza Dair Notlar
- 200 • Üç Nokta
- 202 • Mayalanıyor Mavi
- 203 • Beşi de
- 203 • Org.
- 203 • Kaçınılmaz
- 204 • Ay Doğsun
- 206 • Özlem
- 208 • Er Geç
- 209 • "Bir Çift Güvercin"
- 210 • Göğün, Kırların ve Hepimizin
- 211 • Görüşmeden Sonra
- 212 • Övünçle

- 212 • İçerde Sevgiliyi
Düşlemek
- 213 • Parlar Bir Işık
Halkası Gibi
- 213 • Gökyüzü Görünmeli
- 214 • Gülten Akın İçin
- 214 • Kendim İçin

VE AŞK

I

- 219 • Sendin Serçe
- 220 • Ağart Beni
- 220 • Kelebek
- 220 • Uzayıp Gidiyordu
- 221 • Yine Boynun
- 221 • Eşikte
- 221 • Mekik
- 222 • Beyaz
- 222 • Sessiz Sarsıntılarla
- 223 • Yeni Söylenmiş Gibi
- 223 • El Ele
- 224 • Çağlayan
- 224 • İki Gün Görmedim de
Seni
- 224 • Yves Saint Laurent
- 225 • İç İçe
- 226 • Ofset
- 226 • Villa
- 226 • Patika
- 227 • Sürpriz
- 227 • Felaketlere Gülecek
Kadar
- 227 • Aşkımızın Şiirini
Yazarken
- 228 • Der Gibiydin İçerken
- 228 • Caddenin Ortasında

- 229 • Ağlamaya Başladın
- 230 • Sel
- 230 • Asıl Kimlik
- 230 • Güzelliğini Gelişin
- 231 • İkili
- 231 • 194/B
- 231 • Ört Yumuşacık Gölgeni
- 232 • İkisi de Güzel
- 232 • Karşılıklı Ayakta
- 233 • Düş
- 233 • Oda Şiiri
- 234 • 6x9

II

- 237 • Çıt!
- 238 • Şimdi Yoksun
- 238 • Eskisi Gibi
- 239 • Kor
- 239 • Yok Olmak Pahasına
- 239 • Ürkek
- 240 • Bizimdi İstanbul'un
Bütün Sokakları
- 240 • Nöbet Tutar Gibi
- 240 • Unutamazsın

III

- 243 • Aşktır, Muhabbetle
Öldürür

ÖLÜME ÖNSÖZ GİBİ YAŞAYAN

- 247 • Platonik
- 248 • Yenikapı'da İki
Yalnızlık Sorusu
- 248 • Hazine
- 249 • Kedim

- 249 • Kapkara Mizah
 250 • Travolta Gençliği
 250 • Büçük
 250 • Çağrışım
 251 • Karanlık
 251 • 31 Aralık 1983 Gecesi
 251 • Silinmiyor
 252 • Burkulmuş, Siyah
 254 • Yalan Şiir
 254 • İki Kelimeyle
 255 • Çocuklar da İntihar Eder
 255 • Çözüm
 255 • İntihar Dörtlülüğü
 256 • Çiçek
 256 • Grafik
 257 • Sızarken Kanın
 257 • Özenli Burucu
 257 • Döküm
 258 • Unutamadım Seni
 259 • Asla
 259 • Gülhatmi
 259 • Şiirbaz
 260 • Diyalog
 260 • Satranç
 260 • Biraz Ötemde
 261 • Usulca
 261 • Bakarsın Uyanırım
 262 • Vasiyetimdir
 262 • Ölünceye Dek
 262 • Doymadım
 263 • Kuytularda
 264 • Bir Pazar Günü,
 Yedikule Surlarında
 264 • Ateşengiz
 265 • Acironomi
 265 • Göksel Rapor
 266 • Işık Yorumu ya da
 Varamamak
 266 • Hangi Acıdan
 267 • Asmalımescit'te
 268 • 'Madde' ve 'Metin'
 Yazarken
 268 • Onlar İçin Dörtlük
 269 • Hikâye
 269 • Ferhat Yorumu
 270 • Yıkım
 271 • Evde
 271 • Evlilik
 272 • Melekler Siyah Giyer
 272 • Beyaz Ölüm
 272 • Esin
 273 • 1 Ocak 1985 Sabahı
 273 • Kelebeğin Kısa Tarihi
 274 • Ölümüne Önsöz Gibi
 Yaşayan
 274 • Ağaç
 275 • Bir Türlü
 275 • Gitsem Şimdi Oralara
 276 • Koş-ma
 277 • Yalnız Şiirim
 277 • 'Daktilo Kız' İçin İki
 Dörtlük
 278 • Kara Bir Senaryo
 279 • Buralardan Erken
 Göçene
 280 • Ağlarsa Şiirim Ağlar
 281 • Acı Çekmek İçin Böyle
 Şiirler...
 282 • Ayşam
 282 • Öte Kan
 282 • İçinde Duymak
 283 • Bitti Artık
 283 • Aşınmış Aşk, İş ve
 Mutfak
 284 • İncelik
 284 • Adagio

- 284 • Sencil
- 285 • Soyunuk
- 285 • Âşığın Aristokrati
- 285 • Kadim Zamanların
İkliminde Aşkî Bir
Dörtlük
- 286 • Uyumsuz

ŞİİR... ÖLÜMCÜL YOLCULUĞUN SENİN

- 289 • Şiir... Ölümcül
Yolculuğun Senin
- 295 • Kısas-ı Enbiya-i Şuara
- 296 • Buluşma
- 297 • Uçan Halı
- 298 • Saati Saatine,
Yazılmayan Şiir
- 299 • Şairler de Ölür
- 299 • Yoklama
- 300 • Yaş 35+5
- 300 • Alarm Şiir
- 301 • Zeynep'in Yaş
Gününde
- 301 • Giderayak
- 302 • Arada
- 302 • Ecza
- 302 • 8.8.86
- 303 • En Sevgilim Galata
Kulesi
- 304 • Temiz İçki
- 305 • Kırık Nota
- 306 • Şeytani Eli Kederin
- 306 • Gece, 2.30
- 307 • Okşa Yangınımı,
Yatıştır
- 307 • Çizerek Israrla

- 308 • Elinde Bir Hançer,
Geceleyin
- 309 • Resim
- 309 • Albatros
- 310 • İstanbul
- 311 • Karaköy-Kızılıbük
- 312 • Kondüktör Uyuyor,
Kedin Sepet İçinde
- 314 • 112
- 314 • Dünyanın Bütün
Bebeklerine
- 315 • İyi Şiirler
- 315 • Çocuklar Hariç
- 316 • Gök Sözlüğü
- 317 • Bedesten
- 317 • Yosma Yürüyüşü
- 318 • 'H' Farkı
- 318 • Definesi Sevgi

LANETTAYİN BİR ŞAİR

- 321 • Uçuş
- 326 • Schumann'lı Sıkıntı
- 327 • Kedileri Severken
Ağlayınız
- 328 • Henüz
- 328 • Sancıyor Duvarları
Odamın
- 329 • Durum Bundan İbarettir
- 330 • Temize Çekilmemiş
Dörtlük
- 330 • Küçük Bir Park Şiiri
- 330 • Dikkat!
- 331 • Yara
- 331 • Sirk
- 332 • Sızan
- 333 • Cehennev

- 333 • Kapanmadı
 334 • Dönüyor
 334 • Küçük Kız
 335 • İhtiyar
 335 • Fi
 336 • Solmuştur O da Çoktan
 337 • Yaban
 337 • VYZ
 338 • Elacivert
 338 • Korku
 339 • Kim Korkmaz Hain
 Ölümünden
 339 • Flamenko ve Ölüm
 340 • Yeni Yıl Şiiri
 340 • Unutmuşken
 341 • Tabut
 341 • Büyük Yalnızlık
 341 • Yıkık Mezar
 342 • Nasıl da Eserdi
 Rüzgârım
 344 • A(ş)kkor
 344 • İken
 344 • Anı
 345 • Yine
 346 • Kösnü
 346 • Mersin'de Bir Çay
 Bahçesi
 347 • Sabaha Dek
 348 • Bkz.
 348 • Aşklar da
 348 • 'Veda Busesi'
 349 • Anımsama
 349 • Ah Min-el Aşk
 349 • Yeni Aşk
 350 • Yirmi Yıl Sonra Bile
 350 • Pazar Temizliği
 351 • Lanettayın Bir Şair
 359 • Kar
 359 • Geceleyn Kar
 359 • Yağarken Kederle
 360 • Kış Manzaraları
 361 • Sessizlik Senfonisi
 361 • Kar, Kedi ve Keder
 362 • Kar ve Uzaklar
 362 • Tapon
 363 • Ay da Varken Üstelik
 363 • Küfr-ü Şairane
 364 • Lütfen Öldürün Beni
 365 • Çarpılma
 365 • Haydarpaşa ve Martılar
 366 • Emekli Ressam
 366 • Açık Pencere
 366 • Gelin
 367 • Ters Sözlük
 368 • Dul Yakası
 369 • Assolist
 369 • Beethoven ve Karpuz
 369 • Homo Sapiens
 370 • Alışmıştık Ne Güzel
 Asmaya
 371 • Nöbetçi Şair
 371 • Nafaka
 372 • Donanma
 372 • Çeviri
 373 • Verilecekse
 373 • Sarraf
 373 • Şair Ona Denir ki
 374 • Seyirlik
 374 • Kıyamet Alametleri
 375 • Genç Şaire Öğüt
 375 • Şair Adayına Öğüt
 376 • Erdem
 377 • Apollinaire
 377 • Nâzım
 377 • Nâzım Olimpos'ta
 378 • Necip Fazıl

- 378 • “Garipliğim,
Mahzunluğum
Duyurmayın Anama”
379 • Necatigil’in
379 • Şiirin Göçmüş
Sevgilileri İçin
380 • Çekim
381 • Ah!
382 • Yirmi Beşindeydin
Öldüğünde

KİRLİ ŞİİRLER

- 385 • “Kırlı Şiir” Üstüne
Çıkmalar

Şer Şiirleri

- 399 • Sapladım Bıçağı
400 • Akreplere Sövgü
401 • Bir Harfi Düşmüş Şiir
402 • Ürkünç
402 • Ene’l Şeytan
402 • Kapkara
403 • Sanrı
404 • Yak
406 • Kara Melek
406 • Tanrının Ölümü
407 • Kargınmış
409 • Kötü Bir Yurttaş
410 • Usul İntikamcı
412 • Caniler Cennete
Gider
414 • Trampelenli Uçurum
415 • Şölen
416 • Şer ve Şiir
416 • Düello
417 • Günü Geldi Vahşetin

- 419 • Davranış Bilimi
420 • Kötüler Kötüdür
421 • Villon Gibi
422 • Cinnet Vadisi
423 • Şiddeti Sev
424 • Dikkat, Çarpar!
424 • İnsanlar, İnsancıklar
425 • Ayyy!
425 • Kara Kuğu
426 • Komen
426 • Şiir Baronlarına
427 • Masalın Sonu
427 • Öç
428 • Ağır Metal
428 • Tinerici Çocuk
429 • İfrit
431 • Cinnetin Eşiğinde
431 • Yarasa
431 • Se(k)s
432 • Hapçının Şiiri
432 • Çılgılık
433 • Şeytanın Tetikçisi
433 • Naklen Şiir
434 • Yurdum Burcuvası:
Moderin Ağa
435 • ‘O Kadar’
435 • Şiir Boşalmaktır
435 • İç Savaş
436 • İblismail
436 • Kintikam
437 • Komi
438 • Metamorfoz ya da
İ.’in Gayri Resmi
Tarihi
438 • Rötuş
439 • Tinerici Çocuk 2
440 • Konsomatris Gönül
İçin

- 440 • Arka Bahçe
- 440 • Canım Okurum Benim
- 441 • Tarif
- 442 • “Abi”lerden Biri
İçindir “Kara”
- 442 • Çitilemeden
- 442 • Günahtan Korkan
İçin Haikumsu
- 443 • İyiler İçin Haikumsu
- 443 • Kirli Şair İçin Haikumsu
- 443 • Kirli Şair İçin
Haikumsu 2
- 443 • Kirli Şair İçin
Haikumsu 3
- 444 • Oysa
- 445 • Jilet
- 445 • “Bar Kelebeği”
- 446 • İnce Nokta
- 446 • Ölümcül
- 447 • Balta Devri
- 448 • Ağ
- 448 • ‘Gül-Bülbül’ün Çağdaş
Yorumu
- 449 • Memelerin Bebeler ve
Babalar İçin Anlam ve
Önemi
- 449 • Kokteyl Güzeli
- 450 • Milenyum Şiiri
- 450 • İstiklal Cad.
- 451 • Baykuşlu Şiir
- 452 • Bıçkının İlanı Aşkı
- 453 • Kork Bizden İst.
- 454 • Yurt
- 454 • Tık!
- 454 • Encam
- 455 • WWWC Şairleri
- 455 • Çöpçü Çocuk
- 455 • Tinerçi Çocuk 3

- 456 • Kıyamet Şairi
- 456 • Plaj Vampiri
- 457 • Giz
- 457 • Faça
- 457 • ‘Beyaz’ Şairlere
- 458 • İp

Şer Sureleri

- 461 • Kırbaç Suresi
- 462 • Ateş Suresi
- 463 • Uçurum Suresi
- 465 • Tırpan Suresi
- 466 • Azap Suresi
- 467 • Yalnızlık Suresi
- 468 • Katl Suresi
- 469 • Fuhuş Suresi
- 470 • Kartal Suresi
- 471 • Sürgün Suresi
- 472 • Ah Suresi
- 473 • Ölüler Suresi

5-7-5’LER (475-547)

SON ÇENTİK

Yeni Çentikler

- 555 • “Hayatta Ben En Çok...”
- 556 • Dostum Beethoven
- 557 • Samsa
- 557 • İçli Yılan
- 558 • Mola Ver Arada
- 558 • “Meyhane Mukassî
Görünür...”
- 559 • Sinopsis
- 560 • Yurdum ‘Yuva’sı
- 560 • Aşk ve Nefret

- 561 • Hüvelbaki
 561 • Çıktı Kehanet
 561 • Amerikan Bar
 562 • Amerikan Bar 2
 562 • Bu da Benim
 Amadeus'um
 563 • Yakın Temas
 563 • Pembe Kedime
 563 • Aşk ve Gurur
 564 • Kedi Köpek Milletine
 564 • Merhem
 565 • 'Nüzul'lü Nine
 566 • Kara Delik
 566 • Duman
 567 • Mahşer Okuması
 567 • Ece Ayhan'dan Şeytan
 Taifesine
 568 • Çocukluğunun Kartalı
 569 • Boran
 569 • Angina Pectoris
 570 • Angina Pectoris 2
 570 • "Melhem Urun
 Yâresine"
 571 • Yesenin'e, Kederdeşime
 572 • 6 Mayıs
 572 • Miles Davis
 573 • Yalnızlık Lied'i
 573 • Yedinci Kat Yaratığı
 574 • Utanç Ağıtı
 576 • Yunusça Kıyamet
 Beşliği
 576 • Azrail'den Umut
 Kesilmez
 577 • Gençliğe Hitabe
 577 • Kafka Sıkıntısı
 578 • Hz. Nietzsche
 578 • Çürük Düş
 578 • Beklenmeyen Misafir
 579 • Kulüp 27
 580 • Mesel
 580 • Yoksuldun, Gariptin
 Onculayın
 581 • Ağır Suç
 581 • Karizma
 582 • Avın İntiharı
 582 • İkinci Enfarktüs
 583 • Çakırdiken
 583 • Dr. Ramses
 584 • Yüklü Gelin
 584 • Nâzım ve Neruda
 584 • Ruhi Su
 585 • Ümmü Gülsüm
 585 • Tom Waits
 586 • Sabuklama
 586 • Düet
 587 • Şiir Çağırısı
 587 • Fazla Mesai
 588 • Son Bourbonlar ve
 Azrail
 590 • Son Sultana
 590 • Berkin Elvan İçin

Eski Çentikler
 593 • Şiir Manisi
 593 • Uzlaşmaz Çelişki
 593 • Radyom İçin
 594 • Kutsuz Doğum Şiiri
 594 • Gelgit
 595 • Yazmaya Yeni
 Başlayana
 595 • Yunus'un Hoşgörüsüne
 Sığınarak İki Ters Dalga
 596 • Kara Oyun
 596 • Serüven
 597 • Yaşayamadan Göçtün
 597 • Anneck

598 • Kayıt
 599 • Bırakamazsın
 599 • Kor Ötesi
 600 • Gizli Gizli
 600 • Pişmanlık Dörtlüğü
 600 • Yahya Kemal'in Bir
 Beytini Taştır
 601 • Hücreden Cevap
 602 • Lanetli
 602 • El İlanı
 602 • Meclis Sorusu
 603 • Alkol Kaçağı
 603 • İlkokul Aşkı
 604 • Pazaryerinde Bir Tezgâh
 605 • Sıklet
 605 • Sokak Köpeğiyle Sohbet
 605 • Kederkeş
 606 • Yılıkı
 606 • Başlanamayan Şiir
 607 • Ceylan
 607 • Erguvan
 607 • Beyaz Dörtlük
 608 • Kilim
 608 • Yorgun Mermi
 609 • Rapor
 609 • Garka
 609 • Pegasos
 610 • Yazı
 610 • Timsah
 611 • Mart Kedisi
 611 • Dünya Nimetleri
 611 • Cihat Burak'la
 'Muhavere'
 612 • Baudelaire ve Sait Faik
 612 • İpekçe
 613 • Özürlü
 613 • Akşam Esintisi
 613 • Namerhem

614 • Ve Cesaret
 615 • Seninle Hep
 615 • Bin Yıllık Yalnızlık
 615 • İğdüş
 616 • Yıldırım
 616 • Karanlık İstasyon
 616 • Peçeteye Reçete
 617 • Kocatmış 'Koca Kent'lik
 617 • Lekeli Dörtlük
 617 • Uyku Beyazdır
 618 • Deva
 618 • Sahaya Çıkarken
 618 • Grafiti
 619 • Sansürsüz 5-7-5'ler

Çentikçikler (621-633)

TEREKE

639 • Tereke
 639 • İsmail'i Takdim
 640 • İsmail'in Yeri
 640 • Çıkmaz
 641 • Kırık Dökük
 642 • Alarm
 643 • Emanet
 643 • Ölüm Açısı
 644 • Hüzün
 644 • Dedem Yunus İçin Beşlik
 645 • Arasına Tuttursan da
 645 • Kederle
 646 • Kadrolu
 646 • Çık Artık
 647 • Oda Müziği
 647 • Fotoğraf
 648 • Kozmik Yalnızlık
 648 • Hayrına

- 649 • Tutku
 649 • Otoportre
 650 • Zifiri
 651 • Hepten
 651 • Tanrı'ya Saygılarımla
 652 • 'Kahpe Felek'
 652 • 'Tashih'
 653 • Enfarktüs
 654 • Metropol
 654 • Kent Yorgunu
 655 • Şeytan Uçurtması
 655 • Dul Ninenin Bayramı
 656 • İlk Kedim
 656 • İlk Kedim 2
 657 • İlk Kedim 3
 657 • Masumiyet
 658 • İsmet Sungurbey İçin
 Altılık
 658 • Sokak Köpeği
 659 • Köpeciğim Paşa'ya
 659 • Yabanıl
 660 • Kırık Plak
 660 • Maraş
 661 • Şair Eskisi
 661 • Şair Eskisi 2
 662 • Zalimime
 662 • Darbe
 663 • Antitez
 663 • Eprimiş İpek
 664 • Ağır Çekim
 664 • Saklı
 665 • Esra(r)
 665 • Ordaysan Hâlâ
 666 • Güzel Yangın
 666 • Numunelik
 667 • Nedensiz Şiir
 667 • Işıma
 668 • Taze Kan
 668 • Sığınak
 669 • Karşılama
 670 • "Cazz"
 670 • 'Son Ütücü'
 671 • Işıl Işıl
 671 • Kem Talih
 672 • Temmuz Güneşi
 672 • Oba Bilgeliği
 673 • Şair Atasözü
 673 • Özet Dörtlük
 674 • Issız Ay/yaş
 674 • Bar Meteoru
 675 • 'İşteş Fiil'
 675 • 'Bip'li Dörtlük
 675 • Mecnunî
 676 • 'Âlem'
 676 • Çağdaş Bir Darbimesel
 677 • Pembe Şair
 Güzellemesi
 678 • Çevrecilere Sevgiyle
 678 • Savaş Suçlusu
 679 • 'Anadolu Kap(l)anları'
 680 • Sıkıyönetim
 680 • Cumhuriyet Talimi
 681 • 'Yeni Cellat' Altılığı
 681 • Şerh
 682 • İsmail'den Tweetler
 684 • Aşkî 5-7-5'ler
 685 • Öteki 5-7-5'ler

AŞKTAN VE UMUTTAN ALDIM RENGİMİ

İlk basım: 1978, Cem Yayınevi

İlk Şiirler

KAÇAK

Ölüm dolaşüyor sokaklarda
Korkuyla soluyor güz
Haydi kaçalım biz

Ölüm çünkü devriyedir
Kol gezer rap rap
Bugünkü sığınağımız şarap

Güz korkar çünkü güzdür
Yoksa neden sararması
Şarap bitti nerde rakı

Sayın ölüm
Gerçi geçmez aklımızdan başkaldırmak size
Çok içtik yalnız sataşmayın bize

1967

ATLAS

Ve istersen başlayabilirsin
Yağmurlarını yeniden ormanıma
Ülkenin kapısını aralayıp
Irmaklarını kurak toprağıma

İstersen bakmayabilirsin de
Savaş suçlusuz sözlerime
Zaten sevmek çokluk
Göz yummaktır başka ne

Sonra açabilirsin göklerini
Öksüz kalan kuşlarıma
Gitgide alınmaz kalelerini
Bozulmuş yenik orduma

Ey yanında fırtınasını
Da birlikte taşıyan
Hırçın ve huysuz okyanusum
Körfezini kıyısız kalyonuma

1967

KIYI

Tekrar tutuşuyoruz
Elbet bir şiir yazılır ellerin üstüne
Seninle biz şimdi bir sevginin kıyısındayız

Ağaçlar var. Elbet var
Kuşlar? Elbet onlar da var
Seninle biz şimdi bir sevginin kıyısındayız

– Ellerin nerde ellerin?
– Ellerin ellerinde ellerim
Seninle biz şimdi bir sevginin kıyısında
Mıyız?

1967

ŞİİR

Ah, kimse anlatamaz beni
Karanlık, ince ellerimi
Söylersen yalnız sen söylersin
Aşkın ve acının çiçeği

1968

ABC

Aşk: kaybetmektir
karanlıktır
soyuttur

yaklaşılır
tutulmaz

Deniz: mavinin özetidir
düşünseldir
İskenderun'da ansızın açıklar gizini
Maraş'ta şarkılardan
ve resimlerden bilinir

Şafak: kanlı şölen
sabah muştucusu güneş
tutuşturur karanlığı
ve yeni bir sevinç yaratır
başlattığı yangından

Ölüm: ölümdür
yalnız kendisiyle açıklanabilir

Tanrı: bir çocuk
hayretiyle bakar dünyaya
insanlara
bakışları serindir
(ey serin bakışlı Tanrı)

Umut: şiirlere girer

Şiir: kurtarıcıdır

SAVAŞ VE BARIŞ

Ellerini ezberledim, elbette ezberlerim
Kullanıyorum bazı durumlarda
Mesela kötürüm bir aşkta
Ve silahsız kalınca savaşta

Ama en çok savaşta
Öyle ya ellerin bulunmaz tabanca
Ellerin ve her yerin
Öyle ya her yerin gizlin kalmayınca

Gizlin kalmayınca, çünkü sen
Çok iyi beceriyorsun soyunmayı
Savaş birden duruyor ve başlıyor
Güvercinler uçuşmaya

Görüyorsun ya barış
Sana bağlı ve soyunmana
Haydi güzelim başla artık
Hünerini kullanmaya

1968

SEVİŞKEN

Bakıyorum: önünüz
 Ancak şu söylenebilir bir şiirde
 Karanlık ve sessiz
 Şey diyecektim
 Sevişir misiniz?

İşte gece, işte çılgınlığım
 Ve insan isteyebilir bazen
 Bazı şeyler: şeyiniz
 Hadi kanayalım birlikte
 İnce ve sonsuz beliniz

Çünkü sabırsızım
 Çünkü sabırsız
 Ve konuşkan memeleriniz
 Değince dimdik oluyorlar hemen
 Tenime teniniz

Çok eskiden birine söylemiştim
 Size de söylüyorum
 İnsan sevişecekse eğer
 Yatağa çıplak girmeli
 Çıplak yerleriniz

1968

HAYATA KOŞMA

Dengesiz bir kaçkınımlık sıklıkından
 Ey hayat sars beni, değıştir beni
 Bıraktım artık o eski ÷lkemi
 Ey hayat sars beni, değıştir beni

Uygunsuz biriyim hep orda burda
 Mesela tam bir denizin yanında
 Ya da hiç sebepsiz yol ortasında
 Ey hayat sars beni, değıştir beni

Bir denizin yanında ne bileyim
 Kanıyor hüznüm, sıkıntım, her şeyim
 İçimde her an bir yangın: ben neyim
 Ey hayat sars beni, değıştir beni

Var mıyım, yokum belki, belli değil
 Adım olacaktı, şeydi, İsmail
 Yeniden yaz daha koyu, onu sil
 Ey hayat sars beni, değıştir beni

1968

KURŞUN

Arala yüreğinin penceresini
 Çocuğum
 Başka dünyaları görürsün ordan
 Yamacını yalçın memelerinin
 Ordaki çalkantılı denizi

İşte o denizi geç
 Ulaşınca kıyıya
 Sevgi doldur kurşununun kapsülüne
 Doğrult silahını
 Ve ateşle

Önce hafif bir sarsıntı olur
 Sonra kurtulur birden çekiminden
 Artık boşlukta
 Hedef arar kurşunun kendine
 Aşksızların listesini gözden geçirirken

Ve çocuğum
 Senin o sevgi elçisi kurşunun
 Sonunda gelir beni bulur
 Ateşleyince yüreğimin cephaneliğini
 Aşk başlar, barış bozulur

1969

YAN YANAYKEN EN ÇOK

Yakanızdan
Cömert ve çılgın yakanızdan
Sokuyorum elimi koynunuza
Yine cömert ve çılgın koynunuza
Okşuyorum
Uyanıyor göğsünüzün madeni
Art arda patlamalarla

Ağzınızı alıyorum ağzıma
Orda da bir patlama

Isırıyorum
Bir daha

Ama aramızdaki ara
Duyuruyor kendini yine de
Yan yanayken en çok
Ve böyle kucak kucağa

1969

AŞKÇEKİŞEN

Artık başlayabiliriz sevişmeye
Aşkın ve şeyin öğretmeni
Çöz düğmelerini

Aç göğsünün vadisindeki
Sevginin yolunu
Sevginin ipek yolunu
Akıt ırmağını
Akıt
Ve geçir ağzının kanalından
Karışsın sularıma
Ilıtsın bedenimi

Sevgilim ağunu sun
İmzanı at
Ele geçir kandır beni

Ve durma artık
Batır aşkçekişen bağrıma
İki hançer gibi
Memelerini

1969

KARANLIĞA KOŞMA

Karanlık yüzün
 Ve sesin yer yer karanlık
 Bugün günlerden ne, saat kaç?
 Kim bilir, her yer karanlık

Saat kaç mı? 8... 8.15... 8.30
 Günlerden 31 Ekim Cuma 69
 Elbet akşamın 8'i, 8.15'i, 8.30'u
 Biliyorsun akşamleyin iner karanlık

Nereye iner? Kente ve aşka
 Yine biliyorsun bu sözün gelişi
 İnince elbet kente inecek
 Baksana en çok kentler karanlık

Ama önce aşka iner, sonra kente
 Sonra sana, sesine, 31 Ekim saat 8'e
 Bu arada geceye de iner
 Yoksa niye hep geceler karanlık

Sevgilim artık bitireceğim bu şiiri
 Başka bir şey solumayan çünkü
 Bir İsmail olarak biliyorum ki
 Eksilmez artar uzadıkça şiirler karanlık

AŞK SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan
Aşkın adıyla başlarım

De ki
Aşkı indirdik
Ve yarattık hasreti
İşte Kerem ile Aslı'yı
İşte Leyla ile Mecnun'u
İşte Ferhat ile Şirin'i

Sonra düşündük intiharı
Sevdazedeler için
Yapacak bir şeyi kalmayanlar için
Ölüme sığınmaktan başka
İşini bilir ağuyu
Eli çabuk kurşunu
Ve dahi serin hançeri

Şüphe yok ki
Bilerek verdik hançere bu sıfatı
Girince serinletsin diye
Yanan yüreği

Ant olsun ki onlar, aşka tapanlar
Sağırdırlar ve kördürler
De ki
Acıyı da onlara indirdik, çileyi de
Bir de ihaneti ekledik sayfanın altına
Tamamladık aşkın kimliğini

1969

23.4.1970, İSKENDERUN

Kaçtım
 Uslanmaz yüreğim dedi ki kaç dedi
 Seni kimse kurtaramaz
 Kaç kurtul
 Vurdum kendimi yollara

Ey bozgun!

Şimdi düşünüyorum da
 Beni kimse kurtaramaz
 Ölümden
 Ah, ölümden başka

Ey ölüm!

Baş başayım. Acımla
 Yer: İskenderun
 Yer: deniz kıyısı
 Yer: denizin tam kıyısı

Ey denizin tam kıyısı!

Bir martı süzülüyor ötelerde. Martılar hep süzülür zaten. Ve zaten hep belli bir şey yapılır şu yeryüzünde. Martılar süzülür, çiçekler açar...

Ben acı çekerim!

>

Ve böyle yazılır tarihi yeryüzünün: acıyla, aşkla. Yani ben her şey aşkla yapılır diyorum, yani acıyla.

Ey aşk, yani ey acı!

Uslanmaz yüreğim dedi ki
Kaç dedi
Kaç kurtul
Vurdum kendimi yollara

Şimdi düşünüyorum da
Kimse kurtaramaz beni
Ölümden
Ah, ölümden başka

ÇOK YAŞA ÖLÜM

İşte en sonunda
Dönüştürdük aşkı da acıya
Artık sevinebiliriz
Sevinebilirsin
Ya... ya... ya!..

Konuşacak neyimiz kaldı
Artık acıdan başka
Belki bir de günleri sayabiliriz:
Bugün çarşamba, yarın perşembe, öbür gün cuma
Oldu bu iş, pek beğendim ve hüznümlendim
Hadi bir daha:
Bugün çarşamba, yarın perşembe, öbür gün cuma
Çok kötüyüm
Şa... şa... şa!..

Aşk da dönüşünce acıya
Oğlum İsmail
Ne günler, ne geceler
Tek şeyin kaldı, uzatma:
Ölüm... ölüm... çok yaşa!

1970

İYİ HÜZÜNLER

Gece, deniz ve rakı
 Evet, iyi bildiniz, Kumkapı
 Hüzünün dalgası vuruyor kıyıma
 Sahi hüzün diye bir şey vardı

Ama sanmayın ki bu şiir
 Yalnız hüzünle beslenecektir
 İşte lacivert bir dize size:
 Ay kararıyor oğlum, şu içkini bitir

Balık tava, balık ızgara, buyrun
 Bu sözler benim değil garsonun
 Girdiyse eğer bir şiire böyle uluorta
 Suç bende değil valla, rakıya sorun

Hay Allah, sarhoş oldum galiba
 En iyisi kesmek bu şiiri burda
 Ve gidip uyumak
 Hadi iyi hüzünler ay kardeş, beni unutma

GÖKYÜZÜ, GÜZEL GÖKYÜZÜ

Gökyüzü, güzel gökyüzü
 Niye solgun yüzün, alnın niye kırışık
 Yoksa senden gelmiyor mu
 Bu savrulan altın ışık

Senin gibiyim ben de
 Bir gülümseme dolaşüyor ama yüzümde
 Gökyüzü, güzel gökyüzü
 Altında cam gibi, saydam bir karanlık

İçim dışım yıkanıyor oysa ışığınla
 Gökyüzü, güzel gökyüzü
 Öyleyken yıllarca uzağımda, anla
 Mutluluk, sevinç ve aydınlık

Gökyüzü, güzel gökyüzü
 Niye solgun yüzüm, alnım niye kırışık
 Ve niçin, niçin, niçin
 Dinmiyor içimdeki yalnızlık

GÜNEYLİYE KOŞMA

Dökülmüş omzuna ah, zülüfleri
 Kimin, yârimin elbet, 'ah'tan belli
 Ben böyle güzel görmedim nicedir
 Bakışları ta uzaktan güneyli

Nedense onun her şeyi güneyli
 Uzak değil, geçen kıştı, kar vardı
 Yine de o soğuklarda okşarken
 Elimi yakıyordu memeleri

Yâr senin gizine eremiyorum
 Sanki sen doğuruyorsun güneşi
 Öpüşürken ışığa boğuluyor
 Güneyin çılgın ve çılgın denizi

En çok da yataktayken güneylisin
 İsmail'im nicesin gördüm ama
 Yalnız seninle sevişirken duydum
 Gövdemin sıcacık eridiğini

BİTMEYEN ŞİİR

Baylar aşkı anlatıyorum
 Aşkın hem de hasını
 Yalnız şunu söyleyeyim başlamadan
 Ben istediğim yerde keserim
 Siz getirirsiniz arkasını

Önce bir yağmur yağıdıracağım
 Hüzün çünkü a'sıdır aşkın
 Olunca hüzün a'sı aşkın
 Kim durdurabilir artık yağmuru
 Yağmurun yağmasını

İşe hüzün karıştı diye
 Şaşırmayın sakın
 Şiirim sen de şaşıрма
 Salarım şimdi ben onun üstüne
 Sevincin savaş arabasını

Onun üstüne kimin üstüne
 Haydi çocuklar binin üstüne
 Sevinç dörtnala gidiyor
 Kurtaracak hüznün elinden
 Aşkın yakasını

Bu şiir burda biter
 Çünkü işler sarpa sardı
 Bakalım nasıl bulacaksınız
 Kana bulamadan şiiri
 Sevinçle hüznün arasını

ŞİİR, KÜTAHYALI KADINLAR,
SOKAKTA GEZMENİN ERDEMİ
VE KAKA ÜSTÜNE

Şiirde sese inanırım
Şırıltısı duyulmalı sözgelimi derenin
Alttan alta girdiği dizede
Cemal Süreya'da örneğin türkü bile söyler
Üstelik çölde

Kütahyalı kadınlar
Daha evcimen İstanbul'dakilerden
Ama kullandıkları koku
Yanlarından geçerken duydum
Aynı ayartıcılıkta hemen hemen

Sokak aralarında mı gezmeli
İçki mi içmeli
Bence sokakta gezmek daha iyi
İçki içerken kimse göremez
Bir çöplükte sekiz kediyi

Bunları Kütahya'da, bir otelde yazıyorum
Saat yirmi iki otuz yedi
Hayret, C. S. nasıl yanılmış bu konuda
Kakası Afyon'da eflatun olur çocukların
Kütahya'da ya yeşil ya mavi

*Namlusu gülle ovulup
Parlatılmıştır şiirimin*

GÜZELLEME, KAVGAYA

Yalnız iyi sözler yakışır sana
 Kötü kelimeler bile
 Işığından geçerken senin
 İyi sözlere dönüşür
 Hüzün sevince
 Savaş barışa
 Zulüm şefkate dönüşür

Senin kimyanda kömür elmasa
 Yokluk varlığa dönüşür
 Bir su, bir dere, usul, ince
 Renklenir, coşar
 Sular altında bırakır kendini
 Irmağa dönüşür

Bir kimsesiz dirim kazanır bundan
 Direnç kazanır
 Bir zalim korku kazanır
 Bir devrimciyse elbet umut kazanır

Çünkü umut her şeye dönüşür

1970

ADI KONMAYAN

Bu toprağa iki şey yazıldı:
Alın teri ve acı

Teri halkım yazdı
Acıyı kim yazdı?

Ey acı
Seni kim yazdı?

Ve bir şey yazılmadı bu toprağa:
Öfke
Çünkü daha
Onun adı konmadı

Ey öfke
Daha senin adın konmadı

Birçok şeyin adı konmadı daha:
Maraş'ta bir park vardır
Ulu Cami'nin arkasında
Bir gün çok tuhaf şeyler
Düşünmüştüm bu parkta
Az ötemde biri oturuyordu
Palabıyıklı, kehribar tespihli
Niye dedim halkım bıyık bırakır
Ve tespih kullanır hep
Öfkeden dedi içimden bir ses
Öfkesini yatıştırır bıyık burar, tespih çekerken
Ondan sonra dikkat ettim
Kimi bıyıklı ya da
Elinde tespihle gördümse
Öfke okudum gözlerinde

Bunun adı konmadı

Birçok şeyin adı konmadı daha: Yine Maraş'ta bir öğrencim vardı, Hidayet. Öğleye kadar simit satar, okula gelirdi öğleden sonra. İşte bu Hidayet'le bir gün kuyumcular çarşısında karşılaştık. Simit tablası vardı kolunun altında. Baktı ben geliyorum karşıdan, hemen oracığa bırakıverdi tablayı, sessizce döndü, vitrinlere bakmaya başladı. Sanki tablayla hiç ilgisi yokmuş gibi. Görmezlikten geldim ben de, sessizce geçtim ordan.

İşte bunun adı konmadı
Öğrenci Hidayet'in kuyumcular çarşısında
Yoksulluktan utanışının
Adı konmadı

Birçok şeyin adı konmadı daha: Yine bir gün, 3-B'de ölümü anlatıyordum çocuklara, genç ölümleri. Ejder vardı, Ejder Eşlik, pencere dibinde otururdu, ince, kuru bir delikanlı, birden hınçla indirdi yumruğunu sıraya. O kadar da terbiyeli, o kadar da ağırbaşlı, o kadar da efendiydi oysa.

Bunun adı konmadı
Ejder Eşlik'in hıncının
Adı konmadı

Bu toprağa iki şey yazıldı:
Alın teri ve acı

Ve bir şey yazılmadı bu toprağa:
Öfke
Çünkü daha
Onun adı konmadı

Ey öfke
Daha senin adın konmadı

1970

VARILAN

Geçtim hüznü ve umutsuzluğu
 Ey kavga vardım kapına
 Arındım, yenilendim artık
 Sına beni ateşinle ve kutsa
 Ey kavga vardım kapına

1970

SİLAH

Tükenir kururuz bir gün
 Yalnız adımız kalır
 Çocuklar, aşklar ve kavga varken
 Şiirimiz bir de
 O sonsuz silahımız kalır

1970

DİRENÇ YÜREĞİM

Direnç yüreğim
 Kan içicilere, puştlara karşı direnç
 Robdöşambr ve puro kullananlara
 Yüzlerine ısırın bir gülücük oturtmuş
 İnce matematik ve aşağılama bilimcilerine
 Tahvil, çek, ipotek
 Ve yüreğim daha binbir bilmem neyi
 Gencecik çocukların kanlarıyla imzalayıp
 Birbirlerine başarı dileyenlere karşı
 Direnç

Direnç yüreğim

1970

GÜL

1.

Yıllar süren o büyük yıkımdan
Kurtardım bu gülü
Ve işte sana sunuyorum
Yeni bir renk ver ona
Yap büyünü

Bir kere bak
Gözlerinin rengini alsın
İki kere bak
Sindirsin o rengi
Üç kere bak
Ve bırak
Yalnızca dinle artık
Duyacaksın değişimin sesini

2.

Gül
Her dilde bir türlü söylenir
İngilizcede: rose
Fransızcada: rose
Almancada: rose
Amerikancada: rose
Vietnamcada: ölüm gülü
Türkçede: kırmızı gül, beyaz gül
Seher gülü, tan gülü
Halkımın kanayan gülü
Ve senin dilinde gül: barış gülü

>

(Zaten senin hayatında her şeye
 Biraz bu barış sözü sinmiştir
 Sözgelimi ekmeği barış için bölersin
 Ne kadar çocuk varsa
 O kadar dilime
 Memelerini barış adına büyütürsün
 Ve bir barış havası katarsın
 Bütün öpüşlerine)

Benim dilimdeyse gül
 Hışım gibi bir kelimeyle
 Birlikte söylenir: militan gül
 Ve ardından yumuşacık özetler kendini:
 Aşktan ve umuttan aldım rengimi

3.

Her çocuğa bir ad konur
 Mustafa: acı olur onun göbek adı
 Ramazan: acı olur onun göbek adı
 Halil: acı olur onun göbek adı
 Kızlara da çiçek adları konur
 Ve genellikle
 Kuytu bir gül hecesi
 Süsler çoğunun çeyizini:
 Gül, Güllü, Gülten, Gülşen, Gülден, Gülnur, Gülnaz,
 Gülcihan, Gülfidan, Gülseren, Gülderen...

Böylece kan yürüsün istenir
 Çiçeklerin sevinci yürüsün de
 Işısın yüzleri
 Ama hayat acıdır
 Ve acı olur onların da göbek adları

(Evet, her dilde
 Türlü söylenişi olan gül
 Çocukların dilinde yerini
 Issız bir kelimeye bırakmıştır: kül)

4.
 Dostlarından en çok sevdiği
 Şafaktır gülün
 Bu yüzden renk denince örneğin
 Şafak rengi der tek sevdiğim
 Çiçek denince şafak çiçeği
 Ses denince şafağın sesi
 Denizi sevgiyle uyandıran
 Kelebekleri, çocukları sevgiyle uyandıran sesi
 Gün denince ise şafakertesi

5.

Anlatıyor gül:

Yıllarca önceydi. Bir gün bir yangın çıkarmıştım kendi kendime. Bir bilge, yalçın kayalıkların, karanlık ormanların bilgisi, fısıldamıştı gönlüme değişimin ilkesini: "Kendi yalımınla yakmaya hazır olmalısın kendini. Önce kül olmadan nasıl yeni olabilirsin ki?" Bir sabahtı. Yeni bir şafağa, eski bir gül olarak aykırı buluyordum kendimi. Aykırı bir gülüm dedim, yapraklarım da aykırı gövdeme. Böylece inandım değişime ve yaktım kendimi. Sümbüle baktım, aykırıydı hüznüyle yeni, aydınlık bir güne. Yak dedim kendini. Nergise baktım, aykırı içleniyordu denize katılmanın sevincini mırıldanan küçük dereye. Dedim yak kendini. Baktım menekşe, karanlık bir kayanın dibinde, aykırı büyüyordu güneşe. Haydi dedim, ne duruyorsun, yak kendini. Papatya, çiğdem, gelincik... derken baktım, bütün ova kıpkızıl yalıma kesti.

O gün bugündür

Her şafak vakti

Gökyüzü gerillası küçük kuş

Tanyerinden kaçırdığı bir tutam yangını

Getirir serper üstümüze

Bütün ova

Yeniden yakarız kendimizi

6.

Güle soruyorlar:
Bu günler böyle nereye varır?
Dinliyor gövdesindeki uğultuyu
Ve diyor: isyan!

Şafak nasıl kurulur, neyle?
Birbiri ardınca patlatıyor tomurcuklarını
Ve diyor: isyan!

Diyorlar ki hayat, hayatımız
Ne zaman alınacak geriye?
Aralıyor yapraklarını, bir bıçak
Gizliden gösteriyor kendini
Kapanıyor tekrar ve diyor:
Her gülde bir bıçak bileniş şimdi
Yakındır öç günleri
Yakındır isyan!

7.

Sana bir gül sunuyorum
İsyanın, umudun gülünü
Al, tut onu güneşe
Yanacak
Ve doğuracak kendini
Üç kere:
Gül doğuracak kendini
Gül doğuracak kendini
Gül doğuracak kendini

VE GİR KOLUMA

1.

Yaşıyorum. Odamda
Geçerken günler dışarda çığlık çığlığa
Yanıbaşımnda kitaplar, gazeteler
Omuzların ve boynun
O her şeyi güzelleyen
Beni yanıltan afyonun

Oysa başka şeyler de var
Kitapların ve senin dışında, biliyorum
Mesela bir Vietnam, bir Filistin
Bir Türkiye mesela
Ölümlle, dehşetle aynı sayfada

Sevgilim
Artık dışarıya çıkalım
Katılalım hayata
Damarlarımızda dolaşan kanın uğultusu
Yüreğimizin, bileğimizin uğultusu
Gözlerinin, gözlerinin uğultusu
Yeni bir ses olsun
Hayatın uğultusuna

İşte soruyorum kuşlara, küçük çocuklara:

– Parola?

– Hayat

– Parola?

– Hayat

– Parola?

– Hayat

Hayat diyorum

Yazılmaz, yaşanır ancak

Bakarak çiçeklerin

Çılgın serçelerin şamatasına

Haydi onların diliyle konuşalım seninle

Gökkuşağının

Güneşin diliyle

Unutma, ölüm ne kadar karanlıksa

Zulüm ve dehşet ne kadar karanlıksa

O kadar aydınlıktır güneş de

2.

Yaşıyorum. Dışarda

Yanı başımda Türkiye. Ortadoğu. Dünya

Ve hızla değişen, yenilenen omuzların

Artık bu omuzlarınla

Daha güçlü sayılırım

Korkusuz karşı çıkabilirim namussuzluğa

Haydi sevgilim

Hayat bizi bekliyor

Tak göğsüne kavganın kanlı mücevherini

Ve gir koluma

HİNÇLİYİZ

–Haluk Karaçiçek'e–

Üzülme dostum
 Büyüklerin vurduğu yerde
 Demiş atalarımız biliyorsun, gül biter
 Yine dostum biliyorsun, büyük onlar
 Ve biz yalancı çıkarmayacağız atalarımızı
 Gülle ödeyeceğiz, kanlı bir gülle
 Yediğimiz her copun bedelini
 Vurdukça onlar
 Gül fışkıracak yaralarımızdan
 Donanacağız inadına çiçekle

Evet dostum, hınçlıyız
 Uzansak bıçak elimizde
 Ama biz sevgiyle
 Sevginin kılıcıyla yapacağız hamlemizi

1971

HAYDİ ŞİİRİM ATEŞ HATTINA

Hıncı tanıdım ben artık
Öfkeyi tanıdım
Şiirim tanıdı kendini

Kelimelerin güneşli ve doğurgan yüzünü
Tanıdı şiirim
Umudu tanıdım ben artık
İnancı, ölümü

Sevgilim
Bağışla beni
Yazamam bundan böyle sevda şiiri
Ben artık kavgayı tanıdım

Ölürken herkes bir şey uğruna
Kan kokusu bastırırken
Baharın taze kokusunu
Sinerken alanlara, dağlara
Hayatın en ince kıvrımlarına
Yazamam, yazamam aşk şiiri, bağışla

Yaktım sıkıntının sözlüğünü
Yeni bir kitap buldum kendime
Ateşten, kandan, umuttan
Öğreniyorum ölmeyi
Ölerek yaşatmayı

Ağzımda şarabın değil artık
Menevişli bir kelimeyi haykırmanın
Doyumsuz tadı

Evet şiirim
Biz ki zorlu günler yaşadık
Acıdan ve çileden dokundu kumaşımız
İyi biliriz hayatı
İşte ses veriyor, dinle
Çağırıyor savaşa
Artık bırakıp hüznü, içliliği
Çıkmak gerekiyor kelimelerin dağına

Haydi şiirim
Sen de ateş hattına

ÖLÜME GÖLGESİNİ DÜŞÜREN

Her hüznün kırıntısı
 Ey sulara gölgesini düşüren çocuk
 Senin alnının şavkını azaltır
 Gülüşünü biraz daha paslandırır

Gecenin donuk elmas'ı ay
 Kara düşen ışıklarını toplar
 Doğru senin alnına gönderir
 Acı demeti halinde
 Yeniden karda yansıyansa
 Ay ışığı değil artık
 Senin alnının tarihidir

Yüzün gider
 Bir derenin yanında durur
 Alnın buğulanır
 Şimdi ay
 Ey ölüme gölgesini düşüren çocuk
 Gümüştan sesiyle dereye
 Alnında gördüğü izi
 Ölümün izini anlatmaktadır

1972

AMA UMUDU DEĞİL

Acı neyi siler?
 Acı ancak acıyı siler
 Umudu değil
 Açlık neyi siler?
 Açlık bir acıyı
 Bir de kendini siler
 Umudu değil
 Ölümse dostlar
 Acıyı, açlığı ve her şeyi siler
 Ama umudu değil

1972

ŞAFAK

Şafak
 Gecenin rahmine düşen gündüz
 Güneşin şavkıyan dölü
 Doğ kendini
 Düş bir kor gibi karanlığa, yan
 Ve harla
 Denizi tutuştur, yangına boğ suları
 Sonra büyüt yangınını ve büyü

Çünkü seninle gelecek sabah
 Ve şöyle geçeceksin tarihe:
 Kendini yakarak yarattı şafak gündüzü

1972

TOPRAK, ÇİLEKEŞ TOPRAK

Hatırlıyorum
 Çocuktuk
 Tasasız koştururduk üstünde
 Ayaklarımızdan geçerek sevincin
 Yayılırdı küçücük bedenimize
 Yıllar geçti, şimdi
 İşliyoruz bir yandan tasayla seni
 Bir yandan da düşünüyoruz
 Nasıl kaldırabiliriz köleliğini

(Değişirken her şey hızla
 Geçerken eskiterek dünyayı zaman
 Toprak, çilekeş toprak
 Yürürlüktedir hâlâ bizim kulluğumuz
 Yürürlüktedir senin köleliğin)

Gerçi elimizde gibisin
 Elimizde gibi memelerin
 Diri, sıcak, gergin
 Büyütüyoruz terli avuçlarımızla okşayarak
 Ama tam yanaşacakken
 Çocuklarımız emmeye
 Nasıl oluyor, anlamıyoruz
 İtiyor başlarını bir el gizlice

Bu her şeyde böyle
Bir çiçek koparıp da örneğin
Koklamak mı geçiyor gönlümüzden
Bakıyoruz, aynı el
Uzanmış bile bizden önce

Ama diyor ki kitaplar
Bu çok sürmeyecek böyle
Kurtulacak er geç toprak ve onun işçisi
Yani biz sevgili toprak
Ve horlanan alın terimiz
Kurtulacakmışız bir gün hep birlikte

Zaten hayat da doğruluyor bunu
Her gün biraz daha yaklaşıyoruz o güne
Verdiğimiz sayısız ölümlerle

FİLİSTİN

1.

İki şey burada
Yan yanadır, yakar ve parıldar
Bir güneş, bir ölüm

2.

– Abdullah, su ver ölüyorum
– Hüseyin, su ver ölüyorum
– Enver, su ver ölüyorum

Güneş, çöl ve acı
Ölümün bir yaprağını daha döken ağacı

3.

Yanmışlardır
Savaşta ve güneşte
Kavurur buranın güneşi, haşindir
Öyle ki ölüyorlar değil mi
Son nefesleri çıkmadan daha
Güneş tutuşturmuştur bile ağızlarında

Ve kurşun iki kez yakar girince ete
Bir kendi ısısı, bir de güneşin yüklediği

4.

Gündüzleri ölüm
Siyah bir yakut gibidir güneş altında
Korkunç parıltılarla yansır
Bir siperden öbürüne
Geceyse yapışır insanın tenine
Ve bunaltır
Terleyen karanlıkla birlikte

5.

İki şey burada
Yan yana ve haşindir
Bir güneş, bir ölüm

GERÇEK VE İMGE ÜSTÜNE KÜÇÜK BİR İÇ DİYALOG

– Veriyorum kesip biçtiğim imgeleri
Şiirimin makinesine
Altın iplikle dikeyor onları
Uyduyuyor gerçeğin çarpık bedenine

– Bedeni çarpıksa eğer
Odur gerçeği yüce yapan
Üstün kılan imgeye
Hem kadını
Güzel bir giysiyle düşünmek
Benzer mi hiç çırılçıplak görmeye

1972

KAYNAK

Kimi karanlığı ve hüznü bilir
Aydınlık suları tanımaz kimi
Kimi de var sonsuz kaynağı bulur
Ve onun suyuyla besler şi'rini

1972

İÇERDE DE O

Önce şunu söyleyeyim
 Seni seviyorum
 Ama daha çok seviyorum bir şeyi
 Senin şefkati ve öfkeyi
 Bir arada barındırabilen
 Gözlerinden

İçerdeyim
 Düşünmeye çalışıyorum yüzünün
 Öpüşürken aldığı rengi
 Fakat biçimlendiremeden daha
 Bir şey giriyor araya
 Serpiyor hücreme en büyülü renklerini

Ve gülüm, ölüyorum hasretiyle
 Sevişirkenki yumuşak, ılık sesinin
 Ama işte daha çok özlüyorum onun
 Hayatın yüzünde bir tokat
 Gibi patlayacak olan
 Sert, çelikten sesini

1972

MİLİTAN KIZIN ŞİİRİ

Serin, ürperten sözler değil
 Ölümün yakıcı soluğu
 Okşuyor şimdi tenimi
 Ve öperken ateşini üflüyor içime
 Üç şeyi vardır savaşçıların
 Ölüm, ölüm, bir de ölüm
 Artık üç şeyim var benim de

O eski sevdalar yok artık
 Ayartan, kanıma afyon katan
 Şimdi ellerim ölümün ellerinde
 Sessizce anlaşıyoruz
 Ve hazırız her an ikimiz de
 Birbirimize ihanete

Alnıma perçem yerine
 Ölümün gölgesi düşüyor çoktandır
 Zaten sarı da değil artık
 Zülüflerim kan içinde

MEKTUP

–Denizgillerin anısına–

Daha kolay değil yaşamak
 Bu karanlık, puslu günler
 Gizlerken nice dönecliği
 Senin adın ve arkadaşlarının adı
 Hiçbir şey olmamış gibi unutulurken
 Daha kolay değil yığdım
 Yaşamak ölmekten

İnce bir ihanet sisi
 Örtüyor şiirleri

Acı vermiyor artık
 Kanıksanıyor gece

Hayat her zamanki gibi
 Sinemalara gidiliyor ve
 Hal hatır soruluyor görüşüldüğünde

Ama bir ilerleme var yine de
 Artık içki içilirken cumartesileri
 Faşizmden konuşuluyor varoluşçuluk yerine

Ve diken
 Can yoldaşı değil şimdi
 Kendi gülüne akıtıyor zehrini

Yalnız yığidim yine de
Bir şey var işte
Avutan beni, ayakta tutan
Yeni doğan çocuklara konuyor adınız
Uzak dağ köylerinde
Ve sarılıp acılara
Ata yadigârı bir bıçak
Gibi saklanıyor resimleriniz
Gösterilmek için övünçle çocuklara
Büyüdüklerinde

Daha kolay değil yığidim
Hayat bu kadar karşıyken kendine
Aynı şey için hem ölünür, hem susulurken
Daha kolay değil, evet
Yaşamak ölmekten

1973

BİR DAĞ DESTANI

–Sinangillerin anısına–

Çıktım dağın başına da
Adım kazdım taşına
Ölüm, benim namert belalım
Var git hadi işine

Ölümdü. Bırakmıyordu peşlerini, iz sürüyordu.
Çoktular. Gece, uyuyunca doğa, yola düşüyor-
lar, yürüyorlardı uyanıncaya kadar seher yeli,
şafak ve kuşlar.

Bu dağların rüzgârından hey
Hoştur aman başım benim
Ölüm, düşme peşime
Gençtir daha yaşım benim

Gündüzleriyse saklanıyorlardı. Aydınlık ilk
kez düşmanlarıydı onların. Karanlıkse vefalı ve
merhametli dostları.

Gecesi dağlarımın dosttur, sır vermez
Nice yiğit gizlemiştir
Yeter ki kuşansın karanlığın
Ele vermez kimseleri, vermemiştir

>

Ama bir sabah, düz ovaya indiklerinde...

Düz ovaya inilir mi a canım
 Ölüm yıldırı sanılır mı
 Düşman sinmiş, yolunuz gözler
 Bile bile yanılır mı

Yandılar. Sabahtı. Pusuya düşürölüp vurulmuştu-
 lar. Ansızın ve arkadan. Şimdi orda, her sabah se-
 her yeli, nasıl yiğitçe öldüklerini anlatır onların, şa-
 fağa, kuşlara ve kanlarının suladığı çiçeklere.

Birer ikişer değil, onar onar ölürüz
 Vakt erişince yüzer yüzer, biner biner ölürüz
 Vuruşmaktır, kavgadır aslımız bizim
 Korkmayız ölmekten, döner döner ölürüz

1973

GENÇ BİR OZANIN ARDINDAN KÜÇÜK ÖLÜM ŞİİRLERİ

–Arkadaş Z. Özger’in anısına–

1.

Alnına gül sıçramış
Gülün rengi sızan, kan değil
Ama solduğuna göre gülümseyişin
Ölmüş olmalısın
Öğrenip de çiçeklere düşkünlüğünü sakın
Gülün kimliğine girerek
Alnına ölüm sıçramasın

2.

Ölürken sen yirmi beş yaşında
Sabahtı
“Çılgın bir şafakla tazelenen gökyüzü”
Usluca değişiyordu alnına
Yanı başında bir ağaç uyanıyordu
Pencereyi açıyordu genç bir kız
Uçuşan, hülyalı sabahlığıyla
Bir serçe şaşkınlıkla bakıyordu
Ordan kalkıp oraya konan arıya
Sevinçle seyrediyordun sen bütün bunları:
– Ölüyorum ama hayat direnmede hâlâ

3.

Yeni başlıyordun üçüne de:
Şiir, umut ve öfke
Ölümünle öksüz kaldı şiirin
Ama öbürleri için üzülme
Özenle büyütülüyor elinde dostlarının
Umut da, öfke de

4.

Sen ölümün gülümseyişine
 Kanmış olmalısın dostum
 Yoksa düşünülemezken bile yan yana
 Kırışık, kocamış yüzüyle onun
 Senin gencecik, körpe yüzün
 Aklım almıyor nasıl öldün

5.

“Göğü kucaklayıp getirdim sana
 Kokla
 Açılırsın”
 Ve anlatırsın ölümünü, ölümündeki gizi
 Nasıl gidebildiğini bırakıp da
 Şiirin, kavganın ve öfkenin güzelliğini

6.

Ölüm yakışmadı sana Arkadaş'ım
 Bol geldi incecik bedenine
 Çıkar üstünden onu
 Ve hemen bir şiire başla
 Kavgada yeni bir ses
 Demektir çünkü yazılacak her şiir
 Hıncı biler, umudu eğitir

İÇERDE OLANA ŞİİR

Kardeşim, yüreğini senin
 Aşk dolu, acar yüreğini
 Hiçbir şey sarsamadı
 Ne işkence günlerinin dehşeti
 Ne kırışan alnına oyulu hüznün
 Ne delikanlı ellerini saran kadın hasreti
 Hiçbir şey
 Dirençle savuşturdu hepsini

Bekleyen bir yanın var senin, uman
 İşte o diri tutuyor yüreğini
 Bunalıyorsan örneğin ve geceyse
 Mutlaka şafağın umudu işliyordur içinde
 Uzanmış ranzana ölümü düşünüyorsan
 Bir yanınla da papatya topluyorsundur kırlarda
 Ve karanlıksa gözlerinin denizi
 Belli ki bir ışık topu deviniyor derinde

Yüreğini kardeşim
 Senin umut dolu, acar yüreğini
 Hiçbir şey sarsamadı
 Hâlâ becerebiliyorsun işte
 Bir yanıyla ağlarken yüzünün
 Öbür yanıyla gülebilmeyi

1973

AŞK

'Devrim' adlı güzele

Sonra seni gördüm
 Gizemliydin önce, bir uçurum gibi
 Ama öyle ki içimde
 Atma isteği uyandırıyordun boşluğuna kendimi
 Görkemliydin, yalçın kayalıklarda
 Açan bir çiçek gibi
 Uzaktın ama sıcaklığın
 Yakıyordu gövdemi

Sonra seni gördüm
 Umutsuzdum, acılıydım
 O günlerde her şey
 Sarsıyordu beni
 Soluk güz güneşi, gazete haberleri

'Bir genç daha öldürüldü'
 'Yürüyüş dağıtıldı, kan aktı'
 O günlerde tanımadığım, tuhaf bir duygu
 Coşkuyla dolduruyor yüreğimi
 Ve sıcacık yayılıyordu damarlarıma
 Sonra seni gördüm

Şimdi yine acılıyım
 Seni tanıyalı beri fakat
 Umutsuzluğum her geçen gün
 Aşkına bırakıyor yerini

AŞK 2

Aynı güzele

Şimdi deseler ki bana
Şurda bıçak var, şurda gül
Hangisini seçersin?

Şurda ateş, şurda ırmak
Hangisini?

Şurda ölüm var bak
Şurda da hayat
Hangisini seçersin?

Gülü
Irmağı
Ve hayatı seçerim

O var ama deseler bıçağın ardında
Ateşin
Ve ölümün ardında
Hangisini seçersin?

Düşünmeden bıçağı seçerim
Ateşi ve ölümü seçerim
Kavuşabilmek için sana

1973

KOŞMA

Varın bakın şu dağların ardına
 Mevsim nedir, bahar mıdır, kış mıdır
 Sual edin gariplerin halini
 Ocaktaki acı mıdır, aş mıdır

Nerde kalır, nere konar göçerler
 Hangi beyin kulluğunu seçerler
 Kime eker, gene kime biçerler
 Yaptıkları angarya mı, iş midir

Bugün Çukurova'ysa yarın Harran
 Evleri de sırtlarındadır her an
 Üç beş kap kakak, bir yatak, bir yorgan
 Yoksa her biri yuvasız kuş mudur

İsmail'im bu iş böyle yürümez
 Demir ateş görmeyince erimez
 Yılgın yüzü elbet umut bürümez
 Bey denenler yıkılmaz bir baş mıdır

1973

YAKINDA

YAKINDA

Bir ses

Yükleyip kendini umudun rüzgârına
Dolaşüyor bütün sokakları, dağ başlarını, koyakları
Bunalan, bahtsız tarlaları
Yorgun fabrikaları, bezgin evleri
Ve bir haber bekleyen herkese
Fısıldıyor usulca: –Yakında

Bir genç kız sessizce ağlıyor

Çamaşır yıkarken dere kenarında
Düşen her damla yaşla ürperiyor su: –Yakında

Bir gurbetçi otel odasında

Beşinci kez okuyor mektubunu
Yürümeye başlamış en küçük çocuğu: –Yakında

Sıkılıyor köy kahvesinde bir delikanlı

Daralmış, bungun, dağlara bakıyor: –Yakında

Öğle molasında bir ırgat

Soğan kırıyor ekmeğinin yanına: –Yakında

Makinesinin başında

Bir memleket türküsü söylüyor işçinin biri
Dokunaklı ama diri: –Yakında

Bir ses

Yükleyip kendini umudun rüzgârına
Dolaşılıyor bütün sokakları, dağ başlarını, koyakları
Bunalan, bahtsız tarlaları
Yorgun fabrikaları, bezgin evleri
Ve bir haber bekleyen herkese
Muştuluyor fısıltıyla: –Yakında

GÖKYÜZÜ VE ŞİİR

Bir kelime gelir, sürtünür, yoklar beni
 Anlarım, bir şiirin elçisidir
 Bırakır hemen elimdeki işi, sokağa çıkarım
 Bakarım, günlerdir içimi sancıtan şiir
 Orda, esinimi ışığından süzdüğüm
 Sonsuz göğün altında
 Bana incecik gülümsemektedir

1974

GÖKYÜZÜ VE ÖLÜM

1.
 – Gök niye puslu olur kimi sabahlar?
 – Gece ölümünü görmüştür de düşünde
 Onun sıkıntısı kaplamıştır içini

2.
 Çok korkar ölümden gök
 Ve ölümler çok dokunur ona
 Bir serçe ölse örneğin
 Dalgın ve düşünceli olur o gün
 Akşama kadar
 Ve tutamaz kendini
 Herkes yattıktan sonra
 İçin için ağlar

1974

GÖKYÜZÜ VE GERİLLALAR

Anlamadığı bir şey var göğün
Daha önceleri yoktu, son yıllarda
Dağlarında birtakım adamlar
Barınmaya başladı yeryüzünün

Yorgun yüzlü, sakallı
Ama korkunç cesur
Ve korkunç inançlı
Birlikte türkü söylüyor
Birlikte dövüşüyorlar
Ve kendi etlerindeymiş gibi
Duyuyorlar içlerinden birinin yarasını

Çok yakınlar ona
Öyle ki maviliği
Saçlarına bulaşıyor
Ve silahlarına

Ama anlamasa da seziyor gök
Niye tehdit ediyorlar
Bu dağ kasırgaları
Zaman zaman eserek
Aşağıları

1974

KÜÇÜK BİR YOL ŞİİRİ

Yol nedir, yol?
 Karlı bir kış günü, bir otobüste
 Tek arkadaş olarak yanında yalnızlığın
 Yol nedir, yol?

Yol umuttur çocuğum
 Kars'a da gitsen, Kars'ın
 Haritada adı görünmeyen Hoçuvan'ına
 Kanasa da için bugünkü gibi
 Dostlarından, kavga arkadaşlarından ayrılışına
 Yol umuttur

Yol umuttur
 Çünkü nereye giderse gitsin insan
 Yeni kavgaların içinde
 Yeni dostlar bulunur

1974

İŞKENCECİYE BİR SORU

Çocuğun var mı ey cellat?
 Öpebiliyor musun onu herkes gibi sen de
 Yüzün gölgelenmeden, lekesiz bir sevinçle
 Akşamları 'iş'ten eve döndüğünde?

1974

SANATORYUMDAN MEKTUP

Yaralıyım yavrum
 Şimdi şu ikindi vaktinde
 Hayat bütün güzelliğiyle
 Yaşamaya çağırırken insanı
 Ve bende hüzne benzer bir şey yokken
 Dokunsalar ağlayabilirim

Mektubunu az önce aldım
 İyi değilim

Şu son günlerde
 Küçük bir çocuk gibi
 Her şey incitir oldu beni
 Hiç yoktan arkadaşları kırıyorum
 Sen ne dersin bilmem ama
 Ben, uzun süredir bu dört duvar arasında
 Kapalı kalmaktan diyorum

Geceleri dalıp karanlığın tüneline
 Saatlerce düşünüyorum gözlerim açık
 Dinmiyor, sabaha taşıyor kederim
 Yani yavrum, nasıl diyeyim
 Günlerim gecelerden daha karanlık

Kötü şeyler düşünüyorum
 Bir kurt yani
 Önce doğuyor kıvrımlarından, duyuyorum
 Sonra da kemiriyor beynimi

Ve bir şey var ki sevgilim
 Kendime bile açıklamaktan korkuyorum:
 Umutsuzum
 Biliyorsun, en büyük düşmanı bu hayatın
 Umut da olmayınca
 Yaşamak yük gibi geliyor insana
 Böyle anlarda hemen seni düşünüyorum
 Canım benim, iyi ki sen varsın
 Ve ben iyi ki seni seviyorum

Beni oyalayan tek şey ne biliyor musun burda
 Gönderdiğin kartpostala bakmak arada bir
 Başucumda duruyor, öyle sıcak ki ağlayışı
 İçim eziliyor bakarken
 Sanki benim yüreğime akıyor
 Onun yanağından süzülen gözyaşı
 Sen ne kadar, ben çocuğu
 Ağlatmadan sevemem, desen de
 Bizim çocuğumuz hiç ağlamayacak herhalde
 Babası pek yufka yürekli olacak baksana
 Dayanamıyor çocukların
 Resimde bile ağlamalarına

“Sevgilim
 En kötü günlerimde
 Gelecek güzel günlerimizin düşüncesi
 Kurtarıcım oluyor
 Anladın değil mi ardından gelecek cümleyi:
 Sinirlerim gittikçe bozuluyor
 Yoksa diyorum buraya kadar mı dayanma gücüm
 Çabuk çık canım, çabuk çık n’olur
 Bekletme daha fazla, çok kötüyüm”
 Demişsin mektubunda
 Senin en çok neyini seviyorum biliyor musun
 Hastanedeki birine bunları yazacak kadar
 Hesapsız, çırlıçıplak içtenliğini
 Benim ne diyeceğimi biliyorsun bu konuda
 Bu mektubun kötümser, puslu havası içinde
 Biraz komik kaçacak belki ama
 Dayanmayı öğrenmelisin

Yavrucuğum
 Açıldım biraz yazınca
 Üzülme, şimdi daha iyiyim
 Bir de çiçek koymuşsun mektubuna
 Şaşırdım görünce, teşekkür ederim
 Benim bir şeyim yok yollayacak
 Hasretimi gönderebilirim ancak

Haydi, ayrılıyorum
 Seni çok özledim
 Ama sevgilim
 – Sakın bu sözüme alınma ve beni anla –
 Hayatı senden de çok özledim
 Gözlerinden öperim

LORCA İÇİN

Lorca öldü
Şimdi orda, Granada'da
Yatıyor usulca
Usulca anlatıyor gövdesi
Şiiri ve ölümü toprağa

Lorca öldü
Değdi usulca bir kurşun
Ve dağıldı alnı
Sonra dokuz kurşun daha

Lorca öldü
Düşünürken usulca çarpışan İspanya'yı:
Bir elinde şiir
Bir elinde gül ve gitara

Lorca öldü
Ve bıçağa dönüştü usulca
Düşerken toprağa

Lorca ölmedi
Işıldıyor işte elimizde
Usulca değil ama

KANLI ŞİİRLERE HAZIRLA BENİ

Ağzını kırmızı, ıslak
 Bir sevda sözüne hazırla
 Alnını baktığım zaman
 İçimi yıkayacak bir aydınlığa
 Gözlerini gözlerime
 Göğüslerini ellerimin ateşine hazırla
 Sevgilim
 Güzel oluyor böyle
 Rüzgârlı, beyaz şiirler yazmak
 Ama sen beni
 Göğünde fırtınalar patlayan
 Tehlikeli şiirlere hazırla

Kanlı şiirlere hazırla beni
 Genç yaşta vurulup ölenlerin şiirlerine
 Onların hınç üreten
 Öfke üreten şiirlerine hazırla
 Mırıldanan değil, haykıran
 Savaşın ortasında mola verip
 Su içen değil
 Susuz çarpışan şiirlere
 Terli şiirlere
 Yorgun şiirlere
 Tornada çalışan, caddeleri süpüren
 Uyuyan çocuğunu öpüp
 Gece vardiyasına giden şiirlere
 Ellerini üstü�üyle silen şiirlere
 Gecekondu oturan
 Orhan Gencebay dinleyip
 Kuran okuyan şiirlere
 Pazarları tiyatroya, gazinoya gidemeyen
 Duvarları Yılmaz Güney'li, Fenerbahçe'li
 Mareşal Fevzi Çakmak'lı kahvelerde
 Pişti oynayan şiirlere

Dağlarda donan şiirlere hazırla beni
 Şehre inerken donan şiirlere
 Tarlada, güneş altında kavrulan
 Yanan şiirlere
 Gün görmemiş, çileli şiirlere hazırla
 Ağlayan kadınların şiirlerine
 Ağlayan çocukların şiirlerine
 Ağlayan genç kızların şiirlerine

Sevgilim beni
 Bütün bunların
 Bütün, bütün, bütün bunların üstüne
 Bu gözyaşı ve zulümle yoğrulan hayatın üstüne
 Milyonlarca elin tuttuğu, büyük, uğultulu
 Bir balyoz gibi inecek
 Şiirlere hazırla

Kanlı şiirlere hazırla beni

GURBETTEKİ YARALI ÖĞRENCİNİN TÜRKÜSÜ

–Ataol Behramoğlu’na–

İçimde, nasıl diyeyim
Hem öfke, hem gariplik var
Annem benim, güzel annem
Yaramı n’olur gel sen sar

Uzakta ve yaralıyım
İncecik akıyor kanım
Annem benim, canım annem
Yaramı n’olur gel sen sar

İki omzumun arası
Yanıyor, yansın yanası
Annem benim, usul annem
Yaramı n’olur gel sen sar

Düşman da kancık, kurşun da
Arkadaşlar başucumda
Annem benim, şirin annem
Yaramı n’olur gel sen sar

Henüz on dokuzumdayken
Annem benim, güzel annem
Henüz on dokuzumdayken
Annem benim, canım annem

1976

GECEKONDUSU YIKILAN KADININ TÜRKÜSÜ

Beş gün su taşıdık dereден
Musa, Mahmut ve ben
Ter değil, kan aktı yol boyu
İnce ince gül tenimden

Yıkma zalım, yıkma kondumu
Yarın hesap sorulur devran döndü mü

Dere uzak, yol taşlı
Mintanım ıslak, yaşmağım yaşlı
Tepemde güneş diye bir ejderha
Ki yedi değil, yüz bin başlı

Yıkma zalım, yıkma kondumu
Nerde yatar yavrularım gece oldu mu

Biz nerdeyse o orda
Musa on, Mahmut yedi yaşında
Su taşıdık tam beş gün
Kıpkırmızı bir göğün altında

Yıkma zalım, yıkma kondumu
Yarın hesap sorulur devran döndü mü

Çimentoyu, tahtayı, briketi
Babaları taşıdı, babaları çattı
Yiğit Osman'ım benim, aslan Osman'ım
Uyumadan vardiyaya çok gitti

Yıkma zalım, yıkma kondumu
Nerde yatarız erkeğimle gece oldu mu

Komşular da yardım ettilerdi
 Gül'ün kocası, Zehra'nınki, Esmâ'nınki
 Hepsi iyi komşu olacaktı ama
 Hey gidi kahpe dünya hey gidi

Yıkma zalım, yıkma kondumu
 Yarın hesap sorulur devran döndü mü

Perdelik alacaktım İstanbul'a inip haftaya
 Ucuzca bir şey, pek iyi olmasa da
 Zehra'nınkiler gibi iri iri
 Çiçekleri olsun istiyordum mutlaka

Yıkma zalım, yıkma kondumu
 Nerde yatarız çoluk çocuk gece oldu mu

Çatısını da kurduk muydu
 Artık ne çimentoydu, ne briketti, ne suydu
 Ama feryadımızı duymayanlar
 Bir evimiz olduğunu hemen duydu

Yıkma zalım, yıkma kondumu
 Yarın hesap sorulur devran döndü mü

1977

İNANÇLA, UMUTLA ÖRÜLÜ O ŞEY

Umurumda değil derdin bir zamanlar
Acı da, aşk da, çocuklar da
Yıllar sonra şimdi diyorsun ki
Acı değil ama
Çocuklarla aşk umurumda

Çocuklarla aşk
Çünkü bir insanı hayata bağlar
Öyleyse umurunda her şey
Yani karının baş ağrısı
Ve afişlemeye giderken sen
Üstelik elinde elması da varken
Kızının arkandan ağlaması

Eskiden derdin ki
Ansızın ölüversem bir kazada
Umurunda değildi ölüm de, hayat da
Gerçi ölüm şimdi de değil ama
Yaşamak korkunç umurunda

Örneğin kahvaltı dahi
Etmezdin eskiden sabahları
Ama şimdi içtiğin çayın demi
Bile ilgilendiriyor seni

Bir kız var evinizin karşısında
Yaşı geçkin biraz, evde kalmış
Her gün, ama her gün pencere kenarında
Oje sürer saatlerce tırnaklarına
O kızın o pencereden sızıp
Sokağa taşan hüznü umurunda

Yeni bir bildiri dağıtılacak değil mi
Kolay, bildiğin bir iş
Ama hayatının
En önemli işini yapıyorsun sanki
Ellerinde, onca deneyden sonra hâlâ
İlk bildiriye uzatırkenki acemilik ve sevinç
Bu umurunda

Umurunda her şey
Ama sana hayatı yeniden sevdiren
Hayatın küçük, sıradan sevinçlerini
Acılarını sevdiren
İnançla, umutla örülü o şey
İşte en çok
O umurunda

1977

YOLCULUK

Küçük çocuk, küçük çocuk
Nereye yolculuk
Elinde çiçek
Omzunda kuş
Önünde pembe bir yokuş?

Büyük çocuk, büyük çocuk
Yokuşu aştın mı?
Çiçek kelepçe olmuş eline
Ölüm var omzunda kuş yerine
Şaştın mı?

1977

ÇOCUKLAR, EVLER

–Behçet Necatigil'e–

Dışardan yılğın yeni geldiniz
Yorgun, yaralı, omzunuzda yük ağır
Üstelik geçtiğiniz yol taşlı
Dik bayır

Köşenizde karanlık düşünürken
Çocuğunuz uyandı
Sizi gördü, gülümsedi
Evinizde birden bir ışık yandı

Çocuklar karanlık
Bir evi aydınlatır
Annelerin babalarınca yanan
O ışıkla yaraları sarılır

Evler korur insanı
Dışarıya karşı
Ama çocuk yoksa zordur
Sürdürmek biraz savaşı

1977

ÖLÜ, ÇAM, BALTA

Ölü: Vurulmuş, yatıyor
 Kanı kendine toprak bir yer
 Arıyor sanki
 Asfalttan aşağı doğru

a
 k1
 yor

Balta: Ölüden kilometrelerce ötede
 Bir orman köyünde
 Serin, hışıltılı
 Bir çamın gövdesine

i
 ni
 yor

Çam: Dev

ri
 li
 yor

Bir şey var
 Bu üçünün arasında
 Hayata kan veren bir bağ
 Ölü de çok çam
 Devirmişti bu baltayla
 Şimdi kardeşinin elinde
 Harçlık gönderecekler çamı satıp
 Şehirde okuyan ağabeyine

Artık çam
 Ölüye harçlık değil
 Tabut olur

Balta ne olur?
 Balta ne olur?

Balta ağzı kan köpük
 Ormandan
 Şehre doğrulur

1977

BEN KALENDER BİR ŞAİRİM

Ben
 Kalender bir şairim
 Ama şiirim
 Kanlı arazidedir

Pembe, mayhoş imgeler
 Harcım değildir benim, beceremem
 Rastlanmaz dizelerimde
 Okurken dağılan kelimelere
 Şiirim çıplak ve beyazdır benim
 Ve çelikten ve tunçtandır kelimelerim

Ben kalender bir şairim
 Denize ve yıldızlara
 Kafiye düşürmeyi bilmez şiirim
 Ama bilir kavga etmeyi
 Denizin dalgalarıyla boğuşup
 Füzeyle yıldızlara gitmeyi

Yenilirse kedere arada bir
 Meyhane meyhane dolaşmaz geceleri
 Oturur, rakısını evinde içer
 Ve sarhoş ağızla faşizme karşı
 Savaşmanın gereğini tartışmaz masalarda
 Beklemez, savaşa girer

Yüksek şiirler
Uyurken sırça köşklerinde
Afişlemeye çıkar o gece yarısından sonra
Fabrika önlerinde bildiri dağıtır
Yürüyüşe katılır, coplanır
İşkenceden geçer, kan bulaşır dizelerine
Gözetiminde kalır, tutuklanır
Bir an geri durmaz ama kavgadan
Ne yapar yapar
Duvarları aşar
Ve saflardaki yerini alır

Ben
Kalender bir şairim
Ama antetli kâğıtlarda değil
Kanlı arazidedir şiirim

1977

YAŞASIN NÖTRON

Bomba dediğin kibar olmalı
 Yakıp yıkmamalı öyle her yanı
 Hâlâ kurtulamamışsa eğer barbarlıktan
 Nötrona bakıp utanmalı

Evet, bütün barbar bombaların
 Pabucu dama atıldı
 Uygur bir bomba bulundu çünkü:
 Nötron
 Öyle kibar bir bomba ki bu
 Yok etmiyor hiçbir şeyi
 İnsanlar hariç

Saygısı var yani apartmanlara
 Taşa, demire, oduna
 Bir de uzaydan gelecek konuklara
 Öyle ya Eyfel yıkıldı diyelim
 Nerden bakacaklar Paris'e
 Uzaydan gelenler sonra

Üstelik çok da hesaplı
 Örneğin köle ölecek ama
 Zinciri kalacak
 Amaç aynı zinciri
 Yeni köleye takmak
 Savruklu olmaz mı her yeni köleye
 Yeni bir zincir yapmak

Bir kapitalist kadar pinti ama
 Çocukların oyuncaklarını
 Yakamayacak kadar da naif öte yandan
 Heykelleri korumayı bilecek kadar düşünceli
 Ve tabloları yok edemeyecek kadar da duyarlı
 Yalnız ufak bir kusuru
 Var bu bombanın
 Oyunağını bırakıyor, çocuğu götürüyor
 O kadar olacak artık, hoş görün
 Neye yarar yoksa
 Bunca teknik gelişme
 Bir çocuğu bile
 Öldüremedikten sonra

Ey saygıdeğer burjuva bilginleri
 Ve onların insancıl efendileri, sağ olun
 Sayenizde yıkıntılar arasında değil
 Tertemiz kentlerde ölebileceğiz artık
 Hem biz öleceğiz ama
 Tıraş takımlarımız yaşayacak
 Sürahimiz bile kırılmayacak
 Kahrolsun incelikten anlamayan
 Atom ve benzerleri
 Yaşasın nötron

TANRI VE PATRON

İki büyüğüm var ki benim
 Saygım sonsuz ikisine de
 Yarışrlar aralarında beni düşünmede:
 Tanrı ve patron

Biri öğüt verir:
 – Çok yeme, azla yetinmeyi bil
 Öbürü günaha girmeyeyim diye çok yiyip de
 Ücretimi, az da değil
 Çok az verir

Biri buyurur:
 – Bana kulluk et!
 Öbürü durur mu
 Sıralar kulluk etmenin erdemlerini
 Ve ekler, daha erdemli kılmak için beni:
 – Bana da!

Biri der:
 – Dünya nimetlerine kanma, zenginlik geçicidir
 Öbürü, sağ olsun
 Korumak için beni zenginlikten
 Yoksulluğu bana bağışlamış
 Kendisi zengin olmuştur lütfen

İki büyüğüm var ki benim
 Yarışrlar aralarında beni düşünmede
 Saygım sonsuz ikisine de:
 Tanrı ve patron

ÖLDÜREMEZ SENİ KALLEŞ BİR KURŞUN

–İbrahim Osmanoğlu'na–

Vuracağı düşmana göre değişir
Kullandığı kılıç ölümün
Bir haine paslı kılıcını çeker
Bir sahtekâra eğri kılıcını
Bir korkağa kılıç bile çekmez
Yalnızca görünmesi yeter

Bir yiğide ise ölüm
Korkusuz, vuruşkan
Esirgememiş kendini kavgadan
Bir savaşçıya ise
Soylu ölümlerde kullandığı
Çifte kan verilmiş, kıpkırmızı yanan
Kılıcını çeker

Ve mutlaka kavganın ortasında
Ve mutlaka savaşırken
Ve mutlaka ayakta bekler

Onun için dostum
Öldüremez seni
Oturup dururken ensenden girecek
Kalles bir kurşun
Ölüm razı gelmez buna
İçin rahat olsun
Bütün ölümler yasak sana
Dövüşürken dimdik ayakta
Alnından vurulmaktan başka

ÇOCUKLUĞUN

Unutulmaz çocukluk
 Unutulmaz yaz akşamları, yıkanmış
 Avlularda oturmanın tadı
 İşte taşlardan kalkan serinlik
 Yılların ötesinden gelip
 Bir anda şiirini de sardı

Ama unutulmaz acı da
 Unutulmaz yıllarca unutmaya çalıştığın Değirmisaz
 O Değirmisaz ki
 Karpuz kabuklarını kemirirdin yerde bulduğun
 Ve yedi yaşındayken daha
 Evden kaçmayı kurardın
 Ağlarken gizli gizli tepenin yamacında

Onun için herkesten çok anlıyorsun şimdi
 Evden kaçan çocukları
 Ve karın şaşarken oburluğuna, sen
 Çok iyi biliyorsun
 Ne kadar karpuz yersen ye, neden
 Bir türlü doymadığını

Değirmisaz da unutulmaz, Akhisar da
 Akhisar'da çiklet satardın parkta
 Bir yer vardı, boyacı Adil Abi hariç
 Kimseyi almazlardı, girişte hemen sağda
 Asık suratlı adamlar
 Ağzı kalabalık kadınlar
 Ve papyonlu, şımarık çocuklar
 Otururdu orda yalnız
 Nasıl unutursun, unutulmaz
 Onların, o çocukların papyonları
 Kalbine batardı

Bak buruldu birden şiirin
 Hatırladın da
 Buruldu şiirinle birlikte
 Yılların ötesinden gelen serinlik
 Zaten sen çocukluğunda da
 Ne kadar serinlik yaşamıştın
 Unutulur mu, kim unutabilir
 Devamlı ateşler içinde yanmıştın

1978

ÇOCUKLUĞUN 2

Anlatamaz acını senin
 En içten sözler bile
 Ağlamaktan daha sıcak değildir
 Çünkü hiçbir kelime

Yedi yaşındaydın o günler henüz
 Her şey örseliyordu seni
 İncitiyordu rüzgâr bile
 Bir çiçek sapı gibi ince bedenini

Ve ağlıyordun
 Gündüzleri çekilip o tepenin eteğine
 Ve ağlıyordun
 Yatağında geceleri sarılıp kendi kendine

Kimsesizdin, mahzundun, yaralıydın
 Sevinç ve mutluluk senin için kayıp rüyalar
 Ağlamak, ağlamak, ağlamak
 Çocukluğunda senin yalnız bu vardı

Anlatamaz o günleri
 Anlatamaz hiçbir şiir
 O gözyaşlarının ateşine çünkü
 Dayanamaz kelimeler, erir

1978

ÇOCUKLUĞUN 3

Yıllar sonra
Kaleminden sıcacık süzülen
Bir damla yaştır bu şiir
Otuz yaşındasın ve hâlâ
Unutamadın o cehennemi
Tarih 13 Eylül 78, saat sıfır bir

HAYATI KARŞILAYAN ŞİİRLER

1981 Yazko Şiir Büyük Ödülü

İlk basım: 1981, Yazko Yayınları

ÖMRÜM, BANA BAĞIŞLA BU ŞİİRİ

Büyük bir şiir yazmak istiyorum
 Patlayan bir fırtınanın ardından
 Kayalardan fışkıran hayat
 Gibi büyümlü ve vahşi
 Ömrüm, bana bağışla bu şiiri

Kumsalı döven denizlerden
 Nasıl beyaz ve ince
 Köpükler doğarsa, öyle
 Beyaz ve vahşi
 Vahşi ve ince
 Ömrüm, bana bağışla bu şiiri

Bileğimden hışımla doğan
 Kelimelerin güneşi
 Aydınlatmalı birden yangın hızında
 Hayatın gölgeli, kuytu yerlerini
 Ömrüm, bana bağışla bu şiiri

Ağlayan bir bebeğin sesi
 Buluşmalı vurulan bir gencin haykırışıyla
 Ve bir damla kan sıçramalı
 Bu buluşmada bebeğin alınına
 Sıçramalı ki...
 Ömrüm, bana bağışla bu şiiri

Akan bir ırmak sessizce
 Girince o şiire
 Akan bir ırmak olmalı gene
 Ama bir farkla
 Kabarıp coşarak ve
 Sürükleyerek birlikte kayaları bile
 Ömrüm, bana bağışla bu şiiri

Bir kelebek
 Küçük bir kelebek
 Kanatları koparılmış, ölüm rengine
 Uçabilir mi eski inceliğiyle
 Uçabilmeli o şiirde
 Kırlarda değil, ateşin üstünde hem de
 Ömrüm, bana bağışla bu şiiri

Büyük bir şiir yazmak istiyorum
 Ağlayan bebek, vurulan genç kadar sahici
 Kelebek ve ölüm kadar güzel ve korkunç
 Hayat kadar, hayat kadar
 Büyülü, ince ve vahşi
 Ömrüm, bağışla bana bu şiiri

ÖLÜM HAYATI KUŞATALI BERİ

Kül yağıyor gökten
 Kül renginde güneş
 İki şey örtüyor kırları
 Kül ve leş

Neye uzatsam elimi dağılıyor
 Bütün eşyalarda ölümün tozu
 Aynı anda yakıyor genizleri
 Öfkenin ve gözyaşının tuzu

Kimi kanla besleniyor kelimelerin
 Kimi kelimeler paslı
 Ne kadar kafiyesi varsa hayatın
 Hepsi de ölümle cinaslı

Ve ölüm hayatı kuşatalı beri
 İki şey yan yana geliyor evlerde
 Babalar bıçak biliyor
 Analar yaslı

1980

KARDEŞLERİM, GERİLLALAR

Kardeşlerim var
Dünyanın dört bir yanında
Elini omzumda
Yorgunluğunu dizlerimde duyduğum
Çarpışmasam da dağlarda birlikte
Matarasına su doldurduğum

Onlar orda çekiyorsa tetiği
Ben burdan nişan alıyorum
Yarası var omzumda
Bazukaları, havanları, mitralyözleri
Biraz da ben taşıyorum

Bilmiyorum nasıl giyinirler
Ne renktir üniformaları
Ama biliyorum mutlaka
Potinli ya da çizmelidirler
Mola verdiklerinde çünkü
Usulca ben çıkarıyorum

Yüreğim yanı başında yüreklerinin
Ta burdan duyuyorum
Düşmana duydukları kini
Ve sevgililerine, karılarına
Kurtarılmış bir hayata özlemlerini

Kardeşlerim var
Dört bir yanında dünyanın
Nikaragua'da, Filistin'de, Rodezya'da
Onlarla birlikte kazanıyorum zaferi
Ve onlarla birlikte ölüyorum

ÖLENLER İÇİN GÜZELLEME

Ölüm
Sedef kakma gibi
Kakarken kurşunlarla kendini
Körpecik bedenlere
Ölümsüz bir güzellik yayılıyor sanki
Usluca ölenlere

1979

KÜÇÜK BURJUVA MACERACISI

Omzuna bir çalımla attığın
Hülyalı atkından kopan fırtınayla
Hayatın hata
Affetmez amansız kasırgası arasında
Savrulan umutsuz çocuk
Öğrenemedin bir türlü yanlışını
Hüsrarla bitiyor
Çıktığın her yolculuk bu yüzden

1979

BU ŞİİRİ EN İYİ ALİ RIZA ANLAR

–Ali Rıza Ertan'ın anısına–

Sevgili Ali Rıza
Bir merhabamız bile yok seninle
Belki ilerde selamlaşırız sessizce
Karşılaşırsak bir antolojide

Usul, sessiz bir insanmışsın
Hakkında okuduklarıma göre
Doğrusu şaşırdım biraz
Sessizliği oyuyordun oysa şiirinle

Hiç yakınım ölmedi benim
Nedir ölüm acısı bilmiyorum
Biraz arkadaşlarla tanıdım ölümü
Biraz dedemle
Şimdi de işte seninle

Niye yazıyorum sanki bunları
Çünkü çok kötüyüm
Kötü olunca dostum, biliyorsun
Mutlaka şiir yazılmalı

Sevgili Ertan, öldün diye
Büyük sözler etmedim ardından
Çünkü ölümün öyle trajik ki
Acım küçük sözlerle
Daha iyi anlaşılır belki

BİR EYLÜL GÜNÜYDÜ

Beyaz bir şiir
Yazmak istiyorum sana
Sevgilim orda mısın
O bankta mısın hâlâ

Hâlâ ıslak mı alnın
Öpmüştüm hani, hatırla
Ve sen yumuşacık gülümsemiştin
Sokulup bir kedi gibi
Koltuğumun altına

Sonra da durup dururken ağlamıştın
Bir eylül günüydü
Ne olur bir kez daha gülümse
Ne olur bir kez daha ağla

Dönülmez geri, biliyorum
Hele bunca yıldan sonra
Ama seni hâlâ seviyorum
Bu şiirim için
Bağışla beni sevgilim ve anla

1979

YEŞİL YAĞMUR

Gözlerine baktınız mı hiç uzun uzun
 Yeşil gözlü bir kızın
 Çayır çimen ferahlığı doluyor içinize
 Ve ipince ıslanılıyorsunuz
 “Yeşil bir yağmur”
 Yağıyor çisil çisil üstünüze

1979

KÜÇÜK BİR SEVDA ŞİİRİ

Uçarken bir kuş
 Nasıl bölerse ikiye geceyi
 İşte öyle bir sevinç yalımı
 Geçiyor içimden
 Yüzüne bakarken

Sanki gözlerinden havalanan
 Bir kuş hüznümü dağıtıyor
 Ve beni karanlığımdan çıkarıp
 Sonsuz bir ışığın
 Ortasına atıyor

1979

25.4.79

Öyle kederliyim ki bugün
Her şeyi unutup
Ağlamak istiyorum sevgilim
Bir çocuk gibi
İçimi çeke çeke
Gömüp başımı göğsüne

BİR GÜNEŞ, BİR KAR

Şu dünyada, kendi halinde
İnce bir çiçek olarak
Yaşamaktı tek isteğim
Ama bırakmadı hayat
Bir güneş, bir kar
Uçtu bütün rengim

1979

DEFTER

Karalanmış bir hayat benimki
 Kalmamış yazabileceğim
 En küçük bir beyazlık
 Defterimde kendimce

Kapkara hangi sayfasını açsam
 Hiç güneş izi yok
 Hep gece
 Hep gece

Ve ben
 Bir çiçek gibi
 Yatıyorum bu karanlığın içinde
 Kurutulmuş, ince

1979

KÜÇÜK BİR ÖLÜM ŞİİRİ

Ölümden nasıl söz etmezsin
 Nasıl gelmez aklına
 Sessizce gideceğin bir gün
 Hiçbir şey bırakmadan ardında
 Yalnızca
 Evlere sığmayan bir hüznün

1980

BURUK ŞAKA

Buruk bir şaka var ölümde
 Düşün
 El üstünde taşındığın ilk gün
 Ama sen değilsin o da
 Senin ölü

1979

BİR KÖTÜMSERİN ÖLÜM ÖZLEMİ

Ölüm gelse
 Ve esrarlı, şuh bir kadın gibi
 Eğilip üstüme
 Ateşten ağzıyla yavaşça öpse
 Demişimdir kaç kez kendi kendime
 Ne yaparım?
 Herhalde bir çığlık atar
 Bu öpüşün yakan tadıyla
 Ve usulca kaçarım

Ama şimdi
 Bekler oldum ölümü
 Avurtları çökmüş, yaşlı
 Ve soğuk bakışlı
 Bir kadın olarak da görünse
 Atarım kendimi özlemle koynuna
 Bekliyorum kaç zamandır
 Çıkıverse bir gün ansızın yoluma

1979

KONSOMATRİS

1.

Maraş'ta, Gül Pavyon'da
 Bir konsomatris vardı, Yıldız
 Duple on liraydı o zamanlar
 İnce, kara kuru bir kız

O yıllar serseriydim biraz
 İçki, pavyon, kadın
 Derdim, başka anlamı
 Var mı acaba hayatın

Sanırdım ki hayat yalnız
 İçki içmekti beraberce
 Ve saydam sözler etmek
 Yıldız'ı locaya çağırıp her gece

Ama duyardım, konuşurken aramızda
 Karanlık bir ırmak akardı
 Sanki yan yana değildik de
 Arada buğulu bir cam vardı

Hiç anlamaya çalışmadım durumunu
 İnce, kara kız, bağışla beni
 Hep hüznün yüklü olurdu
 Hatırlıyorum da gülümsemeni

2.

Nerden çıktı şimdi bu şiir
Her şey o kadar uzakta ki
Götüren beni o günlere
Bir haber, renkli bir gazetede ki

Öldürmüş kendini konsomatrisin biri
Ve ölürken bir not bırakmış
Yalnız garip bir şey
Kâğıdın ucunu hafifçe yakmış

Sen de yakmıştın bir keresinde
Ve hiç konuşmadan, dalgın
Yanışını seyretmiştin rüyada gibi
Elindeki kâğıdın

Kâğıt değil o gün, sen yanıyordun
Kendi hayatındı avcundaki kül
Neyin vardı bu dünyada
Yaralı, kırık, siyah bir gönül

Şimdi ne yapıyorsun acaba, nerdesin
Belki hâlâ yanıyorsun
Kim bilir, belki de renkli gazeteler için
Sen de bir intihara hazırlanıyorsun

1980

BACH'IN Mİ MAJÖR KEMAN KONÇERTOSU

Gölde yüzen kuğular vardır hani
 Derin bir şiir duygusu
 Uyandırır insanda
 Ne zaman dinlesem, binlerce kuğu
 Yüzdürür içimin durgun gölünde
 Ve yıkar ruhumu ıııklı bir su
 Gibi Bach'ın
 Mi majör keman konçertosu

1979

KAR VE SESSİZLİK ÜSTÜNE

Üç şeyle birlikte yağar kar
 Bir, sessizlik
 İki, herkes soğuk
 Dememi bekleyecek şimdi
 Hayır, sessizlik
 Üç, evet sessizlik

Karla birlikte gökten
 Kediler, ağaclar bile duyar
 Beyaz bir sessizlik yağar

1979

İSTANBUL'DA AKŞAM

Kızıl bir ipeğin ortasında
 Sapsarı yanan bir altın
 Alımında gökte güneş
 Saltanatı sona eren hükümdar hışmıyla
 Gökyüzünü ateşe vererek batıyor
 Sessizce çekilmek varken otağına
 Günü gürültüyle kapatıyor

İstanbul'da eşsiz bir akşam oluyor yine
 Ve kıvılcımlar sıcıyor
 Bu muhteşem yangından
 Lacivert bir rüyaya
 Dalmaya hazırlanan denizin üstüne

Uzaklardaysa minareler
 Kubbeler, kuleler, kopan kıyametten
 Habersiz, renklerle beraber
 Usulca eriyor
 Ve ufka kurşuni bir keder
 Duygusu veriyor

İstanbul'da akşamları
 Güzelliği karşısında ölümün
 Hayat, hayran
 Ürperiyor

1978

ANTALYA İZLENİMLERİ

1.

Her şey yemyeşil Antalya'da
Öyle ki
Kiremitlerde bile bir yeşil özentisi

Ve mavi değil buranın denizi
Öteki denizler gibi
Masmavi

2.

Doğuda, Adana'nın oralarda
Binbir kurt kuş ve eşkıya
Barındıran Toroslar
Antalya'da
Oturmuş denizin karşısına
Lir çalıyor

Burada
Dağ silsilesi değil zaten
Şiir silsilesi gibi duruyor Toroslar

3.

Güneş geceden parlamaya başlıyor
Antalya'da
Ve sabahları
Doğmuyor, kıpkırmızı patlıyor

Toroslar'dan kopup da sanki
Düşüyor ovaya yanarak
Bir ateş topu gibi

4.

Antalya'da insanlar
 Biraz Toroslar, biraz deniz
 Yani hem yalçın, hem mavi
 Yani sık sık küfrediyorlar
 Bir güneyli olarak
 Ama küfrederken bile
 Maviye çalışıyor sesleri

5.

Kaleiçi mahalleden çok
 Bir tabloya benziyor
 Bütün renklerin
 Gizliden bir beyazlık
 Tasladığı bu tabloda
 Fonda müthiş bir renk hâkim:
 Sessizlik

6.

Kenar mahallelerinde Antalya'nın
 Gezerken bir akşamüstü
 Sakalları uzamış, kaygılı adamlar
 Kapının önüne oturmuş, sessizce
 Örgü ören kadınlar
 Küfürleşen, yalınayak çocuklar
 Ve birbirine yaslanmış
 Tevekkülle akşamı karşılayan
 Evler gördüm
 Çocukluğumun geçtiği yerler
 Geldi gözümün önüne
 Ben bu insanları, bu evleri
 Yıllardır tanıyordum
 Vurup kapısını girsem herhangi birine
 Kendimi oturuyor bulurdum mutlaka
 Bir yer minderinde

7.

Yalnız güneş ve deniz
 Yok Antalya'da
 Bir şey daha var ki
 Beyaz bir martı kimliğinde
 Dolaştıktan sonra
 Kentin üstünde bir süre
 Sokağa inmiş, insanlara karışmış
 Ve sonunda
 Palmiyelere yuva yapmış:
 Barış

8.

Metin Demirtaş'ı daha iyi anlıyorum şimdi
 Antalya'da insan
 Olsa olsa şair olur
 Ama turuncu, usul bir şair
 Kavganın çelik halatıyla örse de şiirini
 Sessiz ve sakın örer
 İsyan türkülerini bile
 Seveda türküsü gibi söyler

NECATİGİL İÇİN, SAYGIYLA

Bir kayanın
 Uçuruma yuvarlanırken
 Çıkardığı gürültüye
 Benzer herhalde
 İnsanın hasta yatağında
 Ölümü gördüğü an
 Attığı çılgılık

Ama hocaninki
 İnce bir çiçeğin
 Sapı kırılırken çıkardığı
 Ses kadar mutlaka
 Hafifti
 Tıpkı şiiri gibi
 Usul bir ah:
 Ölüyorum, eyvah!

1979

SEVİNÇ

Sarılıp birbirinize çocuğunuzla
 Uyudunuz mu hiç?
 Akan uyku değil sanki aranızda
 Uyku hafifliğinde bir sevinç

1979

“ŞİMDİKİ ÇOCUKLAR HARİKA” DEĞİL

Şimdiki çocuklar harika değil
 Harika olan hayat
 Yetiştiriyor onları kitapsız, deftersiz
 Oyun çağında daha, okulunda

Slogan atıyorlar örneğin
 Misafir geldiğinde eve
 Sandalyeye çıkıp
 Şiir okumak yerine

Bir burukluk kaplar içimi
 Görünce onları öyle
 Ve ana babalarını suçlarım
 Yaşatmıyorlar çocuklara yaşlarını diye

Oysa kimse suçlu değil aslında
 Ne analar, ne babalar
 Tek suçlu var, hayat
 Hayat da suçlu olamayacağına göre

Şimdiki çocuklar harika değil
 Harika olan hayat
 Atlayarak büyüyecek yaşlarını bu yüzden
 Çocuklar daha bir süre

Şiir KİTABI

(1980 - 81)

ACIMIN GÜLÜDÜR ŞİİR

Tanrım bana hep
Kötü günler göster
Acılıyken açıyor ancak
İçimdeki güller

Berbat bir gün
Geçirdim bugün örneğin
Sancıdı durdu yüreğim
Ne güzel

Eve dönerken şimdi
Yaralı bir yaz akşamı
Şiir olarak iniyor kaşlarıma
Alnımda biriken ter

AŞK ŞİİRLERİ

Niye hep kırmızıdır
Aşk şiirleri
Ve niye kanarlar
Yazarken çünkü şairler
Kalemlerini
Yüreklerine banarlar

AŞK VE ŞİİR

Elin elimdeyken okuduğum şiir
 Yüzünü ışıqla yıkayıp
 Kayınca ürpertilerle
 Boynunun saydam ipeğinden
 Beyaz, hülyalı göğsüne
 Usulca uyanır memelerin

Şiir mi aşkın çocuğı
 Sevgilim, aşk mı şiirin?

ATEŞ GÖZLÜ

Kimse bakamaz
 Şairler gibi
 Mahzun, kederli
 Ama diri

Acının kıyısında
 Durmuş da sanki
 Ufku gözlüyor
 Ateş gözlü biri

AYNA

Hayal değil, hayatın büyüdür
 Şiirin ardındaki sır aslında
 Görür suretini ayna gibi
 Her kim baksa
 İlgili faslında

AYSBERG

Kelimelerin altında
 Yüzer asıl anlamı
 Görünmez, derinlerdedir
 Aysberge benzer şiir

BALIKÇI

Balığa çıkmış
 Biri gibidir biraz şair
 Bekler bekler gelmez de
 Beklemediği bir anda
 Bakmışsın takılıvermiş oltaya
 Bir şiir

ÇIĞLIKTIR ŞİİR AMA

Beyaz bir kâğıdın ortasında
Harflerden, kara bir çığlık
Ama bin kişi okur
Bir kişi duyar
O da bir aralık

ÇOCUK ŞİİRLERİ

Göğsü bir güvercin
Yuvası kadar suçsuz
Ve sıcaktır çocuk şiirinin
Bütün çocukları şefkatle
Basar bağrına
Çikolata dağıtmaz belki ama
Duyar sesini yüreklerinin
Çikolata isteyen
Ne kadar çocuk varsa

DENİZ VE ŞİİR

Mavi bir şairdir deniz
Büyülü şiirler yaratır
Dur kıyısında
Ve dök avcundaki
Bütün kelimeleri
Az sonra bakmışsın
Kayaları dövüyor
Şiirin beyaz köpükleri

DEV/İN ŞAİR

Ey şair
 Ey yaralı, ürkek ceylan
 Sinme hemen
 Dışarda devi görünce
 İnme inine, inme iner
 Sonra sesine
 Çık dışarı
 Varsın beklesin kapıda dev
 Sen ini değil, devi sev
 Durma, türkü söyle
 Sesinle devi ez geç
 İninde sinmek yerine
 Devle çarpışmayı seç

GECEYSE BİLE

Daha güçlü
 Değildir hiçbir şey
 Sabahı özleyen
 Bir şairin tutkusundan
 Geceyse bile
 Söker şafak
 Atar tan

GÜL YAPRAĞI

Denize atılan
 Bir gül yaprağıdır
 Yazılan her şiir
 Aşıp dalgalarını zamanın
 Yitirmeden kokusunu
 Kaçı kıyıya ulaşabilir?

Ulaşsa bile
 Koklamayı bilmeyen
 Hangi hoyrat ellerde...
 Kim bilir?

HABER VEREN

Kutupyıldızı gibi
 Gideceğimiz yönü gösterir şiir
 Nereye akar geceleri
 Bir ağıt gibi nehir

Ve sessizliğiyle göğü eriten
 Kayanın içindeki fırtınayı
 Ve suyun kaynayacağı
 O anı haber verir

HANÇER

Bir de hançer gerek
 Sevda şiirlerine
 Ağılı, haşin bir hançer
 Ki oysun okurken
 Ve zehirlesin yüreği
 Aşk ve keder

HÜZNÜN ŞİİRİ

Karşılaşınca yüreğimin yaralı
 Şiiriyle yalnızlığımın şiiri
 Çıkan fırtına
 Bozar önce alnımdaki
 Çocukluktan kalma sessizliği
 Yırtılır ardından içimde şiddetle
 Ölümün siyah ipeği
 Ve sızlamaya başlar
 Issızlığımın bir yeri

Anlarım, çalacak demektir kapımı
 Az sonra hüznün şiiri

IRMAK

Yalnız sana inanıyorum ey şiir
 Çağılıtlı, çılgın ırmak
 Yık bendini ve yıka türkünle
 Sen arıtabilirsin hayatı ancak

İMZA

Şiir hayata atılan
 Uçucu bir imzadır
 Atan gider de ama sonunda
 Atılan kalır

İPEK

Ve rüzgârlı bir
 İpek gibidir şiir
 Öyle ki okurken, kelimeleri
 İncecik ürperir

İSTANBUL'DA KAR ŞİİRİ

Kars'ta yazılır kar şiiri
 Erzurum'da, Sivas'ta
 İstanbul'da yazılsa yazılsa
 Başlığı yazılır
 Şiire geçesiye kadar çünkü
 Erir, kar kalmaz yerde
 Ve yazacak tek dize kalır size:
 Kar nerede?

KAN

Şairin, dizelerin altında
 Akan kanıdır şiir
 Güler gibi görünse de
 Aldanmayın, için için
 Ağlayan yanıdır şiir

KAR VE ŞİİR

Ne yoksulları üşütmek
 Ne çocukları sevindirmek için
 Şairlere şiir
 Yazdırmak için yağar
 Beyaz bir esin perisi
 Gibi kar

KARA ŞİİR

Acı
 Tanrısız, kutlu acı
 Kendim için istediğim
 Hiçbir şey yok senden
 Vazgeçebilirim bütün zevklerinden
 Şiirim adına yalvarıyorum
 Müşfik bir ana ol ona
 Emzir ağılı sütünle, besle
 Ve büyüyünce
 Şefkatle it onu uçuruma
 Ki kartalların süzülüşünü kapsın
 Ve pençeleriyle orda kendine
 Elmas bir yuva yapsın

KARANFİL KOKUSU, GÜL RENGİ

–Necla'ya, karıma–

Senin ağzındaki gülden
 Çıkan kıvılcım
 Değer değmez dudağıma benim
 Parçalanıyor
 Ve binlerce karanfil
 Olarak dökülüyor şiirimin üstüne
 İşte burdan geliyor sevgilim
 Sevgimizin bu büyüğü buluşmasından
 Karanfil kokusu şiirimdeki
 Ve gül rengi

KILIÇ VE DALKILIÇ

Kavga: kın
 Şiir: kılıç
 Şair: kavganın içinden
 Çekip şiiri
 Düşman içine dalan
 Dalkılıç

Kİ BİLSİN BENDEN SONRAKİLER

Madem doğmuşuz bir kere
Yaşadığımız belli olsun bari
Diyedir yazdığım bunca şiir
İsterdim kalsın benden de
Bir şeyler bu dünyada
Bir kelime, bir hece
Ki bilsin benden sonrakiler
İsmail diye biri yaşamış
Ne günü günmüş, ne gecesi gece

KİRMEN

Hayat çekilmez bir çileye benzer
Bulup ucunu bu çilenin
Şiirle eğire eğire eğer
Sevince dönüştürmese şairler

KUŞ

Öter geceler boyu çılgınca
Şiir adında alevden bir kuş
Özlemiyle o altın şafağın
İçimde kanlı bir dala konmuş

OKURUNU BEKLEYEN ŞİİR

Göge çizilmiş
 İncecik bir kuş
 Okunmayı bekliyor, sıcak
 Dokunsa biri gözleriyle
 Uçmaya başlayacak

PAY

Günün güneşi şiir
 Gecenin ayı
 Hayatın şaire
 Düşen payı

PİR VE AMENTÜ

—Nâzım'a—

Şairler loncasının pirisin sen
 Her sabah, adını üç kere
 Anarak başlamalı gününe
 Her şair aday
 Ve okuyarak üç kere
 Mutlaka bir şiirini
 Amentü gibi

SEÇİM

Şiirim önceleri gençti
 Nice ateşlerden geçti
 Ya aşk ya kavga
 Deniyordu o yıllar
 O hem aşkı, hem kavgayı seçti

SİLAH VE ÇİÇEK

Bütün namlular üstüne çevriliyken
 Uzatılan bir çiçek değil
 Bir silahtır insana şiir
 Ama kabzası mutlaka
 Çiçek işlemelidir

ŞAİRİN DÖRTLÜĞÜ

Kimim ben, neyim
 Hem güneş, hem gölgeyim
 Dalımda binbir çiçek
 Ama kendim çöldeyim

ŞAIRİN MEZAR TAŞI İÇİN

Bütün zenginliğini şiire yatırdı
 Koşarken kelimelerin peşinde
 Şair olacağım diye çılgınca
 Sermayesini, ömrünü batırdı

ŞİİR ANA

Anaç olmalı şiir dediğin
 Doğurgan
 Ve bin memeli
 Önce doğurmalı sevgiyi
 Sonra emzirmeli

ŞİİR ÇİÇEĞİ

Kimi zaman düşlerim suluyor
 Kimi zaman gerçek
 Günü vakti dolunca
 Bakıyorum, kalemimin ucunda
 Açıvermiş bir çiçek

ŞİİR, SEVGİLİM

Beni avut sevgilim
 Acımı dindir
 Al koynuna, okşa mahzun yanımlı
 Kanıma sevincini kat

Büyülü Tanrıçam benim
 Göster hikmetini
 Halket beni
 Yeniden yarat

ŞİİR SEVİNCİ

Nasıl sonsuz bir yaşama tutkusu
 Uyandırırsa insanda
 Bir kayanın yarığında
 Sızan incecik bir su
 Aşkla doldurur içimi öyle
 Hayata karşı yeniden
 Okuduğum her şiirin
 Bende kalan tortusu

ŞİİR VE BALKON

Biraz balkona benzer şiir
Denizi seyredebilirsin ordan
Göğü de
Geceye ve gündüze
Ve gelip geçenlere bakabilirsin

Ama hep gözlerin yanarak

ŞİİRİN KAYNAĞI

Her suyun
Bir kaynağı vardır
Şiirin de var
Bazen kavga, bazen
Aşklar ve yalnızlıklar

ŞİİRİN ÖZETİ

Hayatın çamurundan
Yaratılan inci
Biraz acı, keder
Biraz yaşama sevinci

ŞİİRİN ÜÇ KURALI

Hayatın bağrından
 Kanayarak kopan kelimelerle
 Kurulur şiir
 Bir

Şiir sızlanmaz, haykırır
 Ama sızlayan yanını da
 Duyar insanın içindeki
 İki

Ve şiir geleceği bildirir
 Gösterir kimin avcunda güneş
 Kimdedir güç
 Üç

TAN

Herkesin sustuğu yerde
 Çalan çandır şiir
 Bütün umutların kesilip
 Kabullenildiği anda gecenin
 Atan tandır şiir

TAŞARKEN YÜREĞİNDEN KEDER

Geceyi solur şiirim
Ama sabahı söyler
Sevinci anlatıyorsa nasıl
Taşarken yüreğinden keder

UÇURUM

Şiir bir uçurumdur
Ve çiçekten bir köprü
Geçer üstünden
Gerçeğin kıyısına uzanan
Düş kıyısından

Kimi ulaşır karşıya uçar gibi
Kimi ulaşamaz, düşer
Kimi de boşlukta asılı kalır
Düşerken tutunabilirse
Bir kelimeye eğer

YARATAN

Göklerin sahibi Tanrı
Yeryüzünün sahibi benim
O 'Yaradan'sa, ben de
Yaratırım, şairim

YAZILMAYA BAŞLADI BİLE

Derenin kıyısında
 Su içiyor bir serçe
 Su duru, serçe ürkek
 Ve ne güzel yazılır şiiri
 Su içen bir serçenin
 Diye düşünüyor
 Az ötede bir çiçek

Derken
 Birden bir kurşun...
 Serçe ölüyor, su kana boyanıyor
 Çiçek dehşet içinde
 Ya şiir?
 Yazılmaya başladı bile

YORUM

Yoruma göre değişir şiir
 Soldan sağa, sağdan sola
 Bin türlü okunur
 Ve büyüğü bir kumaş gibi
 Her okunuşunda yeniden dokunur

YÜREĞE ÇİZİLİ

Hayat
Buza yazılı

Ölüm
Taşa kazılı

Şiir
Yüreğe çizili

BİR DEMET DİKEN

İlk basım: 1983, Yazko Yayınları

SUNU

Acıların kuruttuğu, kıraç
Bir bozkırım ben
Üstelik kaç yangın
Geçti üstümden

Bütün çiçeklerim kavruldu
Sunabilecek bu yüzden
Tek şeyim var:
Bir demet diken

1981

ACI VE ŞİİR ÜSTÜNE

1.

Nicedir gül yaprağına
Yazıyorum şiirlerimi
Kalemim gül kokuyor
Ve gülsuyuyla yıkıyorum kelimelerimi
Ama artamıyorum yine de
Görür acımı okuyan
Biraz aralasa dizelerimi

2.

Hayatımda benim acıyla şiir
İç içedir
Biri örselenmiş yüreğimden
Sızan karanlık
Öbürü kelimelerin
Birbirine sürtünmesinden doğan
Ve içimdeki geceyi birazcık
Işıtan ışık

3.

Acının harmanından devşiririm şiirimi
Yaz kış kalkmaz
Bu yüzden yüreğimden keder
Dereler kurur, kuşlar gider
Ama rüzgârı dinmez şiirimin
Döne döne savrulur içinde
Keder yüklü kelimeler

4.

Hep açık durur

Penceresi şiirimin

Bekler ki kuş sesleri

Dolsun içeri

Süzülsün usulca bir uçuböceği

Ve açsın üstünde gökkuşağı gibi

Sevincin binbir rengi

Ama yalnız acı

Girmıştır penceresinden

Ve acı açmıştır göğünde şimdiye dek

O her şeyi karartan

Amansız, zorba renk

5.

Acı, içimde

Sabah akşam uluyan

Ve kanımı tırmalayan bir kurt

Çiçek doğuyor yalnız, bu yaralı

Hayvanın pençesiyle yırttığı yerden

Kanımda dolaşırken

Gizlice şiire dönüşen

ŞİİR, HER ŞEY

Gecenin orta yerinde
Aşka benzer bir çığlık
Yırtıyor karanlığı boydan boya
Işığa kesiyor ortalık

Aydınlık da onunla, sevinç de
Ama acı da, kutsal acı da
Yıllardır sevgiyle taşıdığım
Etimdeki kıymık

Yüreğimin çılgın saati
Ölüm bile bozamaz büyüünü
Daya kulağını, dinle
Atıyor kelimeleri tık tık

Ta uzaklardan duyulur
Aşk ve şafağı bildiren sesi
Gül derlemekten sevdalılara
Elleri kan içinde, yırtık

Ve bir de bileytaşı
Ve bir de bileytaşı
Bile dostum bıçağını
Vakit yaklaşıyor artık

ÖYLE YALNIZIM Kİ

Öyle yalnızım ki
 Haritalara bakıyorum hep
 Ve hep adını bile bilmediğim
 Adalara, uzak denizlerdeki
 İçimde bırakıp bir gün her şeyi
 Çekip gitme isteği

Uzak kıyıları özlüyorum
 Uzak nehirleri
 Yüreğimde tuhaf bir duygunun
 Hiç kalkmayan sisi:
 Sanki bir yerlerde
 Beni bekliyor birileri

Parklara gidiyorum, sokaklarda geziyorum
 Akıyor üstümden ağaçların, güneşin
 Kuşların, çocukların sesi
 Ama bu kalabalığın ve ışığın
 Ortasında bile içimde
 Gecenin ürkütücü sessizliği

Issız adalara benziyorum
 Ama deniz yerine
 Ateşle çevrili dört bir yanım
 Ve artık dayanamıyorum, bir gün bir gemi
 Aşıp bu cehennemi bulsun beni
 Öyle yalnızım ki

AĞLAMAK İSTİYORUM

Ağlamak istiyorum
 Buna benzer bir dizeyi
 Bir şiirde daha kullanmıştım ben
 Ama olsun değiştiremem, çünkü
 “Geberiyorum kederden”

Ağlamak istiyorum
 En siyah sesiyle şiirimin
 Hiç kimse bilemez, hiç kimse
 Nerededir yaram
 Ne kadar derin

Ağlamak istiyorum, bulanık
 Bir ırmak gibi taşmayı
 Yorgunum, yoruldum acı çekmekten
 Sürekli erteliyorum bu yüzden
 Hayatla yeni bir hesaplaşmayı

Bazen çözemiyorum kendimi
 Ne bu keder kasırgası, neyim ben
 Yanlış sorulmuş bir soru mu
 Ağlamak istiyorum, ancak gözyaşlarım
 Doldurabilir içimdeki uçurumu

GÜLLER BİLE KOKMUYOR

Niye hep yanıyorsun böyle sen
Açıklamak çok zor
Çocuktun, belki o zamandan
Kalma içindeki bu kor

Kimsen yoktu, yaralıydın
Nasıl söyleyeyim
Bir kuş vurulmuş da sanki
Hızla yere düşüyor

Acılar büyütüyordu seni
Gözyaşı mıydı süzülüp yanağından
Giren ağzına ağlarken, acının zehri mi
Neye yorarsan yor

Dönüp bakınca şimdi geriye
Hep bir akşam vakti
Yani durmadan, durmadan batan bir güneş
Ve dağlar simsiyah, ufuk mosmor

Sinmiş gizlice her şeye
Acısı o günlerin
Öyle ki yıllar sonra bugün, kokladığın
Güller bile kokmuyor

1983

ATEŞİN İÇİNDEN

Zararsız bir şairsin işte
 Sessiz, usul, arada bir
 Tehlikeli kelimelerle oynayan
 Ama kimse bilmiyor
 Neler duyduğunu
 Bakarken önündeki uçuruma kayalardan

Kendi halinde birisin
 Komşularının gözünde
 Her sabah işe giderken
 Ve işten dönerken her akşam
 Geçiyor başı önünde
 Dalgın, düşünceli bir adam

Lanetli bir şairsin
 Felaketler süslüyor şiirini
 Cennetten kovulmuşsun
 Cehennemdeki yerini de
 Bulamıyorsun bir türlü, atarken
 Önüne gelen her ateşe kendini

Şaşkının, sersemin tekisin
 Ansiklopedilere girdin bu yaşında
 Ve yedi kitabın var
 Ama dilin dolaşüyor hâlâ
 Şaşıyorsun ne söyleyeceğini
 Karşılaştığında bir okurunla

Çılgınsındır kimi zaman
 Cam kırıklarının üstünde
 Yalınayak yürüyecek kadar
 Yalnız sonunda
 Bakıp ayaklarındaki kana
 Ağlaman olmasa

Sise batmış bir kıyısın
 Her şey gri bir belirsizlik içinde
 Ve kimsen yok, ufkunu
 Siyah bir yalnızlık sarmış
 Tek sevgilin ay
 O da başkasına kaçmış

Zararsız bir şairsin işte
 Sessiz, usul ama lanetli
 Felaketler süslüyor sesini
 Çünkü mutlaka, mutlaka
 Ateşin içine sokup elini
 Orda arıyorsun şiiri

GRİ

Hep bir boşluk içimde
 Tadı yok, kandırmıyor beni, hayatın
 Yok beklediğim bir şey yaşamaktan
 Güneş doğmasa da olur yarın

Anlamsız, yavan bir oyunun
 Sürüp gittiği bir panayı yeri dünya
 Oyuncu muyum seyirci mi, belli değil
 Seçilmiyor gördüğüm rüya

Geçip gidiyor hayat
 Kayıyor avcumun içinden hızla ömrüm
 Her köşe başında karşıma çıkıyor
 Ve gariptir, ürkütmüyor beni ölüm

Gri bir uçurum taşıyorum içimde
 Atmak için her gün yeniden kendimi
 Ey ölüm, ey dönülmez hiçlik
 Al artık yeter koynuna beni

DEHLİZ

Cehennemde yürüyorum
 Ateş ve ateş var
 Cehennemde yürüyorum
 Çok geniş, çok dar

Ağaçlar ürkünç birer hayalet
 Ve yeşil değil, kıpkırmızı yanıyor
 Ağaçlar ürkünç birer hayalet
 Bütün çiçekler kanıyor

Gökyüzü ağır, kara bir örtü
 Sızıyor içeri bir damla ışık
 Gökyüzü ağır, kara bir örtü
 Kuşlardan duyulansa yalnızca çığlık

Geceden sonra gene gece
 Tek mevsim var, kış
 Geceden sonra gene gece
 Zaman sanki donup kalmış

Cehennem değil yürüdüğüm
 Koyu, kopkoyu bir giz
 Cehennem değil yürüdüğüm
 İçimdeki dehliz

IRMAK VE DERE

Irmaklar hışımla akar
 Yırtar gibi toprağı
 Bir ırmak sayılırsın sen de
 Aktıkça içinde
 O ağı

Derelerse usul, yaralı
 Söğütleri okşayarak akar
 Bir dere de sayılırsın sen
 Yaşayacağın çünkü
 Daha çok acı var

1981

KARANLIK ŞİİR

Acılar yırtıyor içimi
 Ve ben
 Yalnızca haykırıyorum
 Gelmiyor başka bir şey elimden

Nicedir yalnız
 Yeni bir dostum var
 Bir sustalı
 Eksik olmuyor cebimden

1981

GECE VE GECE

Gece de güzeldir
 Ve karanlığın da bir tadı vardır
 Bir yaz gecesi örneğin
 Denize düşen ay ışığından
 Nice düşlere kalkılır

Ama ikinci bir gece
 Taşımıyorsan benim gibi içinde
 Yoksa ay ışığı dönüşür
 Gümüş bir hançere

1981

GECE... YAĞMUR YAĞIYOR

İşte yine yalnızım
 Ve yağmur üstüne bir şiir
 Yazmak istiyorum şu an
 Gün az sonra bitecek
 Hatırlarım belki ilerde
 Yıl 83, Perşembe, 23 Haziran

Bir sigara yaktım
 24 Haziran'a girdik sessizce
 Ah, gençliğim geçiyor anlamadan

Başlamadan bitecek anlaşıldı bu şiir
 Yağdıkça bu yağmur
 Ve damladıkça hüznüme
 Gecedен bu kan

KENDİ KÜÇÜK DÜNYAMI SEVİYORUM

Kendi küçük dünyamı seviyorum
 Bir bataklığa benzese de kimi zaman
 Kıyısında bana yeten çiçekler açan
 Kendi küçük dünyamı seviyorum

Dört mevsim soluk bir güneş
 Yol gösteriyor yaralı şiir kuşlarına
 Serilmiş yatıyor yüreğimin kanlı taşlarına
 Dört mevsim soluk bir güneş

Sessiz, sakın geçiyor günlerim
 Kurcalamıyorsa içimdeki fırtınayı eğer
 Gizli gizli bir keder
 Sessiz, sakın geçiyor günlerim

Kaçmak istemiyor değilim gerçi
 Zaman zaman bu dünyadan, bunalmış, bezgin
 Yedeğimde karanlık, kanlı bir bozgun
 Kaçmak istemiyor değilim gerçi

Ve bazen çılgınlar gibi
 Kaçıyorum da içimdeki zincirlerden boşanıp
 Dayanılmaz bir isteğin ateşiyle yanıp
 Ve bazen çılgınlar gibi

Daha derin, yabansı bir boşluk
Bekliyor beni ama orda da
Çağrısına kandığım başka dünyalarda da
Daha derin, yabansı bir boşluk

Sonunda yaralı, yenik, pişman
Kendi küçük dünyama dönüyorum gene
Sığınmak için, çaresiz, gölgesine
Sonunda yaralı, yenik, pişman

Kendi küçük dünyamı seviyorum
Bir bataklığa benzese de kimi zaman
Kıyısında bana yeten çiçekler açan
Kendi küçük dünyamı seviyorum

1981

“CEHENNET”

İçimde bir çocuk ölüsü
 Kapkara, ömrüme sinmiş kokusu
 Yetmedi arıtmaya yıllar yılı
 Cehennemden taşıdığım ateş ve su

Dışındaysa haşarı bir çocuk
 Bir türlü büyümüyor
 Çiçeklerle, kuşlarla sevişiyor hâlâ
 Cennetin beyaz kalpli kuğusu

1982

SEVİNCE BULAŞAN KAN

Sevincin eşliğindesin
 Kan izi var eşikte
 Ve içerde kanayan
 İnce bir inci

Hadi gir içeri
 İnciyi bul
 Kanı sil
 Kurtar sevinci

1981

TOROSLAR VE DENİZ

Antalya'da mavi bir sevgili
 Bulmuş Toroslar kendine
 Bir güz günüydü
 Şafak sökmemişti daha
 İncecik bir giz
 Gibi örtüyorken sabahı sis
 Şehvetle okşuyordu, gördüm
 Almış koynuna Toroslar'ı deniz

1981

GECELEYİN

Gece günün en güzel vakti
 Olamaz başka hiçbir zaman
 Böyle büyüdü
 Rüzgârda hışırdayan yaprakların sesi
 Ve dinlesen duyarsın karanlığın
 Yanı başında alıp verdiği nefesi
 Gece günün en güzel vakti

1982

VINCENT'İM BENİM

Manet: Gökkuşığına sekizinci rengi ekleyen melek
 Monet: Gökkuşığına dokuzuncu rengi ekleyen melek
 Renoir: Gökkuşığına onuncu rengi ekleyen melek
 Van Gogh: Yeni bir gökkuşığı yaratan şeytan

1982

ÇIĞLIK ÇIĞLIĞA

İnce bir tül gibi
 Örtüyor sevincimizi hüznün
 Nereye gitsek bizimle
 Değişmez rengi gecenin ve gündüzün

Kaldırrsa bir el o tülü
 Sevincimiz ışıyacak belki
 Ama yok işte hiç kimse
 Silecek buğusunu üzüntümüzün

Acının trenine binmişiz
 Dursa bir an ineceğiz
 Durmuyor fakat, çığlık çığlığa
 Geçiyor içinden ömrümüzün

1981

ÖLÜM DÖRTLÜĞÜ

Ölüm bizden önce de vardı
 Bizden sonra da olacak
 Oyun gibi sanki
 Biz büyüteceğiz çiçeğimizi, o yolacak

1981

ÖLÜM DERSİ

Ölüm üçe ayrılır:
 a) Sarı ölüm
 b) Kırmızı ölüm
 c) Siyah ölüm

Gelir
 Gökyüzünü boyar
 Ve gider

Hastalar ölürken sarıya
 Âşıklar ölürken kırmızıya boyar
 Yalnızlar ölürkense siyaha

1983

BİLMECE DEĞİL

– Bir şey var ki bu dünyada
 Hem soğuktur, hem sıcak
 Hem üşütür, hem yakar
 Nedir bu
 Hem en uzaktır
 Hem içimizden bize bakar?

– Ölüm
 Buz gibidir eli
 Ürperirsin dokunsa
 Şöyle parmağının ucuyla
 Ama ateşten yakıcıdır soluğu
 Kavurur geçer estiği an
 Kalmaz külün bile

Ve hiç çağırmayacak gibidir seni
 Uzaklardan gelir sesi
 Ama bilirsin, her an haykırabilir de
 Kulağının dibinde:
 Hadi hazırlan, sıra sende!

ŞAİR İLE ŞİİR

Vur gül/üngünü ferhat
Dağı del, akıt ırmağını dilin
Vur aşk ile öte yanda
Bekliyor seni şî'rin

1982

10 DERSTE ŞAİRLİK

1. Her şeye şaşarak bakacaksın
2. Otobüste çocuklara yer vereceksin
3. Duymayı bileceksin taştaki
Çınlayan sessizliği bile
4. Arada bir gül alacaksın
5. Doğaya tutkun olacaksın
Yağmurda şemsiyeni açmayacak kadar
6. İnsanları seveceksin
7. Kedileri, köpekleri, kuşları da
8. Acı çekeceksin
9. Acı çekeceksin
10. Ve acı çekeceksin

1981

SAYIM

Öldürmek istediğim kişileri sayıyorum:

M.K., Z.K., N.B., H.C.

Ve kendim

M.K.'yi bağışlayabilirim

Z.K.'yi de

N.B.'yi de

Hadi H.C.'yi de

Ama kendimi asla

Ben bu M.K.'ye dedim ki

Ulan, dedim, ne iyisiniz

Z.K.'ye dedim ki

Sürtük, eğil ve indir

Eğildi ama ne yaptı sonra biliyor musunuz

Donunu daha yukarı çekti

N.B.'ye dedim ki

Hiçbir şey diyemedim

H.C.'nin vurdum kapıyı suratına, çıktım

Sonra baktım, o da kapı da yerinde

Ben yokum

Ben öldürmek istediğim kişileri

Yazdım, bağışladım

Ölüm sen beni bağışlama

AYKIRI UYAK: DÜĞME

Beyaz elbiseni giyip gelmişsin
 Kirleteyim diye seni
 Beyaz elbiseni giyip gelmişsin
 Bu ne ince ve kara beğeni

Bu ne ince ve kara beğeni
 Kışkırtıyor durup dururken insanı
 Bu ne ince ve kara beğeni
 Eteğini kaldır, karanlığını tanı

Eteğini kaldır, karanlığını tanı
 Ayıp sözler ettiriyorsun bana
 Eteğini kaldır, karanlığını tanı
 Hadi artık soyunup yatsana

Hadi artık soyunup yatsana
 Ve altıma bekâretini ser
 Hadi artık soyunup yatsana
 Kızsın, ne güzel, kirlenir her yer

Kızsın, ne güzel, kirlenir her yer
 Sonra giy gene beyaz elbiseni
 Kızsın, ne güzel, kirlenir her yer
 Bembeyaz bilsin daima sokaklar seni

Bembeyaz bilsin daima sokaklar seni
 Her şeyi denedikten sonra
 Bembeyaz bilsin daima sokaklar seni
 Önünde yalnız kan renginde bir düğme

HEPSİ HEPSİ BİR BAKIŞ

Beni bu kızıdan kurtar Tanrım
 Bana çünkü hep acı verdi
 Beni bu kızıdan kurtar Tanrım
 Yaşadığım onunla yalnız kederdi

Beni bu kızıdan kurtar Tanrım
 Çirkinin biri zaten, herkes biliyor
 Nakarat
 Kısacık üstelik, sevişmesi bile zor

Beni bu kızıdan kurtar Tanrım
 Evliyim, çoluk çocuğum var
 Nakarat
 Korkuyorum, böyle yıkılır yuvalar

Beni bu kızıdan kurtar Tanrım
 Zehir ediyor bana hayatı
 Nakarat
 Seviyorum onu, çünkü bana baktı

SİYAH SÖZLÜK

–Ülkü Tamer'e–

Aşk: Özür dilerim, bu sözlük
 'Acı'yla başlamalıydı aslında
Bun: Kimse bilmez anlamını
 Şairlerin dışında
Co: John Wayne'den çok
 Bizim Haluk'a yakıştırdı
 Haluk şimdi otuz dört yaşında
 Ve bir karısı, iki çocuğu
 Koltuk takımı, buzdolabı, fırını filan var
Çocuk: Üzgün uçurtma
Dev: Düzeltemez masallardaki durumunu
 Çıkarıp yüreğini gösterse bile
Ev: Her akşam sığındığımız
 Ve kaçtığımız her sabah
Fidye: Ömrüm
 İki üç sevinç kırıntısına karşılık
Güz: Renklerin uykusu
 Ğ: Cami avlusuna bırakılmış bir çocuk gibi
 Öksüz, yetim, garip
Hançer: Çevik parıltı
Işıkgöçüm: İşte sözlüğümün
 En fiyakalı kelimesi
 Ama anlamını bilmiyorum
 İş: Ekmeğimizi kazandırırken
 Hayatımızı kaybettiren şey
Jilet: Kenara çekilip intiharlarda
 Bir metal soğukkanlılığıyla seyreder
 Fıskırırken kan kestiği damardan
Keder: Benim sevgili marhuanam

Leke: Çocukların elbisesini sevindiren böcek
Mağara: Fırtınalı havalarda sığındığım
 İçimdeki karanlık kovuk
Nefret: Yol ayrımında açan ağılı çiçek
Ova: Çılgınca koşan atlar geliyor aklıma
 Çılgınca akan ırmaklar
Öç: Kısa ve kesin, kan gibi
Park: Pazar günleri gidilir
 Herkese sevinç, bana hüznün verir
Rakı: Günün yirmi beşinci saati
Sokak: Yalnız bir adamla
 Yalnız bir kadının
 Geçerken bir an birbirine bakıştığı
 Tozlu, تنها dekor
Şiir: Tek beyaz kelimesi sözlüğümün
Tüy: Düşerken çıkardığı gürültüyü
 Yalnız Kızılderili çocukları duyar
Uyku: Düştüğüm beyazlaşan uçurum
Ün: Herkesin içmeye can attığı zehir
Vadi: Issızlığı büyüten beşik
Yalnızlık: Aşkın üvey, şiirin öz annesi
Zindan: Yeryüzü

5+2'LER

(1982 - 83)

AKREP

Çokluk yalnızken, karanlık
 Saatlerde, süzülen
 Ağılı bir akrep
 Gibi gelir bana
 Keder

Ve usulca
 Sokup gider

AY

Bu gece ay
 Bütün şairlerin laneti üstüme olsun ki
 Hiç benzemiyor vefalı
 Sevgilisine şiirlerin
 Sarı yalazlı bir canavar

Ta ordan hüznümü ısıyor
 Oysa benim avutulmaya ihtiyacım var

BİR YAZ GÜNÜ, GÜLHANE PARKI'NDA

İnsanlar gelip geçiyor
 Ve ben yalnızım
 Bir yaz günü, Gülhane Parkı'nda
 Her şey hayata uygun
 Güneş, çiçekler, çocuklar...

Benim içimdeyse
 Uçurum ve rüzgâr

ÇAY BAHÇESİNDE

Önce yak bir sigara
 Sonra çıkar kalemini
 Herkes gülüşür, konuşurken masalarda
 Sen çekil yalnızlığına
 Sözcüklerle seviş

Hayatı yaşayamıyorsun
 Bari şiirle değiş

ÇOCUK

Dinmedi bir türlü
 Akan gözyaşları
 Kalbinin karanlık kuyusuna
 Küçük kuşum söyler misin, o çocuk
 Ne zaman susacak acaba?

Hâlâ ağlıyordu içimde
 Ben bu şiiri yazdığım da

DAL

Boyun yetmiyor
 Otobüste demirlerden tutmaya
 Uzama sakın
 Boyunu seviyorum senin
 Kısacık, kısa kal

Yürüyor sanki sokaktayken yanımda
 Çiçekli, küçük bir dal

ESKİ BİR FOTOĞRAFA BAKARKEN

Gül tutuyorsun elinde
 Ve gülümsüyorsun
 Ama yine de gizleyemiyorsun hüznünü
 Yanağına oyulmuş bir yara izi
 Gibi gülüşün, neden?

Ve niye
 Kan sızıyor gülden?

GECE, YOLDA

İşte yine yoldasın
 Yanında her zamanki yol arkadaşların
 Yalnızlık ve keder
 Gittiğin her yere birlikte götürdüğün
 Yalnızlığın ve kederin

İşte yine yoldasın
 Kanayarak geçiyorsun içinden gecenin

GİTTİN DE

Sevinç yüklüydü teknen
 Yola çıkarken
 Çekmiş aşkın büyümlü bayrağını
 Kollayarak kayalarını hüznün
 İlerliyordun

Tam çıkmışken ama açık denize
 Gittin de kederin kadırgasına vurdun

GİZ

Bir an göz göze geldik bir çiçekle
 Dedim ki ona
 Herkesin bir gizi var
 Âşıkmiş örneğin üçü de Lou Salome'ye:
 Nietzsche, Rilke, Freud

Hadi sen de
 Benim elimden tut

GÖK

Sıkıldım hep aynı
 Göğün altında yaşamaktan
 Ne zaman baksam üstümde
 Duruyor yapıştırılmış
 Bir elişî kâğıdı gibi

Geniş geniş geniş
 Mavi mavi mavi

GÜL VE KÜFÜR

Çözülür bir gün dilimdeki pas
 Gül de yerini bulur, küfür de
 Ve küfretmek istediğim
 Öyle kimseler var ki...
 Tanrım, Tanrım, sen bana mukayyet ol

Eğil, kulağına bir şey söyleyeceğim:
 Kim efendi, kim kul?

KONUŞMA

İşte geldim, hadi konuşalım
 Hayır, hayat
 Sıkıyor artık beni
 Ölümden söz edelim
 Ölümden başka gerçek var mı?

Düştüğü yeri yakar ölüm
 Söyle, hayat yakar mı?

KÖRDÜĞÜM

Nefis bir karanlık var
 Birbirine karışıyor her şey
 Daha işin başında
 Ben boynun diye öpüyorum seni
 Oysa omzunmuş öptüğüm

Ne güzel, dolaşa dolaşa
 Biz birazdan kördüğüm

NE ZAMAN

Ölüme kasvetli, karanlık
 Kafiyele düşürmekle
 Geçiyor ömrüm
 Ne zaman silinecek şiirimden
 Ölünce mi ölüm?

Bırakmayacak anlaşıldı peşimi
 Savrulmadan rüzgârıyla külüm

NOKTA

Onurla dikildim dünyanın karşısına
 Milyonlarca ev vardı, iş hanı
 Otomobil, telefon, naylon eşya
 Milyarlarca börtü böcek
 Ve beş milyar insan

Bir nokta sanıyorsun dedim, değil mi beni
 Öyle san

ORMANTİK

Uğruna bin kere
 Yıkıp bu dünyayı
 Bin kere kurabilirim
 Yeni baştan
 Ey susadığım sevgili, sevgilim

Çık yalnız karşıma şu ormanda
 Tutunacak dalım ol benim

PARKTAKİ KADIN

Niye kapatıp duruyorsun yakarı
 Utanıyormuş gibi ikide bir
 Bırak taşsınlar güzelim
 Göstermen kocandan başkalarına da
 Güzelliğini memelerinin, suç değil

Hadi düşür elindekini yeniden
 Ve eğil

PERDE

Daha da artıyor sanki yalnızlıkları
Yatakta fahişelerin
Biri var, ne zaman sevişsek onunla
Vücudu yanımda oluyor
Kendisi başka yerde

Aramızda sanki
Görünmez bir perde

SABAHA KADAR

Sabaha kadar yağdı kar
Ve ben
Dayayıp dirseklerimi
Gecenin kıyısına
Sabaha kadar...

Ah, anlatmak istediğim
Çok şey var

SABAHLEYİN

Bir simgeydi sabah
Eskiden şiirimde
Olursa müjde anlamında olurdu
Şimdi cırılçıplak soyunmuş önümde
Yalnızca kendisi

İşte ne güzel örtüyor
Çatıları sisi

SERÇE

Gagasında bir türkü, dalgın uçarken
 Birden önüne dikiliveren
 Duvara çarpan serçe
 Şarkısına yıllardır aradığı
 Adı bulur: Deprem

Ah benim İsmail'im
 Ah garip serçem

SERİNLETEN TER

Bittiğinde her şiirim
 Piramidin üstündeki
 En son taşı koymuş
 Mısırlı kadar yorgun
 Ve hafifim

Şiirim, benim serinlik
 Veren terim

SEVME BENİ

Sevgilim sevme beni
 Sana bir şey veremem
 Gördün işte, ancak bir cehennem
 Bir de belki saralı kelimeler
 Ki karanlık hepsi ve uğulduyor

Şairim ben, sevme beni
 Yolum yokuş, sevdam zor

SIKINTI

Bilmiyorum, nerden
Nasıl geliyor
Usulca başlayıp ayak uçlarımdan
Yürüyor yukarı doğru
Topal, sarsak bir sıkıntı bazen

Ve kırıp döküyor ne gelirse önüne
Geçerken gövdemden

SİLEREK SEVİNCİ

Ne zaman yaşama sevinciyle
Bir şiire oturacak olsam
Bir şey oluyor
Silerek sevinci
Bir hüznün geçiyor sesimden

Ve gelip kuruluyor karşıma:
Ben, yalnız ben

SİYAH VE ZOR

Bunca yıldır
Yaşıyorum şu dünyada
Öğrendiğim tek şey var:
Ağaçlar yeşil, gök mavi, kar beyaz
Yalnızlık siyah ve zor

İşte girdiği şiir bile
Kararıyor

TANIDIĞIM TEK DUYGU

Her hanesine bir hüküm
Yazılmış yazgımın ve silinmiyor
Aşk hanesine ayrılık
Şiir hanesine keder
Ömür hanesine çile yazılmış

Tanıdığım tek duygu acı
Sevincin üstü simsiyah çizilmiş

UMARSIZ

Bir deniz bulmalıyım
Yalnızca benim olan
İstedimde yıkanıp arınacağım
İstedimde oturup karşısına
Dökeceğim içimi

Bir deniz...
Boğacağım istediğimde kendimi

VAPURDA

Öyle güzelsiniz ki
Keşke evli olmasaydınız bayan
Verirdim bu şiiri size
Koynunuza kordunuz onu
Sürtünürdü memelerinize

Ayıp mı... daha ne ayıp şeyler düşündüm
Seyrederken sizi, ilişkin ikimize

YAĞMUR VE YALNIZLIK

Yalnızım ve sıkılıyorum
 Dışarda yağmur var
 Ve hiçbir şey istemiyor canım
 Bir sevgili istiyor yalnızca
 Girsin koluma, yağmurda dolaşalım

Dışarda yağmur var
 Sıkılıyorum ve yalnızım

YALNIZLIKTA TEK SEÇENEK

Her şey sıkıntıya dönüşüyor giderek
 Bu çınar, bu gök, bu yaz günü
 Gelenler, gidenler
 Deminden beri baktığım şu kız
 Bu gürültü, bu kalabalık

Tanrım, ya birini gönder bana
 Ya bana birini gönder, dayanamıyorum artık

YAVAŞ İÇ

'Koyu gece' demektir Leyla
 Ama adına uygun
 Tek kadın görmedim ben daha
 Leyla da sarışındı mesela
 Orası hariç

On yıl öncesine gittiğine göre birden
 Masa kurulacak demektir, ama yavaş iç

YETER Kİ

Usandım bekleye bekleye
 Beni anlayacak birini
 Öyle koyulaştı ki içimdeki uçurum
 Kim uzatsa artık
 Hazırım tutmaya ellerini

Yeter ki kurtarsın kuyumdan
 Boğulmadan beni

YIK KENDİNİ

Kurduğun dünyada boğuluyorsun
 Kendi boynunu sıkıyor
 Ördüğün kement
 Giydiğin gömlek
 Yakıyor bedenini

Yıkımın kurtarır seni ancak
 Yık kendini

YİNE DE

15 Ocak 83, Karaköy
 Sabahın saat sekizi
 Bakıp iskeledeki telaşa vapurun biri
 İlan ediyor bacasından
 Günün rengini: Kara

Tam bana uygun bir renk
 Ama yine de selam olsun martılara

ÜÇ NOKTA YAN YANA

(12 Eylül Şiirleri)

KIŞ DA BİTER

Yaz bitti artık
Eylül geldi, yaz bitti
Kurşuni, puslu günler başladı
Bulutlar geçiyor gökten
Göğün aydınlık mavisi yitti

Bulutlar geçiyor gökten
Üstümüze düşüyor gölgesi
Tehdit ediyor
Kırları, kentleri, bütün güzellikleri
Art arda çakan şimşeklerin sesi

Kırları, kentleri, bütün güzellikleri
Karanlık yağmurlar bekliyor
Ve ardından yağmurların
Daha kötü günler gelecek
Daha karanlık, daha zor

Daha kötü günler gelecek
Ve belki de fırtına, kar
Ama yılgınlığa kapılmamak gerek
Çünkü kış da biter
Ne kadar bozarsa bozsun havalar

Çünkü kış da biter
Ve bir gün, güneşle beraber
Bir bahar günü
Rengârenk kaplar toprağı
Yeniden gelincikler

SUÇLULAR İÇİN DÖRTLÜK

Bağışlaması yoktur tarihin
 Bütün suçluları yargılar bir gün
 Bazen ama tarihten önce davranır halk
 Ve kendisi sorar hesabı: Suçlu ayağa kalk!

1980

YAŞANMIŞ TÜRKÜLERDEN

Çarşının orta yerinde
 Vurdular beni
 Nazlı yârim, usul yârim
 Doyamadan gençliğime, saramadan seni

Doyamadan gençliğime, saramadan seni
 Vurdular beni
 Dar geliyor sevdiceğim, dar geliyor
 Bedenime ölümün kefeni

1980

HÜCREDE ŞİİR

Hücrede şiir yazılır mı?
 Delerken beyni burgu gibi
 Gelen işkence sesleri
 Ve kapkara kanarken kan
 Lekeleri duvarlarda
 Hücrede şiir yazılır mı?

Hücrede şiir yazılır
 Hem de burgu gibi şiir
 Delip duvarları
 İşkence odasına girer
 Ve bir yudum su
 Verir işkencedekine
 Ve tam teslim olacakken
 Diren der, diren
 Kuracağımız hayatı düşün
 Hak edemez o hayatı yenilen

1980

HAYATIMIZA DAİR NOTLAR

1.

Nefti bir hayatı soluyoruz
Nefti bir göğün altında
Ve nicedir her şey
Nefti bir leke tadında

2.

Vapurdayım, dalgın, düşünceli
Karşımda küçük, cıvıl cıvıl bir kız
Bakarken bakarken birden
İlgisiz bir dize beliriyor sisler içinden:
Kanla yıkanıp durlanacak hayatımız

3.

Gençleri mahallenin, suskun
İçine kıvrılmış bir sır
Gibi geçiyorlar duvar diplerinden
Ama öyle diri
Ve öyle hazır
Başlamaya sevdalara yeniden

4.

Artık siyah kelimelerle
Öpüyorum sevgilim seni
En aydınlık sözler bile çünkü
Taşıyor üstünde gecenin gölgesini

5.

Her akşam aynı kaygıyla
Giriyoruz yatağa
Acaba yarın yine
Görüşebilecek miyiz arkadaşlarla?

6.

Hayatımıza dair notlar
Bile tutamıyoruz rahatça
Ya üstümüzde bulunur da...
Unutmuyoruz ama hiçbir şeyi
Kazılı çünkü bağrımızda

1981

ÜÇ NOKTA

Şiirim benim, aşkım
 Büyülü anahtarım
 Cehennemin kapısını
 Açıp bana hep
 Cennetin kapayanım
 Ve üç nokta

Sevincim benim
 Yaralı kuşum
 Çok gurbet dolaştık seninle
 Ama çılgınca uçarken bile
 İncecik bir kan
 Sızıyordu kanadından
 Ve üç nokta

Umudum benim
 Her zaman diri delikanlım
 Karanlık kanatıyor
 Bileğini belki bugün
 Ama düşün, binlerce güneş
 Doğacak yarandan yarın
 Ve üç nokta

Irmağım benim
Çağlayan, sonsuz suyum
Derindesin, karanlık bir mağaradan
Geçiyorsun şimdi
Eritiyorsun fakat geçerken graniti
Daha gür fışkıracaksın
Gelince günü
Ateş seli gibi akan
Sularınla yeraltından
Ve üç nokta

Sevdam benim, sevdam
Sancıyorsun şuramda
Ama saklımsın, seni anlatamam
Öyleyse üç nokta

MAYALANIYOR MAVİ

Deniz kıyısındaım
 Paslı bir gök var üstümde
 Ve ufuk uzakta uyumakta
 Seçilmiyor, sisli
 Ufkun ardında fakat
 Yaklaşan bir şeyin
 Belli belirsiz duyulan sesi

Deniz kıyıya vuruyor
 İç çekerek öfkesini
 Kıyı mağrur ve diri

Ve az ötede adamın biri
 Çekilen sulara bakıyor
 Bir şey çıkacakmış da denizden sanki
 Onu bekliyormuş gibi

İniltisi geliyor bulutların ardından
 Yaralı güneşin
 Ama sağlıklı bir şey
 Var bu iniltide
 Gürbüz bir aydınlığın habercisi

Martılar ürkmüyor çünkü
 Gökyüzü çığlıklar içinde

Gökyüzü çığlıklar içinde
 Ve her şeye karşın usul usul
 Mayalanıyor mavi

BEŞİ DE

Eşleştiler, beş/leştiler
 Kurdular bir oyun
 Elllerinde silahlar, ağlar, kapanlar...
 Ve başladı av mevsimi
 Ölüm ko(r)kusu sardı ortalığı

Nasıl anılacakları belli yarın:
 Beşi de apoletli cellattı
 Halk düşmanı, hain!

1981

ORG.

Karanlık bir org. sesi
 Dolaşüyor havada nicedir
 Kim çalışıyor bu aleti
 Söylediği hep gecedir

1981

KAÇINILMAZ

Gelip geçici her şey
 Bir sonu var mutlaka
 Sonsuz sanılan bu Evrenin
 Neyin ömrü tükenmemiş, kimin
 Yıldızlar bile ölür bir yerde
 Kaçınılmaz, mutlaka biter başlayan oyun
 Ve kapanır perde

1981

AY DOĞSUN

–Talip Öztürk’ün anısına–

Ay doğsun
Ve usulca öpsün beni
Yaralı yüreğimde kanayan
Arkadaş yüzlerini
Kimi öldü, hapiste kimi

Ne tuhaf, hiç türkü
Söylemezdik beraberken
Ama şimdi
Bir türkü ısrarla hatırlatıyor kendini:
Erzurum dağları da kar ile boran
Aldı yüreğimi de derd ile verem...
Ay doğsun
Ve usulca öpsün beni

Demişti ki bir gün arkadaşın biri
Öldü şimdi, dalındayken solduruldu
Mademki yaşıyoruz
Mademki bu kadar diri
Kim demiş yazılamaz diye
Elbet yazılacaktır mahzunluğumuzun da şiiri
Ay doğsun ve...

Kesik kesik her şey ve birdenbire
Bir gün dersteyim, bir telefon...
Ansızın öldüler
Hayat ışıltıyla parlarken alınlarında
Birden ölüm aldı yerini
Getiremediler bile gözlerinin önüne
Çocuklarının yüzlerini

Acaba kimi görüyor şimdi
 Çocukları rüyalarında
 Kime baba diyor
 Su içiyorlar mı öbür çocuklar gibi
 Oynuyorlar mı
 Yoksa ölümün gölgesi mi
 Düşüyor içtikleri suya, oyunlarına
 Gülecekse eğer bir an biri
 Hazırım yakmaya bütün şiirlerimi

Ay doğsun
 Ve uyurken öpsün o çocukları
 Çocuklarımızı

Kesik kesik her şey ve anlaşılmaz
 Şimdi de bir başka türkü
 Arıyor sesimi ısrarla
 Oysa ne ilgisi var çocuklarla:
 İzmir'in kavakları
 Dökülür yaprakları...
 Ay doğsun, ay doğsun
 Ve usulca öpsün sesimi
 Kanayan yüreğimde arkadaş yüzlerini
 Kimi sakat, gurbette kimi

Demişti ki bir gün biri
 Acımız da doğurgan olmalı bizim
 Biz acı çekerken
 Sabahsa iyi
 Ama geceyse
 Mutlaka ay doğmalı

Ve ay doğuyor işte
 Aydınlatıyor usulca suları
 Türkünün renginde:
 Bize de derler Çakıcı
 Yâr fidan boylum...

ÖZLEM

–Adil Toprak’a–

Usul, sessiz arkadaşım benim
 Özledik seni
 Susarak söyledin çoğu şeyi
 Konuştuğunda da yeri gelip
 Usulca havalanır sözlerinden
 Yumuşacık konardı sohbetimize
 İçtenliğin sıcak keleşi
 Özledik seni

Ve biliyorum ki
 Sen de bizi özledin
 Kitapların ve hayatın gizini
 Ustalıkla çözmeyi bilen Hasan’ı
 Geveze ama güvenilir Nevzat’ı
 Yorulmak bilmez, çalışkan Musa’yı
 Kaytarıcı Ahmet’i, özverili Cahit’i
 Her işe gülümseyerek
 Olur diyen Süleyman’ı
 Hiçbir işe olur demeyen Sabahattin’i
 Erhan’ı, Mehmet’i, Ali’yi

Biz yalnız seni, sen
 Hepimizi, her şeyi özledin
 Sabahları işe giderken
 Köşedeki bakkala selam vermeyi
 İş dönüşü, bir tanıdıkla
 Ayaküstü laflamayı
 Üst kattaki komşuların gürültüsünü hatta
 Yandaki yatalak kadının iniltisini
 Ve evini
 Akşamları bütün yorgunluğunu
 Eşiğinde bıraktığın
 Acılarını dindiren evini

Evin de seni özledi
 Koltuğun, kitapların, terliklerin
 Bıraktığın gibi duruyor masan
 Dolapta rakın
 (Sahi hiç rakı
 İçmedik biz seninle değil mi
 Pek vaktimiz olmadı öyle şeylere
 Çık da bir gün içelim)
 Bıraktığın gibi duruyor tablada sigaran
 Sekseninci sayfada Gorki
 Ve pencerede karın
 Seni bekliyorlar, dönmeni

Seni bekliyoruz, dönmeni
 Usul, sessiz arkadaşım benim
 Özledik seni

ER GEÇ

–Mahmut Dikerdem'e–

İşte haykırıyorum
Bütün ateşiyle kelimelerin
Kahrolsun savaş ve şiddet
Yaşasın güvercin

Seviyorum güvercini, hayatı
Taşıyor gagasında çünkü
Ve köreltecek ucunu silahların
Er geç söylediği türkü

Kafeste de olsa
Uçar güvercin bembeyaz
Demir parmaklıkları tutsaklığın
Bile onu tutamaz

Süzülürken gecenin içinde
Gizlice sabah olur
Beyaz bir iz kalır ufukta
Gün ışığa boğulur

İşte haykırıyorum
Bütün ateşiyle kelimelerin
Kahrolsun şiddet ve savaş
Yaşasın güvercin

“BİR ÇİFT GÜVERCİN”

–Reha ve Ahmet İsvan’a–

Biriniz ayrı yerdesiniz
 Biriniz ayrı
 Ama düşlediğiniz mavilik bir
 Gök aynı

Tutsaksınız ikiniz de
 İki ayrı kafeste
 Sevginin titreşimi fakat
 Aynı içinizdeki seste

Geceleri uyurken
 Karışıyor rüyalarınız birbirine
 Sen onun yerine yanıyorsun
 O senin yerine

Duyup karşılıklı
 Özlemin sesini, atarken tan
 Uçmaya başlıyorsunuz
 Süzülüp tel örgülerin arasından

Uçuyorsunuz gün boyu
 Kanat kanada
 Adını yazıyorsunuz özgürlüğün
 Döne döne havada

Bulaşıyor göğün mavisi
 Yumuşacık, tüyelerinize
 Bir şey bulamıyor ama
 Akşam aramada kimse

Bir çift güvercinsiniz
 Uçtuğunuz gök kadar suçsuz
 Uçtuğunuz gök kadar
 Aydınlik ve masumsunuz

GÖĞÜN, KIRLARIN VE HEPİMİZİN

–Ataol Behramoğlu’na–

Yaşamak büyüğü bir şey
Biliyorsun bunu
O karanlıkta bile bu büyüğün
Unutma güzelliğini koruduğunu

Aydınlık şeyler getir aklına
Çocuğunu mesela, çocuğunun masum alnını
İyi geceler dile ve öp yataarken
Duyacaktır mutlaka dudaklarının sıcaklığını

Sevgili dostum, nedense Cagarov
Geliyor aklıma düşündükçe seni
Savunmuş hayatı bütün zenginliğiyle
Bir hücrede bile hani

Öyle çelikten bir umutla
Sarıl sen de hayata
Karını düşün ve dostlarını, ki hepsi
Sana sonuna kadar inanmakta

Koynunda sıcak bir selam
Saklı dostum bu şiirin
Dinle, duyacaksın sesini
Göğün, kırların ve hepimizin

GÖRÜŞMEDEN SONRA

–Ali Taygun'a–

– Bir isteğin var mı
Çorap, kazak, fanila filan?
– Sağ ol, şiir yaz, iyi şiirler
Şiir daha çok ısıtıyor bizi

Gülerek söyledin bunları
Aşıp parmaklıkları ama
Ulaşınca kadar bana
Yüklendi sesin
Görüş günlerinin
Havada gezinip duran
O bildik, buruk, kekre kederini

Tuhaf ama az sonra
Yaralı bir kelebek
Gördüm avluda
Yatıyordu rengârenk taşların ortasında

Kızımı sevmek oldu ilk işim
Gidince eve
Ve şiirim üstüne yemin ederim
Kızım değil kızındı sevdiğim
Ve ellerim senin ellerin

Biliyorum, beklediğin
İyilikte olmadı bu şiir
Ama sevgili kardeşim
Bağışla, ben kızımı hiç böyle
Ağlayarak sevmedim

ÖVÜNÇLE

–Ali Sirmen'e–

Suçsa savunmak
Ölüme karşı hayatı
Övünçle işliyorum bu suçu
Ve işleyeceğim inatla
Düşünceye dek ölümün
En son burcu

1982

İÇERDE SEVGİLİYİ DÜŞLEMEK

–Şefik Asan'a–

İçerde sevgiliyi düşlemek zor
Yan yana gelebilir mi hiç
Gülle demir
Deme dostum, gelebilir
Geç pencerenin önüne
Her sabah ve göğe bak
Büyür sisin içinden bir gül
Demirlere dolanır

Alır, koklarsın onu
Ağlamazsın ama gözlerin buğulanır

1983

PARLAR BİR IŞIK HALKASI GİBİ

–Erdal Atabek'e–

Utanç değil, onur
Verir bana bu günler
Bu bileğimdeki kelepçe
Sularken bir çiçeği yarın
Ve severken bir çocuğu
Parlar bir ışık halkası gibi
– Duysam da zaman zaman
İnceden bir sızı –
Bileğimdeki izi

1983

GÖKYÜZÜ GÖRÜNMEİ

–Orhan Taylan'a–

Çok şey istemiyorum
Bir duble rakı
Bir iki leblebi
Şöyle ayakçı bir meyhanede

Yol üstünde olmalı mutlaka ama
Tutmuş annesinin elinden
Bir çocuk geçmeli önünden
El ele iki sevgili
Aylak adamlar
Çarşıya çıkmış kadınlar, çantalı, fileli

Bir de durduğum yerden mutlaka
Gökyüzü görünmeli

1984

GÜLTEN AKIN İÇİN

İki kere kanıyor yarası
 İçerde canının yarısı
 Hem ozan nicedir, hem ana:
 Ozana

1984

KENDİM İÇİN

Hiçbir şeydi yaşadığın senin
 Yaşananlar yanında
 Kaç göç bir hayat, evet
 Diken üstünde
 Ama hepsi bu
 Ne mahpusluk, ne işkence
 Duysan da ensende avcının soluğunu

Geceler dayanılmazdı yalnız
 Uyurken bile kulağın kapıda

1984

VE AŞK

(1984)

I

SENDİN SERÇE

O gün her zamankinden erken kalkmışım
 Yüzümü yıkadım, simsiyahtı su
 Simsiyah parlayan aynada
 Sakin, saçımı taradım
 Giyindim, pencereyi açtım, gök simsiyahtı
 Elime gecedен bilediğim bıçağı aldım
 Artık hazırdım ölümü kabul etmeye

Fakat tam damarın yerini arıyordum ki
 Baktım bembeyaz ötüyor
 Konmuş pencereye bir serçe

AĞART BENİ

Durma konuş, ağart beni
 Yıka ırmağında sözlerinin
 İşte duruyorum önünde
 Bin yıllık, paslanmış
 Küflü kederimle

KELEBEK

Çizerek saydam kanatlarıyla
 Bir aşkkuşağı rengârenk
 Uçuyor göğümde nicedir
 Küçük, ince bir kelebek

UZAYIP GİDİYORDU

Birden boynunu uzattın bana
 Saat on yediydi, Üsküdar'dı
 Dedin ki aleve çalan
 Bir fısıltıyla, işte boynum
 Uzandım, uzayıp gidiyordu
 Dudaklarımın önünde
 Sedefte şii bir kuğunun

YİNE BOYNUN

Serçeninki kadar masum boynun
 Beyaz ve bakir
 Öyle kışkırtıcı ki fakat suçsuzluğu
 Önüme gelen yerde, tutamayıp kendimi
 Bozuyorum usulca bekâretini

EŞİKTE

Günlerce sokaklarda seviştik
 Bakışarak, yalnızca soluğumuzla
 Sonra bir gün içeri girdik
 Ve öyle susamıştık ki her şeye
 Akmaya başladık çılgınca birbirimize
 Kapatır kapatmaz kapıyı
 Ağzımız, önlerimiz, her yerimizle
 Hemen oracıkta, eşikte

MEKİK

Veriyorsun ağzını ağzıma
 Başlıyor gidip gelmeye
 Aramızda aşkın mekiği

BEYAZ

Beyaz bir rüzgârsın
 Bu kurşuni, kirli kentte
 Ve tutsam ne zaman elini
 Geçiyor bana da beyazlığın
 Esiyoruz sokaklarda
 Bembeyaz birlikte

SESSİZ SARSINTILARLA

Gizli bir telaş bakışlarında
 Çırılçıplak yakalanmış gibi
 Gözlerine baksam

Elini tutsam
 Heyecandan yolunu şaşıran
 Bir ürperme

Öyle mahcupsun ki sevgilim
 Sessiz sarsıntılarla
 Yıkıyorsun sevişirken
 Utanıyorsun da dinamitini ateşlemeye
 Dağını bile

YENİ SÖYLENMIŞ GİBİ

Fısıltıyla sevişiyoruz sokaklarda
 Sözlerimiz, değmeden kimseye
 Dolaşıyor kalabalığın arasında
 Ve sonunda gelip gene bizi buluyor
 Tanıyoruz kelimelerimizi
 Çünkü her biri hâlâ
 Yeni söylenmiş gibi
 Yanıyor

EL ELE

Öyle çok seviştik ki ellerimizle
 Yolda, dolmuşta, otobüste seninle
 Öğrendik sonunda tutuşurken
 Orgazm olmayı el ele

ÇAĞLAYAN

Gürültüyle dökülüyor omzuna
Bozarak boynunun ıssızlığını
Siyah bir çağlayan
Gibi saçların

Kışkırtıyor beni bu çılgın çağıltı
Ne zaman dinlenmek istesem
Koyup başımı omzuna
Bakıyorum, karışmış kendiliğinden
Saçlarının gürültüsüne
Gürültüsü parmaklarımın

İKİ GÜN GÖRMEDİM DE SENİ

İşte zorla yazdırıyor kendini
Silip bütün renklerini içimin
Simsiyah bir şiir
Yokluğunda aşk
Bala bulanmış zehir

YVES SAINT LAURENT

Ve kapındayım
Sürmüş kokunu, beni bekliyorsun
Üstelik kendine de değil yalnız
Ne demeli bilmem bu inceliğine
Kokuyor kapının kolu
Senden önce

İÇ İÇE

Koynumdasın, zorlayarak bendini beyazlığın
Çağldıyor cırılçıplak yanımda

Dolaşüyor dikenli bir tel
Okşarken ateşini, akkor halinde kanımda

Soluk soluğa kalıyor koşarken çılgın gibi
Yitirmiş yolunu ceylanın ormanımda

Çıldırıyor sularımız gitgide kabarak
Savrulurken tufanın tufanımda

Ve peş peşe patlamalar, peş peşe, peş peşe
Senin kraterinde, benim volkanımda

Karışırken birbirine taşarak ırmaklarımız
Eriyor iç içe mercanın mercanımda

OFSET

Kırmızı, mavi, sarı, siyah
 Dört renkli sevgilim benim
 Bozulmuyor büyüğü güzelliğinin
 Kaysa bile arada renklerin

VİLLA

Viran bir kederin yanında
 Betonarme bir yalnızlıktı daha önce
 Yükselen arsasında şiirimin
 Sen geldin
 Yıktın bütün bunları ve
 Aşkın villasını kurdun yerine

PATİKA

Patikamsın benim
 Önümde incecik uzanan
 Seninle kurtuluyorum ancak
 İçimin ormanından

SÜRPRİZ

Öyle özlüyorum ki seni
Sevgilim şaşırt beni arada bir
Çık gel, bir bira içelim
Sonra soyun durup dururken
Ve koynuma gir

FELAKETLERE GÜLECEK KADAR

İki taksi çarpıştı az ötemizde ve biz
Katıla katıla güldük
Aşktı bize unutturan dünyayı
Biz ki kimsesiz bir kedi görsek sokakta
Alıp eve getirirdik daha dün
Ey insanlık, anla ve bağışla bizi
Felaketlere gülecek kadar
Seviyoruz birbirimizi

AŞKIMIZIN ŞİİRİNİ YAZARKEN

Gökyüzü sessiz, sakın
Göğün altında odam sessiz, sakın
Odamın içinde masam sessiz, sakın
Masamın üstünde daktilom sessiz, sakın
Daktilomun önünde ellerim
Kıyameti yaşıyor

DER GİBİYDİN İÇERKEN

Senin olmak istiyorum şu an, burda
 Herkesin ortasında
 Hadi gözlerinle soy beni
 Birazdan hesap gelecek, kalkacağız
 Giydirme, yürürken yanında koluna girmiş
 Çırılçıplak duy beni

CADDENİN ORTASINDA

Bakışırken dudaklarımız tutkuyla
 Öpüşüverdik geçip kendimizden
 Bir kuş uçuyordu, döndü baktı
 Bir çocuk geçiyordu
 Annesine gösterdi bizi
 Ve çarpıştı seyrederken çılgınlığımızı
 Bir kadınla bir adam
 Görmüyorlardı ama
 Asfaltın ortasında sessizce
 Bir çayır yeşeriyordu aramızdan

AĞLAMAYA BAŞLADIN

Ve birden gözümü aldı ölüm
 Yürüyorduk, kentin ortasında şırıldayarak
 Akan iki dere gibi
 Vitrinlere bakıp gülüyorduk
 Vitrinlerin boyanmayı bilmeyen, rüküş yüzlerine
 Asılı oldukları yerden dünyaya
 Aptal aptal bakan tabelalara
 Caka satayım derken
 Gülünç olan, pösteki döşenmiş taksilere
 Ve o taksilerin içindekilere
 Öyle mutluydum ki
 Öyle güzeldi ki yaşamak
 Birden ölüm geldi aklıma
 Tutuyordu simsiyah ışığını üstüme
 Durdum ve dedim ki usulca
 Bir gün biter bu aşk
 Ve bir gün ölürüm, duyarsın mutlaka
 O gün benim için ağla
 Durdun, yüzüme baktın, simsiyah
 Yansıyan ışığını gördün ölümün dehşetle
 Başını omzuma yasladın
 Herkes bize bakıyordu
 Ağlamaya başladın

SEL

Hayır, şiir değil bu
 Şu an şiir yazmıyorum
 Yalnızca yalvarıyorum
 Nerdeysen n'olur duy beni
 Ve kalk gel
 Akıyor içimde bulanık bir sel

ASIL KİMLİK

Suda yüzen yaprak kadar
 Usul, uslu, uysal, uyuyor memelerin
 Giyinikken gündüzleri
 Ama geceleri
 Soyunur soyunmaz
 Takınıp asıl kimliğini
 Suça çağırıyor ısrarla beni

GÜZELLİĞİNİ GELİŞİN

Ürpertili bir ovada, dörtnala
 Sarsılarak koşan bir kısrak
 Gibi geliyor sun güzelliğini
 Sunarken ter içinde orama
 Oranın ilkelliğini

İKİLİ

Bir dinginliksin içimde
Ama ateş renginde

194/B

Unutmayacağız iyiliğini 194/B
Coşkun Apartmanı
Tutuşmuş, yürüyorduk
El ele iki yalaz gibi
Tam geçerken önünden
Duydun yangınımızı
Gelin dedin, hadi gelin
Giriverdik birden
2 numaradan gelen
Çocuk sesleri karışıyordu öpüşmemize
Unutmayacağız seni 194/B

ÖRT YUMUŞACIK GÖLGENİ

Kederliyim bugün sevgilim
Hayır, hiçbir şey
İstemiyorum uyumaktan başka
Ne okşamanı, ne öpmeni
Uyuyup kalınca yalnız
Ört üstüme yumuşacık
Gölgeni

İKİSİ DE GÜZEL

İki çocuk gibiyiz seninle
 Kimi geceler
 Büyülü bir beşikte sallanan
 İki çocuk gibiyiz
 Sarılıp birbirine, suçsuz
 Sabahlara dek uyuyan

İki yangın gibiyiz ama, arsız
 Kimi geceler de
 İki yangın gibiyiz
 Sarılıp birbirine, suçlu
 Sabahlara kadar uyuyamayan

KARŞILIKLI AYAKTA

İlk günleriydi baharın
 Şile'deydik, tozuyorduk
 Ve kamaşıyordu ikimizin de önü
 Yeni yapılan bir yapıya giriverdik
 Kimsecikler yoktu, karşılıklı ayakta durduk
 Uzakta kıyıyı dövüyordu deniz
 Kamaşan yerlerimizi ovduk

DÜŞ

Sabah saat on olsun
 Pazar olsun, sen uyu
 Ben kalkmış
 Kahvaltıyı hazırlamış olayım...
 – Diye başladın bir gün, vapurdaydık
 Masum bir evlilik düşü kurarmış gibi –
 Öperek uyandırırım seni
 Sen uyan
 Yanlış anla ama dudaklarımı
 Çek beni kendine
 Ve akışalım bir kez daha
 Kalkmadan

ODA ŞİİRİ

Sen yanımdasın
 Gökyüzü yanımda, deniz yanımda
 Kırlar yanımda
 Kırlarda esen rüzgâr
 Rüzgârın serin sevinci yanımda
 Yaz günleri, kış günleri
 Gece ve gündüz
 Gecenin büyüğü karanlığı
 Gündüzün büyüğü aydınlığı yanımda
 Sen yanımdasın
 Odada dünya yanımda

6x9

Duruyordun orda öyle
Gördüm güzelliğini
Ve fotoğrafını çektim
Kelimelerle
Şiire geçmiştin artık sen
Yaşamaya başladın daha güzel
Çıkıp kendinden

ÇIT!

Akşamdı, çay bahçesiydi
 Çaylar soğuyordu, biz öyle oturuyorduk
 Bakarak ikimiz de denize, suskun
 Ve doluyordu yavaş yavaş aramızda
 Sessizliğin tabancası
 Önce ben ateş ettim
 Yıkılırken de kanlar içinde sen

Ve ilk kırılma...
 Işıldayan camında aşkın
 Çıt diye bir ses

Açtı az sonra
 Gülümüz yeniden ama
 Kan bulaşmıştı artık yaprağına

ŞİMDİ YOKSUN

Bir zamanlar öyleydi
 Diyelim duruyordun bir ağacın yanında
 Kış oluyordu diyelim, tek yaprak olmuyordu dallarda
 Şimdi kimse inanmaz buna ama
 Çiçekle donanıyordu ağaç bir anda
 Kuşu bile oluyordu hatta

Değdiriyordun diyelim parmağını
 Hüzne yavaşça
 Rengârenk bir uçurtma
 Oluyordu eriyip o an
 Hüzün dokunmanla

Diyelim bakıyordun ağlayan bir çocuğa
 Donup kalıyordu gözyaşları çocuğun
 Akarken yanağında

Bir zamanlar öyleydi
 Şimdi yoksun
 Mevsim kış, vakit hüzün
 Ve bütün çocuklar ağlıyor

ESKİSİ GİBİ

Her an beraberiz, ayrılmadık sanki
 Yanımda yürüyorsun yine sokaklarda
 Yaramı sana gösteriyor
 Sana açıyorum içimi
 Ve sana okuyorum yine, duyuyor musun
 Bittiğinde şiirlerimi

KOR

Küçük kırgınlıklarla
 Bilenir, bilirsin
 Sağalmazsa ama yaraya dönüşür aşk
 Ve ayrılıkla ateşe keser
 Yanar suya atsan
 Kor gibi

Bizimki yalnız, duyuyor musun sen de
 Suyu da yakıyor gibi

YOK OLMAK PAHASINA

Dağın ovayı sevmesi gibi
 Sevmiştim seni
 Ve gizlice depremler çıkarmıştım
 Karışmak için toprağına
 Göçüp yumuşacık kendimi
 Yok olmak pahasına

ÜRKEK

Uçurumun dibinde akan
 Küçük, ürkek
 Bir dereydin sen
 Uçurumsa ben

BİZİMDİ İSTANBUL'UN BÜTÜN SOKAKLARI

Fiyakalı bir aşk
Yaşamıştık seninle
Bizimdi İstanbul'un bütün sokakları
Gösterişle geçerdik denizin yanından
Şiir bile okurduk hatta
Dolaşırdık şenlik fişekleri gibi
Bütün gün
Taksiler, apartmanlar, afişler arasında

Yaşıyor şimdi o günler, ah
İkimizin de yalnız yarasında

NÖBET TUTAR GİBİ

Nasılsan öyle sevdim seni
Kötüydün kimi günler, kötülüğünü sevdim
İyiydin, iyiliğini
Yüz çevirmedi bir gün bile
Yanında oldum günah işlerken de
Tövbe ederken de
Ve neyim varsa verdim
Seni ben, tanışımdır bu şiirler
Nöbet tutar gibi sevdim

UNUTAMAZSIN

Unutamazsın yaşadıklarımızı
Sen unutsan
Ten unutmaz

AŞKTIR, MUHABBETLE ÖLDÜRÜR

Aşksın ne de olsa
Soylu bir yanın var
İncelikle davranır öldürürken
Muhabbetle verirsin ağını

Yırtması gibi dikenin severken
Hafifçe gülünün yaprağını

ÖLÜME ÖNSÖZ GİBİ YAŞAYAN

İlk basım: 1985, Can Yayınları

PLATONİK

Kalkıp karşınıza geçtim
 Bir şiir yazmak için size
 Konuşun lütfen, konuştukça
 Kuşlar konuyor sesinize

Tanışmıyoruz ama
 Yemin ederim ki adınız Semra
 Saçınız çünkü alnınıza düşmüş
 Soracağım zaten biraz sonra

Kocanız olmalı yanınızdaki
 Dövüşebiliriz sizin yüzünüzden
 Getirip koyunca önünüze
 Çılgınlığımı iki masa öteden

Akıp giderken şiir böyle
 Araya girmeyi çok seviyorum nedense
 Yer Çatı, tarih 5 Ağustos 83
 Ve farkında değil ikimizin kimse

Çünkü herkes, sizi seviyorum
 Herkes kendini yaşıyor, sizi seviyorum
 Yaşıyor ve başka, sizi seviyorum
 Başka şey görmüyor, sizi seviyorum

Ve bayıldığım bir şey daha var
 Canına okumak her şeyin
 Yukardaki gibi bazen
 En kutsal şeyin bile, şiirin

Kırıldım birden size, adınız Emel'miş
 Söylerken duydum yanınızdaki
 Madem Semra değilsiniz, özür dilerim
 Burda biter bu ilişki

YENİKAPI'DA İKİ YALNIZLIK SORUSU

Saydım, demir atmış duruyor
 Açıkta tam otuz iki gemi
 Almaz mı yalvarsam kalkarken
 Almaz mı biri beni?

Geçti önümden takılmış peşine
 Bir kızın dört kişi
 Kabul eder misin güzel kız beni de
 Kölen olsam ardında beşinci?

1983

HAZINE

Sevincin mücevherini uzattılar da
 Çekilip usulca kuytusuna
 Dedi ki keder
 Benim hazinem bana yeter

1983

KEDİM

Çocuktum. Çok iyi hatırlıyorum. Bir kedim vardı. Çok iyi hatırlıyorum. Bembeyazdı tüyleri. Çok iyi hatırlıyorum. Çok seviyordum onu. Çok iyi hatırlıyorum. O da beni seviyordu. Çok iyi hatırlıyorum. Geceleri beraber yatıyorduk. Çok iyi hatırlıyorum. Mırıl mırıl konuşuyorduk. Çok iyi hatırlıyorum. Annemdi o benim. Çok iyi hatırlıyorum. Babamdi. Çok iyi hatırlıyorum. Kardeşimdi. Çok iyi hatırlıyorum. Benim ne annem, ne babam, ne kardeşim vardı. Çok iyi hatırlıyorum. Benim yalnız kedim vardı. Çok iyi hatırlıyorum. Beni anlardı. Çok iyi hatırlıyorum. Mutluydum onunla. Çok iyi hatırlıyorum.

Ben zaten çocukluğumdan, başka mutluluk hatırlamıyorum.

1983

KAPKARA MİZAH

Yara ala ala
Geldim ben bu uçurumun başına
Ve artık savaştığım gücüm yok
Hadi hoop!

1983

TRAVOLTA GENÇLİĞİ

Öylesine öykünüyorlar ki
Batıya zamane gençleri
Velet değil
Welet her biri

1983

BÜÇÜK

Nice büyük bildiğiniz kişi
Tanıyınca görürsünüz ki
Büyük değil, 'büçük'müş
Keşke tanımasaydınız
Kararır içinizde parlattığınız gümüş

1983

ÇAĞRIŞIM

Silkince külü
Açar anıların gülü
Kül ve gül...
Çağrışımın gizemli
Deli dili

İyidir bazen
Olduğu gibi şimdi
Şiirin çıldırmış hali

1983

KARANLIK

Karanlık gökyüzü, karanlık sokak
 Karanlık ağaçlar...
 Demek ki penceredeyim
 Ve demek ki
 Güneş doğmuş, gün başlamış

1983

31 ARALIK 1983 GECESİ

Ne diyordu Nietzsche:
 "Kötü bir gün geçirdin
 Daha kötü bir akşam
 Geçirmemeye bak"

Kötü bir yıl geçirdim ben de
 Ve seziyorum, daha da kötü
 Olacak bu yılım
 İşte bütün sevdiklerim yanımda
 Ben gene yalnızım

SİLİNMIYOR

Alnının sağ yanında esen rüzgâr
 Silemiyor sol yanındaki cehennemi

1984

BURKULMUŞ, SİYAH

Rengi uçmuş günlerin tanrısı
 Buğulu, belirsiz anların tanrısı
 Soluk perdelerin tanrısı
 Pencere önlerinin tanrısı
 Düşlerimde hâlâ akan küçük derenin tanrısı
 Bir tepe vardı
 Gidip gidip gizlice ağlardım
 Ağlarken ıssızlığında beni saklardı
 O tepenin tanrısı
 O tepenin sevecen, sıcak tanrısı
 Kedimin tanrısı
 Benden başka kimsesi olmayan
 Ondan başka kimsemin olmadığı
 Kedimin beyaz tanrısı
 Yer sofralarının, bakır sinilerin, tahta kaşıkların tanrısı
 Çamurlu yolların, lastik pabuçların tanrısı
 Bir gün nasılsa yeni bir ayakkabı almışlardı
 İlk gündü, eskimesin diye
 Saklamış yolda bir taşın dibine
 Yalınayak gidip gelmiştim
 Hatırlamıyorum şimdi hangi iş için
 Gönderdikleri komşu köye
 Ama dönüşte bulamadım o taşı
 Bulamadım ayakkabımı
 Giyemedim kaybolan ayakkabımın tanrısı

Meral'in tanrısı
 Memur kızı Meral'in tanrısı
 Oyunlarda kocası olduğum
 Doktor kocası olduğum
 Nerededir kim bilir şimdi
 Yüzünü unuttuğum, hayır, unutmadığım Meral'in tanrısı
 Uzun günlerin, kısa günlerin
 Ama mutlaka karanlık günlerin tanrısı
 Acıların tanrısı
 Acıların, acıların, acıların tanrısı
 Ve göz
 y
 a
 ş
 l
 a
 r
 l
 nın tanrısı
 Neredesin
 Göster gücünü, yaşamak istiyorum yeniden
 Burkulmuş, siyah çocukluğumu
 Ama bu kez tersinden
 Tersinden, yani beyaz ve doğru

YALAN ŞİİR

Açsam sandığını çocukluğumun
Saçılır binlerce sevinç cıvıltısı

1984

İKİ KELİMEYLE

Yalnız ve serseri
İki kelimeyle özetlenebilirsin
İki kelimeyle özetlenebilirim
Serseri ve yalnız

Pandispanya ve pasta
Çocukluğun yoklukla geçti
Yoklukla geçti çocukluğum
Pasta ve pandispanya

Sokaklar ve parklar
En sevdiğin yerler oldu
En sevdiğim yerler oldu
Parklar ve sokaklar

Şiir ve hüznün
İki kelimeye sığabilir hayatın
Hayatım iki kelimeye sığabilir
Hüznün ve şiir

1984

ÇOCUKLAR DA İNTİHAR EDER

Otuz altı yaşındasın
 Çocukluğunu tamamladın
 Ve bir yaş aldın ergenliğinden
 Artık bırak şu mutluluk masalını da
 Bir tabanca bul kendine
 Daha çok büyümeden

1984

ÇÖZÜM

Diretmek anlamsız
 En iyisi, تنها bir yerde
 Tenha bir ip
 Kimse görmeden, bir ağaca geçirip...

1984

İNTİHAR DÖRTLÜĞÜ

Ey küfrün şeytanı
 Bir anlık bir cüret
 Ver bana
 Ve elime bir jilet

1984

ÇİÇEK

Durdum bir gün
 Uğuldayan bir uçuşumun
 Kıyısında, karanlık
 Neyim var dedim kaybedecek
 Ben, dedi bir ses
 Baktım, gülümsüyor çalıların içinden
 Bir çiçek

1984

GRAFİK

Bir iki üç
 Silkindin birden
 Doldu damarlarına güç

Çok sürmedi ama
 Üç iki bir
 Hadi yine hücrene gir

1984

SIZARKEN KANIN

İnceliğın bilinir
 Sürekli kırılırsın bu yüzden
 Kırıldığın yerden ama, üzgün
 Sızarken kanın, sıcak
 Bu bilinmez işte
 Bakarsın, elinde bir bıçak

1984

ÖZENLİ BURUCU

Taşıdığım tek duygu son günlerde
 Özenle yetiştirdiğim çiçeğin
 Boynunu burmak
 Ama yine özenle

1984

DÖKÜM

İçimde bir serseri
 Bir iblis
 Bir katil adayı
 Ve iki çocuk yatıyor

1984

UNUTAMADIM SENİ

Yaz günü, temmuz güneşi
 Arçelik, Omo, Yapı Kredi
 Canım sıkılıyor, canım sıkılıyor
 En iyi insan kedi

Canım sıkılıyor, canım sıkılıyor
 Reklamlar kuşatmış dört yanımızı
 Taksim'de otobüs beklerken
 Sıkıntım siyah fonda koyu kırmızı

Taksim'de otobüs beklerken
 Gelen geçene bakıyorum
 Onlar da bana tabii
 Biraz diyalektik bir durum

Onlar da bana tabii
 Deli diyorlardır içlerinden
 Nasıl bağladım dizeyi ama
 Getirip bir hokkabaz Maçın'den

Nasıl bağladım dizeyi ama
 En çok böyle şiirler sarıyor beni
 Uçarken kelimeler ordan oraya
 Birden bir kafiye: Unutamadım seni

ASLA

Şiire bıçak çeken bir çiçek
 Düşünülebilir belki ama
 Çiçeğe bıçak çeken bir şiir
 Asla

1984

GÜLHATMI

Üç bin çeşit ağaç
 Ve çalı
 Girer de gülgiller familyasına
 Gülhatmi ebeğümecigillerden
 Sayılır ya hani
 Onun gibidir biraz şair de
 İnsanlardan dışlanmış ama
 Herkesten daha insani

1984

ŞİİRBAZ

Şiir büyüye benzer biraz
 Şair de büyücüye: Şiirbaz

1984

DİYALOG

Megaloman şair:

– Küçük dağları ben yarattım

Şair:

– O dağlardaki küçük çiçekleri de ben

1984

SATRANÇ

Saçma bir oyun oynadığımız
Diyecek bir gün biliyorum, ah
Her şey baştan belli
Ölüm son sözünü: Şah!

1984

BİRAZ ÖTEMDE

Karanlık bir tavan arası
Arıyorum nicedir
Bir sürü alet edevatın
İçinde oturabilirim
Bir sürü tozlu, ölü eşyanın içinde
Duyuyorum, ölümüm yakın
Duyuyorum, ölüm biraz ötemde

1984

USULCA

Geceleyin ölmek isterdim
 Bütün ev uykuda
 Usulca bir düşe dalar gibi
 Otururken yalnız
 Dip odada

Sabah kalkınca kızım
 Uyuyup kalmış sanırdı beni
 Dürterdi şaşırılmış:
 İşe gitmeyecek misin baba?
 Ve çağırırdı sonra
 Çığlıklar içinde annesini

1984

BAKARSIN UYANIRIM

Beklesinler biraz
 Doluşmasınlar hemen odama
 Öldüğümde konu komşu, yakınlarım
 Belli olmaz, az sonra
 Bakarsın uyanırım

1984

VASIYETİMDİR

Umurumda değil, nereye
 Gömerlerse gömsünler beni
 Gelmesin yalnız uğurlamaya kimse
 Tek isteğim bu
 Bozulmasın yalnızlığım ölümümde de

1984

ÖLÜNCEYE DEK

Alnıma yalnızlık yazılmış benim
 Göğsüme, sağ omzuma, sol omzuma
 Tırnak uçlarıma, ayak topuğuma
 Akhilleus şanslıymış yine
 Topuğuna onun ölüm yazılmış
 Benimse ölünceye dek yalnızlık

1984

DOYMADIM

Ölemem daha, doymadım
 Tadacağım binlerce acı varken
 Ve etimde deneyeceğim binlerce diken
 Ölemem, ölemem daha, henüz erken

1984

KUYTULARDA

Anlaşılmaz birisin sen
 Güpegündüz, yaz ortasında
 Masmavi olur gök
 Sen siyah dersin

Arkanı döner
 Deniz kıyısında denize
 Suyu yüzünü buruşturarak
 Zehiri sevinçle içersin

Bin çeşit acıyla
 Dolaşırsın iç cebinde
 Kimse bilmez, kuytularda
 Çıkarıp çıkarıp denersin

Ve sırtında çarmıhınla
 Gezer gün boyu
 Yine de soranlara
 İyiyim dersin

Anlaşılmaz birisin sen
 Anlaşılamadığın için zaten
 Sevgililerini hep kırık
 Bir dal gibi terk edersin

BİR PAZAR GÜNÜ, YEDİKULE SURLARINDA

Yan yana yatıyor bir köpek leşiyle
Yaşlı bir atın iskeleti
Ve ot бүrümüş her yanınızı
Unutulmuş, eski şiirler gibi

Yıkkınım sizcileyin ve yalnız ey surlar
Tarih yirminci yüzyıl, günlerden pazar

1984

ATEŞENGİZ

Yüzümü yüzüne sürüyorum
Dinsin diye kederim
Kavruluyor gülü
Yüzünün birden
Ateşten

1984

ACIRONOMİ

Acının ekseni etrafında
 Döner dünya
 Ve her sabah, acıyı aydınlatmak
 İçin doğar güneş
 Ve ay ve yıldızlar
 Yalnızca acı gece de
 Parlasın diye var

1984

GÖKSEL RAPOR

18.9.84, öğleüstü
 Göğün son durumu şöyle:
 Doğuda bir akbaba süzülüyor
 Batı kapalı
 Güney yanıyor uğursuz bir dilde, cehennemce
 Kuzeyde fırtınanın ufku atan hallacı

Ortada bir serçe

IŞIK YORUMU YA DA VARAMAMAK

Gidiyorum, içimde bir tünel
Gidiyorum, içimde bir tünel
Gidiyorum, içimde bir tünel

Dışında bir ışık
Var/ama/yorum*

1984

HANGİ ACIDAN

Şiir de yâr olmuyor artık bana
Eskiden fırlar bir taşın altından
Kederli anlarımda
Sokar beni, iyileştirirdi
Şimdi nerelerde dolaşıyor kim bilir
Hangi acıdan ağı toplamaya çekildi

1984

* Behçet Necatigil'den esinlenerek

ASMALİMESCİT'TE

Asmalimescit'te bir meyhanedesin
Yalnızsın karanlık bir köşede
Her gün biraz daha kalınlaşıyor
Dünyayla arana çektiğin perde

Naylon bir çiçek duruyor masanda
Çiçekleri seviyorsun, onu da sev
Zaten ne zaman sıkırsa seni hayat
Önce parklar olur sığınağın, sonra ev

Derin derin düşünüyorsun, düşünürken
Yakışıyor yüzüne enikonu keder
Yalvarıyor bak bakışlarıyla
Hadi son lokmanı da kediye ver

Verdin ve geceye çıktın

Tam üç meyhane dolaştın akşamdan beri
-Acının uzatmalı teneffüsüydü-
Dinmedi sızın yine de, değişen tek şey
Masaların lekeli örtüsüydü

1984

‘MADDE’ VE ‘METİN’ YAZARKEN

Sabah Fuzulî’yi yazıyorum, Leylâ vü Mecnun’u
 Öğlen Pamukbank ve Merbolin’i
 Akşam Asmalımescit’in gizemli tarihini
 Aç kedileri, kederli orospuları
 Gece kalınca da kendi kendimle
 Ölümü

Bırakmıyorlar ki açsın, gülümü

1984

ONLAR İÇİN DÖRTLÜK

Hüznün metresi olur fahişe
 Yalnızlığıyla sevişe sevişe sonunda
 Başkasına satar sevincini, kendisi
 Avunur ancak acının koynunda

1984

HİKÂYE

Şişli'deydim, oturmuş bir kahveye
 Dışarıyı seyrediyordum
 İşçiler sokağı kazıyorlardı
 Ve kadınlar geçiyordu işçilerin kazdığı sokaktan
 Siz çalışın işçi kardeşlerim, dedim
 Ben kadınlara bakacağım
 Duymuşlar gibi dediğimi
 Onlar çalıştı, ben kadınlara baktım
 Öyle güzeldiler ki isteseler
 Tek tek hepsiyle yatardım

1984

FERHAT YORUMU

Dağı bırak artık Ferhat
 Kendini kazmada kullan külüngünü
 Şirin'i değil, dağı seviyorsun sen
 Yeter aldattığın kendini
 Kurtul öykünden

1984

YIKIM

- Söyle, kapkara yağar mı kar?
- Yağmaz
- Ama seviyorsun birini
Ve aranızda uçurum var?
- Yağmaz
- Geçiyorsun o uçurumu
Bakıyorsun, yanında bir başkası
Söyle, kapkara yağar mı kar?
- Yağmaz
- Atıyorsun kendini uçuruma
Dönüp bakmıyor bile ama?
- Yağmaz
- Ağlarken ardından yalnız
Yaslıyor başını onun omzuna
Yağar mı söyle, kapkara kar?
- Yağar

EVDE

İşte eve dönüyorsun yine
 İşte evine dönüyor işten
 Telaş içinde İstanbul
 Vapurlar, trenler, otobüslerle
 Peki niye?

Gündüz yaşanan yalnızlığı
 Yaşamak için bir de
 Bir arada, pijamalarla evde

1984

EVLİLİK

Ne kadar yakındırlar birbirlerine
 Ve ne kadar uzak
 Biraz sevgi gibidir yaşadıkları
 Biraz sevgi ökseli tuzak

1984

Düşler 1 - Fetiştin Düşü:

MELEKLER SİYAH GİYER

Sen 1047. meleşimsin benim
Hepsine siyah giydirdim
İğfal etmeden önce düşümde
Sana da giydireceğim

1984

Düşler 2 - Eroinmanın Düşü:

BEYAZ ÖLÜM

Yıkanırken düşlerinde ey eroin
Çek burgacına birden, boğ beni
Beyaz, bembeyaz
Ölmek istiyorum kendimi

1984

Düşler 3 - Şairin Düşü:

ESİN

Ey esin perisi düşlerimin
Bir kez de koynuma gir
Yazılsın yeryüzündeki böylece
En müstehcen şiir

1984

1 OCAK 1985 SABAHİ

Sağlıksız ve mutsuz
Bir yıl diliyorum kendime

Daha çok şiir için

KELEBEĞİN KISA TARİHİ

1.

Bir kelebek, siyah
Siyah bir çiçeğe konmuş

2.

Küçüktü henüz
Tam uçmayı öğreniyordu ki...

3.

Şimdi ne zaman uçmayı denese
Kelebek yine...

4.

Öyle onurlu ki fakat, düşerken bile
Uçar gibi yapıyor neşeyi

5.

Bir kelebek, siyah
Siyah bir çiçeğe... konmamış, tutunmuş

1985

ÖLÜME ÖNSÖZ GİBİ YAŞAYAN

Ölüme önsöz gibi yaşarsın
 Ölüm ıssızlığını
 Andırır öyle ki yalnızlıkların

İncecik bir çizici
 Bile yüreğindeki
 Bir uçurum duygusuyla taşırsın

Yeter en usul esinti göğünde
 Fırtınalar, felaketler başlatmaya
 Ve girer burcun birden acıya

Benzer daima aşkların bile
 Tutmaya yüksek gerilimli
 Bir kabloyu çıplak elle

Ve deniz diplerini
 Kısıktandırır karanlığın
 Ölüme önsöz gibi yaşarsın

1985

AĞAÇ

Onurla durayım derken, dimdik
 Bir ağaç gibi
 Yeterek kendi kendine, köşende
 İçedönük bir ağaç mı olacaksın ne
 İçine doğru kök salıyorsun boyna
 Ve yaprakların da kıvrılıyor içine

1985

BİR TÜRLÜ

Kışnıyor önünde uçurum
 Ardındaysa mırıltılarla uzanmakta kır
 Ve sen yıkkın, yenik, yaralı
 Köpüren kalbinle
 Tutulmuş uçuruma
 – Deva bulmayan illet
 Sağalmayan sara –
 Dönemiyorsun bir türlü arkana

1985

GİTSEM ŞİMDİ ORALARA

Aydın'da çatılara çıkan
 Piyangodur kar
 Kars'ta göğün beyaz köpeği
 Issız bir sesle havlar

Aydın'da da bulundum ben, Kars'ta da
 Ama hüznle yağdı yalnız
 Gitsem şimdi oralara
 Yine öyle yağar

1985

KOŞ-MA

Koşup duruyor içimde
 Yıllar yılı bir çocuk
 Dağ, bayır, ova, uçurum
 Bilmeden nereye yolculuk

Koşuyor düşe kalka
 Su boyları, kızgın asfalt, patika
 Tam yaklaştım derken ufka
 Bakıyor, önünde yeni bir ufuk

Koşuyor durup dinlenmeden
 Bozkır, çöl, çalı, diken
 Kan sızıyor her yerinden
 Ve yorgunluk, yorgunluk, yorgunluk

Koşma İsmail, dön geriye
 Koştuğun sonun aslında ölesiye
 Bekliyor varış yerinde ödül diye
 Seni simsiyah bir boşluk

YALNIZ ŞİİRİM

Kimseyi istemiyorum cenazemde
 Konuşur kalabalık
 Hal hatır, nasılsın, nezaket
 Herkes kendi âleminde, incinirim

Yürüsün o gün
 Tabutumun ardında yalnız
 Kimseyi istemiyorum başka
 Sevgilim, şiirim

1985

'DAKTILO KIZ' İÇİN İKİ DÖRTLÜK

1.
 Yaşayıp giderken
 Kâğıtlar, karbonlar arasında
 Sıkılıp bir gün birden
 İntihar ediverdi, tuşların sesinden

2.
 Hayatın tersidir ya ölüm
 Yaşarken Şengül'dü adı
 Gülşen gibi mi göründü ne
 Yaşadığı çölde ölüm gözüne

1985

KARA BİR SENARYO

Fonda bir sızı gibi duyulan
 Kara bir müzik eşliğinde
 Çevresi alevlerle sarılmış
 Bir gül görülür
 Dalında tomurcuktur daha, terütaze
 Kamera yaklaşır
 Gülün üstünde bir çiy damlası

Müzik birden kapkara
 Bir sağanak hışmıyla yağarken
 Ateşin sesi yankılanır:
 Çiy değil o, gülün gözyaşı
 Sonunu söyledim
 Az önce kendisine

Yalımlar kıvrılarak yükselirken
 Görüntü donar, müzik kesilir
 Kamera güle zum yapar
 Yaprakları alevden harflere dönüşmüştür:

Ö
 L Ü
 M

BURALARDAN ERKEN GÖÇENE

–Abdülkadir Bulut’un anısına–

Şairlerin belası ölümünden
Söz edeceğim sana
Okuduktan sonra yırt yalnız bu şiiri
Belaya çatmış biri olarak çünkü
Gülünç gelecektir ve zavallı sana
Edilecek her söz artık bu konuda

Yine de bir çocuk bahçesinde
Ölümü düşünmek kadar
İmkânsız inanmak öldüğüne senin
Özenle katlanmışken mendilin böyle
Ve bu kadar temizken gömleğin

Hep hayatı çığırdın
Sevinci ve umudu, umudu ve sevinci
Ama herkesin içinde
Çocuğunu emziren bir anne
Gibi gizli gizli
Utangaç bir hüzün
Emzirirdi biraz da senin şiirini

Gizli bir göçebeydin İstanbul’da da
Dağ yeli gibi selam
Verirdin geçerken önünden kahvenin
Manavlara, terzilere, işçilere
Sefertaslarında, iyi bilirsin bunu sen
İçli şiirler taşıyan işçilere
Ve inerken şehre Alibeyköy’den her seferinde
Metalsi bir göçebelik duygusu
Yaşardın minibüslerde

Gizli bir göçebeydin, evet
 Ve yerleşip kalıverme korkusundan buralarda bence
 Şiirini bile tamamlamadan
 Kaza süsü verip
 Böyle birdenbire ölümün de

1985

AĞLARSA ŞİİRİM AĞLAR

Görür gibiyim o günü
 Hava ağır, suskun herkes
 Gömülürken toprağa kararsın diye
 Artık parıltısı yitmiş gömü

Biri var yalnız, çılgınlar gibi
 Parçalıyor üstünü başını
 Tek o duyuyor yanarak, şiirim
 Derinden öldüğümü

1985

ACI ÇEKMEK İÇİN BÖYLE ŞİİRLER...

Acı çekmek için
Eğitilmiş olmak gerek
En sevinçli gününde
Doğum gününde örneğin
Ağlamayı bilecek kadar

Acı çekmek için
Cesur olmak gerek
Körsün diyelim, ne kötü
Ama herhangi bir kör
Gibi yürümeye kalkma sokaklarda
Herkes sana bakmalı koşarken
Koşuşuna değil tabii
Nasıl çarptığına oraya buraya

Acı çekmek için
Böyle şiirler...

AYŞAM

İnerken ellerime karanlık kederle
 Usulca ay doğuyor bir yerlerde
 Tekrar ediyor kendini, ah
 Otuz yedi yıldır, usanmadan
 Her gün, her gün, her gün
 Aynı ayşam

1985

ÖTE KAN

–Turgut Uyar’a–

İçtenlikten de öte
 Bir şeydir akan
 Şiirinde şairin: İçbenlik
 Öte kan

1985

İÇİNDE DUYMAK

Buzlucamın ardında duran
 Bir gül gibidir şiir
 Belli belirsiz seçilir
 Ve camı kırman değil görmek için
 Gözünü yumman gerekir

1985

BİTTİ ARTIK

Kılıç gibi saplansın
Okuyanın yüreğine
Şair, kalemi dik tut

Hırpalasın, kanatsın kâğıdı
Ve vahşetin yüzünü çizsin cırılçıplak
Saklamadan, somut

Bitti artık umut

1985

AŞINMIŞ AŞK, İŞ VE MUTFAK

Sen orda dur
Kızarmış yağ ve soğan kokusunun ortasında
Her yanın salçaya batmış olarak
Ellerin, göğüslerin, saçların
İşten döneyim ben, bezgin
Ve öpeyim salçalı boynundan
İlk günlerimizin izini arayarak
İşte evlilik
Aşınmış aşk, iş ve mutfak

1985

İNCELİK

Öyle incesin ki çocuğum
 Çekinerek bakarsın
 Alınabilir diye
 Bir köre bile

1985

ADAGİO

Susuşurken seninle
 Hüznün sapsarı, saranlık gecesinde
 Bir mucize oluyor birden
 Bir bulut geçiyor yumuşacık üstümüzden
 Beyaz sözler ederek ağaçlara
 Dağılıyor saranlığı hüznün o an
 Ve başlıyor yağmuru
 Aşkın dupduru

1985

SENCİL

Bencil olduğum söylenemez ama
 Sevdim seveli seni sencilim

1985

SOYUNUK

Bir aşk şiirinde
İki kafiye gibi
Duruyor vücutlarımız
Soyunukken yan yana
Hadi çıkar üstündekileri
Ve uzan yanıma

1985

ÂŞIĞIN ARİSTOKRATI

Eldivenle okşar
Memelerini sevgilisinin
Sevişirken bile

1985

KADİM ZAMANLARIN İKLİMİNDE AŞKÎ BİR DÖRTLÜK

Girdim bir dilber ile bile bile çile
Çekeceğimi yanıp aşk dergâhına ben
Öyle hoş ki ateşi fakat, cennet zulüm
Gibi gelir ol cehennemde yanar iken

1985

UYUMSUZ

Uyumsuz serseridir adım benim
 Tarihe öyle geçeceğim
 Kirlara kaçırım sıkılınca mesela
 Ama kırı değil, uçurumu seyredirim

Sigara tutarlar, canım istemez
 Kıramaz, alırım ama
 Zayıflığımla da geçeceğim çünkü tarihe
 Sıkılğan, mahcup bir suratla

Ermişleri şaşırtmayı severim fakat
 İsa'nın anası Meryem öğretti bunu bana
 Onun gibi bir sevgilim olsun isterdim doğrusu
 Ama nerde, ölüm abanıyor omzuma

Her zaman kısa şiiri savunmuşumdur
 Erken ölümü savunmuşumdur her zaman
 Uzadıkça çünkü şiir de, hayat da
 Usanıyor insan

ŞİİR... ÖLÜMCÜL
YOLCULUĞUN SENİN

İlk basım: 1987, Cem Yayınevi

ŞİİR... ÖLÜMCÜL YOLCULUĞUN SENİN

1.

Yazmak, biliyorsun her seferinde
Umutsuz bir kazı
Ov yine de sen bulduğun
Kelimeleri külüyle şiirin
Parlar belki birinde
İçindeki sızı

2.

Artık ağıya alıştırmalısın kelimelerini
Acı âciz
Kalıyor kışkırtmakta
Kışkırtıp hırçın
İpek gibi hırçın sandıktaki
Yeraltındaki altın gibi hırçın
İnci gibi hırçın, kabuğundan çıkmak için çıldıran
Şiirlere dönüştürmekte seni

Her gün yeni bir darağacı
Kurmalısın kendine kelimelerden
Kırbaçla eğitilmiş kelimelerden
Sancılı, zonklayan
Kezzapla kardeş, hançerle hısım
Ölümcül kelimelerden, hayata hasım
Ve inip kalkmalı içinde şiirinin
Elmas bir balta
Kristal imgeler yontmak için
Ölüme yaraşır parlaklıkta

3.

Genç bir kıza
 Kapı altından atılan bir aşk
 Mektubu kadar sıcak, yakıcı
 Dul bir kadına gösterilen
 Porno resimler kadar ayartıcı
 Gece yavrusuna yem taşıyan
 Bir kuşun kanadındaki karanlık kadar
 Ağır, uğursuz
 Göğün kovuğunda uyuyan bir fırtına
 Kadar tehditkâr...
 Artık senin için şiirin
 Haşin, yırtıcı bir anlamı var

Artık senin için şiirin...
 Lavların içinde açan çiçek
 Açar açmaz kavrulan
 Ama ardından yeniden, daha diri açan

Söğütlerle fısıltıyla
 Kayalarla çalgınca sevişen ırmak

Suyun içinden geçen ateş
 Sönmeden, daha da büyüyerek

Geceyi
 Delik deşik eden ateşböceği

Ekmeğe yumuşacık
 Ete çınlayarak giren bıçak

Ansızın önlerine çıkıp
Atları ürküten peri kızı

Uykusunda kaçırdığı sevdiğini
Dağ başında bırakıp şafak sökerken
Kayıplara karışan peri kızı

Sabahları çeşme yalağında
Topuğuna kadar saçlarıyla
Çırılçıplak yıkanan peri kızı

Mermeri delen dua
Saralı bir mermeri
Cin çarpmış bir mermeri
Hummalı bir mermeri
Delen ve
Kanını akıtıp iyileştiren dua

4.
Eğit şiirini, öğret ona iyileştirmeyi
Tafra yapan bir gülü de
Akıtarak kanını:

*Bırak artık katlanmayı
Gülse gül karşındaki
Unutma, sen de şiirsin
Durma, sapla en keskin kelimeni
Varsın herkes
Seni kötü bilsin*

*At acının kezzabını yüziüne
Yak, söndür güzelliğini
Anlasın ne demekmiş incitmek bir şiiri
Ne demekmiş geri çevirmek
Usandığını söyleyip çılgınlıklarından
Sunduğun som ateşten cehennemi*

5.

Çılgındır şiir:

Süzülerek değil

Yırtarak uçar ortasından gökyüzünü

İniltiyle değil, çığlıklarla sevişir

Koşarken vadisinde doludizgin düşlerin

Yerden kesilir ayakları birden, kanatlanır

Tutunarak küçücük bir kelimeye

Okyanusları aşmaya kalkışır ve aşar

Ve gece olur, her zaman gece

Yolculuk boyunca ulaşmak istediği kıyı

Çılgınca şeyler düşünür şiir:

Karlı bir kış günü sözgelimi

Mantosunun altında sakladığı sıcaklığı

Yanından geçen bir kadının

Bakıp boynundaki buğuya

Yanan memelerini

Ve çılgınca şeyler yapar:

Daha iyi duymak için bu ateşi

Avuç avuç kar doldurur koynuna

Şehvetengizdir şiir:

Bir dizeden mesela

Al bir harf, suya at

Şehvetle ürperir suyun ipeği

Sonra yırtılır usulca

Ve bir nilüfer doğar

Yırtılan yerinden suyun

Şehvetle

Ama hüznün vericidir de:
 Kurtuluş günlerinde
 Takıp madalyalarını, şehrin sokaklarında
 Gezen gaziler gibi

Ve saftır da çocuk kadar:
 Sokak kedilerini sever
 Onlara gösterişli adlar takar

6.
 Kaldırımsız bir şiiirdir biraz da seninki
 Şehrin ortasından geçen bir dağ yolu, patika
 Geçerken beton yapıları yeşile boyayan
 Ve alanlara değil, parklara
 Küçük çay bahçelerine açılan
 Bankların, serçelerin, çocukların sevgilisi
 En çok da kimsesiz, ıssız çocukların
 –Kimsesiz çocuklar çünkü patikalara benzer–
 Uçurtmaların uzak, böceklerin yakın akrabası
 Taşıtların ürkerek
 Tırtılların sevgiyle baktıkları şaka
 Ve asfaltı çıldırtan patika

Üstünde yaz güz
 Kelimelerin cıvıltısından bir gök
 Ki gece yeşil, yemyeşil gündüz

7.

Kapılma gülümsemesine hemen şiirin
 Unutma gördüğünü her gece düşünde
 Nasıl iniyor parlayarak
 Elmas bir balta boynuna
 Dur bir köşe başında
 Anlat gelene geçene bunu –yazma
 Yazmak, biliyorsun her seferinde...–
 Anlat, açıkla gizini
 Koynunda şefkatle büyüttüğün felaketin:

*Yanultmasın parıltısı seni şiirin
 Büyüliüdür görünüşi, gizemli
 Üstündeki tülü ama yırtıp at
 Çıkacaktır altından çırılçıplak
 Hayâsız hayat*

*Dişildir duruşu, usul, uysal
 Sanırsın sunacak şimdi kendini
 Gezinirken dilin ılık ipeğinde
 Dağlar ateşiyle birden
 Sevişecektiniz sözde*

*Buğulu, kekre tadı değil
 Ağısıdır akan hayatın
 Dehlizinde dizelerin
 İn derine, duyarsın soludukça
 Yanar genzin*

*Ve kazılıdır kapısında mânâ mülkünün:
 Bakıp düşlere dalmak
 İçin sığ sular da yeter
 Dalıp boğulmak içindir
 Şiirler*

KISAS-I ENBİYA-İ ŞUARA

Usta peygamberdi hepsi de
Ama acemi şair
İsa, Musa, Davud, Muhammed
Yine de kitapları
Yeni basımlar yapar, bütün dillere çevrilir

Biri kitapsızdır aslında
Onun yerine çömezleri yazdı İncil'i
Matta, Markos, Luka, Yuhanna
Ve hepsi de başka başka şeyler anlattı
Aynı müstear adla: İsa

Musa gezgin bir şairdi
Takıp kavmini peşine dolaştı durdu
Bula bula on dize buldu yalnız, Tur'da
Geri kalanını kitabının
Kimse bilmiyor kim uydurdu

En şanssızları Davud'dur fakat
Kendi sulbünden gelen biri
-Ki o da peygamberdir
Hem kral, hem peygamber
Şu Belkıs'ın Süleyman
Bin karılı Süleyman, yedi yüzü nikâhlı-
Gölgede bıraktı bütün mezmurlarını
Tek şiirle, hem de erotik:
Neşideler Neşidesi

Muhammed Kuran'da aklına geleni söyledi
 Ne konu, ne kurgu, üstelik kırk yaşında
 Beceremeyince de şiiri
 Şairlere sapıklar uyar, deyip
 Lanetledi bütün şairleri

İsa, Musa, Davud, Muhammed
 Usta peygamberdi hepsi de
 Ama acemi şair
 Sebep buna biraz da
 Tanrı'dır tabii, o ulu acemi

1986

BULUŞMA

Gün boyu kırpıntı sevinçler satan
 Bohçacı güneş
 Toplarken rengârenk yaygısını akşam olup da
 Mahzunlaşır birden
 İnce, süzgün bir acı olur
 Şiire yatkın bir acı olur
 Geceye değmiştir çünkü eli
 Ve gider, kovuğunda
 Gizlice parlayan şiiri bulur

1987

UÇAN HALI

Mağrur olma şair
Senden büyük şiir var

Mağrur ol şiir, senden
Başka büyük yok

Ancak uçan halısıyla şiirin
Geçilebilir böyle birden
Dolmabahçe Stadı'na
Dolmabahçe Sarayı'ndan

Padişah ve amigo
Bir araya gelmez değil, gelebilir
Bir kokteylde mesela
Katliam ya da kupa kokteylinde
Selamlaşırklar da hatta
Bir karışıklık olursa protokolde
Hatta sohbet de edebilirler birkaç dakika
Ama öpüşemezler hiçbir yerde
Şiirden başka

1986

SAATİ SAATİNE, YAZILMAYAN ŞİİR

5.40

Mutlaka bir şiir
Yazdırır sana bu keder

5.50

Mutlaka bir şiir
Yazdırır sana bu keder

6.10

İçkiye sor bir de
Gir şu meyhaneye, o ne der

7.20

Sordun, karardı günle birlikte yavaş yavaş
Dilinin ucunda parlayan mücevher:
Yazacaksın da ne olacak
Neyi değiştirdi yıllardır yazdığın şiirler

ŞAİRLER DE ÖLÜR

- Dehlizin sonunda ne var?
- Şiire benzer bir parıltı
- Elbette, buraların en iyi şairiyim ben

Buraların en iyi şairiyim ben
 Şiirim altıpatlar ve hafif yana eğik
 Görmesin bir esin kıpırtısı
 Tık, düşer tetik
 Meydan okuyorum bütün şairlere
 Avlayamaz kimse benim gibi güzellik

- Dehlizin sonunda ne var?
- Ölüme benzer bir karaltı
- Ah, buraların en iyi şairiydim ben

1986

YOKLAMA

Ölüm sessizce gelir
 Oturmuş köşemde
 Şiir düşünüyorumdur
 Beni korkutur, kediyi ürkütür
 Aradığım kafiyei kaçırıp
 Şiirimin ipeğini kırıştırır
 Sonra sessizce gider

Giderken sürahinin üstünden geçer
 Su kapkara olur

1986

YAŞ 35+5

“Yaşadın, artık bitti”
 Gelip geçti sağanak ve mevsim
 Döndü anlamadan ölüme
 Çaresizsin, uzun şiire hacet yok
 Çaresizse ne kadar
 Yağmurdan sonra
 Bir yaprağın ucundaki
 Düştü düşecek damla

1987

ALARM ŞİİR

5 Mart 1986, 4.15
 Odada ikinci dinginliği, eşyalar uyuyor
 Üstlerinde sessizliğin tülü
 Necla mutfakta, Zeynep oynuyor
 Hayat her günkü bildik
 Sakin sulara

Ama köşede bir fırtına
 Çekilmiş biri içindeki ine yine
 Çıkaracağı sesi düşünüyor
 Atılacak ilk toprağın
 O gün üstüne

ZEYNEP'İN YAŞ GÜNÜNDE

Uyursun
 Rüya saçar melekler
 Uykuna gökten
 Uyanırsın, ıslıl ıslıl
 Görünür her şey
 İçindeki büyüğü köşkten

Kurmuş da sanki senin için
 Sihirli bir el dünyayı
 Yaşayacaksınız öylece sonsuza dek
 İçinde annen, baban
 Kedin ve sen

Ah, habersizsin henüz
 –Nerden bileceksin–
 Öteki elden, kara
 Ölümünden

1987

GİDERAYAK

Unutup geride bıraktıklarını
 Sıcaklığını bile
 Tam alışmışken her şeye
 Bir de bakıyorsun
 Tabutunun üstünde bir serçe

1987

ARADA

Gidip gelirken kurşunla
 Kelimeler arasında
 Ölüme ayarlı bir yürekle
 Çıkışsız, kör bir tünelde
 Bir iki ışık kırıntısı işte
 Düştüyse düştü şiirime

1987

ECZA

Benim şiirim %20 siyanür ihtiva eder
 %20 kanla karılmış kül
 %80 uçurum, uçurum, uçurum
 Ve %80 zifiri bir keder

Senin şiirin %200
 İntihar ihtiva eder

1986

8.8.86

Solgun çocukluğum benim
 Güneş batacağa benzemiyor bugün
 Kalk lunaparka gidelim
 Eğlenir, ağlarız biraz
 Sonra belki intihar ederim

EN SEVGİLİM GALATA KULESİ

Kimsede yoktur bendeki
İntihar yeteneği
İçinde her kelimemin
Bile bir jilet gizli

Oturmuş sohbet ediyorum
Diyelim bir çiçekle
Renklerde alttan alta
Bir siyah eğilimi

Çılgınca bir esrimeyle
Dolaşırım taksilerin arasında
Uçurum tadıyla geçerim
Bütün üstgeçitleri

İp olarak görünür ne varsa
Kablo, kordon boynuma
Şehvetle sürterim camlara
Bıçaklara bileğimi

Heyecan verir bütün balkonlar bana
Sıradan sayılsalar da bu konuda
Ürpertir resimleri bile
Kulelerin hazla gövdemi

Tabanca, siyanür, ağı
Sevgililerim, sevgililerim benim
Kanıtlayacağım birinizle bir gün
Mutlaka yeteneğimi

TEMİZ İÇKİ

Hepsini denedim
 Yaramadı hiçbir
 Seçkinlik taslayan, kasıntılı viskiyi
 Züppe cini
 Sonradan görme şampanyayı
 Kimliği belirsiz konyayı
 Enayi likörü, budala vermutu
 Bilge rakıyı
 Köprü altı serserilerine bile
 Bir bilgelik katan o iksiri
 Görmüş geçirmiş şarabı
 Soğukkanlı, sakın votkayı
 Hırçın romu vb.

Yaramadı hiçbir, dinmedi sızım
 Benim içkim arsenik, anladım

KIRIK NOTA

Dışarda suskun kuşlar
 İçerde cıvı cıvı hü zün
 Bu nasıl bahar böyle
 Tersyüz edilmiş gibi güzün

Çalışırken renkler dersine
 Bahçede heyecanla bir çiçek
 Çoktan ezberlemiş bile rengini
 Saksıdaki kaktüs küfûl bir yüzün

Tazelesin istediği kadar
 Makyajını nisan güneşi
 Solduruyor sedefini radyoda Rodrigo
 Gizlice gündüzün

Rodrigo ve Veysel
 Geçtiler el ele yanarak
 Biri üçünde, biri yedisindeydi
 Karanlık bir dehlizden uzun

Dinlemez bahar filan
 Çıkıp gelir böyle bazen
 Beklenmedik bir nota
 Kırık yerinden ömrümüzün

ŞEYTANİ ELİ KEDERİN

Tam karşısına oturdum gidip
 Çocuk bahçesinin
 Yazayım diye bir kez de
 Gülümseyen bir şiir
 İşte cıvıldaşan salıncaklar
 İşte havuz, işte fıskiye
 Ve üstünde suyun top gibi
 Zıplayıp duran sevinç
 Kesilse de düşmeyecek sanki su
 Asılı kalacak boşlukta öyle

Demeye kalmadan
 Uzanıp kesiveriyor suyu
 Şeytani eli kederin içimden
 Sevinç paramparça birden

1986

GECE, 2.30

Öyle sıkıntılı ki gece
 Yırtıversen şöyle azıcık
 Tutup karanlığın kenarından
 Boşanacak birden oluk oluk
 Kapkara kan

1986

OKŞA YANGINIMI, YATIŞTIR

Uzan artık nerdeysen, ey
 Ömrümce beklediğim el
 Gündüzümü düzene koy, gecemi
 Katlanılır kıl
 Uykumun kırıışğını düzelt
 Okşa yangınımı, yatıştır
 Kavruluyor geçen kuşlar göğümden
 Dokun alnıma yumuşacık
 İyileşeyim birden

1986

ÇİZEREK ISRARLA

Aynı cinayeti işliyor tutkuyla
 Vahşetin parladığı ucunda
 Elmas hançer
 Çizerek her gün yeniden
 Israrla, çılgın gibi
 Çoktan kırılmış camı
 İçimdeki

1987

ELİNDE BİR HANÇER, GECELEYİN

Ey acıya, acının soyluluğuna inanan, sen anlarsın yalnız beni, duy sesimdeki geceyi. Sana açıyorum işte yalnız içimde çalkan karanlık, gizli suyu. Sen görürsün ancak o suyun dibinde ışıldayan şeyi. Şiirimin eşsiz mücevherini, paha biçilmez yarayı: acıyı.

Ve bütün geriye kalanlar, acıya yakışmayanlar, adı o kutsal kayrayla birlikte anılamayacak olanlar, kapalıdır size karanlığım. Sevincin parıltısına kapılmayıp kendi mutlu yüzünü jiletle doğrayan bir şiiri anlamayanlara gösterecek yaram yok benim. Gececil bir şiiri anlamayanlara. Okumayın, kapalıdır hazinesi size bu şiirin.

Acı taciri şairler, size de. Yanmadığınız halde alazıyla, kutlu ateşini acının, kederle süslediğiniz şiirin vitrininde mahzun bir yüzle sergiler, mutluluktan bunalmış alıcılar ararsınız siz. Ve acıyı da, şiiri de kirletirsiniz. Keyifsiz anlarda, bungun, gri günlerde sürünülecek bir kokudur sizin için acı, o kadar. Ya da cenaze törenlerinde yanağa ilştirilecek bir gözyaşı, yakaya takılacak yastaşı. Oysa gösteriştten uzak olmayı buyurur acı: Gözyaşlarınızı içinize akıtın. Gülsuyunda dinlendirilmiştir kelimeleriniz sizin, ağda değil; acı nedir, bilmezsiniz.

Ve elbet şiir nedir, onu da. Hanginiz hayatı siyah bir şiire değişebilirsiniz? Siyah bir çığlığa. Gece, gizlice:

Elinde bir hançer, geceleyin
Etine yazarsın gizlice şiirlerini
Bu yüzden hep kanlı kelimelerin
Ve çığlık gibi derin

Bu yüzden hep kanlı kelimelerin
Ve çığlık gibi derin
Etine yazarsın gizlice şiirlerini
Elinde bir hançer, geceleyin

RESİM

Gökte mayıs
 Yerde yeni uyanmış, güneşe karşı
 Gerinen bir çiçek
 Ve az ötede
 Kafiye yapmak ister gibi çiçekle
 Kana kana uçan bir kelebek

Oturmuş, seyrediyor kayıtsız bunları
 Banktaysa kıştan kalma
 Yorgun bir yürek

1986

ALBATROS

Deniz... albatrosun tatili
 Yorulunca bakar uçmaktan
 Altında bir başka gök
 Üflüyor serinliğini

Ah, uzak yolculuklar
 Çağırıyor beni

1987

İSTANBUL

Çekilin önümden binalar
 Çamura düştü çiçeğim
 Şişli, Taksim, Aksaray...
 Her an bir çılgınlık yapabilirim

Yazını da gördük, ne oldu
 Levent, İkinci, Üçüncü, Dördüncü Levent...
 Hiç mantar yok toplayacak
 Ben bu İstanbul'dan gitmeliyim

Sen bu İstanbul'dan gitmeliydin
 Yıllar önce, geldiğin gün
 Şimdi ancak türlü felaketler
 Deneyebilirsin, denemeliyim

Nerden uç verdi bende bu
 Felaket tutkusu
 Beyazıt, Karaköy, Harbiye...
 Yollarda gelişti belki de, ne bileyim

Akşam mı oluyor, olursa olsun
 Kaybolacak bir cadde bulurum elbet
 Önce bir bira, bir daha, bir daha
 Ki sırnaşık vitrinleri görmeyeyim

Tanrısına da güven olmaz bu İstanbul'un
 Hep yarına erteliyor kıyameti
 Girip bir sinemaya bari, beklemeden geceyi
 Kendimi karanlığa gömeyim

KARAKÖY-KIZILBÜK

Karaköy-Beşiktaş dolmuşundasın
 Ve Değirmisaz-KızılbüK
 Yolunu yürüyorsun yalınayak, yedi yaşında
 Hendekte gözünü dikmiş, kımıldamadan
 Sessiz, seni süzüyor şeytan
 Geride çalılıklar...
 Geride saat kulesi ve deniz
 Ve 'go home' yazılı pankartlar
 Go home şeytan!
 -Ordaydın denize atarken Denizler
 Dolmabahçe'de Amerikan askerlerini
 Yıl altmış sekiz miydi-
 O zamandan belliydi ta, çocukluğundan
 Çılgının biri olacağın senin
 Şeytana gülümsemiştin
 Gülümsedin sonra ömrünce ateşe
 Bir tür tutkuyla
 Elinde bayrak gibi, yüzülmüş derin
 Koştun çılgınca ordan oraya
 Önüne gelen cehenneme daldın
 Ve istediğin oldu, yandın

1986

KONDÜKTÖR UYUYOR, KEDİN SEPET İÇİNDE

Mahmuzla rüzgârını
 Essin esin, sesin
 Cıvıltıya dönüşün
 Kuş ol yıllar önceki
 Kedin gibi
 Sen sevinçli şiirler de yazdın arada
 Hadi uçur omzundaki kelimeleri

Hatırla hızla giden o trendeki
 Kedinin şaşkınlığını
 Hep aynı direk
 Geçiyor sanmıştı pencerenin önünden
 Ve iştahla yalanıp tellerdeki kuşlara
 Yanlarına tünemek istemişti
 De camdan dönmüştü geri

Yıl elli yedi
 Dizilip yan yana
 Bilet parası vermemek için
 Arkalarına saklamışlardı dedenler seni
 Enayi kondüktör
 Hâlâ şaşarsın hatırladıkça
 Nasıl da yemişti bu köylü numarasını
 Hâlâ şaşarsın ve ararsın o günkü sevincini
 Nerdesin, nerdesin herkesin
 ‘Yaver’ deyip gülüştüğü sevgilim, kedim

Hep şaşarak yaşadın sen zaten
 Yıllar sonra bir kızın da
 Şaşırp kalmıştın gördüğünde
 Koynunda büyüttüğü şeyi
 Upuzun bir kıl
 Memelerinin bittiği yerde

Ama oturmuş şimdi
 Sıradan filmler izliyorsun TV'de
 Adam olmazsın bu yüzden
 Muhasebeci bile olamazsın
 Nerde kaldı yazmak çocukluğun
 Ele gelmez şiirini

Şanslı sayılırsın fakat yine de
 İyi gidiyor şiir
 İyi giden bir tren gibi
 Kondüktör uyuyor, kedin sepet içinde

Sahi sonra n'olmuştu da
 Kaybetmiştin yaverini
 Nasıl da yalnız hissetmiştin onsuz
 Akhisar'da indiğinizde kendini birden
 Yatmaya kalkmıştın önüne trenin
 Katıp istasyonu birbirine:
 – Yaverim nerde, yaverim nerde

İşte bir tuhaf oldun yine
 Birden bir kramp girdi şiirine
 Tren kalktı gidiyor çünkü
 Sen sevinçli şiirler de
 Yazdın arada evet, yazmadın değil
 Ama tren kalktı gidiyor
 Sen de kalk git burdan
 Bırakıp böylece şiiri
 Çık sokağa, ara o yalnız çocukla ikizini:
 – Nerdesin, nerdesin, nerdesin
 Sevgilim, ke(n)dim

Sür kargıdan atını
 Taksilerin ortasına
 Hanların, 'hotel'lerin, A.Ş.'lerin
 Afişlerin içinden geç, reklamların, lotaryaların
 Elinde bir sapan
 Bankalara, acentelere gir
 Asıl ve murahhas azalara görün
 Gölgen bile yeter telaşlandırmaya onları

Çık gel 112 İsmail
 Amansız, mavi düşlerinle eski günlerden
 Seni bekliyor bütün çocuklar
 Ve ben

1987

DÜNYANIN BÜTÜN BEBEKLERİNE

Neyi dinletir
 Geceleri güneş göğsü
 Açık renklerin teybini

Gülüşünden kaydettiği
 Gündüz bir bebeğin
 Sekizinci rengi

1987

İYİ ŞİİRLER

Altı aylık bir bebeğe
Kimse görmeden, gizli
Dil çıkardım bugün vapurda
Deli derlerdi görselerdi
Ama bebek gülümsedi

Ve ikimizin bildiği
Bir dilde yalnız
Çözemeyeceği duysa annesinin bile
Fısıldadı usulca:
İyi şiirler şair amca

1986

ÇOCUKLAR HARİÇ

Bak şiirim
İnsanların halini anlatayım sana
Varsayalım kış
Güneş doğar
Pırl pırıldır
Dikkat et, pırl pırıldır
Herkes kalkar, yüzünü yıkar
Erkekler tıraş olur
Kadınlar makyaj yapar
Sonra erkekler de, kadınlar da
Giyinir, sokağa çıkar

Ve herkesin elinde bir şemsiye

1987

GÖK SÖZLÜĞÜ

Yıldızlar: Gecenin dağılmış gerdanlığı
 Samanyolu: Perilerin geceye anlattığı
 Sarışın bir masalın izi
 Ay: Kırık elmas
 Dolanır durur karanlıkta
 Öbür parçasını arar
 Bulutlar: Gökyanusun avare gemileri
 Yağmur: Tanrı'dan azar işitmiş
 İçli bir meleğin gözyaşları
 Şimşek: Göz kırpar gök
 Sevgilisine, yere
 Yıldırım: Tanrı'nın öfkeli telgrafı
 Kar: Meleklerin serptiği konfeti
 Gökkuşağı: Göğün duvağı
 Çıkarıp arada bir sandığından takar
 Güneş: Kundakçı, gecenin kundakçısı

BEDESTEN

Aç çarşını
 Gözden kaçmış, görülmeyi bekleyen
 Bir inci vardır belki hâlâ
 İpekler içinde unutulmuş
 Bir rüzgâr, esmeyi özleyen
Bedesteninde

Bulunmak istiyor bak
 Yeniden yeniden
 Kuytuda mahrem bir mücevher

1987

YOSMA YÜRÜYÜŞÜ

Geçerken kahvenin önünden
 Şıp diye kesilir gürültü
 Dinlenir bir süre bıçkın düşlerle
 Topukların söylediği işveli türkü

1987

‘H’ FARKI

Turuncu bir sızı
Yaşadığımız seninle
Aşk değil
Ahşk

1987

DEFİNESİ SEVGİ

Dalgaları altında kalacak, korkuyorum
Gizli definesiyle bir gün, bulunamadan
Fırtınalı, karanlık denizimin, içimdeki
O تنها, ıssız ada(m)

1987

LANETTAYİN BİR ŞAİR

2005 Yunus Nadi Şiir Ödülü

İlk basım: 2004, Alkım Yayınevi

UÇUŞ

Anlaşılmaz, garip birisin
 Dost olabilir şiirinde
 Hem de sıkı dost
 Kirden keçeleşmiş tüyleri
 Bir sokak köpeğiyle
 Durmadan yalanan temizlik hastası bir kedi

Sıradan, basit birisin
 Rakı içersin yalnız
 O da salaş meyhanelerde
 Bilmezsin neye benzer örneğin brandy
 Bunun için işte
 Anlamaz hiçbir seçkin zat rezilliğini

Serserisin de denebilir
 Milli bir duyguyla çöğdürürsün kuytularda
 Gece üçten ve bir yetmişlikten sonra
 Tuna Nehri marşını söyleyerek
 Ta-ra ti-ra ta-ram ti-ram

İçli birisin de ama bir o kadar
 Arka sokaklarında sürtersin kederin
 Çıksan da arada bulvarlara
 Bir iki renktir, fazla değil
 Işıyan paletinde, kalanı kara

Karanlık birisin
 Kapalı bir sustalıyla dolaşırsın içinde
 Her an açmak üzere
 Çıldırılmış bir felaket rengi
 Karşılar seni hangi mevsime gitsen
 Ve şiirinde hafiften seğiren bir deprem

Karanlıksın, evet
 Bilmezsin daha nasıl tutulur tabanca
 Ama en sevdiğin oyun Rus ruleti

Evet, karanlıksın
 Ermiş gibi görmenden belli
 İntihar etmeye kalkan
 İki tabancayla birden
 Dayayıp şakaklarına
 Beethoven'ın yeğenini

Kaçıksın da biraz
 Küfredersin durduk yere
 Bakıp bakıp geceye
 Biraz değil, epey kaçıksın sen

Kötü adamı bilinirsin şiirin
 Tecavüz edecekmiş gibi bakarsın dünyaya
 Ve kurşunu översin çiçekler yerine
 Başka şiirlere iltica eder bu yüzden
 Ürküp imgelerinden güller
 Sana kalansa
 Dizeden dizeye havlayan dikenler

Tuhaf birisin
 Huzur bulursun kovboy filmleriyle
 Dinlendirir seni müzik dinliyormuş gibi
 Çatışırken haydutla şerif
 Kayalardan seken kurşunların sesleri
 – Aphetli bir sığırtmaç olarak
 Düşünmüşsündür hep
 Ne ilgisi varsa şimdi
 Seyrettikten sonra filmini Romm'un
 Herr Hitler'i –

Varmıyor çoban demeye dilin
 O onur İsa'nındı
 – Hem çoban, hem kuzuydu aslında, “Tanrı’nın Kuzusu”
 Öyle geçer kutsal metinlerde –
 Zavallı marangoz ustası
 Olan sana oldu
 Vernikli şimdi bütün haçlar
 Ve Maria Magdalena
 Bütün kürklü kaltaklar

Sapıksın galiba biraz da
 İçin kamaşır bakarken
 Memelere pembe dizilerdeki
 Bakıyormuş gibi resmine Aysel Tanju’nun
 On beş yaşında sanki
 Ders kitabının arasındaki

Memelerden gidelim istersen
 Bir de Suzan Avcı vardı
 Yuva yıkan filmlerde, vamp Suzan
 Emzirirdi bütün sınıfı sırayla sevabına
 Gizli gizli etütlerde
 Taşan göğüsleriyle fotoğraftan

Memelere devam
 Bir de Gina vardı, Gina Lollobrigida
 Karıştırıp adla soyadı akraba sanan
 Truman Capote ile Başkan Truman'ı
 Esmer ve cahil bomba
 Sonra Liz, menekşe göğüslü haspa
 Sonra Marilyn, sarışın ve aptal bebek
 Diyemezsin hayır, 'ö şimdi melek'
 Sonra Brigitte, kasıklarını tırmalayan dişi kedi
 Onlar da epey sevaba girdiydi

Ölçüsüz birisin
 Yazdıkça yazarsın, yeter artık
 Kanmaz bir türlü şiire kalemin
 Bayılırsın hele böyle serüven kokan
 Belalı şiirlere
 Doyum olmaz çünkü keyfine karanlığın:
 – Kemerlerinizi bağlayın baylar, bayanlar!
 – Nereye yolculuk?
 – Yasak her yere!

2002

SCHUMANN'LI SIKINTI

Mecbur musun şiir yazmaya
 Seni çağırıyor bak gece
 Galiba mecbursun
 Gidemeyince

Kurcalarken radyoyu
 Karşında birden Schumann
 Bırakıverdiydi kendini sulara
 Sen de onun gibi mi yapsan

Ama ırmak yok ki yakında
 Tek seçenek balkon
 İncelik yok işte onda da
 Bayağı son

Kapatılmayı istediymi sonunda
 Delilerevine kendiliğinden
 Alınca kurtulma şansını zorla
 Sandalcının biri elinden

İşgüzarlık işte. Görüyorsun ki ölmek istiyor adamcağız, niye engel oluyorsun? Ve hangi hakla? Yardım istedi mi ki senden? Boğulmasına yardım et ille de edeceksen. Ya da görmezlik-ten gel öte yana çevirip başını. Asıl o zaman yapmış olursun işte insanlık görevini. İşgüzarlıktan da öte, zorbalık yaptığı aslında. Ama işte bir garip bu dünya, intihar etmek isteyen birini kurtarmanın cezası yok nedense yasalarda, bütün suç-ların var da.

Sen ne düşünerek başladın
 Şiir geldi nereye
 Resmini çizdin sıkıntının
 12 Haziran Pazar'dı, geceye

KEDİLERİ SEVERKEN AĞLAYINIZ

Kedim ve ben
Ölüyoruz yavaş yavaş
Karşılıklı, köşemizde
Elenirken eleğinde sıkıntının saatler
Mutat olduğu üzre

Bazen o benim kucağında
Bazen ben onun
Avutuyoruz birbirimizi
Özlerken aynı şeyleri gizlice
Nasıl da tırmalardık hayatı
Bir zamanlar şehvetle

Gittikçe bozuluyor yazım benim
Bozuluyor resmi onun gittikçe
Yaptığı eskiden özenle
Halılara, koltuklara
Esin geldikçe pençeleriyle

Derim ki ben
Kedileri severken ağlayınız
İyi bakın göreceksiniz gözlerine
Hüzünlüdür kediler
Bu şiiri okurken de ağlayınız
Görüldüğü gibi
Kemiriyor İsmail'i keder

HENÜZ

Depreşti yine karanlığın
 Saat sıfır iki, mekân Maltepe
 Maltepe'de تنها bir ev
 Düzeltirim, ev değil, E(v) tipi hapishane
 Yüzüyor kendi derisini
 Kasette Kurt Cobain
 Uluyor gökte ay
 Ve uluyor aya karşı acın

Hadi bir kafiyeyle bitirelim:
 Bulunmadı henüz ilacın

2003

SANCIYOR DUVARLARI ODAMIN

Sabah olmak üzere
 Uyuyor bütün apartman
 Çıt yok
 Uyuyor sokak
 Ağaçlar, kediler, kaldırımlar
 Rüya dağıtıyor periler
 Dolaşp hane hane

İki karaltı yalnız
 Uykusuz saatlerdir, ayakta
 Geceye bakıyor pencereden:
 Acım ve ben

2003

DURUM BUNDAN İBARET

1.

Çek perdeyi, kapan odana
Göğü dışarda bırak
İyi gelir yarana
Karanlık ne güzel bak

Somur sigaranı, rakını diple
İşlesin saat, boş ver
Çalışırmış gibi ölüm kapını
Tik tak... tik tak...

2.

Delisin sen, olacak şey mi şimdi
Kanırtırken yüreğini acı
Okusun diye elâlem
Oturup şiir yazmak

Kafiyeyle üstelik
Ve dörtlüklerle
Hadi özetle şu şiiri de
Bitsin bu tuhaf işkence:
Kötüyüm okuyucu
Durum bundan ibaret

1990

TEMİZE ÇEKİLMEMİŞ DÖRTLÜK

Temize çekmeden yayınla bu şiiri
Görsün okuyan kalbinden damlayan kanı
Ortasında kâğıdın kıpkırmızı açmış
Gül sansın müsvedde halindeki yaranı

2003

KÜÇÜK BİR PARK ŞİİRİ

Boş bir salıncak kadar mahzun
Bu güz günü
Ve yalnızım
Sızıyor işte incecik
Şiirimden sızım

1995

DİKKAT!

Yalnızlara dokunmayın
Çiçekleri koparın, çimlere basın
Ama yalnızlara dokunmayın
İsmail diye biri var, dolaşır aranızda
Bu şiiri yazdı sizin için
Gibi eğri büğrü bir tabela
Ağrıyan bir mayıs günü, bir parkta
Dolaşsın bırakın
Yalnızdır, oncağıza dokunmayın

1988

YARA

Barajdaki sızıntı ancak şiirlerim
 Akıtsam tüm acımı
 Yıkıp bendini yüreğimin
 Boğulur bütün dünya
 “Baştan ayağa yâreyim”

1999

SİRK

Eğlenmek için kurduğu
 Bir sirk bu dünya
 “Sayın Tanrı”nın
 Yaşadım mı, bilmiyorum
 Kim bilir, belki de düştü
 Benim payıma ama bu gösteride
 Ateş çemberinden atlama
 Numarası düştü

2002

SIZAN

1.

Süz acını çocuk
 Tülbentiyle şiirin ve sesine sar
 Açar belki bir gün biri
 Çıkarıp bakar

Yar yüreğini bir çiçekle
 Kara bir çiçekle
 İçindeki sancıyan
 Şiiri çıkar

Çiğnesen baldıranı bile
 Şiir sızar ölürken ağzından
 Saplasalar bıçağı ömrüne
 Bıçak yanar

2.

Açıldım biraz yazınca
 Kafiyenin olduğu şiirlerde
 Gariptir, huzura benzer
 Bir şeyler var

CEHENNEV

Dönüp baksan ne zaman
 O günlere
 Hep alev alev
 Tepenin eteğindeki o ev
 Cehennev
 Ve oturmuş içinde bir çocuk
 Yaralı, mahzun
 Uslu uslu yanıyor

Yanıyorsun işte yine, hatırladın da
 Herkes şiir sanıyor

1988

KAPANMADI

Kapanmadı yaran
 Bunca yıl sonra hâlâ
 Esse en ufak bir yel
 Çalkantılı denizinden çocukluğunun
 Köhne bir tekne gibi
 Fırtınaya yakalanmış
 Çatırdıyor ruhun

Çıkıyor bir türlü
 Kalbinde kaldı kurşun

2002

DÖNÜYÖR

Hiç değişmemişsin Tanrım
 Sevmiyorsun hâlâ çocukları
 Çiklet sattırıyorsun parklarda gene
 – Bana da sattırmıştın, unutmadım
 Sen çoktan unutsan da –
 Tutuşturup bir kutu
 Okul çıkışı ellerine

Hiç değişmemiş ama çocuklar da
 Salıncağa biniyorlar işi asıp
 Düşünürken bir yandan
 Ne diyeceklerini akşam eve
 Korka korka

Dönüyor dünya

1989

KÜÇÜK KIZ

Öyle saydam ki sesi
 İçi görünüyor konuşurken kelimelerin
 Uçuyor her birinde
 Cıvıl cıvıl, camdan
 Bir güvercin

1988

İHTİYAR

Gördüğü hep aynı sevgili
 Bakınca eğilip arada
 Bulanık o suya:
 Işıldıyor belli belirsiz
 Dipte misketi
 Yeniden görülemez camdan rüya

Yatıyor çocukluğu
 Arasında yosunların
 Ölü balıklar gibi
 O dönülmez, altın mevsim...
 Hangi hain el
 Bulandırdı bu suyu, kim?

2001

Fİ

Tabakta tepeleme erik
 Ama gözün bahçedeki
 Ağaçta yine de
 Yiyeceğinden değil
 Çocukluğunu arıyorsun üstünde
 Bin yıl önce düşürdüğün, yitik

1988

SOLMUŞTUR O DA ÇOKTAN

Bahçede gümrah bir gül...
Yalan olduğu nasıl da belli
Gitmiyor çünkü yazmaya
İçiyor da olsan şiirin eli

Akhisar'da kaldı o gül, ocukluđuunda
Kavga ederdiniz aksatmadan her gün
Adem'le uğrunda teneffüslerde
Ah, nerde şimdi Akhisar
Beyaz yakalı gülün nerde

Parka gideceklermiş akşam
İşaret ediyor bak berberin kızı
Sen de gel diyor utangaç
Öyle özlüyorsun ki o yazı

Bakışıldınız korka korka
Görecek diye babasından
Olsa da şimdi burda
Gizlenip içine gülün
Baksa yine uzaktan ve baksan

Öyle özlüyorum ki o yazı
Nerdesin Nesrin, nerdesin
Anıyor musun arada beni
Bağır biraz, duyulmuyor sesin

YABAN

Çok sapa kalıyor İstanbul
 Çocukluğuma
 Çocukluğumun kasabalı mahzunluğuna
 Alışmışım mütevazı dere boylarına
 Beceremiyorum bir türlü
 Yıllar geçti hâlâ
 İçlenmeyi oturup deniz kenarında

1990

VYZ

Bütün sıfatları kullandın
 Çektin bütün fiilleri
 Kalmadı yazacak şey
 Ölümden başka
 Boşa dönüyor şiirinin mili

1993

ELACİVERT

Yorulduñ artık
 Otur bir taşa
 Ve ölümü anlat ey kaçak
 Ürpertici bakışını o yosmanın
 Süzüyor seni bak
 Elacivert gözleriyle uzaktan
 Karanlık ve muğlak

Ne kadar soğuksa laciverdi
 Elası o kadar sıcak

Kaçamazsın, ah
 Saracak alevden kollarını
 Boynuna bir gün
 Ve öper gibi yapıp
 Ansızın ısıracak

1988

KORKU

Ölup gideceksin ah, sonunda
 Teneşir soğuk ve soğuk ibrikteki su
 Faydası yok diyorlar korkunun ecele
 Olsun, sonuna kadar korku

1999

KİM KORKMAZ HAIN ÖLÜMDEN

Su bile korkar
 Düşerken yardan
 Taş bile
 Tutsa birazcık yosun
 Düşün, az önce vardın
 Birden yoksun

1997

FLAMENKO VE ÖLÜM

Ağzında arsız bir gül
 Olsun dans ederken
 Ve çaksın arsız bir ışık
 Değdiği yerde etine eteğinin
 Savrulurken şehvetle

Biliyorsun, mahcup
 Bir şairimdir
 İstemedim bugüne dek
 Böyle şeyler senden
 Ama şimdi istiyorum şiir
 Bu kızı gerçekleştir

Ağır hastayım ve flamenko
 Dinliyorum ateşler içinde günlerdir
 Düşünerek ölümü
 Süremedim ah, oralarda
 Gönümce ömrümü

1991

YENİ YIL ŞİİRİ

Irgalamıyor artık hayat seni
 Unutulmuş, yitik bir söylence sevinç
 Ölüm sözleri
 Çağırıştırıyor yalnız şiirine
 – Düşüyorlar ya sönüp sonunda –
 Şenlik fişekleri bile

Tarih: yılın son günü
 Saat: son saati, az sonra 'mutlu yıllar'
 Ama nerde, acının pençesinde
 Gececek yeni yıl da
 Aynı minval üzere

2001

UNUTMUŞKEN

Gelmesin kimse istemiyorum mezarıma
 Ne akraba, ne eş dost
 Hatta ne çocuğum, ne karım
 Unutmuşken tam dünyayı
 Tadını nefes almanın
 Depreşmesin yeniden anılarım

2003

TABUT

Sakınarak verilir
Elden ele beşik
Uyanmasın diye sarsılıp da
Uykuya yatmış bebecik

1999

BÜYÜK YALNIZLIK

Ne zaman ölür gerçekte insan
Koyup giderler ya hani
Bir başına o karanlıkta
Ağlaştıktan sonra başında bir süre
İşte o zaman

1995

YIKIK MEZAR

Yetmezmiş gibi
Ağırlığı ölümün
Taşı yıkılmış
Bir de üstüne

2003

NASIL DA ESERDİ RÜZGÂRIM

İnsan bir kere sever
 Şair birkaç kere
 Sarhoşun biri söyledi ilkin
 İkincisi benimdi ama
 Nerdeyiz biz şimdi, burası nere

Burası Saray Sineması
 Olsaydı keşke ve loca
 Neydi o günler Tanrım
 Adını bile unutmuştunuz sevişmekten
 İnci'yle filmin çıkınca

Samatya olsaydı, hayır
 Vazgeçtim sinemadan
 Orası daha rahat, ferahtı
 Duruyor mudur acaba hâlâ yerinde
 Şükran'la iş tuttuğun o izbe

Karıştırmaya başladın her şeyi
 Samatya değildi bir kere, Yedikule
 Sonra surlardı o viran mekân
 'Savaşma, seviş' deniyordu o yıllar
 Seviştiniz siz de yeniçerilere aldırmadan

Göl'ünü okumuştun Lamartine'in
 Bir keresinde de Şükran'a
 Taksim Parkı'nda, tam altmış dört dize
 Ezbere biliyordun ah, o zamanlar
 Upuzun şiirleri bile, şimdi nerde

En kırmızısıydı güllerinin
 Biri vardı ki çılgın mı çılgın
 Açardı en kuytu yerlerini bahçesinin
 Cömertçe, yasak koymadan
 Leyla, Leylam

Sonra Semra vardı
 İçli, ince, kırılgan
 Okusa dolar mutlaka gözleri
 Unutmamışsa eğer hâlâ seni
 Rastlayıp da bir yerde bu şiiri

Ne de çabuk geçti yıllar
 Söylesem inanmazsınız kızlar
 Kırardı artık gönlüm ve saçlarım
 Nasıl da delidolu oysa
 Eserdi ardınız sıra rüzgârım

İnsan bir kere sever
 Şair birkaç kere
 Sarhoşun biri söyledi ilkini
 İkincisi benimdi ama
 Neler yazdım ben şimdi, burası nere

2002

A(Ş)KKOR

A(ş)kkor renginde
 Dolaşırdın sokaklarında kentin
 Gençliğinde ah, masal şimdi
 Parlamaya hazır her an
 Üflese bir kadın nefesi

Duyulurdu bin yürek öteden
 Damarlarında dolaşan
 Şehvetin sesi

2002

İKEN

Başlıyor uğuldamaya
 İçlerinde bir ırmak
 Karanlık, derin
 Çevrilemez hiçbir dile söyledikleri
 Ağzımdayken memelerin

1990

ANI

Eriyip siliniyor inadına
 Çalıştıkça hatırlamaya
 Kalan son renkler de sevişmelerimizden
 Söyle, yaşadık mı o anları
 Var mıydın gerçekten, o sen miydin
 Tenimin gördüğü rüya mıydı yoksa tenin

1989

YİNE

Senin için sakladım bu bakışı
 Yabanıl bir aşk için
 Hadi oku gözlerimdeki çağrışı
 Ve soyun
 O günlerdeki gibi

Hadi sinemaya gidelim yine
 Hüseyin Baradan kötü kötü baksın yine
 Biz birbirimize iyi iyi bakarız
 Ve fısıldaşırız tutkuyla
 O günlerdeki gibi

Ben Turgut Uyar okuyayım sana yine
 Elin elimde, ikimizin Senfoni'sini
 Sen sustur beni ağzınla yarısında
 Ve ayart bir kez daha
 O günlerdeki gibi

Hünerle sun yine memelerini
 Koynundaki o iki alev yumağını
 – Kuytu bir park köşesiydi, akşamdı –
 Ve aç yakarı kendiliğinden
 O günlerdeki gibi

Tutup elimi kasığına götür yine
 Hatırla yıllar önceki çılgınlığını
 Bolu-Ankara otobüsündeki, herkes uyurken
 Ve sıyrıl ardan hayâdan
 O günlerdeki gibi

Senin için sakladım bu bakışı
 Yabanıl bir aşk için
 Hadi hem anlat, ne yaptın bensiz
 Hem de soyun bir yandan
 Gibi o günlerdeki

KÖSNÜ

Yanıyor yatak
 Yanıyor yatakta tutkuyla
 Geceye hazır bir kadın
 Soyunmuş, apak
 Tek kolyesi kalmış boynunda
 Saçları bile çırlıçıplak

2004

MERSİN'DE BİR ÇAY BAHÇESİ

Gözümü alıyor ışıĒı
 Karşı masadan
 Şehvetli güneşi gibi güneyin
 Taşmış yakasından
 Turunç rengi, dipdiri
 Mersinli tazenin memeleri

1997

SABAHA DEK

Beyaz ve alaz
 Sokulurdum sana
 Beyaz ve alaz
 Soluğumda bir güvercin

Alaz ve beyaz
 Sokulurdun bana
 Alaz ve beyaz
 Bir güvercin soluğunda

Alaz ve alaz
 Yanardı soluğumuz
 Alaz ve alaz
 Karışınca birbirine

Beyaz ve beyaz
 Uçardı güvercinler
 Beyaz ve beyaz
 Sabaha dek göğümüzde

BKZ.

Nerdedir şimdi, hangi gezegende
Çoktan unuttuğu sıcaklığını tenimin
O kara kız
Nasıl da beyazdı oysa
Eski şiirlerime bakınız

1990

AŞKLAR DA

Kor san sen
Korsan sevişmelerinizin
Sönmüş sözlerini
Yanıyor san hâlâ
O günahkâr ateş
Çaldığınız cehennemden
Sabaha erdi çoktan
Hazinesini birbirinizin
Yağmaladığınız geceler

Çünkü aşklar da biter

1989

‘VEDA BUSESİ’

Üzülme çocuk
Atlattığı onca sivilceden sonra
Hafif gelir yanağına
Bu yara

1996

ANIMSAMA

Hüzün vaktidir
 Ve önleyemez hiçbir şey
 Böyle anlarda
 Çıkarıp kuytulardan silince pasını
 Eski, kırık bir aşk şiirinin, ah
 Kederle kanamasını

1988

AH MİN-EL AŞK

Olmuştur bizim de
 Bir iki sevincimiz
 Aşk bahsinde
 Değişmem ama döktüğüm
 Gözyaşlarımı hiçbirine

2000

YENİ ÂŞIK

Giyinmiş yüreğine, yeni
 Tiril tiril bir aşk
 Tek leke yok üstünde
 – Düşmemiş daha
 Efil efil esen ipeğe
 Acı denen kor –
 Sevdazedelere caka satıyor

1999

YİRMİ YIL SONRA BİLE

Sesinde şadırvan serinliği
Kadınımın

Kadınımın
Gözlerinde göl derinliği

1995

PAZAR TEMİZLİĞİ

Hüzne eğimli her kıvrımı
Başına bağladığı eşarbın
Ve solgun bir şarkı dilinde
Alırken tozunu
– Eşyalar kanıksamış bezi, bezgin –
Geçen zamanın:
“Rüya gibi uçan yıllar
Biraz durun, durun biraz”

Sesi nemli, içi alaz

1989

LANETTAYİN BİR ŞAİR

Çocuksudur
 Şaşarak bakar dünyaya
 Çınıltılı çançiçeğine
 Çağılıtlı leylağa
 Baklagillerden ıtırşahiye
 Karatavukgillerden bülbüle
 Balkondan şakırdarak dökülen sarmaşığa
 Ve yanı başında hemen bu gürültünün
 Su içen bir kedinin yarattığı
 İpek tüylü sessizliğe
 Renk işportacısı, çığırtkan güneşe
 Onun görkemli kovuğu geceye
 Ve ne zaman göz kırpsa bir yıldız kendisine
 Bakarken hayran öyle gökyüzüne
 Şaşırır ne diyeceğini
 Yüzünde mahcup
 Kekeleyen bir gülümseme

Meraklıdır oldum olalı
 Ve geniştir epey de ilgi alanı
 Yetinmez boynundaki aydınlıkla örneğin
 Koynundaki karanlığı da okumak ister ille
 Gördüğü her kadının

Oldukça azimlidir bu konuda
 Çocukluğundan beri hem de
 Top peşinde koşarken akranları
 Jayne Mansfield'in memelerine
 Çalışmıştır o gizli gizli
 Kapanıp kömürlüğe

Hergeledir de
 Düşleyecek denli çarşafı bir kadını
 Yürürken masum önü sıra
 Dantelli bir külotla

Hırçındır
 Yolar istemeden de olsa
 Sevdiği çiçekleri
 Az çekmemiştir elinden
 Yasak renkler yaşadığı krizantem
 Ve komşu bahçedeki
 Adı gerekmez, sonu hüsrana olan
 O talihsiz çiçek

İyi yanları da vardır
 Yufka yüreklidir örneğin
 Kime vurmak için kaldırsa
 Boynuna sarılır eli

Saftır, iyi niyetlidir
 Okşamaya kalkacak kadar akrebi

Kalenderdir
 Ahşap düşlerde yaşar
 Suyu testiden içer
 Ve sapı mutlaka kırık olur testinin

Arka sıralarında oturur hayatın
 Göze çarpmaz
 Yüreğini hoplatır ama ön sıradakilerin
 Geçerken yerine

Küstahtır, cüretkârdır
Boğaz Köprüsü'nde kurutur çamaşırlarını

Asidir
Asidir
Asidir

Çılgındır
Bırakacak kadar elinden dizgini
Dörtnala koşan
Bir atın üstüneyken

Bıçkıdır
Alevinden öper ejderi

Afilidir
Bıçağı gibi tıpkı
Bir bıçağı vardır, yakışıklı mı yakışıklı
Bisturi namzedi
Kamaştırır girdiği gövdeyi

Naiftir de
Saplayacak adam arar yakışıklısını ama
Dayanamaz öte yandan
Çocukların ağlamasına

Bezgindir
Bıkmıştır yaşamaktan
Doldurup kendi eliyle silahını
Verebilir her an
Can düşmanına

Acı düşkünüdür
 Yanmak için dilediğince
 Küçük bir cehennem
 Kurmuştur içinde kendine
 Mutlu olunca biraz
 Yeter deyip bu kadar
 Çekilir cehennemine

Ve içlidir, melankoliktir
 Olur olmaz ağlar
 Pinpon oynarken bile

Geceyle sevişir durmadan
 Açar içini tutkuyla
 Her gün bir yıldızın
 Bile bile karşılaşmayacağını
 Başka şeyle karanlıktan
 Ve susar, hep susar sevişirken geceyle
 Konuşursa sanki gökyüzü dağılacak
 Ay parçalanacaktır sesinden

Açmaz yarasını kimseye
 Evdekilere bile
 Konuşa konuşa suyla
 Çeşmeden akan suyla
 İyileştirir kendini
 Çok daraldığında

Yalnızdır, "tek ü تنها"
 Niyetlense ne zaman sözgelimi
 Yazmaya bir aşk şiiri
 Erir asidiyle yalnızlığın
 Bulduğu her kafiye

Yeni bir umutla
 Çıkar yine de her gün sokağa
 – Aşk için değil
 Daha karadır yalnızlığı –
 Olur da isteyiverir diye biri belki
 Sigarasının ateşini

Abdaldır, metropol abdalı
 Sirtında uğultulu bir aba
 Sabah düşüp yollara
 Dolaşır bütün cangılı
 Kanaya yırtıla

Issız bir duruşu vardır
 Yumuşak g gibi
 Öyle de yaşar
 Ama ölüsü olay yaratacaktır
 Taşlanacaktır tabutu lanetle
 Ters açtığı için çiçeği
 Ters ve siyah

Yanlış tanınır
 Ağladıysa nasıl Nietzsche sarılıp boynuna
 Sahibinin dövdüğü bir atın
 Kedilerle selamlaşan
 Köpeklerle halleşen bir meczup
 Yazık bir divane sanılır o da
 Oysa bilmezler ki
 Ateşi söndürür, suyu yakar bir sözüyle
 Dağları yassıltır, allak bullak eder ovayı
 Girer birbirine ırmaklar, göller
 Kasırgayı uslandırır
 Dondurur ekranında göğün düşerken yıldırımını
 Ve daha nice Niçe...

Şeydir biraz da
 Hani derler ya, terelelli
 İçer içer, acayip düşler kurar
 Meyhanelerde tek başına
 Kılıç şakırdatmıştır bir süre
 Şövalyelik edip ortaçağda
 Aşk ve adalet uğruna
 Gangster olmuş, karanlık işler çevirmiştir
 Bir ara da yirmilerin Amerika'sında
 Beyaz atkıyla dolaşmıştır hatta
 Racona uysun diye o sıralar
 Aldırmadan garip bakışlara
 Yaz ortasında bile
 Şimdilerde alçaktan uçup
 Uzun yol şoförlüğüyle
 Yetinmektedir Kırık Çatal'da
 Yanında otostopçu bir yosma

Dönerken de eve dürüp düşlerini
 Açmak üzere ertesi gece yeniden
 Unvan dağıtır kedilere, köpeklere
 Soyadı dağıtması gibi Atatürk'ün:
 Gecelerin Efendisi Uluyan Kont
 Kemik Doçenti Mister Tom
 Çöplük Eşrafından Sarman Ağa
 Çulsuz Çariçe Miyav Miyavlına
 Bayırlılar onlar da
 Parlatırlar hemen çekilip bir köşeye
 Yalayarak yeni adlarını
 Gibi generallerin nişanlarını parlatması

Tuhaf şiirler yazar
 Uçarken patinaj yapan kuş
 Onun şiirindedir
 Sürünün içinde annesini
 Şıp diye tanıyan zebra
 Çıyanlarla oynaşan çocuklar
 Koparıp ipini birden
 Uçmaya başlayan gökyüzü
 Gürül gürül akan gül, sanki yabangülü
 Hüzzam makamında, kederli yağmurlar
 Çılgın, rock stili yağmurlar da
 Uykulu bir ud
 Ve mahmur bir tambur eşliğinde
 Dört başı mamur yalnızlıklar
 Hurda sevinçler
 Pırıl pırıl hüznler
 Dumura uğramış sevdalar
 Kahverengi bir gurbet
 Ve vandal bir akşam

Başka şiirlere usulca inerken
 Onunkine çullanır akşam

Erotik şiirler de yazar
90-60-90 ölçüsünde hem de

Tek şey vardır beceremediği
Sentetik duygularla dokunmuş
Konfeksiyon şiirler imal etmek

Derin iççidir
Çileye inanır hayatta da, şiirde de
Alır dilinin altına bazen
Ağılı bir imgeyi
Emer günlerce zehrini
Dönüştüresiye dek şiire

Ve alkışlanmak değil
Kıskanılmak ilgilendirir onu yalnız
Şiir vadisinde

Çünkü bilir ve bildirir
Yalvaç gibi:
Cehennem İsmail'in ayakları altındadır
Şiiri de yalnız orda açar
Cehennemde çiçeğini

KAR

Göğün sakın
Yumuşak mırıltısı

Birikir ama usul usul
Çılgılığı olur uçurumların

1991

GECELEYİN KAR

Karanlığın ortasında
Bembeyaz gülümsüyor gök

1991

YAĞARKEN KEDERLE

Çıkarabilir miyim diye bir şiir
Karanlığından bembeyaz
Yıkayıp durladın geceyi
Alkolle sabaha kadar
Yağarken kederle kar

2003

KIŞ MANZARALARI

Katmış önüne
 Dalga geçerken yapraklarla
 Halden anlamaz, şımarık rüzgâr
 Beyaz bildiri dağıtıyor gök
 Ağaçlara, çatılara, balkonlara:
 Örgütlenin, kar altında
 Issızlık için

Çekerken işbu fotoğrafı
 Tanıklık etmek üzere bu şubat gününe
 Çamur sıçratıyor şiirime
 Devriye arabası düzyazının
 Kaldırımdan yürümüyor niye diye

Kimse düşünmüyor ama okşamayı
 Kedileri şiirimden başka
 Büzülmüş, ıslak, bir köşede

Sımsıkı sarılıyorum kendime
 Kendi ıssızlığıma
 Çünkü kış
 Çünkü kış ve keder
 Ve donup düşüyor uçamadan
 Şiirimden havalanan kelimeler

SESSİZLİK SENFONİSİ

Kar yağıyor
 Ve sen ilk kez
 Şiir yazmıyorsun
 Unutmuş seni çünkü
 Sessizliği dinliyor büyülenmiş
 Senfonisini sessizliğin, derin
 Esin perin

1997

KAR, KEDİ VE KEDER

Saçma sapan bir şiir
 De yazabilir insan bazen
 Kederliyse ölümüne
 Olduğum gibi benim şu an
 Ve gecenin bir vaktiyse
 Ve kar yağıyorsa dışarda
 Ve yalanıp duruyorsa kedi
 Yan gelmiş sobanın yanında

Son haber:
 Kar dindi
 Ve uykuya daldı
 Yalanmayı kesip kedi
 Ama ben hâlâ...

2004

KAR VE UZAKLAR

Çekip önüne karanlığın
 Beyaz bir tül
 Korurken geceden yalnızları
 İpek örtüsünü örtüyor hüznün
 Bir yandan da ağır ağır
 Evlerin üstüne kar

Ve fısıldıyor bahçedeki
 Ağacın en yalnız yaprağına
 Aslında bana:
 Ne duruyorsun hâlâ
 Kop dalından, git bahtını ara
 Durma hadi, uzaklara...

1991

TAPON

26 Ağustos 97, gece
 Külüstür bir ay
 Ve acıların eskittiği
 Külüstür bir şair

Sonuç: işte böyle
 Bombe yapmış hüznü
 Defolu bir şiir

AY DA VARKEN ÜSTELİK

Gaddardır gece
Yüzüne vurur yalnızlığını
Görmezlikten geleceğine
Oturmuş bir bankta
Konyak içen kendi halinde
Yenik bir yalnızın

İyi de ne hakkı var
Refüze etmeye beni
Yıldızların önünde

Yalnızsam yalnızım, n'olmuş
Yaralıyım da üstelik, kime ne
Beceremeyecek kadar hem de
Çekip çevirmeyi bir şiiri

Görülüyor işte
Kafiyeden geçtim
Gelemedim bile hakkından
Birkaç basit dizenin

Ay da varken üstelik

1991

KÜFR-Ü ŞAİRANE

Defol karşımdan gece
Canım sıkkın zaten
Öyle bir şiir
Sarf ederim ki şimdi sana
Bembeyaz olursun

1993

LÜTFEN ÖLDÜRÜN BENİ

Lütfen öldürün beni
 İyi insanlar, hayırseverler
 Beceremiyorum kendim, korkağın tekiyim
 Çocukluğumda sevdiğim kız da korkardı
 Ama babasından, oysa kısacık bir berber

Acıyarak bakıyor bana kedim bile
 Gecenin üçü, elimde rakı
 Lütfen öldürün beni
 Kimin aklına gelir
 Bu vakitte çocukluk aşkı

Annesi koketin tekiydi
 Sanırsın Parisli bir madam
 Bakmaz berber karısı olduğuna
 Nereye gitse elinde bir yelpaze
 Üstelik şişman mı şişman

Nasıl sevişiyorlar acaba
 Diye düşünürdüm bu ikisi
 Yaş on beş
 Lütfen beni öldürün
 Öldürün bu sütü bozuk iblisi

Rakım da bitti zaten
 Elmam da bitti zaten
 Ama gece bitmiyor
 Bitmiyor ne yazsam içimdeki keder
 Lütfen öldürün beni, lütfen

ÇARPILMA

Kısa tutacağım bu şiiri
 Sersemledi esin perim çünkü
 Yürüyordum sakınarak saçak altlarından
 Kendi halimde ve gri
 Boca etti tüm ateşini
 Geçerken yanımdan üstüme
 Renkli dergilerden fırlamış
 Ay parçası biri
 Hafif açılmış memeleri

1996

HAYDARPAŞA VE MARTILAR

Kurulmuş deniz kenarına
 Kimlik soruyor gelip geçen martıdan
 Kadıköy'ün Alaman çavuşu
 Çıkışıyor bir yandan da
 Tepesinde dönüp duranlara:
 – Yeter, yıprattınız göğümü uça uça
 Hey siz, aylak takımı!

Konmuş ama kulesine
 Korkusuz bir martı
 Oralı bile değil
 Beziyor bir güzel çatısını:
 – Bokumu ye sen benim moruk!

1989

EMEKLİ RESSAM

Gelmiyor artık yapmak içinden
Gençliğindeki gibi
Önüne gelen koltuğa
Çalapeñçe resim
Yaşlandı kedim

2002

AÇIK PENCERE

Okşarken beyazlığını rüzgâr
Kıvraniyor tül şehvetten
Umurunda değil
Ne evdekiler, ne sokak
Geçmiş kendinden

1988

GELİN

Çıkarken koynundan gecenin
Her sabah çırlıçıplak
Kızarır yüzü
Utangaç bir gelindir şafak

1992

TERS SÖZLÜK

1.

Kaçıp masalın birinden
 Göğün podyumunda
 Defileye çıkmış peri kızı:
 Gökkuşağı

2.

Siler tek tek yıldızları
 Ve adını yazar her sabah
 Yıpranmış sayfasına göğün:
 Güneş

3.

Parmaklarındaki parıltı
 Kazandığı parayı sayan
 Sucu çocuğun:
 Sevinç

4.

İssız ovasında göğün
 Savrulur beyaz bir hüznün:
 Kar

5.

Sarnıca damla damla dolan su:
 Kuşku

6.

Sarnıçtan damla damla sızan su:
 O da kuşku

7.

Öyle hınçlıdır ki
Çiğneyerek içer suyu bile:
Mazlum

8.

Ağı(t)larla büyüyecektir
Yırtılmıştır baştan ömrü:
Öksüz

9.

Patikanın sonundaki uçurum:
Ölüm

10.

Şiiri siper eder kendine
Korunmak için hayattan:
Şair

1988

DUL YAKASI

Açmış ardına kadar
Sesini düşlerinin
Ne ayıp umurunda, ne dedikodu
Çağırırçasına her türlü günaha
Çarşıda pazarda, ortalık yerde
Türkü söylüyor memeleri

1987

ASSOLİST

Neon ışıklarıyla
Yazılsın ister adı
Mezar taşına da

1992

BEETHOVEN VE KARPUZ

Korkmuyorum ölümden artık
Yazdım şiirini yıllarca ve bitti
Yakıyor içimi yalnız
Geldikçe aklıma bazen
Yoksun kalacak olmak iki şeyden:
Karpuz ve Beethoven

2002

HOMO SAPIENS

Dev bir tabela
Çakardım elimde olsa
Uyarmak için uzaylıları
Dünyaya:
Dikkat, insan var!

1996

ALIŞMIŞTIK NE GÜZEL ASMAYA

Ne olurdu öğüdü
 Verdiği idam kararından sonra
 Sayın yargıcın sanığa
 Kırarken kalemını
 Işıkları altında, vakur
 Patlayan flaşların:
 – Resmin çıkacak yarın gazetelerde
 Metin görün, gülümse

Hiçbir idam haberinin
 Gözyaşı görülmezdi bu yüzden
 Fotoğraflarında

Ve her infaz sabahı
 Sanırdın hıdrellez şenliği var avluda
 Kurulurken salıncak özenle
 Çaylar, simitler, sıcak sıcak
 Herkes kendi keyfinde

Asılansa unutulmuş
 Sallanıyor
 İ
 P
 T
 E

NÖBETÇİ ŞAİR

Bütün şairler uyurken
İsmail uyanıktır
Duyar sesini annesinden de önce
Korkup da geceden
Ağlayan bir bebeğin

1992

NAFAKA

Yıllar önceydi, gençtim daha
O heyecansız, tekdüze
Benimse başımda kavak yelleri
Baktım uyuşamıyoruz
Tek celsede boşandım hayattan

Nafaka ödüyorum şimdi şiirle

1993

DONANMA

İşte akşam oldu yine
 Ve tek dize yok cebinde
 Kurumuş sanki gülünün dibi

Üstün başın şiire belenmiş
 Dolaştığın günler de oldu senin
 Her cebinde bir alev
 Yakmış bütün ışıklarını
 Donanma gibi

1990

ÇEVİRİ

İstemem çevrilsin şiirlerim
 Puslanır daha da göğü
 Gömülür karanlığa
 Büsbütün yüzüm, ellerim

Görünmez olur iyice
 Yüreğimdeki ince çizik
 Sıradan bir hüzne dönüşür kederim
 Çevrilmesin istemem şiirlerim

1999

VERİLECEKSE

Kimsenin geçmediği
 Issız bir sokağa
 Verilsin isterdin adın
 Öldükten sonra, verilecekse
 Kedilerin, köpeklerin eğleştiği yalnız
 Ve nasiplerini aradığı
 Çöp tenekelerinde
 Barış içinde

2001

SARRAF

Ne yazdın yıllarca
 Elmas bir kalemle
 Altın bir varağa şair
 Ne yazdın yaza yaza:
 Kalp dünya

1987

ŞAİR ONA DENİR Kİ

Bırakıp işi gücü
 Sevişmeye başlamalı
 Okuyan herkes
 Yazdığı aşk şiirini

2003

SEYİRLİK

Çekil locana ve seyret
 Nasıl katlediyorlar birbirlerini
 Şan için
 İttifak ve ihtilaf şairleri
 Arenasında şiirin

Dost ve müttefik sabah
 Akşam karşı safta
 Paylaşamıyorlar söz mülkünü
 Çevrilmiş çitlerle dünyalar
 Parsel, pafta

Gönül ehli hepsi de
 Lafta

1989

KIYAMET ALAMETLERİ

Bütün simitçilerde 'yetkili satıcı' çalımı
 'Yüksek şair' cakası bütün çömezlerde

1991

GENÇ ŞAİRE ÖĞÜT

Acı çekmeye bak
Oluncaya değil hem de
Ölünceye dek
Şiirde kazanmak için
Hayatta kaybetmek gerek

1998

ŞAİR ADAYINA ÖĞÜT

Asla kapanmayacak
Bir yaran yoksa dostum
Hiç başlama şiire
İyileşen yaralar çünkü
Hafiftir, yaramaz şaire

2003

ERDEM

Çocukluğunda çember
 Çeviren bir Cengiz
 Yazdı bu tarihi
 Uçurtma uçuran bir Neron
 Kedileri seven bir Timur
 Balonla oynayan bir Hitler
 – O oynayabildi balonla ancak
 Plastik çağında yaşayan
 Bir canı olarak –

Aynı anda ama
 Tarih değil, şiir
 Yazıyordu birileri
 Ve uçurtma uçurup hâlâ
 Sevebilmekti kedileri
 Tek erdemleri

APOLLINAIRE

Alçakgönüllüydü
Kahraman olabilecekken
Savaşta ölüp de
Gösterişli biçimde, o obüs mermisiyle
Gitti nezleden öldü

1991

NÂZİM

Uğultulu, ulu
Çınarı Türkçenin
Gövdesi yanyor
Yaprakları serin

2003

NÂZİM OLİMPOS'TA

Şaşıyor tanrılar
Görünce yarasını
Kim bu diyorlar, sağ yanında hasreti
Kanyor, sol yanında çilesi
Ve umut türküleri söylüyor öyleyken
Ve sevda türküleri
Açmış gökkuşağı gibi şiirini

Yanıtıyor parlayarak
Avcundaki ateş:
– Promete soyundan biri

1991

NECİP FAZIL

Karanlıkta görkemle açan
 Simsiyah sancıyarak
 Sonra da ürküp renginden
 Tövbe edip
 Kendini yolan zakkum

Kurtulmak için içindeki burgaçtan
 Ruhunu Tanrı'ya satan Mefisto
 Cinnetten cennete
 Yatay geçiş yapan
 Kargışlı bungun, "çile" mahkûmu

1997

"GARİPLİĞİM, MAHZUNLUĞUM
 DUYURMAYIN ANAMA"

Perperişan bir perşembe
 Oturmuş bir meyhaneye
 Hüzüntülü bir şair
 – Öğlenin daha ikisi –
 "Rakı şişesinde balık" olmuş
 Seni düşünüyor Orhan Veli

Böyle bir günde mi
 Yazmıştın başlıktaki dizeyi?

1987

NECATİGİL'İN

Elimde bir şiir kitabı
 Yoklukta yelpaze
 Bu yaz gününde...
 Yakıyor ama daha da
 Serinleteceğine

1991

ŞİİRİN GÖÇMÜŞ SEVGİLİLERİ İÇİN

Turgut Uyar: **Türkiyem**'de, **Arabistan**'da
 Her iklimde sevişti şiirle
 Ve her yerde, **atlıkarınca** dahil

Edip Cansever: **Otellerde**
 Sevişti yalnız, elinde bir **karanfil**
 Buluşup esin perisiyle

Cemal Süreya: Apış arasını
 Yokladı şiirin, **tatlı çişini** getirdi
 Kösnül **göçebe**

Ece Ayhan: Yetinmedi yalnız sevişmekle
Karaydı, kara davrandı
 Kızlığını bozdu şiir perisinin

2002

ÇEKİM

–Cemal Süreya için–

1.

Haber kipi:

– Öldüm ölüyorum

Dilek kipi:

– Bir kız koyun koynuma

Dilek-şart kipi:

– Türkçeden kesin kefenimi

Ak Türkçeden, akça Türkçeden

2.

Meleklerle ev ödevi:

Sevmek fiilinin

Cemal Süreya çekimi

Karşılarken kapısında cennetin

Kirvesi Karacaoğlan verdi

Sarılıp öpüştüler sonra

Ve Yunus yanında yer gösterdi

1990

AH!

–Abdülkadir Bulut’un anısına–

Panayırların şairi
Olarak anacak ilerde seni
Lunaparkların değil çocuklar
Pazar yerlerinin, karpuz sergilerinin
Ona göre ayarladın gönyeni

Böğürtlenlerin şairi, karamukların
– Gariptin sen de onlar kadar –
Issızlığını beklerler patikaların
Siperinde hendeklerin Hitit’ten beri
Tek arkadaşları rüzgâr

Alımlı çömleklerin, yakışıklı testilerin
Dalgıç tavırlı bakraçların
Çalımla inerler kuyuya hani
Kıskandırarak naylon kovaları
Çok mu üşüyorsun orda, şiirine sarın

Fesleğenlerin teneke kutularda
Orkidelerin değil
Asmalı kahvelerin, cep aynalarının
Hep de taranmış olurdu saçın
Kostak şair, işlemeli mendil

Bunlar değil, dağıtırım sözü üzgünken
Şeydi demek istediğim benim aslında
İnsan öldüğüyle kalıyor
İnsan öldüğüyle kalıyor, ah
Yokluğunun hani kim farkında

YİRMİ BEŞİNDEYDİN ÖLDÜĞÜNDE

–Arkadaş Z. Özger’in anısına–

Başka söze gerek yok aslında
Anlatmak için acımı
Bu başlıktan sonra ama
Yapamayacağım –yanıyor yüreğim– eklemeden:
Düşündükçe ölümünü Arkadaş'ım
"Yiğit iken"
"Gök ekini biçmiş gibi"
Ağlamak geliyor her seferinde içimden

2004

KIRLI ŞİİRLER

2008 Cevdet Kudret Edebiyat Ödülü
İlk basım: 2008, YKY

“Kirli Şiir” Üstüne Çıkmalar

Şiirimde nicedir kara bir rüzgârla dalgalanan bayrağı göndere çekiyorum. Şerrin kara bayrağı bu. Üstünde “Kirli Şiir” yazıyor. Ve kara bir gökte dalgalanıyor.

* * *

Başkaldıran bir şiir “Kirli Şiir”. Asî. Kurallara, ‘yasa’lara meydan okuyarak giriyor şiirin sınırlarla çevrili ülkesine. Tel örgüleri parçalayıp atarak.

* * *

Şiir, özellikle bizim şiirimiz, şimdiye dek hep yüce duyguları dile getirmiştir. Oysa insan karmaşık bir varlıktır. Ak yanı da vardır, kara yanı da. Fakat kara yanını, toplumsal baskı, ahlak, gelenek, görenek vb. etkenlerle bastırır, dışa vuramaz. Olağandır bu. Ama olağan insanlar için. Şairse olağandışıdır. Öyle olduğu için şair olmuştur zaten. Yalnız akı değil, bütün renkleri, bu arada karayı da görür, yaşar o. Ve bunu bağıra bağıra söyler. Söylemelidir. Renkkörü olan, hatta düpedüz kör olan ‘beşer’in gözünü açmak değil midir varlık nedeni? Öyleyse insanın görünen yüzüne değil, görünmeyen, gizli yüzüne, karanlık yanına tutmalıdır ışıldağını. Özellikle o yanına tutmalıdır. Burada ‘olağandışı’ derken, gizemli bir yücelik anlamı yüklemiyorum kelimeye. Şair de herkes gibi bir ‘et parçası’dır doğduğunda. Ama çocukluğundan başlayarak yaşadıkları, dış dünya, insanlarla, hayatla ilişkisi başkalaştırır onu; ‘öteki’lerden farklı, olağandışı biri yapar. Özellikle de ikiyüzlülükle, yalan dolanla, sahtekârlıkla, kalleslikle, zor-

balıkla, sevgisizlik ve saygısızlıkla, kısaca ‘kötülük’le donanmış ‘öteki’lerin ruhunda açtığı yaralar. Ve bunun sonucu olarak, insan soyluluğundan da, hayvan masumiyetinden de yoksun bu üçüncü türe, ‘insansı’lara duyduğu nefret. Evet, nefreti üçüncü türedir, ‘insansı’larıdır şairin. Onların katkısıyla(!) edindiği bu duyguyu, ‘öyle değil, böyle kötü olunur’ dercesine, sivriltilip yine onlara gönderir. Şiir oku olarak. Ve bu ok, yalnızca “Kirli Şiir”in sadağındadır.

* * *

Hayatın, toplumun, insanların şiddetine, aynı dille, şiddetle karşılık verir “Kirli Şiir”. Şiddetin kaynağı kendisi değil, dış dünyadır, ‘öteki’lerdir. Suç aletini aramamış, elinde bulmuştur.

* * *

Bıçakla yazılır “Kirli Şiir”, kalemle değil. Kanı akar hayatın, dizelerin arasında.

* * *

Ehlileştirilmiş, evcil şiirlere benzemez “Kirli Şiir”, vahşidir.

* * *

Yerine göre hayâsızdır “Kirli Şiir”. Yerine göre küstah. Yerine göre haşin. Alnında “şer” ve “şiddet” yazılıdır. Yırtıcıdır. Yakıcıdır. Kızgın bir demir gibi dağlar. En kutsal şeyleri bile.

* * *

Şairlerin melek yüzlü sevgilisi oldu hep şiir. Lanetli bir şeytan olmak, daha çok yakışır oysa ona. “Kirli Şiir” lanetlidir, şeytani sözdür.

* * *

Şu binlerce yıldır yazılan iyilik, sevgi, erdem şiirleri... Hadi diyelim ki yazılması gerekirdi onların. Ama yazıla yazıla eskime-diler mi? Bugün en iyisi yazılsa ne değişir, yeni bir şey söylenmiş olmuyor ki. Yalnızca bin yıldır söylenen şey, biraz daha güzel anlatılmış oluyor, o kadar. Oysa bu göğün altında iyilik, erdem kadar eski ama söylenmemiş bir şey var. Romanlarda, öykülerde söylense de şiirde söylenmemiş, yok sayılmış, şair için yeni olan bir şey: Kötülük.

* * *

Şiiri 'fazilet'in çorak, verimsiz, can sıkıcı bahçesine hap-seden parmaklıkları söküp atmak gerek.

* * *

Hep 'iyi' insan oturmuştur bizim şiirimizde. Ona kiralanmıştır yalnız şiirin evi. "Kirli Şiir"ın evi 'kötü'lere de açık. Mülk sahibi şeytandır çünkü.

* * *

Beyaz şairler gibi, cennetin acenteliğini yapmaz "kirli şair". Cehennemdir onun 'faaliyet alanı'.

* * *

Cennet düşü bitti beyler, cehenneme geldik, "Kirli Şiir"ın cehennemine. Soyunun, çırlıçplak olun. Daha iyi duymak için ateşi.

* * *

Şiirimde dipten dipten akmakta olan kara su, zamanla ayrı bir yatak açtı kendine ve orda büyütüp çağılığını, yeni bir ırmak oldu, kara ırmak. Böyle doğdu "Kirli Şiir".

* * *

Her şey karadır "Kirli Şiir"de. Acı mı, kara acı; keder mi, kara keder; ölüm mü, kara ölüm; öfke mi, şiddet mi, kara öfke, kara şiddet.

* * *

Erotizm de karadır "Kirli Şiir"de. Evet, niye kalemine –Henry Miller ve benzerleri gibi– prezervatif takamasın şair?

* * *

İki ana damardan yürümüştür bizim çağdaş şiirimiz: Toplumcu-halkçı ve öteki. Birincisi, topluma, halka karşı görevimi yapayım derken bireye, bireyin içinde çalkalananlara dönüp bakamamıştır. 'Öteki' başlığı altında topladığımız, yüzü bireye dönük şiirimiz ise, ele aldığı 'varlık'ın derinliğine incelememiştir. Bakmıştır bu varlık acı çekiyor, bunalıyor, se-viyor, seviniyor, üzülüyor vb., öyleyse onları anlatayım dem-iştir. Bu yetmiştir ona. İnsanı ayakları üstünde, 'düz' duru-

şuyla anlatmak yetmiştir. Oysa şöyle baş aşağı tutup bir silkelese, neler dökülecektir içinden, içinin ceplerinden, ne gizli, kirli şeyler. Ama ayıptır, yasaktır bizde açıklık, açıkyüreklik; gizli olan gizli kalmalıdır. Gösterilse gösterilse dış cepler gösterilebilir, iç cepler asla... İçtenlik, açıkyüreklik, dolayısıyla da yüreklik. Ve dışardan değil, içerden bakış. Şiirimizin ihtiyacı var bunlara. Bunlarla dirilecektir... “Kirli Şiir”, şiirin röntgen ışınlarıdır.

* * *

Fazla edepli bir şiir Türk şiiri. Verili ahlakın ve edebın dışına çıkamıyor. Edep, ahlak sınırları içinde kalan şiir de şiirdir elbet. Ama Türkçede yalnız böyle şiir yazılıyor. Edebiyat için bu kadar ‘edep’ fazla.

* * *

Şiirin yüzündeki ahlak peçesini yırtıp atıyor “Kirli Şiir”.

* * *

Önü ilikli bir şiirdir bizimki. Garip’le ceketinin düğmesini açmıştır gerçi, hatta İkinci Yeni’yle pantolonunun düğmesini de açmıştır hafiften, ama o kadar. Fırlatıp atamamıştır büsbütün üstündekileri, çırılçıplak olamamıştır hiç... Çıplak, çırılçıplak insanın şiiridir “Kirli Şiir”. Doğallığın, içtenliğin.

* * *

Yüreğin derinliklerinden ağrıyarak fışkıran ağılı kaynağı, o deli suyu, olduğu gibi, nasılsa öyle akıtır “Kirli Şiir”. Bütün hırçınlığı, çılgınlığıyla. Beyaz şiirler gibi, uslandırıp seyirlik fısıkyeye dönüştürmez.

* * *

İnsanların hançerlediği şairin yaralarından sızan kanın, ısıltılı, altın bir kâseye konup gene onlara sunulması değildir şiir. O kanın suratlarına tükürülmesidir. “Kirli Şiir” böyle yapar.

* * *

‘Kahir ekseriyeti’ pis olan bu toplumda, temiz şiir yazılır mı? Gazetelerden, televizyonlardan pislik akıyor mu her gün, hayatın, insanların pisliği? Çirkef içinde yüzmüyor mu toplum

bütün kesimleri, kurumları ve bireyleriyle? Şair olarak sizi de etkiliyor elbet bu durum. Hatta herkesten çok sizi etkiliyor. Yığınlardan farklısınız çünkü, daha duyarlı beyniniz, yüreğiniz. Önce öfke olarak başlayan tepkiniz, giderek nefrete, tiksineye dönüşüyor ve... “Kirli Şiir” bu öfkenin, bu nefretin, tiksinemenin şiiridir.

* * *

Dünyaya, insanlara, hayata bakıp kusulan bir şiirdir “Kirli Şiir”.

* * *

Kara bir umutsuzluk solunur “Kirli Şiir”de. Ve kara bir öfke. Ama bu iki duygu da durup dururken, kendiliğinden sıvanmış değil onun göğüne. İnsanlara, insanların iyiliğine inanmış, sevgi dolu, çocuk saflığındaki bir yüreğin, gerçekte birer canavar olan bu yaratıklardan yediği vurgunun izidir umutsuzluk ve öfke. Onların piçidir. Onun içindir de zaten, insanın bir alt türü olan ‘insansı’lardan iğrenir “Kirli Şiir”.

* * *

Nietzsche’nin *Ecce Homo*’sunda, “Neden Böyle Akıllıyım” diye bir bölüm vardır. Onun gibi, “neden böyle kötüsün” diye sorabilirler sana ‘insansı’lar. Tükür suratlarına yanıtını: Siz çıldırttınız beni iyiliğinizle(!).

* * *

Kötüler ikiye ayrılır: Sıradan kötüler ve nitelikli kötüler. Birinciler bayağıdırlar. Doğal, olağan bir şey olarak yaşarlar kötülüğü. Sanki anadan doğma kötüdürler. Ortalık bunlarla doludur. İkinciler az bulunurlar. Mayaları iyidir aslında, sonradan kötü olmuşlardır. Birinciler yüzünden. Zorunlu olarak. Başka çareleri kalmamıştır. “Kirli Şiir”, ‘nitelikli kötüler’in şiiridir.

* * *

Her ‘nitelikli kötü’ gibi, önceleri iyiydim ben de. Hem de dereceye girecek kadar iyi. Hani ‘saf enayi’ derler ya doğma büyüme kötüler, o kadar iyi. Onlar baştan çıkardı

beni. Daha doğrusu, aklımı başıma onlar getirdi. Kötülükleriyle. “Kirli Şiir”e ulaşmam, ‘sıradan kötüler’ sayesinde.

* * *

Bir parantez: Kelimenin sözlük anlamıyla ‘kötü’ biri midir “kirli şair”? Hayır, bir metafor olarak kullanır o, bu çerçevede kötülüğü. Sözde ‘iyi’lerin karşısı, simgesel bir kavram olarak.

* * *

Herkese esin perileri yazdırır, bana akrepler yazdırdı bu şiirleri. Şu sokaklarda dolaşan, otobüslere, minibüslere, taksilere inip binen; alışveriş merkezlerine, marketlere, bankalara girip çıkan iğneli sürüngenler. Ve sürünürken birbirlerini sokmaya çalışan, aşağılık, bayağı, iğrenç yaratıklar. Onlar getirdi beni “Kirli Şiir” durağına. Onlara ve çirkefle dolu dünyaya duyduğum öfke. Başkalarından, dış dünyadan gelen kara ışığı yansıtan, yansıtıran doğal olarak kendisi de kararmış bir aynadır aslında “Kirli Şiir”.

* * *

Hayatın bataklığında açan, çamurla sıvanmış dünyaya –ve o dünyanın ‘insansı’larına– duyulan öfkenin sulayıp büyüttüğü ağılı çiçeklerdir “Kirli Şiir”ler. Zehir zakkım zakkumlardır.

* * *

Dağa çıkmış bir şiirdir “Kirli Şiir”. ‘İnsansı’lar yüzünden. Eşkıya olduysa onlar ‘öldürmüştür’, onlara borçludur bu olgunluğunu.

* * *

İnsanların ‘iyiler’ ve ‘kötüler’ olarak ikiye ayrıldığına inanırdım önceleri, filmlerdeki gibi ben de. Ama yaşadıkça gördüm ki bu ayrım yanlış. ‘İnsansı’nın iyisi yok. ‘Kötüler’ var yalnız ve ‘daha kötüler’.

* * *

Kötülük eksenini etrafında dönen bu aşağılık dünyaya ve bu dünyada çoğunluğu oluşturan tiksinc ‘pislik torbaları’na duyulan öfkenin patlamasıdır “Kirli Şiir”. Şer ve şiddet namlusunun ters çevrilip kendilerine doğrultulmasıdır.

* * *

“Kirli Şiir”, ‘insansever’ şairlerin bu alkışlanası(!) duygularını, kendini onlara adamalarını –bir gösteriş değilse eğer– safça bulur. Ve onlar adına yazıklanır: Akrep sevilir mi?

* * *

İnsanları sevecenlikle okşayan kadife bir el değil, suratlarına inen bir şamardır “Kirli Şiir”.

* * *

Şu insan sevgisiyle ve yaşama sevinciyle dolup taşan(!) beyaz şairlerin yapmacık, yapay iyimserliği, umut havariliği anlaşılır gibi değil. Boğulup gidiyorlar bataklıkta ama ille de gülümseyecek, çamurun içinde debelenen kendileri değilmiş gibi umutlu görünecekler.. Umut havariliğine acıyarak bakar “Kirli Şiir”. İnsanları seviyor görünme gösterilerine ise katlanamaz.

* * *

Yazık o şairlere ki hep ‘iyilik’ şarkıları söylerler. Bunun şiirlerini yoksullaştırdığını, yavanlaştırdığını görmezler.

* * *

Şer, şiddet ve şiirin ‘şeytan üçgeni’nde dolaşır “kirli şair”. Tehlikeli sulara dümen tutar.

* * *

Tanrıyla alışverişi yoktur “Kirli Şiir”in. Alıp veremediği vardır.

* * *

Neyi, nasıl anlatırsa anlatsın şiir, ‘yasal’ bir çerçevesi olmuştur hep. O çerçevenin dışına çıkamamıştır. Evet, biçimsel planda çıkmıştır bir zamanlar. İkinci Yeni döneminde. Ama biçimde kalmıştır bu yalnız. Öze inememiştir. Dilde, anlatımda zorlamıştır sınırları, o kadar. Öze ilişkin ‘dur’ ihtarına o da uymuş, tehlikeli bölgeye girmemiştir. “Kirli Şiir”, şiirin bin yıllık ‘yasal’ çerçevesini parçalıyor.

* * *

Anarşisttir “Kirli Şiir”, dev(i)rimcidir. Yıkar, devirir. Şiirin ‘müesses nizam’ını. Eskiye, ‘eskici’leri.

* * *

Gömleğini pantolonun üstüne çıkarıp öyle dolaşan bir şiirdir “Kirli Şiir”. Alışılmışı, sıradan olanı sevmez. Kuralları, kuralcılığı hele hiç.

* * *

İkinci Yeni’nin getirdiği anlamsızlığa tepki olarak, ondan sonra gelen şiir fazla ‘anamlı’ oldu. Toplum sorunlarının ağırlık kazanmasının da etkisiyle akıl egemen oldu şiire. Duygu ve içtenlik neredeyse şiirden kovuldu. Ahlakçılık, şiirin ve şairin eli kamçılı zindancı başısı kesildi. Kalıba sokayım derken şiirin ruhu öldürüldü. 80’lerin ortasından itibaren ise, söz yığını ve gösterisi olmaktan öteye gidemedi yazılanlar. Yeniden insana, insanın özüne, karmaşıklığına dönmek gerekiyor. Karanlığına. Ruhunu diriltmek gerekiyor yeniden şiirin. Bu da aklın yerine zekânın, ahlakçılığın yerine içtenliğin, derin içtenliğin geçmesiyle mümkün ancak.

* * *

Bizde atak, sarsıcı, değerleri allak bullak eden bir şiir olmamıştır. Özde. Biçimde olmuştur ama özde olmamıştır. Eski, bildik izleklere, yeni giysiler giydirilmiştir yalnızca. Giysi yeni ama içindeki insan aynı. Davranışları, duyguları, düşünceleriyle. Şairi de öyle değil mi? Yine tıraş olur sabahları, yine saçını tarar, üstüne başına dikkat eder, ayakkabısı boyasızdır belki ama çamursuzdur da; akıllı uslu biridir, delilik, çılgınlık etmez; arada bir niyetlenir ama hemen ters geri eder, korkar, yüreksizdir. Kötülük hele hiç etmez. Ne derler sonra, şair kötülük eder mi? Hayatta etse bile, şiirde etmemelidir. Hayat kepaze, rezil, aşağılık olabilir. İnsanlar da. Şair de. Ama şiir asla. Şiir edepi olmalı, ‘ulvî’ duyguları dile getirmelidir... “Kirli Şiir”, bu ikiyüzlülüğü ‘edebîyatın çöplüğüne gömen, çürümüş değerleri yerle bir eden şiirdir.

* * *

İnsanoğlunun en temel özelliği olan, neredeyse derisi haline gelmiş kötülük, romanlarda, öykülerde yer bulur da kendine, şi-

irde neden görmezden gelinir, ona yakıştırılmaz? Romanları, öyküleri yazanlar insan da şiirleri yazanlar melek mi?

* * *

Şiir, hayatın pisliği üstüne örtülen temiz, beyaz bir şal değildir. Olmamalı. Apaçık olmalı her şey. Olduğu gibi görünmeli. Bütün pisliği, kiri, kötülüğüyle. Hem zaten, hayat kirliyse şiir nasıl temiz kalabilir; örttüğü şeyle birlikte örtü de kirlenmez mi? Zorla beyazlık olmaz.

* * *

Karadır, karanlıktır hayat. Ve beyaz kelimelerle yazılmaz bu karanlığın şiiri. Kara kelimeler gerek, kirli, kötü kelimeler. Hayat gibi. Hayatın kendisi gibi.

* * *

İçerikte karanlık olsa da biçimde, söyleyişte aydınlıktır “Kirli Şiir”, ne dediği anlaşılır. Kimi şiirler gibi, şifreli kilide benzemez. Kapalı, bulanık bir anlatımla değil, açık, yalın, çıplak bir dille yansıtır hayatı, hayatın kirini, kötülüğünü. Bıçak gibi çıplak bir dille. Olması gerektiği gibi. Kimse alevlerin ortasında yanarken bilmece gibi sözler etmez, “yanıyorum, imdat” der. Anlaşılmaz sözler etme lüksü(!), henüz ateşi tanımamış ya da yeterince tanımamış olanlar içindir. Onların olsun.

* * *

Yeraltı şiiri mi “Kirli Şiir”? Hayır, yerüstü şiiri. Evet, yeraltına iner, ama insanın yeraltına. Elinde şiir feneriyle o karanlıkta dolaşır.

* * *

Deprem gibi bir şiir “Kirli Şiir”. Öyle altı, yedi değil, on şiddetinde hem de. Yıkıcı. Baudelaire şiddetinde. Blake şiddetinde. Lautréamont şiddetinde. Sade, Genet, Ece şiddetinde...

* * *

Kamikazedir “kirli şair”. Sakin sularda seyreden şiir gemisine, ölümcül dalışlar yapar.

* * *

Beyaz şiir gibi ‘steril’ değil, mikropludur “Kirli Şiir”. Tehlikelidir. Karantinaya alınıp tecrit edilmeye çalışılır bu yüzden beyaz şairlerce.

* * *

Beyaz şiir irtifa kaybediyor. “Kirli Şiir”in dağına çarpıp enkaza dönüşecek sonunda.

* * *

Her günkü kirli giysilerini çıkarıp temiz, ütülü giysilerini giyorlar şiir yazarken beyaz şairler. Kılık değiştiriyorlar. Yaşarken başka, yazarken başka. Oysa hayat pis, kirliyse ve sen de o pisliğin ortasında, üstüne çamur sıçramış biri olarak yazıyorsan şiirini, temiz görünmeye çalışmayacaksın. Gerçek neyse o. Çırlıçır olacaksın kalemi eline aldığı anda. Şiir şampuan değil, aynadır.

* * *

İçindeki kıyameti, mahşeri yazmalı şair. Ateşte yanarken şarkı söylemeye, bataklıkta çiçek yetiştirmeye çalışarak ancak kendini kandırabilir, şiiri değil. “Kirli Şiir” gerçeğin, mahşerin şiiridir.

* * *

İkiyüzlü bir hayatı vardır beyaz şairlerin. Yaşarken ne kadar ‘kötü’ olurlarsa olsunlar, yazarken ‘melek’ olmak zorundadırlar. Öyle görünürler, görünmek isterler. Oysa kimden, neyi saklıyorsunuz? Şairler de en az sokaktaki insanlar kadar ‘kötü’ değiller mi? Ve tıpkı onlar gibi, birbirlerini yemeye çalışmıyorlar mı? “İnsan insanın kurdu” da şair şairin dostu mu? Onların da pençeleri, tırnakları yok mu? Hayatta bilenmiş tırnaklarla benzersiz cinayetler işlenecek ama iş şiire gelince, kurt birden kuzu masumiyetine bürünecek, tırnaklarını içine çekip gizleyecek. İkiyüzlülük, acınası, iğrenç bir ikiyüzlülük... “Kirli Şiir”in sözlüğünde ikiyüzlülüğe yer yok.

* * *

Şiirin köprüsünde karşılaşmış keçiler gibidir şairler. Yol vermek yerine, birbirlerini aşağıya atmaya çalışırlar. Ama sorarsan, sevgi doludur yürekleri. Yalan.

* * *

“Kirli Şiir” bir cehennemdir. Daha önce kimi ‘günah-kâr’ şairler, zaman zaman bu cehennemin yanından geçmiş ama içine girmemişlerdir. Şöyle bir kapısından bakmakla yetinmişlerdir. Cehennemi yurt edinmek cesaret ister.

* * *

Geleceğin şiiri, “Kirli Şiir”in dikenli, acıtan yolunda yürüyecektir. Birbirinden bağımsız olarak yer yer uç veren örnekler, şiirin şosesinden ayrılan bu sapağın, gelecekte ana-yol olacağı umudunu vermektedir şimdiden.

* * *

Şiirimde nicedir kara bir rüzgârla dalgalanan bayrağı göndere çekiyorum. Şerrin kara bayrağı bu. Üstünde “Kirli Şiir” yazıyor. Ve kara bir gökte dalgalanıyor.

1986 – ...

Ek:

“Kirli Şiir”e ilişkin bu düşünce filizleri, bugün değil, şiirlerin yazılış sürecinde, onlarla birlikte yeşerdi. O günlerde bu yolda yazılan şiirler yoktu. Kim bilir, belki niyet vardı da cesaret edilemiyordu. Çoğu yazıldıkları yıllarda dergilerde yayımlanan bu şiirler (ve daha önceki kitaplarda yer alan, bunların habercisi sayılabilecek kimi şiirler), bu anlamda kıskırtıcı oldu, ‘şer odaklığı’ yaptı denebilir. Bugün şiir kavşağında, ‘beyaz’ların dışındaki şairlerin de yürüyebilecekleri bir yol varsa, ‘sapkın’ bir yol, bunun ‘müsebbip’lerinden biri olarak suçlanıp lanetlenebilir bu şer odakları. Ve ben bundan ancak övünç duyarım.

2007

Şer Şiirleri

SAPLADIM BIÇAĞI

Her şeyi tasarlayarak yaptım hâkim bey
Ya intihar etmeliydim
Ya da...

O çocuğu tasarlayarak
Öldürdüm hâkim bey
Önce gittim, bir büyük içtim
Bir süre uçuşuma baktım
Sonra doğru bıçakçılar çarşısına
O güne dek bilmezdim
Bıçakçılar çarşısı nerde, ben nerdeyim
Ama buldum, bilmiyorum nasıl oldu
Kimseye sormadan buldum
Bıçakların parıltısı çekiyordu belki beni
Bir de baktım, çarşının ortasındayım
Ve elimde bir bıçak

Bıçağı öldürme kastıyla aldım
İnkâr etmiyorum
Ya intihar etmeliydim
Ya da...

Evet, o çocuğu
Taammüden öldürdüm hâkim bey
Kapandım çarşı dönüşü odama
Önce adını kazıdım kimliğimden
Ve ana-baba adını
Sonra dönüp ana rahmine
Sapladım bıçağı ceninime
Öl(dür)düm

Yaptığıma pişman değilim hâkim bey
Doğmadan intihar ederdim
Ana karnındayken daha
Bilseydim böyle olduğunu dünyanızın

AKREPLERE SÖVGÜ

Alkışlar herkes seni
 Seviyorum dersin insanları
 Çiğnemeyeceğim ama ben
 Kargınmak pahasına bu çürük sakızı:
 İnsansılar, pantolonlu akrepler
 Kusura bakmayın lütfen
 Nefret ediyorum sizden

Kırık olsun notum
 Nezaket bahsinde, fark etmez
 Sizi kaybediyorum ama
 Kuşları kazanıyorum, düşündünüz mü neden
 İnsansılar, leş kargaları
 Ürker akbabalar bile gölgenizden
 Nefret ediyorum sizden

Uzatmayacağım fazla şiiri
 Kirlendi kâğıdım birden
 Hangi kâğıt kirlenmez ki
 Akreplerden söz ederken
 İnsansılar, pabuçlu sürüngeñler
 Korunmak için ağılı 'sevgi'nizden
 Nefret ediyorum sizden

BİR HARFİ DÜŞMÜŞ ŞİİR

İlk kez küfredeceğim kutsal diliyle şiirin
 Ve yazdığım en kötü şiir olacak bu
 Adının geçtiği yerde çünkü senin
 Edilebilecek en masum söz: ...rospu!

Ne varsa kutsal yeryüzünde
 Dokunman yeter, kirlenir hepsi
 Şeytan kovar tanrıdan önce
 Girecek olsan bir tapınağa: ...rospu!

Karasın çünkü ve daha kara
 Olamaz zifir bile senden
 Fısıldar arkandan öğrenerek, içtiğin su
 Fısıldar bastığın toprak: ...rospu!

Ve en kötüsü, bir gün ilerde
 Düşünürken bugünleri kendi kendine
 Tutamayacaksın, içinden bir ses
 Haykırarak yüzüne: ...rospu!

1985

ÜRKÜNÇ

Jiletle değil o gün
 Paslı tenekeyle kes bileğini
 Ölümün bile çünkü senin
 Ürkünç olmalıdır ve kirli

1986

ENE'L ŞEYTAN

Yaksınlar beni, razıyım
 Diyebileyim de tek
 Hallac gibi bir gün
 Düşüp ortalığa
 Ağzımda alev, dişlerimde kan:
 Ene'l şeytan

1986

KAPKARA

Gidiyorsun götürürse nereye
 Takılıp peşine şeytanın
 Kapkara
 Erdem sayıldığı günahın
 Suça tapılan dünyalara

1986

SANRI

–"Kuzgun"un şairine, Poe'ya–

4 Haziran, bu tarihi aklında tut
Çünkü ölümle konuştun
Balat'ta bir bankta uzun uzun
4 Haziran, bu tarihi hemen unut

Çünkü ölümle konuştun
Kimseler yoktu, birden bir kedi
Belirdi kucağında, 'ben oyum' dedi
Gördün gözlerinde, parlıyordu korkun

Kimseler yoktu, birden bir kedi
–Boğulurken düşmüş içindeki göle gene–
Dikip alev gibi gözlerini gözlerine
Alev gibi kıpkızıl gülümsedi

Boğulurken düşmüş içindeki göle gene
Karanlık, karanlık ve karanlık
Konuşmaya başladın, kediyle mi artık
Ölümle mi meçhul, kendi kendine

Karanlık, karanlık ve karanlık
Bir düştü gördüğün gölün dibinde
Kedi yoktu ama kendine geldiğinde
Tırmalanmıştı içindeki beyazlık

4 Haziran, bu tarihi aklında tut
Çünkü ölümle boğuştun
Bir bankta uzun uzun
4 Haziran, bu tarihi hemen unut

YAK

Ve yak...
 Susturup her sabah kırbaçla
 İçindeki şeytanı
 Öyle karıştın arasına insanların
 Günaydın, iyi günler, günaydın...
 Yırt artık jelatinini sözlerin
 Sana şairlik verildi
 Şeytanını serbest bırak
 Ve yak

Sana şairlik verildi
 Büyük facialar yaşa
 Cinayetler tasarla, karanlık ol
 Öp örneğin öldüklerinde
 Cesetlerini annenin de, babanın da
 Ama ısırarak

Düşün nineni
 Eline kaldın kundaktayken daha
 Ne yaptı o da
 Yılanlardan sağdığı sütle besledi seni
 Ve ölüme terk etti bile bile
 Bile bile bir gün, inlerken ateşler içinde
 Yalandan ağlayarak
 Yak öyleyse, yak

Amcanı düşün
 Daha çok acıtırđı
 Dedenin havlayan kayışından
 Kamçı vınıltılı bakışları onun
 İnerken çocuk yüreğine şaklayarak
 Ve yak, yak

Düşün o kadını
 Fısıldayıp kulağına 'öv beni' diye, şehvetle
 Senden sözlerinin ateşini çalanı
 Ve kendisiyle sevişeni yalnız kalınca da
 Soyunup çırlıçıplak
 Yak, yak, yak

Bağlayıp her sabah
 Öyle karıştın insanların arasına
 Çöz artık zincirini şeytanının
 Sana şairlik verildi acılarının karşılığında
 Ödeşmen için hayatla
 Tutuştur hadi söz ateşini, çıkar yangınını
 Şiirini çak
 Ve...

KARA MELEK

Söküp bütün vidalarını tanrının
 Gizlice bir gün cennette
 Dikilecek karşısına
 Bunalmış iyilikten bir melek:
 Hükmet hadi yine, hükmet
 Engelle göreyim içimdeki şeytanı
 Bionik ceset!

1987

TANRININ ÖLÜMÜ

Toplayıp birikmiş acılarını
 Dağa vurmuştun bir gün
 İçinin ıssız dağına
 Amansızdı kalbindeki kış

Yaralı bir çocuk
 Çılgılığı vardı heybende
 Ve yaralı, uçmayı unutmuş
 Kan kardeşin bir sürü kuş

Arandın tanrıyı
 Sunmak için yükünü
 Ölmüştü ama çoktan
 Çığ/lık altında kalıp donmuş

1987

KARGINMIŞ

Göm artık o bağ bıçağını
Çocukluğun değil burası, İstanbul
Bıktım hatırlatmaktan sana bunu
Burda her yer asfalt
Öfkene başka bıçak bul

Baudelaire'inki gibi asi/l
Ve lanetli
Kimse bilemez aranızdaki ilişkiyi
Sen Balya'da doğdun, kuyulu bir evde
Paçavralar içinde büyüdün
Sonra da pek bir şey gördün denemez
O'ysa Parisli ve
İyi giyinmeyi seven bir abiydi
Nedir buna karşın, çözülemez
Sizi kandaş kılan o giz
Zaten ilgilendirmez de kimseyi

Wilde'inki gibi çılgın
Ve yüz çevrilmiş
On bir kişi vardı ancak cenazesinde
Gözdesiyken Londra'nın bir zamanlar
Üstelik üçü öldüğü otelin işçisi
Bilemez kimse, bilemez aranızdaki
Yenilgiyle güçlenen kardeşliği

Van Gogh'un ki gibi...
-Söylenemez, sır ikinizin arasında-
Vurduktan sonra kendini
Sabaha dek mutlu, pipo içmişti

Abin onlar senin, çekinme
Verir istesen hangisinden
Bıçağını ödünç seve seve
Kırmaz kargınmış kardeşini
Sezse de aranızda dokuduğun
İpeğin tehlikeli rengini

Kutlarsınız sonra hep birlikte
Buluşup mahzeninde bir şiirin
Ürküten bu değişimi
Kutlu kalabalığını kentin:
– Şerefinize kargınmış abilerim benim!
– Şerefine kargınmış çocuk, şerefine!

KÖTÜ BİR YURTTAŞ

Kanla gargara yapınız sabahları
 Çiğ et çiğneyiniz
 Gece uyurken bile o zaman
 Büyür dişleriniz

Yemeklerde sevdiklerinizin tabağına
 Bir ölçü arsenik...
 Renk katar yemeğe, ölüm tadı verir
 Uydurma sanılmasın bu bilgiler
 Hepsi ansiklopedik

Kim o şaşkın, selam veriyor size
 Canına mı susamış ne
 Verirse versin, kendisi bilir
 Bıçağınız duruyor ne güne

Metin, Işıl, Erdal, Sevim
 İyi yurttaşlarsınız hepiniz, notunuz iyi
 Kötü bir yurttaş
 İkamet ediyor fakat bu şiirde
 Cinayet dersi pekiyi

1988

USUL İNTİKAMCI

Mahcup bir katildim ben küçükken
 Öldüremezdim hiç kimseyi
 Yüzüm kızarmadan bu yüzden

Bakışım la öldürmeyi
 Öğrendim ben de
 Ölmesi mi gerekiyordu birinin, basit iş
 Usulca bakardım, öldürdüm

Öğretmenime bakmıştım örneğin
 Bir gün usulca
 Kulağımı çektiğinde Meral'in yanında

Dedeme de bakmıştım
 Sıyırmış belinden kayışını
 Yürürken üstüme

Ninem de bakmıştım
 Dövdürdüğünde beni
 –Acımasın diye eli–
 Komşunun kocasına

Tanrım, dövüvermişti o da
 Hayır olsun diye, sevabına
 Ona da bakmıştım ama ağlarken
 Gözyaşlarımın arasından
 Bu iyiliği karşısında

Amcama da...
 O akrebe hele sık sık bakmıştım

Birçok kişiye daha
 Bakmıştım usulca
 Sayıp da uzatmayayım şimdi şiiri

Birine bakmadım ama hiç
 Tek o kurtuldu bakışlarımdan
 Kurşunla öldürdüm çünkü onu hep
 Namlusu yoruldu tabancamın
 Onu vurmaktan
 –Umurumda değil
 Ne derse desin okuyan–
 Babam

CANİLER CENNETE GİDER

Kim ki öldürür bir müdür
 Papyonlu, puro içen
 Hesabı kuvvetli, şiiri zayıf
 Fıkralar anlatan iş toplantılarından önce
 Altının ve orospuların çekiciliği üstüne
 Kim ki öldürür
 Cennete gider
 Caniler cennete gider

Açılışı yapılan mağaraların önünde
 Boy boy çiçekler
 Beyaz eşya mağaralarının
 Mobilya mağaralarının
 Kim ki yolar o çiçekleri
 Yırtar iliştilmiş kanlı kartvizitleri
 Boyasını çizer gösteriş 'vasıta'sı
 Pahalı (p)arabaların, lastiklerini indirir
 Ve şişler tek tek sahiplerini
 Cennete gider
 Caniler cennete gider

Merhametlidirler
 İçleri sızlar tekmelerken
 Kapılarındaki kediyi
 Vurdukları kuşu avda
 Acıyarak yerler
 Kim ki değer karnını merhametli birinin
 Cennete gider
 Caniler cennete gider

Zekâ gösterisi yaparlar
 Fuayesinde tiyatroların, operaların
 Kürklü ve kompleksli hanımlara
 Ticaret ve cehalet erbabı beyler:
 ‘Ne kadar benziyor değil mi birbirine
 Para ve opera
 Kur farkıyla kazanıyor hep
 Zaten Don Juan da’
 Kim ki dağıtır beynini
 Espri yapan birinin
 Kasası kadar soğuk, yavan
 Cennete gider
 Caniler cennete gider

Vaktinde döner evine katliamdan
 İyi aile reisi
 Borsa ve menkul kıymetler katliamından
 Karısını, çocuğunu öper
 Elinin kanını yıkar
 Ve kutlar kendini viskisini yudumlarken
 Kurulup karşısına televizyonun:
 ‘İyi bir eşim, iyi bir babayım ben’
 Kim ki yüzer derisini
 Bir iyi aile reisinin
 Cennete gider
 Caniler cennete gider

TRAMPLENLİ UÇURUM

Bakımlı bir uçurum bu
 Tek dal yok tutunmak için
 Düşebilirsin garantili
 Ve en müşkülpesentleri bile
 Memnun edecek denli derin

Eğil bak atlamadan önce
 İskeletle dolu dibi
 Uzanmış kaygısız, gülümseyen devamlı
 Aradıkları huzuru sonunda
 Bulmuşlar gibi

Akbabası da var üstelik
 Kollayarak altındaki bereketli çukuru
 Dolanır durur göğünde
 Gagasında düşmüşlere hizmet
 Vermenin haklı ve kanlı gururu

Esnemiyor ama trampeleni bile mevcut
 Ne de olsa kaya ciddiyeti
 Duruşunda hayaletler ordusuna
 Komuta eden vakarla
 General asaleti

Bulunmaz bir uçurum bu
 Müstesna ölümler sunar
 Kurtulma riski yok, garantili
 Düşerken yalnız biraz
 Başın döner, o kadar

ŞÖLEN

Bir bıçak edin artık kendine
Bırak avutmayı bedenini
Ucuz zehirlerle, alkol vb.
Balkırken ölümün çelik dikenini

Bir bıçak...
Kromaj kaplı bir kan lekesi
Parlasın üstünde
Ve uğuldasın ölümün sesi

Bir bıçak edin...
Önce ucunu dene
İyi gelirse eğer
Gömersin şehvetle etine

Bir bıçak edin artık...
Bileğine bir şans tanı
Eğlenirsin hem giderayak, ne güzel
Seyrederken hışırtyla akan kanı

Bir bıçak edin artık kendine
Tutarken henüz elin
Bulamazsın sonra yaşlanınca damarı
Kaçar tadı şölenin

ŞER VE ŞİİR

Tanrı kabul etmiyor
 Sen evlat edin şeytan beni
 Şiirimi kötülükle donat
 Günahla güzelleştir
 Utandırmam seni, sapkın ve şair
 Yazıyor amel defterimde
 Suçu: Şer ve şiir

1989

DÜELLO

Usanmadın kırk yıldır
 Ey kahhar, ey cebbar
 Benimle uğraşıyorsun inatla hâlâ
 Düello davetidir bu
 İn varsan aşağıya

1989

GÜNÜ GELDİ VAHŞETİN

1.

Çiçek şairine
 Çıkacak bu gidişle adın
 Yazamadın hâlâ bir cinayet şiiri
 Vahşeti vahyetmeli
 Çiçek kurutmayı değil kitap arasında
 Düzülecek her şiir
 Meleksen bordrosuna yazıl tanrının git
 Yok, şairsen
 Otur bıçağını eğit

2.

Sal akrebini sokağa
 İyilerin huzur taşan sokağına
 Ve bekle kuytuda
 Elinde asabi bir bıçak
 Bir beyefendi kollayarak

>

3.

Vaktidir, göster becerini
 Asil yılanı asfaltın
 Dolan şu puştaların ayaklarına
 Limuzinlere biniyorlar bak
 Sık sarılıp sık
 Fularlı, semiz boyunlarını
 Ve kurul yerlerine:
 – Çek ulan hergele inime!

4.

İşle ey giyotin, in
 Hışımınla hayata
 Ve insin
 Omzundan artık çelik tarantulan
 O ölüm ören örümceğin
 Girsin gizlice kente
 Günü geldi vahşetin

DAVRANIŞ BİLİMİ

Bir küfür iliştir bakışına
 Ve öyle karış arasına ahalinin
 Kibar ol yalnız, nezaketi elden bırakma:
 – Af edersiniz bayım, sizin sülalenizi!

Ağır bak manava, kasaba
 Temizini seçerler o zaman
 Verirken üstünü paranın:
 – Silin ulan önlüğe iyice elinizi!

Bir cinayet romanı al yanına
 Okursun vapurda, otobüste
 Yan mı baktı biri, kitabı konuş, bilgece:
 – Morgda görüyorum alt satırda leşinizi!

Bir bey de olabilir bu
 İncelikle davranmak gerekir o zaman
 Anlar onlar, incelmışlerdir küfürde de:
 – Falçatadır mirim usturanın ikizi!

Sıkarsa birisi canını
 Uzatma, uyar usulünce
 Sokup mecazı devreye:
 – Sustalım cahildir, sakının kendinizi!

Bakışına bir küfür iliştir
 Ve öyle karış arasına ahalinin
 Kibar ol yalnız, elden bırakma nezaketi:
 – Selamlıyorum baylar kırbacımla hepinizi!

KÖTÜLER KÖTÜDÜR

Kötüler bıçak taşır
 Kötü çocuklar bıçak taşır
 İyiler için, göstermek için iyilere günlerini
 Ben kötüyüm, kötüler kötüdür
 İstersen sev beni de gör

Sana kendimi öptüreceğim
 İçimdeki o çocuğu öptüreceğim
 Unutma, bıçağım uçar ve hedefini bulur
 Öp beni hadi, öp de kurtul
 Ben kötüyüm, kötüler kötüdür

Salsam şimdi avcumdaki panteri
 Gider iyileri bulur, derslerini verir
 Sonra bir uyku arar kendine
 Ya da söyleşecek bir kedi
 Gösterip dostça pençesindeki patiyi

Ben bu şiiri sevdim, sen de beni sev
 İçimdeki o çocuğu sev
 Okşa panterimi, tatlı sözler et
 Kötü olacak yoksa, fena şeyler olacak
 Ben kötüyüm, kötüler kötüdür

VILLON GİBİ

Çekiyordu o yıllarda beni
Günahın ısıldadığı her yer
Kimi zaman bırakıp her şeyi...
İçimde ruhumu çatlatan ikilemler-ler-ler

Diyordum bulurum nasıl olsa
Suçsever bir bıçak
Karanlık bir köşe başında
Puştun birine saplayacak

Ürkünç sarmaşıklar sarmalı diyordum
Güller değil senin gövdeni
Gecikme daha fazla
Toprağına dik kendini

Günah halesiyle yaşamalıydım ben de
Bir piç olarak yaşadıysa
Tanrının oğlu olduğu halde
Nasıl Nasıralı İsa

Yoruyordum aklımı, olamaz mıydı insan
Olduğu gibi Villon'un hani
Eli bıçaklı bir şair
Ya da lirik şiirler yazan bir cani

Dolaştım bir süre böyle
Zanlı düşlerle içimde
Suçtu duyuyordum çeken beni
Büyüsyüdü suçun gizemli biçimde

Ama işte yıllar geçti
Ne öldürebildim birini, ne de
Kurtulabildim bu hummalı düşten
Yine de sanki bir gün ilerde...

CİNNET VADİSİ

Lanetlidir şiirim benim
 Cüzamlı nilüferler açar bataklığında
 Gögünde cüzamlı kuşlar uçar

Gizlenir arasında kelimelerin
 Bir canı, elinde hançer
 Yağarken kapkara cinnet
 Vadisine kan tutmuş imgeler

Bulaşsın diye ona da ölüm
 Sürtünür karşı dizedekine
 Kanamalı, kötürüm kafiyele

Çıldırır tanrıyı günahkâr duruşuyla
 Ve erdemli şairleri
 Onu seçer çünkü, şiirimi
 Yıkamak için bıçağını
 Kestikten sonra kanatlarını meleklerin
 Şeytan

Lanetlidir, okumasın şiirimi
 Korunmak isteyen gınahtan

ŞİDDETİ SEV

Şiddeti sev
 Geceleri açar şiddet
 Karanlıkta parlayarak
 Ve ar(k)a sokaklarda gezer
 Koynunda safir bir bıçak

Şiddeti sev
 Bıçağı kutsa
 Ayart övücü sözlerle bilerken:
 Işıltılı, hızlı, amansız
 Ki yırtсын esriyip eti girerken

Şiddeti sev
 İyileri sevmek
 Cömert ol ama yine de
 Sevindir bey takımını
 Şık bir yarayla yüzlerinde

Şiddeti sev
 Geceleri uçar şiddet
 Kentin üstünde parlayarak
 Ve kan sür sapına arasına
 Sür ki susasın suça bıçak

DİKKAT, ÇARPAR!

Küçümsemeye kalkmayın sakın
Bakıp da mazlum görünüşüne
Tehlikelidir, çarpılır mahalline giren
İyiler uzak durun şiirimden

Döküverir avcunuza okurken
Dağıtıp bembeyaz düşlerinizi
Hiç beklemediğiniz bir imgeyle
Kıştırıp karanlığında sizi

1989

İNSANLAR, İNSANCIKLAR

Niye çıktım sanıyorsunuz
Basıp cesedine tanrınızın
İnsamcıklar
Gökkuşağına şiirin

İşemek için rengârenk üstünüze

1990

AYYY!

Ay: Sarışın cariyesi güneşin
 Kapatıp gün boyu haremine hazret
 Salıveriyor akşamları sokağına gecenin
 Mıncıklasın diye orasını burasını
 Şiir ararken şair takımı

1990

KARA KUĞU

Yağmur taraf tutmaz
 Aynı sevecenlikle yıkar
 Katilleri bile
 Çocuklar ve kedilerle

Seni ve çatıları
 Aynı renge boyar
 Bıçağını da
 Cebinde karanlık düşler
 Kuran bıçağını da

Sokağa gönderirsin
 O yüzden arada
 Ferahlasın diye çeliği
 Yağmurlu havalarda
 Verip eline içindeki çocuğun

Başlayınca yüzmeye kanında şer
 O kara kuğun

1990

KOMEN

Komen oynuyorlar
 Dağlanmış çocukluğumla benim
 Ece Ayhan'ın örselenmiş çocukluğu
 Saklanmış arkasına şiirlerin
 Ve bir baba
 Öldürüyor attıkları her kurşun
 Alkışları arasında çocukların

1991

ŞİİR BARONLARINA

Duyamazsınız okuyarak
 Yarıp dizeleri dinleyin
 Uğulduyor karanlık şiirimde
 Ve uğulduyor dibinde karanlığın
 Bir bıçak

Korkun bu karanlıktan
 Köhne şatolarınızı çünkü
 Yıkacak şiir ordan parlayacak

1993

MASALIN SONU

Gökten üç bıçak düştü
 Biri bu şiiri yazana
 Biri basana
 Biri de
 Arasında dizelerin dolaşıyor
 Okuyan için

1993

ÖÇ

Rahman ve rahim değil
 Kahhardın bana hep
 Sevmedin hiçbir zaman
 Daha çok isterdim kullarından
 Gerçekte var olmanı
 Deşmek için çıkıp göğsü
 Kutsal karnını

1993

AĞIR METAL

Yeni bir müzik
 Yaratmak için çekildin ormanına
 Bıçağın bıçağa sürtünmesinden

Dinlesin diye hız yaparken
 Mercedesiyle otobanlarda
 –Atmış kapağı kente kırdan
 Ve kırmış gelirken kavalını–
 Papyonlu Pan

Ve çıldırsın diye
 Kır kaçkını keçi
 Saplandığı yerden kalbine heavy bıçağın
 Fıskırırken kan

1994

TİNERCİ ÇOCUK

Yasal rengim gridir
 Yasak rengim kara
 Öfkem
 İyi halli, şık giyimli
 Bütün beyazlara

1995

İFRİT

Yazsan kurtulur musun
 Basit bir şiir
 İçindeki ifritten
 Bileşimini beceremezsin zaten
 İstesen de şu an
 Elin titrerken

Basit bir şiir, zehir
 Kadar yalın, ateş kadar sade
 Kavurur geçtiği yeri
 Ama ikisi de

Karanlık şair, illetli çiçekler
 Açtın sancırken hep
 Öyle olacak korkarım gene
 Onu gösteriyor gece
 Ve kalemindeki sinirli seğirme

Karala kovmak için ifritini
 Cebinde bir şiir ölüsü
 Daha olur kovamasan da
 Kararmış kelimelerden ibaret
 Buruşuk bir ceset

Karanlığa bulanmış bir kurt
 Uluyor arkasında alınının sürekli
 Pek seviyor olmalı ki seni
 Bırakmıyor, geçirmiş beynine dişlerini

N'olacak senin halin
Ölüm de benzemiyor geleceğe
Azrail de unuttu seni
Sahi n'olacak senin halin

Tanrının üstüne yürümüştün bir gün
Sevgili kulusun o yüzden
Avcuna yazdı adını
Özel olarak ilgileniyor seninle
O günden beri
Uykunda bile

N'olacak senin halin
Sahi n'olacak senin halin
Kurtulamıyorsun ne yapsan ifritinden
Ne değişti yazdın da hani
Bırak medet ummayı şiirden de
Ruhundaki çıbanı patlat önce sen
Ve sök beynindeki
Pahlı çivi

CİNNETİN EŞİĞİNDE

Dikmiş üstüne
 Göz göz budaklarını, gece
 Zifiri karanlık bir ağaç
 Bakıyor öylece
 Her dalı bir kırbaç

Şaklıyor üstünde ruhunun
 Şaklıyor üstünde ruhunun
 Şaklıyor üstünde ruhunun

1996

YARASA

Uçuyor bir yarasa
 Kör -karanlıkta
 Çarpa çarpa kendine
 İçimin mağarasında

1997

SE(K)S

Dinlerken dalmış sizi, hayran
 Oranız geldi aklıma
 Bir an istemedim
 Bağışlayın bayan
 Kamaştım sesinizden

1997

HAPÇININ ŞİİRİ

İşte pençesindeyim
 Gecenin gene
 Ve iyi değilim
 Kedim ve kaktüsüm de iyi değiller
 İyi görünmüyorsun sen de ay
 S/üzgün sevgilim benim
 Hırıltılı ışığın
 Sarılmış sıkıyor sanki
 Boğazını cinnet
 Getirmiş gibi gece
 Hadi kaçalım burdan
 Bizi bekliyor bak kapısında karanlığın
 Hülyalı atlar
 Hadi atla terkime
 İşte haplar

1997

ÇIĞLIK

Henüz doğmuştun daha
 Hışımınla yarıldı gök, gördün
 Ve uzandı dev bir parmak
 Arasından bulutların:
 Yanacaksın çocuk ömrünce
 Sönmeyecek hiç ateşin
 Lanetlisin!

Bu yüzdendi ikinci çığlığın

1997

ŞEYTANIN TETİKÇİSİ

Ahdetmiştin almaya elinden
Kırbacını tanrının
Çocukken daha
İndiğinde körpecik ruhuna

Uğraştın da epey
Bükmeye büyüyünce bileğini
Baktın, daha acımasız
İniyor kırbaç
Şeytana sığındın sonunda sen de

Tetikçiliğini yapıyorsun şimdi
Gönüllü hem de

1997

NAKLEN ŞİİR

Flaş... flaş... flaş...
Şok... şok... şok...
Şok kötüyüm bu akşam
Teselli edemez sıfır faizli
Taksitli satışlar bile beni
Pembe diziler bile
Şok kötüyüm sayın okuyucular
Korkunç bir şey olabilir belki de 'az sonra'
Parlamaya başlayınca gökte ay
Ve tırpanı Azrail'in
Köprüye yöneltebilir beni esin perim
"Bitti" diyebilirim 'son dakika'
'Sıcak gelişme'ler olabilir
'Beni izlemeye devam edin'

1997

YURDUM BURCUVASI: MODERİN AĞA

Çölde smokinle dolaşan
 Bir bedevi kadar zarıftır kimi
 Götcebinde taşır gümüş tabakasını
 Ve aynı kazığa bağlar
 Devesiyle metresini

Kimi de var
 Sanırsın sülaleden sosyete
 Parti verir cebinlikle kaplayıp
 Bataklığında çeltik tarlasının
 Dededen kalma
 Manşet olsun diye magazin gazetelerinde
 Bir elinde içki herkesin
 Bir elinde sineklik

Uzağım bense böyle inceliklerden
 Kalın yaşar
 Yalın söverim:
 Hastirin ulan!

‘O KADAR’

Bakıp kurumuna
 Bitirimden kalantora doğaçlama:
 Ne kabarıyorsun pipolu hindi
 Ne üstünlüğün var benden
 Cilalı tabutta
 Taşınırsın olsa olsa

1997

ŞİİR BOŞALMAKTIR

Geçer kendinden hazla
 Sevişirken şiiriyle şair
 Gidip geldikçe şehvetle
 Üstünde ürperen kâğıdın
 Kamaşır kalem
 Ve boşalır birden
 Şiir iliklerinden

1997

İÇ SAVAŞ

Kavgalıydın kendinle
 Bildin bileli kendini
 Düşman birbirine
 Bile saçının telleri

1997

İBLİSMAİL

Şu görülecektir dehşetle
 İncelendiğinde ilerde
 Gizli tarihi cehennemini:
 Durmuş ateşin ortasında
 Alevleri yönetiyor kırbacıyla
 Hayır, şeytan değil
 İblis mail

1997

KİNTİKAM

Öyle zulmetti ki
 Sana insan soyu
 Acıyla değil kıvrılırken
 Kinle inledin

Öldürmek istiyorsun onun için şimdi
 Gördüğün her tabuttaki
 Cesedi bile yeniden
 Kintikam dolu için

1998

KOMİ

Uysal çocuğumdur hizmet ederken
 Gülümserim sürekli insanlara
 Görsünler diye
 Ne kadar keskin dişlerim

Daha etkilidir ama çakım
 Çoğunun kartvizitinden
 Köy kökenli, söğüt düşkünü
 Felsefem bile var naçizane
 Bıçaklar ve kartlar üstüne:
 Fark atar her zaman
 Sıradan bir bıçak
 İş bitirme konusunda
 Yıldızlı bir kartvizite

Duyamaz kimse benim kadar
 Köpüren bir biradaki öfkeyi
 Onlar içerler neşeli, şen
 Bense çakımı okşarım cebimde
 Beklerken kenarda saygılı, sezdirmeden

Sevimli çocuğumdur hizmet ederken
 Sürekli gülümserim
 Görsünler diye ne kadar keskin
 Dişlerim

METAMORFOZ YA DA İ.'İN GAYRİ RESMİ TARİHİ

Uçarken kendi halinde
Korkarak çizmekten mavisini
Kanadıyla göğün
Vuruldu kuş
Açılan ateşle bataklıktan

Timsaha dönüşüyor şimdi
Sağaltırken çamurla yarasını
Karıp kanla
Yükleyerek dişlerine kinle
–Parçalamak için çarpa sarsa–
Kurşundan edindiği sarasını

1998

RÖTUŞ

Kazıyıp tanrıyla çekildiğin
Fotoğrafta çocukken
Arkanda duran meleği
Şeytanı çizdin yerine
Ve not düştün altına:
Birlikte nice kanlı günlere

1999

TİNERCİ ÇOCUK 2

Abi, bak şimdi
 Falçatayı severim ben, tamam mı
 Sustalıyı da severim ama
 Falçatayı daha çok
 Onun ağzı hep açık

Bak şimdi abi
 Gündüzleri sevmem ben, tamam mı
 Gündüzler çapaklı olur
 Caddeler, vitrinler, insanlar
 Çapaklı olur
 Gece öyle değildir, cilalıdır gece
 Cilalarız biz gizli gizli tinerle
 Açılır ışıklı, ılık
 Bir rüya gibi önümüzde

Yalan abi, inanma
 Yalan söylemeyi de severim ben
 Siyah ve soğuktur gece
 Siyah ve soğuk
 Olacaktır her zaman da
 Durdukça bu Beyoğlu ve dünya

Harbi bi şey
 Söyleyeyim mi abi sana
 Sevmiyorum kimseyi, kimseyi ama
 Tek dostum tiner ve falçata

KONSOMATRİS GÖNÜL İÇİN

En yeşil yosmasıydı Asmalımescit'in
 Bir dalı kırıktı ama
 Ve yoktu anlatacak bir şeyi
 İçerken bolünü bezgin, soranlara
 Bileğindeki jilet izi hakkında:
 – Puslu bir vaktimdeydi, takma

2001

ARKA BAHÇE

Şiir: Şeytanın arka bahçesi
 Sapkın çiçekler yetiştirir orda
 Şer ve şiddet gülleri
 Ve şehvet

Kara(nlık) cennet

2002

CANIM OKURUM BENİM

'Eller yukarı!
 Bu bir soygundur
 Okurlar bir adım öne çıksın!
 Desen sözgelimi
 Dalıp bir imza gününe
 Ve boşaltsan belleğini herkesin
 Dayayıp silahı başına
 Tek dize çıkar mı?

2002

TARİF

İnce ince kıyılmış bir beyfendiyle
 Hafif tütsülenmiş bir hanfendi
 İrice doğranmış bir işadamı
 Birkaç parçaya ayrılmış
 Bir murahhas aza
 Ve rendelenmiş bir genel müdür
 –İstenirse yardımcısı da eklenebilir–
 Yüksek ateşte iyice kaynatıldıktan sonra
 Ezilerek püre haline getirilir
 Ve fırına verilir
 Kızarma süresi
 Damak tadına göre değişir
 Ama ben kömür haline gelinceye dek
 Kızartmanızı tavsiye ederim
 –Şaka elbette, o benim özel zevkim–
 Fırından çıkarıldıktan sonra
 Üstünde biraz kızgın yağ gezdirilerek
 Servis yapılır
 Ama seçkin bir tabakta, sıradan değil
 Önemli, ehemmiyetli, mühim bir tabakta
 Asaletlerine yaraşır, saygıdeğer bir tabakta

Elinize sağlık
 Afiyet olsun!

“ABI”LERDEN BİRİ İÇİNDİR “KARA”

Yan baktı hep dünyaya
 Hesabı vardı görülecek
 Tüzükler ve hayatla
 Ve alacak öcü orostopollardan
 Danışman olmuştur şimdi şeytana
 Cehennemde: Ece Ayhan

2002

ÇİTİLEMEDEN

Kendini asacaksın bir gün
 Gömleğin yerine
 Çamaşır ipine
 Çitilemeden
 Bütün kirinle

2002

GÜNAHTAN KORKAN İÇİN HAİKUMSU

Gevele dur sen
 Ahlatını tanrının
 Elma şeytanda

2002

İYİLER İÇİN HAİKUMSU

Tanrınız öldü
Yeni tanrı: Şeytanrı
Korkun hışmından

2002

KİRLİ ŞAİR İÇİN HAİKUMSU

Girse şaşırp
Bırakıp kaçır tanrı
Tapınağını

2002

KİRLİ ŞAİR İÇİN HAİKUMSU 2

Gökten kovulmuş
Uçurumlarda uçır
Lanetli kuzgun

2002

KİRLİ ŞAİR İÇİN HAİKUMSU 3

Sevdiği müzik
Çıngıraklı yılanın
Müziği yalnız

2002

OYSA

Bahtsız bir şairsin
Bilmiyor kimse
Değerini kedinden başka
Ne şiirler
Bezemiştin oysa zamanında
Acıya dair ve aşka

Ciddiye almıyor zevat
Zehirli çiçeklerini
Kaybetti diyorlar aşkta nasılsa
Hayır etmez artık
Geceleri meyhane
Meyhane dolaşan yarasa

Ürkmüyor kimse karanlığından
Çaresiz bir kırlangıçsın onlara göre
Sığınmış fırtınada bir saçağa
Gülüp geçiyorlar bakıp
Kördür diye
Kanadının altındaki bıçağa

Oysa...

JİLET

Hiçbir alette yok
 Jiletteki maharet
 Uzatmaz işi gösteriş uğruna
 Sade servis, hızlı hizmet
 Dayarsın adamın gırtlığına
 Ve tek hareket!

2003

“BAR KELEBEĞİ”

Uygar ol
 Çöp tenekesine at
 Bitmiş sigara paketini
 Selam ver afişteki aşifteye
 –Çakmak tanıtıyor memeleriyle–
 Panoda güneşlenen kıza da
 Pardon, kıça da
 ‘Günaydın’ de vitrinlerdeki mankenlere
 Beyoğlu’ndasın, uygarlığın arka sokağında
 Değirmisaz kırlarında değil
 Sabah beşte
 Alkole batmış, barbar bir bar
 Kelebeği kimliğinde

2003

İNCE NOKTA

Kravat taktığı
 Olmuştur arada şiirimin
 Ender de olsa
 Ama papyon asla

2003

ÖLÜMCÜL

Ölümcül bir farkın
 Var çiçek şairlerinden
 Jelatin ambalajda değil
 Jiletin ağzında
 Sunuyorsun kalbini

2003

BALTA DEVRİ

Bıçak gözden düştü artık
 Haber bile yapılmıyor gazetelerde
 İşlenmedikçe cinayetler
 Balta ya da satırla

Demode bir katil
 Sayılırsın sen
 Düşünülürse seri cinayetlerin
 Bıçak imzalı maalesef hepsi de:
 İlki babandı
 İkincisi gene baban
 Üçüncüsü annendi
 Dördüncüsü deden
 Beşincisi ninen
 Altıncısı amcan
 Yetmiyor dizeler saymaya
 Başka şiire kaldı öbür amcan

Doğradın sülaleni böyle kaç kez düşünde
 Kötü biri sayılmazsın aslında
 Ama işte yetmiyor bıçak, suç sende değil
 Bitirmeye işi tek celsede

Yenile kendini artık
 Güne uy, bir balta kuşan
 Bırak ağırkanlı bıçağı
 Sırasını bekliyor bak bunca insan

AĞI

Kalakaldın bir başına
 Kundaktayken daha
 Kapisında cehennemin
 Yüzüstü bırakılmış b/eşikte
 Yırtıldı sözlüğün
 Yırtıldı ortasından ‘anne’-‘baba’
 Karanlıktır bu yüzden Türkçen
 Bir facia çılgılığı
 Gizlidir şiirlerinde
 Ve bundandır düşkünlüğün
 Uçurumlara ezelden

Ağıyla emzirildin sen

2004

‘GÜL-BÜLBÜL’ÜN ÇAĞDAŞ YORUMU

Gül: Süperstarı bahçenin
 Diken: Gülün badigardı
 Bülbül: Fanatik hayran
 Jilet atar göğsüne ah çekerek
 Bakıp bakıp güle uzaktan

2004

MEMELERİN BEBELER VE BABALAR İÇİN ANLAM VE ÖNEMİ

Aç bebekler için
Açık büfe
Her zaman akmaya hazır
Süt çeşmesi
Tok bebekler için
İpek/ten yastık
Ağlayan bebekler için tıkaç

Babalar içinse
Ayıptır söylemesi
Gece girilen günah bahçesi

2004

KOKTEYL GÜZELİ

Kim üzdü yavrum seni
Bırakıp yalnız böyle
Bu cümbüşte
Buğulanmış gözlerin
Ve buğulanmış bakıp sana sanki
Kadehindeki cin
Burda değil, yatakta
Olmalıydın sen aslında
Okşanmak istiyor bak şehvetle
Af edersin, şefkatle
Mahzun memelerin

Hazır 'hadî' desem
Çözölmeye düğmelerin

2005

MİLENYUM ŞİİRİ

21. yüzyıl iyi gelmedi sana
 Bu yüzyılda tanıştın
 Anksiyete, depresyon, melankoli ve daha
 Ne kadar tıbbi terim varsa hepsiyle
 Uyuyamaz oldun geceleri
 Tutuldun iyice aya, unuttun güneşi ve sokakları
 Alkol çıtasını yükselttin
 Ve düşünür oldun ciddi ciddi intiharı

20. yüzyılda da gerçi
 Haramdı uyku sana
 İçki dibine kadar helal
 Ve kederliydi gördüğün rüyalar
 Ve yazıp yırttın kaç kez kafanda
 Bırakacağın mektubu ardında

Ama bu sefer başka
 Kan bulaşacak
 Gibi görünüyor notuna
 Yaramadı milenyum sana

2005

İSTİKLAL CAD.

Gündüz Cadde-i Kebir
 Gece cadde-i kubur

2005

BAYKUŞLU ŞİİR

Kaçıyorduk hızla kendimizden
 Ve hayat denen heyelandan
 İki hapçı, bir konsomatris
 Bir komi, bir de ben
 Elimizde kör birer bıçak
 Sığınmak üzere bir şiire
 Ağlaşarak

Siz çıktınız karşımıza ve sizin
 Hal ve gidiş şeyleriniz

Dokunmayın bizim baykuşumuza beyler
 Çığ düşmemiş hiç hayatına
 Uykusu düzenli, rüyaları aydınlık, ferah
 Dengeli 'birey'lersiniz siz
 Yakası hep temiz, tırnakları da
 Ve vites düşüren hemen
 Viraja ve hayata girerken

İpek don giyer yazları
 İpek mendille silersiniz ayakkabınızı
 –Size çalışır bütün ipekböcekleri–
 Kibarsınızdır ve kibar kokular
 Yayılır mendilinizden
 Nerden mi belli
 Zeki Müren dinlemenizden

Ama dokunmayın bizim baykuşumuza
 Kirlidir mendilimiz bizim, kanlı
 Ve kötü şarkılar dinleriz devamlı
 Yalayarak iyileştirmesi gibi
 Yarasını vurulmuş bir ceylanın
 Aranağmesinde intihar saklı

Bitirirken şahsım için, küfür babında:

Dokunmayın benim baykuşuma
 Şiirdir demem yoksa, ağır konuşurum
 Bozar atarım fiyakanızı
 Yakası açılmadık bir dizayle
 Adabımuaşeret tanımam ben, a(k)siyimdir
 Defolun beylerrr!

2006

BIÇKININ İLANI AŞKI

Nasıl desem
 Bıçağımdan çok seviyorum seni

2006

KORK BİZDEN İST.

Bütün köpekleri Maltepe'nin
 Bütün kedileri ve ben
 Yürüyeceğiz üstüne yakında İst.
 Bekle o günü

Bizim bura insanı
 Silebilmiş değil daha gözündeki uykuyu
 İnatla koruyor urbasındaki
 –Nakışa benziyor diye–
 Köyden kalma, uyuşuk lekeyi
 ‘Dizi’ dibinde TV'nin
 Uysal, ezber ediyor aksatmadan
 Yalan dersini
 Ve fal bakıyor boyna
 Kahve, bakla, iskambil, ne bulursa

Kedi kardeşlerim ama
 Huzursuz, kızgın
 Bıkmış sürünmekten sersefil sokaklarda
 Köpek kardeşlerim öfkeli
 Ben zaten ezelden...
 Kaynamaya başladı su, yakındır
 Taşacağız üstüne İst.
 Kork bizden

2006

YURT

Bilmez nice olur, ne renk eser
 Gül bahçesi
 öllerdur yurdu şiirimin
 Sürekli çöllere düşer
 Yanarken ama susuzluktan
 Bıçağa keser

2007

TIK!

Var mı tabanca gibisi
 Uğraştırmaz adamı
 Ne beklemek etkisini
 Hapın, gazın, zehirin
 Ne ip gibi hazırlık
 Dayarsın şakağına
 Ve tık!

2007

ENCAM

Alnıma değil
 Şakağıma yazılmış
 Yazım benim:
 Kurşun

2007

WWWC ŞAİRLERİ

İnternet: Kükreyen fare kovuğu
 Kalemimi tramvay çiğnemiş klavye aslanlarının
 Ortak ısırma seansları düzenledikleri
 Haset salyaları saçarak ağzından, yüreğinden
 Tekno-patolojik in

Şiirden tasdikname almış, 'edeb'den belgeli
 Teleşairler türedi ahir zamanda
 Ki masum kalır yanında telekızlar
 Dedikodu fuhşu yapıyor vesikasız şuaara
 Kerhanesine dönmüş 'site'lerin bodrumlarında
 Ayaküstü iş tutup 'mail'lerle
 Frengili esin perileri

Kabloları yuvalanmış
 Edebiyat **sinekleri**

ÇÖPÇÜ ÇOCUK

Üzülme evlat
 Kimsem yok, garibim diye
 Bulursun elbet bidonun birinde
 Hakikatli bir bıçak
 Sana sahip çıkacak

TİNERCİ ÇOCUK 3

Jiletle ferahlatıyor göğsünü
 Avunamayan çocuk
 Müşfik kollarında bile tinerin

İpi kısa kesilmiş
 Göğü buruşuk uçurtma

KIYAMET ŞAİRİ

Yine serseri bir şiir
Yazacaksın İsmail, kesin
Öyle gösteriyor ibre
Alkol hızı 220
Aşıldı düş duvarı
Bulut gibi esin perin

Söyleniyor geçmiş karşına:
N'oldu yaşadın da allasen
Ve n'olacak sanki bundan sonra
Raydan çıkıyor sürekli
İçindeki tünelde tren

Çok geç artık
Sokmak için raya tekrar treni
Gidiyorsun yokuş aşağı
Şiirlerinde bir felaket sireni
Uzak durun okurlar, makas değişti
Uçuruma saptı kıyamet şairi

PLAJ VAMİRİ

Sana kötü kalple bakmama
İzin ver şişman kadın
Isırmak istiyorum boynunu
–Sevişmedim hiç sizin türle–
Tam korktuğun gibi, evet
Beni yanlış anlamadın

GİZ

Bıçağına özgüdür yalnız o erdem
 Armağan eder ölümü
 Karşılıksız önüne gelene
 Yarışamaz iyilikte hiçbir kesici
 Sevecen bıçağıyla senin
 Çözülemiyor bu yüzden asla
 Gizi bazı cesetlerin

FAÇA

Bıçağıyla polemiğe girme
 Bırak saldırsın istediğine
 Açsın bildiğince yarasını
 O bilir hangi faça
 Yakışır hangi yüze

'BEYAZ' ŞAİRLERE

On iki punto, italik
 Siyah bir kurşunla öldürün
 Öldürecekmeniz 'beyaz' dostlarım
 Bıçakla değil yanılıp da
 Aykırı diye beni
 Boğulup gidersiniz yoksa selinde
 Şarlayınca damarlarımdaki kara şiir
 Yıkıp bendini

İP

sarkıyortavandankaranlıkbirip
salınarakşehvetle

z
i
n
a
y
a
ç
a
ğ
ı
r
ı
y
o
r
b
e
n
i
a i
ç n
m i
ı ğ
ş e
ilm

Şer Sureleri

(1986 - 89)

KIRBAÇ SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Kırbacını şaklat. Geceyi sarsala ve uyuyanları uyar. Gördükleri düşü yüzlerine vur. Söyle onlara, kendi iplerini yağlayanlardan olmasınlar. Ne gördüler hayrın kıyısında durup baktıklarında? Gördükleri şunlar: Açılmış bir el, cüzamlı, cılk yara ve altın akıyor parmaklarının arasından. Onun altında da açılmış başka cüzamlı eller. Vücutlarına sürüyorlar kapıştıkları altın tozlarını. Bellerine kadar bataklığın içinde. Hayrın bataklığı. İşte hepsi bu. Sor onlara: Siz şerri tattınız mı? Şerrin tadını tattınız mı? Bunu sor onlara ve açıkla. Gecede parlayan suçun güzelliğini açıkla. İşte bunu bilen bilir. Bilenler, onlar özenle işlerler suçlarını. İncelik sahibidirler. İncelikle kullanırlar bıçaklarını. Kırbaçlarını incelikle kullanırlar. Geceyi incelikle kullanırlar. Açıkla, tırnakları parlayacaktır dinlerken söylediklerini. O zaman sor onlara: Madem öyle, niye kulluk etmezsiniz Şertan'a? Kırbacını şaklat. Geceyi sarsala ve uyuyanları uyar. İşte böyle. Nez.

ATEŞ SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Ateşle haşır neşir kıldık biz insanı. Yansın diye. Gece, güneş battığı zaman, karanlıkta. Gündüz, güneş doğduğu zaman, aydınlıkta. Onlara ateşi sunan da biziz, felaketi sunan da. Günahın parıldayan, ışıklı yolunu gösteren de. Ama onlar yolumuzdan cayıcıdırlar. Ötelere bakmak isterler. Öyle isterler. İyiliğe kanıcıdırlar. Bilmezler ki muştumuz büyüktür bizim, bağışımız büyük bir bağıştır. Ey şiirle nasiplendirdiğimiz, bildir ki onlara, günün aydınlığını mühürleyip gecenin kapısını açtığımız zaman önlerinde yerinmesinler, sevin-sinler. Muştula ki ortasından ateş ırmakları akan vadiler, karanlık cürüm vadileri onlarındır. Şerre inananların. İşte böyle. Nezey.

UÇURUM SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Gör

Külün altındakini gör

Külü okuyabilmen için

Bağışladık sana bu sancıyı

Küçük bir dere de akabilirdi avcunda

Ve kırlar ve bulutlar ve gök

Ama o var yalnızca

Düşülmeye düşülmeye pas tutmuş uçurum

Uçurumun pasını oku

Bir zamanki işlek günlerini düşün

Eğil, dipten yüzüne vuran sıcaklığı duy

Korkma, eş ordaki külleri

Ve öyle bir ateş çıkar ki içinden

Kör etsin gözleri

Diyorlar ki senin için iyiler

O lanetli biridir

Doğru, lanetledik seni

Esirgenmiş olanlardan kılmadık

Ama işte bilmezler, asıl onlardır

Yoksun bırakılmış olan güzelliklerimizden

Ateşin güzelliğinden

Uçurumun güzelliğinden

Felaketlerin güzelliğinden

>

De ki
Esirgendiniz de ne oldu
Ne gördünüz mutluluktan başka
Biz size uçurumu     tlemedik mi
Öyleyse sevince u  ratılacakların
Ta kendileri olacaksınız
Şüphesiz biz bir vakit sınarız
Kim ki yakınır, yüz çevirir ate  simizden
Sevince   arp  tır  rız onu
Mutluluğa   arp  tır  rız
  zlesin diye alevleri
   te böyle. Nezeyne.

TIRPAN SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Vay o gün eli titreyenin haline. O gün mü? Hayra inananların imtihan günü. Elllerine bir sabah, cürmün caddelerinde gürültüyle akmaya başladığı sabahların birinde, bir tırpan verilecektir: Haydi şimdi inin şehre! Ve salıverileceklerdir. Kim ki akşam tırpanı temiz döner geri, vay onun haline. Ateşin aynası tutulacaktır yüzüne: İşte bak, gördüklerin de mi yetmedi kışkırtmaya tırpanını? Şehrin şerri de mi? Öyleyse iyi kal, sürün. Gir aynanın içine ve ateşin ortasında gülümse. İşte böyle. Nezeyne.

AZAP SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Ey seçilmiş, lanetli

Çık artık kovuğundan, parla

Saç ışığını

O kutlu azabını naklet:

Ve bendim. Ve erincin eşiğindeydim. Ve hiçbir şey yoktu üstümde, çıplaktım. Ve sonra Şertan'ı tanıdım, eşikten döndüm. Ve onun azabına sarınıp korundum. Artık seçilmiştim.

İyi şeylere karşı ve güzel şeylere karşı. Erince ve sevince karşı. Hamd ona ki azabın ışığıyla yıkayıp kararttı beni.

Ve güzel yemişler yediğim zaman

Yemişlerin lezzetinden

Ve güzel çiçekler kokladığım zaman

Çiçeklerin hoş kokularından

Ve güzel uykular uyuduğum zaman

Ilık rahatlığından uykuların

Koruyandır artık beni o

Sarıp örtüsüyle azabın

Ve bağış sahibidir

Dilediğini acıyla zenginleştirir

Hamd ve senalar olsun beni zenginleştirene

İşte böyle. Nezey.

YALNIZLIK SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Ant olsun karanlığa ki
 Fuhşu ve cürmü örten
 O kirli, siyah atlasa ki
 Bekâreti elinden alınmış aya ki
 Gecenin bakir kızlarına, yıldızlara ki
 Biz seni yalnızlıkla ödüllendirdik
 Yalnız kalasın diye
 Orda burda, göğün altındaki her yerde
 Sızlayasın diye bir başına karanlığında
 Ama sen yüz çevirdin bir vakit, ürktün
 Kalabalıklara baktın bağışımızı unutup
 Tuhaf bir korku edindin
 Sunduğumuz acıda boğulup gitme korkusu
 Düşünmez misin, niye boğulur boğulanlar
 Işıldasınlar diye yalnızlıklarının dibinde
 Bunda elbet bir ibret var
 Ant olsun karanlığa ki
 Seni defnedecek şiir bulunur
 At yeter ki korkmadan kendini
 Kendinden aşağıya
 İşte böyle. Nez.

KATL SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Ve katl! Biz sana bunu buyurduk da, kutlu katli, iyilik peşinde koşmayı seçtin sen arkanı dönüp. Şüphesiz biz biliyorduk, oyalanıyordun. Oyalansın dedik. Bekledik. Döneceğin günü bekledik kapımıza. Sonunda çünkü dönerler gadre uğrayanlar, iyilerin gadrine. Pişman olup dönerler. Dön. Gir karanlığımızdan içeri. Al kutsanmış tırpanımızı eline. Ve katl! Onlara, iyilere bu yaraşır. İşte böyle. Nez.

FUHUŞ SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Yaz:

Şer Şertan'a

Şiir sana mahsus

Yaz:

Şer de, şiir de sana mahsus geceleri

Yaz:

Hamd olsun gecenin sahibi Şertan'a. Ona inandım, bağlandım. Işıktan ve iyilikten kaçıp ona sığındım.

İşte bunu yaz.

Odur saat sıfır birin ve sıfır ikinin sahibi. Sıfır üçün ve sıfır dördün. Ve arka sokakların. Şerrin kutsandığı arka sokakların. Fuhuş ve zinayla paklanan arka sokakların. Günahla paklanan. Hamd olsun şerrin ve günahın sahibine. Fuhşun ve zinanın sahibine. Fahişelerin de, o mahzun gece yalnızlarının da sahibine, ayağı sürçmüş, kutsal mağlupların. Hamd olsun Zehra'yı ayağını sürçtürüp yoldan çıkarana. Ve çıkarıp karanlığın kucağında benimle buluşturana. Sevtap olarak. Etinde kişneyen bir şehvetle. Hamd olsun işlediğimiz suça. Kirli yataklarda, sabahlara kadar. İşte böyle. Nezey.

KARTAL SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Dur da bak, göğ'e bak, ne görüyorsun? Uçan bir kartal mı? Yoksa uçmaya çalışan bir kartal mı, yaralı? Şüphesiz ikincisi. Seni ona yakın kıldık, yaralı kartala. Fısıldaşıyorlar bakıp uçuşuna: O lanetlidir, kanadında onun deprem vardır. Sanıyorlar ki uçuşunu kesik kesik bunun için yaptık. Öyle sanıyorlar. Delil göster onlara. Şaşırt ve korkut. Uzat parmağını, görsünler ucundaki yıldırımını. Aç avcunu, sakladığın ateşi görsünler. Haydi göster görmeyenlere, haydi şaşırt ve korkut... Bak çırpınıyor kartal, ölümün ovasına düşüyor. Seni ona yakın kıldık. Düşen kartala. Öyleyse bürün ölümü şimdiden ve korkut. İşte böyle. Nezeyne.

SÜRGÜN SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Gözettilerimizden yaptık seni, kayırdık ve defterine 'sürgün' yazdık. Sen sürgünsün. Oraya. İyi kullan lüt-fumuzu, yalnızlığını iyi yürü. Yokuşunu şehvetle çık, ayak sürüyenlerden olma. Sonunda varacaksın oraya nasıl olsa. Orda, vardığın yerde bulacağın şeyler sevindirsin seni: Kararmış bir taş ve gece ve taşa tünemiş bir baykuş. Her yolcunun varacağı şeyler. Ve gecenin içinde öfkeyle gezinip duran, ıslığıyla karanlığı delen, deşeleleyen rüzgâr. Otları hışırdatan rüzgâr. İnleyip arada, baykuşu ürküten rüzgâr. Onun rüzgârı, ölümün. Her yolcunun tanışacağı üşüten korku. Baykuşunu da sev sen, rüzgârını da; kay-rıldığını unutma. Sürgün olduğunu unutma. Oraya. İşte böyle. Nezeyne.

AH SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Biz sana
 Üstünü değil yalnız toprağın
 Altını da görme bilgeliği bahsettik
 Ve avurduna avaz saldık
 Ve avazına şiir
 Niye? Görüp bildiresin diye
 Görmeyenlere, görmek istemeyenlere
 Orda olan biteni
 Neyi? İşte bunu:

Onu boylu boyunca yatırdılar. Ayaklarını uzattılar, ellerini iki yanına koydular, üstüne toprak attılar ve gittiler. Sesler kesilince o gözlerini açtı, göğü aradı, göremedi. 'Şüphesiz bana bir şey oldu' dedi, 'burası tanıdığım bir yer değil'. Başucunda duran ilacını aradı, bulamadı. Suyunu aradı, bulamadı. Elini ağzına götürdü, soluğunu aradı... O zaman bildi ve inledi. Sarsıldı mezar inleyişinden: Ahhhhh! İşte böyle. Nezey.

ÖLÜLER SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Altında türlü azabın olduğu göğün
 Ve üstünde türlü cefanın olduğu yerin hakkı için
 Yerin altındakilerin hakkı için
 Onlardan vuran ışığın hakkı için
 Sana karıncaların taşıdığı aydınlığı anlat. Durmuştun da
 hani başlarında bir gün, bir vakit onları gözlemiştin. Ne
 görmüştün? Zavallılığını, o kadar. Şüphesiz yerin altında
 hikmetler gizlidir. Sana ölülerden vuran ışığı da anlat.
 Bir gün de 'mezarlığı gez' buyrulmuştu hani. Ama sen
 gezememiş de önünden geçebilmiştin ancak. Ve başını
 öte yana çevirirken başka zaman bir mezarlık gördüğün-
 de, okumuştun nasılsa yan yatmış taşlardan birini: Aziz
 oğlu Sefa Şen ruhuna... İçinde birden bir şeyin yırtıldığını
 unutma o an. Çöküp olduğun yere, bir vakit öyle kaldığını
 unutma. Tekrarlayarak adını, artık toprağı şenlendiren
 ölünün. Şüphe yok ki yerin altında hikmetler gizlidir.
 Üstünde sefa sürenler, şen olanlar için. Mutlulukla, se-
 vinçle oyalananlar için. İşte böyle. Nez.

5-7-5'LER

2012 Melih Cevdet Anday Şiir Ödülü

İlk basım: 2012, YKY

Epey bir bölümünün onu gezdirirken düşündüğüm, yazdığım bu şiirleri, –yadırganmayı göze alarak– kaybolan köpeğim, dostum Paşa’nın hatırasına adamak istiyorum. Ve okurun beni anlayacağını umuyorum.

İ. U.

Başlarken Küçük Bir Dipnot

1992 - 2011 yılları arasında yazılan bu 333 şiire, “haiku” denemez. İçlerinde öyle nitelenebilecek olanlar varsa da çoğu, o iklimin dışında, kendi rüzgârını arayan yapraklar. Onun için bu mütevazı şiirlere, o soylu geleneğin ölçüsü olan “5-7-5” adını vermeyi daha uygun buldum.

AÇMA MEVSİMİ

Sökünce bahar
Çiçeklenir kızlar da
Kirazlarla bir

ADAK ŞİİR

Durur mu yazsam
Geceye bir methiye
Kayan yıldızım

AĞIR YALNIZ

Hazır sevmeye
Diken bile, tek ki
Batsın eline

AĞUSTOSBÖCEĞİ

Haydi böcecik
Şenlendir gecemizi
Başla şarkına

AKASYA

Nispet yapıyor
Çekmiş yeşillerini
Kurumuş çama

AKŞAMCILAR

Parlatıyorlar
Alkolle anıları
Buluşup her gün

AKTRİS FOTOĞRAFLARI

Süzgün bakışlar
Ve talimli, yapmacık
Bir gülümseme

68'LİYE AĞIT

Tutayım derken
Heder oldu gençliğin
Gökkuşağını

ANLASAK BARI

Uyarır güneş
Batarken her gün bizi:
Geçicisiniz

ANNE VE SALINCAK

Uçuyor sanki
Sallarken çocuğunu
Birlikte o da

ASLAN SÜTÜ

Havalandırır
Ağlarını şiirin
Çekilen her süt

ÂŞIK VEYSEL

Gözleri bağlı
Geçti üstelik aşkın
Labirentinden

AŞK AFETİ

Altında kaldın
Yüreğindeki dağdan
Kopan çığın hep

AŞK MAKAMINDA

Cıvıldaşıyor
Konmuş aşkın dalına
Bir çift ispinoz

AŞK YARASI

Duruyor hâlâ
Geçmedi ruhundaki
Dikiş izleri

AŞKIN DARASI

Boşken çok ağır
 Doluyken bir kuş kadar
 Hafiftir yürek

AV YILGISI

Göge çarpıyor
 Panik içinde keklik
 Silah sesiyle

AVUNTU

Çağlayan sanır
 Düşerken uçurumdan
 Kendini dere

AY: ŞAİR OYNAŞI

Sarışın yosma –
 Sürtüyor şairlerle
 Sabahlara dek

AYKIRI

Çiçeği değil
 Ayrıkotunu sular
 Aykırı şair

AYKUŞ

Konmuş dalına
Sapsarı şa(v)kıyor ay
Yaz gecesinin

AYNA

Sırsızdır aynam –
Görmek için ruhumu
Yüzümden öte

AYYAŞ

Erer içince
Ve çatalla yemeye
Başlar cacığı

AZIK

Yeter ikisi
İstemem başka nimet –
Ekmek ve şiir

BAHAR TILSIMI

Yemyeşil eser
Rüzgâr bile kırlarda
Bahar boyunca

BAHARA BEŞ KALA

Başlıyor şenlik
Gün sayıyor çiçekler
Gösteri için

BAHÇE

Coşmuş, sokağa
Taşmak istiyor güller
Yıkıp duvarı

BAHÇE ÇİTİ

Korumaktan çok
Korku salan hayalet
Çiçekliklere

BAKARKEN İÇİNE

İç muhasebe
Denemez seninkine –
İç muharebe

BALONCU ÇOCUK

Sevinç satıyor
Bağlamış balonları
Hüznün ipine

BAYKUŞ

Pek kızgın bir bay –
Korkutuyor bakışı
Serçecikleri

BEBEK

Öyle masum ki
Uyur kalır koynunda
Koysan akrebi

BEBEK 2

Kaplanı dahi
Uysallaştırır bebek
Öpecek olsa

BEYNİNDEKİ CANGİL

Karanlık düşlem –
Ürküyorsun kendinden
Gezindiğinde

BİLANÇO

Kalan geriye
Bir iki metruk anı
Viran ömründen

BİR ÇOCUK ARANIYOR

Sarkmış dalları
Taşlanmayı bekliyor
Erik ağacı

1 OCAK

Nasıl geçecek
Koskoca yıl, sıkıldım
İlk günden daha

BİR YAZ GECESİ

Şıkır şıkır gök
Düğün eviymiş gibi –
Yıldız cümbüşü

BLUES DİNLERKEN

Pamuk topluyor
Çukurova’da bizim
Zenci köleler

BOYACI ÇOCUK

Parlatmak için
Sallıyor fırçasını
Kara bahtını

BOZKIR GECELERİ

Büyür sessizlik –
Hışırtısı duyulur
Ay ışığının

BU YAŞTA BİLE

Uyanıp kanın
Kışnemeye başlıyor
Gelince bahar

BULUT

Çalımla geçer
Üstünden çatıların
Yağmur yüklüyse

BÜLBÜLDEN KALAN

Aşk gözyaşları
Gülün yaprağındaki
Çiy damlaları

BÜROKRAT

Önü ilikli
Biner salıncağa da
Sayın devletli

BÜYÜYOR KIZINCA

Patisi iki
 Pençesi dört numara
 Komşu Sarman'ın

CAKA

Sakin akarken
 Söğütlere gelince
 Coşuyor dere

CAN SIKINTISI

Gönül eğliyor
 Sineklerle kurbağa
 Çıkmış kıyıya

ÇARŞAF

Beyaz işkence –
 Uyku arandın durdun
 Kıvrımlarında

ÇEKİ/M

Hayat dediğin
 Ağır çekim bir çeki –
 Son kare: Bir taş

ÇINGIRAK

Zümrüt çayırın
Türküsünü söylüyor
Kuzucuklara

ÇİY

Ne anlatmışsa
Ağlatmış tüm bahçeyi
Geceleyin ay

ÇİY GÜZELLEMEŞİ

Şaşırır Tanrı
Yarattığı inciye
Her sabah, sudan

ÇOBAN

Tam demindeyken
Delip geçiyor tren
Türkülerini

ÇOCUKLAR

Işık içinde
Gözlerindeki bahçe –
Oynarken hele

ÇOCUKTUK DAHA DÜN

Yaşlanıverdik
Sallanırken yılların
Salıncağında

ÇÖL BULUTU

Geçip gidiyor
Yağmadan servetini –
Cimri seyyah

ÇÖL GÜNEŞİ

Batmaz bir türlü –
Kurulur hörgücüne
Devenin, gitmez

ÇUVALDIZ

Rüya âlemi
Sanılır Babıali –
Riya âlemi

DAĞ RÜZGÂRI

Dönmüyor dili
Söylediği ezgiye
Ovada yelin

DALGA

Öfkelenince
Dalgasıyla küfreder
Karaya deniz

DEDE

Elinde baston
Gençliğini arıyor
Sanki yollarda

DEDE 2

Kışın kıyıya
Çekilmiş sandalların
Hüznü yüzünde

DEDE 3

Torun bahane
Kendini götürüyor
Parka aslında

DEPREMSYON

Depreme benzer
Arasıra depresyon
Sallar yüreği

DERE KENARINDA

Akıyor yılan
Otların arasından –
Masum, su kadar

DERVİŞ

Dervişler gibi
Döne döne düşüyor
Güz yaprakları

DİP

Daha yalnızsın
Kuyunun dibindeki
Çakıl taşından

DOĞUM

Sancıyor şafak
Doğururken güneşi –
Renginden belli

DOLUNAY

Kanıyor sanki
Delinmiş de gökyüzü –
Kıpkırmızı ay

DÖLLENME

Çıldırılmış bahar –
Çiftleşiyor çiçekler
Ortalık yerde

DÖNÜŞ İÇİN

Yaldızdan bir yol
Döşüyor kendisine
Sümüklüböcek

DUMAN ALTI

Bulutlardan çok
Bacalar bezdiriyor
Kışın güneşi

DUYARIM BAZI YAZARKEN

Hışırda kâğıt
Kulağıma: Uğraşma
Değmez bu dünya

DUYGU TACİRLERİNE

Esnaflı bile
Denmez size şiirin –
Küçük esnafı

50. KİLOMETREN

Döksen önüne
Tek sevinç kırıntısı
Çıkamaz heybenden

55. KİLOMETREN

Doğuyor güneş
Bilmem kaç bininci kez –
Doğsun bakalım

ELMAS

Şehevî takı –
Büyültür ışıqla
Durduđu göğsü

ESAS 'ARTİZ'

Atlardır asıl
Şerif değıl kahraman
Kovboy filminde

ESKİ ÇİÇEKÇİ

Yolmak geliyor
Nerde görse içinden
Naylon bir çiçek

EV

Tuhaf bir zindan –
 Kapısı açık hücre
 Girip çıkılan

EVDE KALMIŞ KIZ

Ağlanacak film
 Arıyor akşama dek
 Televizyonda

EZER ACI

Hüzün incedir
 Acıysa yamru yumru
 Değirmentaşı

FIRTINA

Isırdı durdu
 Bütün gün dağı taşı –
 Kudurmuş rüzgâr

FLAMENKO

Saçındaki gül
 Ateşliyor kanımı
 Yosmadan önce

FONDA SES İSTİYORSAN

Çatıdan atla –
Balkon yetmez düşerken
Çığlık atmaya

GARAJ

Garajdır mezar
Arabayı sonsuzca
Park ettiğimiz

GECE GÜZELİ

Almış omzuna
Bir şal gibi geceyi
Salınıyor ay

GECE ŞİİRLERİ

Açar simsiyah
Gecenin ortasında
Yaban bir çiçek

GECE VE DENİZ

Girmiş koynuna
Gecenin cırlıçıplak
Uyuyor deniz

GELİNCİK

Kitle sandığa
Kırar kilidi rengi
Çıkar dışarı

GENÇ 'ŞAİR'LER ARANIYOR

Şair hasreti
Çekiyor boynu bükük
Nicedir şiir

GENÇLİĞİN

Hoyrat elinde
Acımasız hayatın
Buruşmuş ipek

GLADYATÖR

Aslan olarak
Çıkardı arenaya
Düşlerinde hep

GÖÇ

Denk yapıp güneş
Yazın son renklerini
Göçüyor güze

GÖK CİLVESİ

Kösnümüş gece –
Göz kırıyor yıldızlar
İşveyle aya

“GÖK EKİNİ BİÇMİŞ GİBİ”

Musalla taşı
Bile yanar konunca
Üstüne bir genç

GÖKKUŞAĞI

Geçsem altından
Gelir mi çocukluğum
Acaba geri

GÖL KIYISINDA

Düş olup yitsem
Gümüşi bir uykuda
Dalıp şu suya

GÖZLEMEVİ

Yaz balkonları –
Ezberlenir her gece
Yeni baştan gök

GURBET

Yakar içini
İçtiği şerbet dahi
Gurbettekinin

GÜL FARKI

Çiçekler açar
Güller infilak eder
Ateş renginde

GÜNEY YAZI

Akıyor güneş
Eriyip damla damla
Kızgın asfalta

GÜNEY YAZI 2

Terliyor dağ taş
Terliyor buram buram
Toroslar bile

GÜZ ÇINARI

Boyanmış sanki
Bir güz tablosu için
Hüzün renginde

GÜZ SONU

Azıttı rüzgâr
Çırpınıyor yapracık –
Son günü gibi

GÜZ SONU SOHBETİ

Dizilmiş tele
Dertleşiyor serçeler:
Geldi yine kış

GÜZ YAĞMURLARI

Islak bir hüznün
Sıvanır gökyüzüne
Sarartır günü

GÜZELE GÜZELLEME

Öyle narin ki
İncitir gün ışığı
Bile tenini

GÜZÜN HÜZÜN

Geçtin de bir bir
Mevsimlerini hüznün
Güze yenildin

HABERCİ

Kekre bir sızı
Yokluyor kalemimi –
Şiir kapıda

HAPİSHANE

Sancıya durur
Demir parmaklık bile
İnince akşam

HAR

Geldi geçti kış
Kalkmadı içindeki
Harlı kar hâlâ

HARF HAFRİYATI

Yazmak bir yerde
Harfiyat yığınından
Gömü çıkarmak

HASTA KÖPEK

Dönüp bakmıyor
Sezmiş gibi ölümü
Kemige bile

HAYAL

‘Çırağı olsam’
 Diyor ‘şu ciğercinin’
 Küçük kedicik

HAYRANLIK

Şırlıtısını
 Dinliyor susmuş çayın
 Cırcırböceği

HAYTA

Uykuya hasret
 Şırlıtısından söğüt
 Hayta derenin

HAZAN VE HÜZÜN

Yıkayamıyor
 Hüznünü yağmur bile
 Güz ağacının

HAZAN YAPRAĞI

Sapsarı benzi
 Korkusuyla ölümün –
 Düştü düşecek

HIŞIR HIŞIR

Türkü söylüyor
Yönetiminde çayır
Bahar yelinin

HİÇ

Senden anlamlı
Bir kum tanesi bile
Okyanustaki

HİKMET

İncitme sakın –
Sakınan karınca ol
Kırmaktan fili

HİKMET 2

Kibirli olma –
Karıncaya yol veren
Kalender fil ol

HİPODROM

Yarış kaybeden
Atların hüznü çöker
Gece pistlere

HUY

Cehennem düşü
Kurarsın ortasında
Gül bahçesinin

HUZUR

Gece yalnızken
İnersin ya içine
Ordadır ancak

ISSIZ ADA

Kaza g/özlüyor
Denizin ortasında –
Hasret insana

İÇTENLİK

Yüzünü değil
Astarını gösterir
Yüreğin şiir

İHTİYARLA YAŞLI KEDİSİ

'Unutma beni'
Diyorlar içlerinden
Birbirlerine

İKİ DUBLELİK BAKIM

Pansuman yapar
Yarasına her akşam
İçmez akşamcı

İKİNDİ GÜNEŞİ

Keyifsiz bugün
Görünüverse akşam
Hemen kaçacak

İKİRCİM

İkircikli ay –
Çıksam mı, çıkmasam mı
Diyor buluttan

İLK UÇURTMA

Uçuyor hâlâ
Göğünde yüreğinin
İlk günü gibi

İLK YAZ

Patladı bahar
Işıldıyor gökyüzü
Yeşiliyor yer

İMRENTİ

Utangaç, mahcup
 Bir ırmak çağıltısı
 Sesinde çayın

İNZAL

Dörtnala atlar –
 Orgazm oluyor ova
 Nal sesleriyle

İSMAİL'İN HALLERİ 1

Kanadı durdu
 Onmaz bir yara gibi
 Ömrü boyunca

İSMAİL'İN HALLERİ 2

Yapayalnızdır –
 Batık, ıssız bir gemi
 Deniz dibinde

İSMAİL'İN HALLERİ 3

Kafiye arar
 Şiirle cehenneme
 Yüreğindeki

İSMAİL'İN HALLERİ 4

Paylaşmaz asla
Saklar hazine gibi
Yalnızlığını

İSMAİL'İN HALLERİ 5

Bodrum katında
Oturur, kalenderdir
Şiir mülkünün

İSMAİL'İN HALLERİ 6

Oda müziği
Olmadı hiç şiiri –
Oda çılgılığı

İSMAİL'İN HALLERİ 7

Ters dönmüş böcek –
Debelenip duruyor
Nafile çaba

İSMAİL'İN HALLERİ 8

Çiçek dururken
Diken derler kırlardan
Şiiri için

İSMAİL'İN HALLERİ 9

Geçmiş harcanmış
 Gelecek pus içinde
 Bugün zaten yok

İSMAİL'İN HALLERİ 10

Akıyor keder
 Yeraltı suyu gibi
 Şiirlerinde

İSMAİL'İN HALLERİ 11

Şaşkın derecik –
 Şaşırmış yatağını
 Çöllere düşmüş

İSMAİL'İN HALLERİ 12

Tabire gelmez
 Gördüğü hiçbir rüya –
 Kapkarabasan

İSMAİL'İN HALLERİ 13

Yabanıl şair –
 Ehlileştirilemez
 Şiiri asla

İSMAİL'İN HALLERİ 14

İçine doğru
 Patlayan bir yanardağ –
 Tersine volkan

İSMAİL'İN HALLERİ 15

Derdi derdini
 Deste deste kor etti
 Sundu şiirce

'İSTANBULLU' KÖYLÜM

Çığır bir türkü
 Çalkalansın denizi
 Şu kahpe kentin

İŞBAŞI

Sabahın körü –
 Esniyor karşılıklı
 İşçiyle torna

İYİ Kİ ÖLECEĞİZ

Daha hafiftir
 Cehennemdeki azap
 Dünyadakinden

KAĞNI

Bin pişman böcek
Çıktığına sırtına
Kaplumbağanın

KANARYA

Şakıyan asıl
Renkleri cıvıl cıvıl
Kanaryaların

KAPLUMBAĞA

Titriyor otlar –
Geliyor ağır ağır
Karşıdan bir tank

KAPLUMBAĞANIN 'BAĞA'SI

Villa sayılır
Yanında salyangozun
Kulübesinin

KAR CİNİ

Şenlendi birden
Tılsımıyla gökyüzü
Uçuşan cinin

KAR VE HÜZÜN

Hüzün yağıyor
Ürpertilerle gökten
Karla beraber

KAR YORUMU

Şiirseldir kar
Ama yalnız yağarken
Yerde nesirdir

KARA KAR

Örttü ölümle
Lapa lapa yağan kar
Toprak anayı

KARANFİLİN TAKISI

Kızıl bir şalda
Işıl ışıl inciler –
Çiy taneleri

KARDEŞ GİBİYDİN KEDİNLE

Kezzap döküldü
Öldüğü gün üstüne
Çocukluğunun

KARDEŞ İKİSİ DE

İki şey yonttun
Gizli gizli acından –
Şiir ve bıçak

KARIŞIK YUMAK

Beyhude ömrüm –
Pişmanlıklar yumağı
Çözmeye kalksam

KARLI DAĞ

Bürünmüş beyaz
İpek harmanisini –
Haşmetli kral

KARTAL

Uçuşu bile
Ürkütüyor kuşları –
Haşin, karanlık

KARTALMIŞ GÜL

Solup gidecek
Kurum satıyor hâlâ
Dün açmış gibi

KASIM GÖĞÜ

Pusarık, kirli
 Bulutların ardında
 Paspal bir güneş

KATLANAMAZ

Beklemez şiir
 Güneşten önce ıştır
 Zorba gecede

KEDİ VE YAĞMUR

Ürperdi bir an
 Mavi bir serinlikle
 Uyuyan kedi

KELEBEK

Bahar esriği –
 Plastik çiçeklere
 Bile konuyor

KENDİNE TUTSAK

Kesemiyorsun
 Ruhundaki demiri –
 Zindan içinde

KENT

Kaçayım derken
Gökdelene çarpıyor
Sapandan kuşlar

KERTENKELE

Serin bir kovuk
Aranıyor duvarda
Bezmiş güneşten

KIR ŞİİRLERİ

Huzur doludur
Uyursun hamağında
Kelimelerin

KIRGIN SEVDAZEDE

Enkaz altından
Sesleniyorum sana:
Sakın kurtarma

KISKANÇ ÂŞIK

Bir yanı serçe
Severken yüreğinin
Bir yanı şahin

KIŞ KAÇAĞI

Daha sabahtan
Kaytarıyor bay güneş
Girmiş buluta

KIŞ UYKUSU

Çekip üstüne
Bulutları, bütün kış
Uyudu güneş

KIYAS

Daha sevimli
Tek şey vardır kediden:
Kedi yavrusu

KIZ ÇOCUĞU

Değişmez versen
Gökkuşağıyla bile
Kurdelesini

KIZIL ŞÖLEN

Yağıyor gökten
Binbir tonu kızılın –
Söküyor şafak

KOCALMIŞSIN

Düştü aynadan
Görüntün paramparça
Bakınca sana

KOCAMIŞ YARASA

Tek istediği
Gün ışığını görmek
Ölmeden önce

KOMŞU KIZI

Aşka boyuyor
Geçerken rüzgârıyla
Birden sokağı

KONSOMATRİSLER

Kara bir dipnot
Gibi düşerler aşkı
Hayatlarına

KÖY DERESİ

Kimseler duymaz
Şırıldar durur, mahzun
Kendi halinde

KURBAĞA

Geçerken yengeç
Fiyakayla sıçırıyor
Yandaki taşla

KURBAĞA GÖRGÜSÜ

Ürkmesin diye
Nefes bile almıyor
Su içerken kuş

KURU AĞAÇ

Sorsun istiyor
Konsun da hatırını
Bir kuş dalına

KÜREMEYİN KARI

Emiyor sanki
Gürültüsünü kentin
Beyazlığıyla

KÜS ÂŞIKLAR

Çökertebilir
Öyle ağır ki hava
Tek bir söz göğü

‘LÜKÜS’ MÜ, HAYAT MI?

Konak kedisi
Kıskanarak bakıyor
Sokaktakine

MAHREM AY

Örtmüş yüzünü
Buluttan bir peçeyle –
Utangaç dilber

MAHŞERİ

Sarsılıyor yer
Çatırdıyor gökkubbe
Yalnızlığımdan

MASAL VE GERÇEK

‘Nerde bu bülbül’
Diye söyleniyor gül –
Bıkmış arıdan

MATBAACI ÇIRAĞI

Kuşe hayaller
Kuruyor ama hayat
Üçüncü hamur

MELANKOLİ

Birden beliren
Karanlık bir kadirga
İç sularında

MELEK

Yırtıp kefeni
Melek olup uçarlar
Ölü çocuklar

MERHEMDİR GECE

Sağaltır beni
Sarar karanlığıyla
Yaralarımı

MEYHANE ÇIKIŞI

Göz kırıyor ay
Yakamdaki çiçeğe:
Esriksin yine

MEZAR TAŞI

Yeraltındaki
Huzurun bekçileri
Mezar taşları

MOLA

Girip buluta
Dinleniyor bir süre
Öğlen güneşi

MÜNZEVİ

Yılmış hayattan –
Korkuyor pencereden
Bakmaya bile

NÂZİM'IN YÜREĞİ

Hapishanenin
Avlusuna kurulmuş
Çocuk bahçesi

NECLA'YA

Bir kedisin sen
Patileri düş gören
Pençesi mavi

NECLA'YA 2

Yağmur yağıyor
Gülümsediğinde sen –
Ferahlıyor ev

NECLA'YA 3

Söner üflesen
 Ateşi cehennemin –
 Dünyalı melek

NECLA'YA 4

Martı teleği –
 Sabahlar kadar masum
 Suçsuz ve beyaz

NECLA'YA 5

Kuğununkine
 Kafiye olur boynun
 Girse şiire

NEDİR Kİ YAŞAMAK

Geçip gittin say
 Bir ara bir sokaktan
 Beş on adımlık

NEFRET

Yanlış yakılmış
 Aşkların ateşinden
 Kalan kızgın kül

NERDESİN AŞK

Bir Nil bekliyor
Yeşertecek kendini
İçindeki çöl

NESİ GÜZEL GURUBUN

Gömüyor güneş
Ömrümüzden bir günü
Kanlı denize

NİNE

Yok yapacak şey
Çizgileri sayıyor
Hırkasındaki

NİNE 2

Öyle bakıyor
Geçip giden zamana
Elinde tespih

OKURA LUNAPARK

Bin şiirime
Eğlendireyim seni
Cehennemimde

OKURKEN

Yıkanır yürek
 Irmağında şiirin
 Pirüpak olur

ONMAZ KIRGIN

Onarılamaz
 Düşlerindeki hasar
 Yoksul çocuğun

OYNARKEN

Bahçeyi orman
 Yapıyor hemen kedim
 Kendini kaplan

ÖKSÜZ ÇOCUK

Küçük kelebek –
 Ama kanadı kurşun
 Rengi cehennem

ÖKSÜZ ÇOCUK 2

Gökte rengârenk
 Süzülürken uçurtma
 Birden bir jilet

ÖKSÜZ ÇOCUK 3

Bitmeyecek hiç
Yüreğindeki deprem –
Kırıldı fayı

ÖLDÜ KEDİM

Kim okşar şimdi
Mırıl mırıl hüznümü
Patileriyle

ÖLÜ

Tabuttan sızan
Bir ışıkcık aranır
Yalvarır gibi

ÖLÜ 2

Mucize bekler
Bir yerlerden ölüler
Son küreğe dek

ÖLÜ(M) ATEŞİ

Çırasız olur
Tahtası tabutların –
Tutuşur yoksa

ÖLÜMÜN TIRPANI

Ayarsız zalim –
Aynı ölçüyle biçer
Yaşlıyı genci

ÖZENTİ

Çaylayan densin
İsterdi kendisine
Sorsalar çaya

PARASIZ ASKER

Gönüllü nöbet
Tutuyor kasapların
Önünde köpek

PARMAKLIK

Bekçi ordusu –
Gece gündüz başında
Bahçe halkının

PAVYON KIZI

Gizleyemiyor
Işıldıyor yarası
Kahkahasında

PAYDOS

Girdi gecenin
Koynuna güneş, yorgun –
Bitti mesai

PEYZAJ

Yüzüyor dağın
Laciverdi gölgesi
Gümüşten gölde

PRENS KURBAĞA

Çalım satıyor
Yeşil peleriniyle
Kurulmuş taşa

PUSUDA

Akşam oluyor
Kırçılanıyor ufuk –
Hüzün pusuda

QUASIMODO

Manken olsaydı
Büyük sükse yapardı
Bu çatlak çağda

REQUIEM

Yarın yeniden
Açacağına sanır
Solarken çiçek

RİCAT

Yaklaştı şafak –
Çekiyor gece tek tek
Yıldızlarını

RODEO

Affetmez şiir
Taşımaz her şairi
Atar sırtından

RUH/SAL

Yüzüyor ruhun
Denizinde kederin
Kırık sal gibi

RÜYA TABİRİ

Kediler kaplan
Köpekler kurt olurlar
Rüyalarında

SAĞANAK

Sığınılacak
Saçak altı arıyor
Telaşla kedi

SAHİL YOLUNDA PİYASA

Çıkılmış seyrana
Yeşertiyor betonu
Bastıkça haspa

SAHİLDE SABAH

Uyandırıyor
Küçük dalgacıklarla
Kıyıyı deniz

SAMANYOLU

Akıyor gökte
Işıl ışıl bir ırmak
Altın tozundan

SARAÇ "LAZ ABİ"

Geçti dünyadan
Siste bir taka gibi –
Kimse görmedi

SAYIN ÖLÜ

Teşvikiye'den
Uğurlanır 'sayın'lar –
Torpilli peron

SEHER MÜCEVHERİ: ÇİY

İnci saçıyor
Her sabah yeryüzüne
Tanrısal bir el

SEKRETER HANIM

Adam atlatmak
Tek işi telefonda
Ve oje sürmek

SERÇEDEN YARASAYA

Geceler sizin
Sabahı kirletmeyin
Sabah bizimdir

SERSERİ

Zengin herkesten –
Yoksa da evi barkı
Özel parkı var

SEVDA VE ŞİİR

Yaradır sevda –
 Şiir açanı hele
 İşleyen yara

SEVDALI ÇOBAN

Küle karıyor
 Ateşi kavalının
 Karşı dağları

SIKICI GÖREV

Sonsuz kırların
 Hayalini kuruyor
 Bahçe duvarı

SIRIK

Kıskandırıyor
 Konan kelebeğiyle
 Bütün bahçeyi

“SİHİRLİ FLÜT”

Çalmaz flütçü
 İçindeki kuşları
 Üfler sadece

SİNEK AVCISI

Kuşlar boş hayal
Sineklerle idare
Ediyor kedim

SOKAK ÇOCUĞU

Düşmüş hayattan –
Yara bere içinde
Düşleri bile

SOKAK ÇOCUĞU 2

Kara uçurtma –
Ürkütüyor uçarken
Rengiyle göğü

SOKAK ÇOCUĞU 3

Görmüyor kimse
Mayalanan mermiyi
Gözyaşındaki

SOKAK ÇOCUĞU 4

İçi çizilir
Gördüğünde bir kedi
Çöpleri eşen

SOKAK KEDİSİ

Madalyasıdır
Yüzündeki yaralar –
General Miyav

SON YAĞMURLAR

Suluyor son kez
Tohumunu baharın
Giderayak kış

SOYAÇEKİM

İple oynarmış
Atıp oynucağını
Cellat çocuğu

SÖNÜŞ

Alışınca ten
Kızgın demiri aşkın
Girer suya: Cosss!..

SÖZEL YANGIN

Yalazdır şiir
Yakmak için dünyayı –
Kundakçı: Şair

SU SESİ

Aç suyu, dinle
Ölmek istediğinde –
Vazgeçeceksin

ŞAFAK VAKTİ

Tan ağarıyor –
Kemirmeye başladı
Geceyi güneş

ŞAHİNLERİN RAĞMINA

Renk katar şair
Yaralı kuşlar gibi
Uçarken göğ

ŞAİR VE İSTİRİDYE

Kapan kendine
Yarat yeni bir inci
Karanlığından

ŞAİRİN ÖLÜMÜ

Sal gibi değil
Titanic gibi batar –
Yarılır sular

ŞAKRAK AĞIT

Şakırken bülbül
Ağıt yakar aslında
Tutsaklığına

ŞEKERCİ ÇOCUK

Nerde çocuk var
Orda bitiyor, renk renk
Acılarıyla

ŞIRILSIKLAM

Türkü söyler çay
Tutulmuş şırılsıklam
Yaz kış söğüde

ŞİİRİM

Yelesi esrik
Çılgın bir at, dizginsiz
Ağzı kan köpük

ŞOV YILDIZLARI

Dışı yaldızlı
Ama astarı yırtık
Hayatlarının

ŞÖVALYEM

Koruyor beni
Penceremdeki kaktüs
Dünyaya karşı

ŞUBAT GÜNEŞİ

Teslim ayaza –
Pusmuş sisin içinde
Çıtı çıkmıyor

TAHTA TABANCALI KOVBOY

Binmiş değneğe
Titretiyor korkudan
Tüm mahalleyi

TAMİRAT

Bir yanı yıkık
Olur şairlerin hep
Şiir onarır

TAN/TANA

Başladı yangın –
Atıyor alev kesmiş
Tantanayla tan

TEMMUZ

Havlıyor güneş –
Kaçışıyor insanlar
Gölgeliklere

TEN ALTI ŞAİRİ

Mazgalı kaldır
Göster akan lağımı
Altında tenin

TİPİ

Küfrediyor kar
Kaybetmiş kendisini
Dağa tepeye

TİRYAKİLİK

Yapamaz onsuz
Yedeğinde taşırsın
Her daim hüznü

TİTİZ KOSTÜMCÜ

Özeniyor kar
Giydirirken doğayı –
O yüzden yavaş

UÇAK

Yırtıyor göğün
İpeğini geçerken
Homurdanarak

UÇURTMA

Rüzgâr yorulur
O yorulmaz uçmaktan –
Göğün haylazı

UMU

Küçük bir dere –
Aklı fikri denizde
Ama yine de

ÜSTAT

Bakışı yeter –
Gözleriyle havlarlar
Kurt köpekleri

VAMPİRİN ÇOCUKLUĞU

Bebeklerinin
Boynunu ısırılmış
Oynarken boyna

VIRAK!.. VIRAK!..

Konser veriyor
Çıkmuş taşa kurbağa
Nilüferlere

VİRANEMDE

Kem göze karşı
Nazarlığı evimin
Bahçemdeki gül

VUUU!..

İnledi durdu
Gece boyunca rüzgâr –
Depreşmiş derdi

YAĞACAK AMA

Kararsız bulut –
Beğenemedi bir yer
Sabahtan beri

YAĞMUR

Sabaha kadar
Fısıldaştı geceyle
Sevişir gibi

YAĞMUR SESİ

Kendisi değil
Sesidir serinleten
Yaz yağmurunun

YAĞMUR VE KAPLUMBAĞA

Boşansın yağmur
Umrunda bile değil
Damı sırtında

YAĞMUR YAKARIŞI

Sarı bir çığlık
Yükseliyor bozkırdan
Geçerken bulut

YAKLAŞIYOR VAKİT

Yuva yapıyor
Tünemiş son demime
Ölüm baykuşu

YALNIZLIĞIN

Kalkınca sabah
Başlıyor çınlamaya –
Yatasıya dek

YALNIZLIK ÜŞÜMESİ

Savruluyor kar
 Bu yanan yaz gününde
 Issız odanda

YAN ETKİ

Nasıl eczaysa
 Azdırıyor yaranı
 Uzun havalar

YANIK

Geçmez bu yanık –
 Dağlandı çocukluğun
 Acıyla senin

YAPRAK

Sürükleniyor
 Düşmüş eline yelin
 Ordan oraya

YARALISIN

Geçiyor ömrün
 Ardında kan izleri
 Sendeleyerek

YARIM KALAN ŞİİRLER

İlk günkü kadar
Sıcaktır beklerlerken
Çekmecelerde

YÂRİM YÂRİM

Yanıyor musun?
Gel yaslan yamacıma
Serindir omzum

YAŞ GÜNLERİ

Kutlanır kurban
Yaklaştı bir yıl daha
Diye ölüme

YAŞLANDI KALEMİM

Kireçlenme var
Yazamıyor nicedir
Aşk şiirleri

YAŞLI GEZGİN

Ne dağ, ne bayır
Siyatik korkutuyor
Kaplumbağayı

YAŞLI ŞAİR

Tüm zenginliği
 Bagajındaki acı
 Yolun sonunda

YAVRU KEDİ

Tek derdi oyun
 Kuyruğunu avlıyor
 Hiçbir şey yoksa

YAZ AKŞAMLARI

Uzadı günler –
 Batsam mı, batmasam mı
 Der gibi güneş

YAZ BULUTU

Eğreti konuk –
 Emaneten duruyor
 Eylülde gözü

YAZ GÜNEŞİ

Altın kadirga –
 Yüzer okyanusunda
 Göğün görkemle

YAZ, ÖĞLEÜSTÜ

Uyuyor ağaç
Gölgesiyle birlikte
Uyuyor zaman

YAZ ŞÖLENİ

Havuz başında
Buz gibi bir karpuzla
Bir salkım üzüm

YAZI EHLİ

Dibinde yatar
Yastık yapıp ömrünü
Darağacının

YAZIN YOKSUL BALKONU

Aya bakılır
Oturup ailecek
Elde çekirdek

YENİ TANIŞ

Göz kırıyor aşk –
Yanacak yüreciğin
Yine acıyla

YENİ YIL ARMAĞANI

Süslemek için
Bahçemdeki ağacı
İlk gün yağdı kar

YEŞİL COŞKU

Nisan başları –
Tozuyor coşmuş bahar
Kırda bayırda

YETENEK MESELESİ

Gece beyazdır
Sevebilenler için
Karanlığımı

YETİM ÇOCUK

Çakılıyor hep
Uçmaya kalktığında –
Kırık kanadı

YETİM ÇOCUK 2

Havalanmıyor
Ne yapsa uçurtması –
Kuyruğu kopuk

YILDIZ KAYMASI

Aktı sessizce
Ve aydınlattı bir an
Hiçliğimizi

YILDIZLAR VE DOLUNAY

Çıkış tahtına
Yönetiyor haşmetle
Gök halkını ay

ZULÜM VE ŞİİR

Doğar en koyu
Yerinde karanlığın –
Gece güneşi

SON ÇENTİK

İlk basım: 2014, YKY

“Son Çentik”, yeni şiirlerle daha önce yazılmış ama –bir bölümü dergilerde yayımlanmakla birlikte– kitaplara girmemiş şiirlerden oluşuyor. Bir de “belki sulanıp serpilme sırası bize de gelir” diye bugüne dek beklemiş ama umudu boşa çıkmış şiir filizlerinden... Dilerim hayat bana başka şiir yazdırmaz. Şiir cini arada bir gelip ayartacak olursa da yelkenleri suya indirmeyeceğim hemen, kovacağım onu. Başarabilir miyim, bilmiyorum. Ama şu kesin; yazsam da dergilerde yayımlamayacağım.

İ. U.

Yeni Çentikler

“HAYATTA BEN EN ÇOK...”

Nice şiirler yazdın, nice sıratlar
 Geçtin, gençtin
 Ne kaleler aldın, ne kalpler
 Verdin sımsıcak
 Köşk olsun diye sevdiceğine
 Sonunda ama terk edilmiş, soğuk
 Metruk bir evdin
 Hayatta sen en çok yalnızlığı sevdin

Yolunu yitirmiş, dönenip duran
 Şaşkın bir gemiydin, karanlıkta
 Kayalara kayalara vurdun
 Darmadağın etti bordanı keder
 Buydu belki de aradığın aslında
 Büyük bir sevinçle battın
 Derinde artık tutkuyla paslanan bir şeydin
 Hayatta sen en çok deniz diplerini sevdin

İpi kopmuş, yırtık bir uçurtma
 Gibi geçti ömrün
 Savruldun ordan oraya
 Sonunda takılıp dalına acının paramparça
 Ona tutundun, yaprağı oldun kaynayıp
 Bu yüzden işte, kendini yakan yalnız
 Tuhaf bir alevdin
 Hayatta sen en çok yanmayı sevdin

Sürtündün durdun felaketlere
 Felaketlerin en yıkıcısına, aşka
 O görklü sızıya
 Sevinceyse şöyle bir değdin
 Tatmadın hiç mut denen masal meyvesini
 Şiirdi, kuru bir sözdü tek azığın
 Ömür boyu onu gevdin
 Hayatta sen en çok o çileyi sevdin

DOSTUM BEETHOVEN

1.

Ayyaş bir müzisyendi baban
Çocuk Mozart olmanı isterdi senden
Kapatıp piyanoyla eve her gün
Kendisi meyhanede demlenirken

Örümceklerdi ilk hayranın
Çalmaya başlayınca piyanonu
Dinlerlerdi sarkıp tavandan, büyülenmiş
O acılı, mutsuz çocuğu

Bitirmeden ilkokulu bile, bilinmez pek
Aldı okuldan zorla seni
Yapamadın garibim bu yüzden
Ömrünce çarpmayı bölmeyi*

2.

Belgesel bir şiir olacak bu
Böyle giderse sonunda
Değiştirelim bence konuyu
Ludwig diyebilir miyim dostum sana?

'Ahbap' demek gibi bir şey
Tanrı'ya bu ama
Öyle sayılırız artık konuşmadan, müziğinle
Ettiğimiz bunca muhabbetten sonra

Halt etmiş bu bahiste Nietzsche**
Gerçi o da yakışırda ama
Tanrı olsaydı eğer Ludwig
Sen olurdun mutlaka

2004

* Ludwig van Beethoven, Vahdet Gültekin, Rado Yay., İst. 1981

** "Tanrılar olsaydı, ben tanrı olmamaya nasıl katlanırdım!" Nietzsche, Böyle Buyurdu Zerdüş

SAMSA*

Sen git televizyon seyret
Ben burda böyle
Konuşa konuşa kendimle
Samsa'ya dönüşeceğim

İyi bir şiir
Yazılırdı aslında bu sancıyla
Ama şu an pijamalı
Bir böceğim ben
Kıvrılmış köşesinde, kendi kendini
Zehirleyen

2004

İÇLİ YILAN

Çöreklenmiş yüreğine
Ağlayıp duruyor ya yıllardır
İçli bir yılan hani
Zehirlenmiş ağısıyla çocukluğunun
Sev onu, okşa başını şefkatle
Sonra da öldür, boğ öpe öpe
Sokacak sonunda seni
Sivriliyor ağladıkça dişleri

2004

* Kafka, Değişim

MOLA VER ARADA

Sıradan şeyler yaz
 Basit, sade şeyler
 Ot gibi, taş gibi, su gibi
 Çağlayışını değil, bardakta duruşunu suyun
 Otun rüzgârla sevişmesini
 Taştaki derin dinginliği

Mola ver arada acıya
 Dinlendir şiirini

2004

“MEYHANE MUKASSÎ GÖRÜNÜR...”*

Üç cins yalnız vardır ki
 Arasında meyhane halkının
 Seçilir hemen keyif ehlinden
 Onlar üzredir beyanımız:

1. Adi yalnızlar
 Hem içerler, hem konuşurlar
 Yan masalara bulaşırlar olmazsa
 Kimse yoksa yanlarında
 Bunların eseridir meyhane uğultusu
2. İçici yalnızlar
 Sadece içerler, hiç konuşmazlar
3. Yazıcı yalnızlar
 Bir yandan içer
 Bir yandan şiir
 Yazarlar bir köşede
 Tuhaftırlar biraz
 Kimse umursamaz onları
 Garsonlar bile

En mukassî yalnızdırlar meyhanelerin

2004

* Nedim
 Mukassî: Kasvetli

SİNOPSİS

Yoğun bakıma alınmış bir gül
Ve başucunda
Ağlayan bir bülbül

Hemşire iyilik meleği
Ama elinden bir şey gelmiyor
'Sus' demekten başka duvardan
Şakıyarak hıçkıran bülbüle

Doktor kötü adam
İyi gibi görünen
Elinde neşter, hamle hazırlığında
Ameliyat edecek gülü güya

Gerçek katil karga
Karşılık bulamamış aşkına
-Doktor karganın suç ortağı
Tamamlayacak 'akim kalan' teşebbüsü-
Ama filmde hiç görünmüyor
Sıvışmış ortadan
Saksağan kılığına girip çoktan

2004

YURDUM 'YUVA'SI

Önde gayet mutlu bir tablo
 Özellikle konuklar geldiğinde
 'Tatlım', 'hayatım', 'canımın içi'
 Duvarda çivilenmiş iki gülümseme:
 Nikâh resmi

Ama arkada
 Kırık bir vazö
 Kim bilir hangi kavgadan
 Bunalım geçiren çiçekler
 Solumaktan her gün aynı havayı
 Ve alınmadan solmuş, düşlerde kalan
 'Pembe pancurlar'

2005

AŞK VE NEFRET

Cıvıldaşırdı bakışları
 Buluşunca bir zamanlar

Sürtünerek geçiyor şimdi birbirine
 Havada iki kurşun

2005

HÜVELBAKİ

Dinler susup rüzgâr ve selviler her gece
Fısıldaşan mezar taşlarını gizlice:
Karun'du dün yatan altımda, bugün toprak
Serveti otlar şimdi, o da yeşerince

2005

ÇIKTI KEHANET

Biri gelecek ki bu dünyaya
Tatmamış olacak o güne dek
Yaşayacağı acıları onun hiçbir ölümlü
Demiş biliciler
Doğmadan daha sen
Ürküp kaçacak insanlar öyleki
Geçerken yanından
Duydukları yanık kokusundan

Yanıp duracak çünkü
Ölünceye dek doğduğu andan
İçindeki orman

2005

AMERİKAN BAR

Tuhaf bir yalnızlık töreni...
Dizilip taburelere yan yana
Elde içki, konuşmadan
Aynaya bakılıyor hep birlikte

2006

AMERİKAN BAR 2

Herkes iç içe
 Ve dış dışa...
 Laflıyor tabure komşusuyla
 Kırk yıllık tanış gibi, dostane
 Havada bir söz bulutu

Duyuluyor ama yine de
 Uğultunun içinden
 Çığlık gibi yalnızlık

2006

BU DA BENİM AMADEUS'UM

–250. yaşına–

İçiyorsam gün ağarırken hâlâ
 Dönerken pikapta
 Ağı/r ağı/r Requiem
 –Daha derin duyulur plakla
 Kara bir burgaç gibi ölüm–
 Bakışıp kelimle köpeğim
 Uykulu gözlerle, usanmış
 Verirler bir kez daha
 Hakkımdaki hükmü:
 Umutsuz vaka

2006

YAKIN TEMAS

İkilem içinde şakağın
 Tabanca tutkunu ama
 Tutukluk yapan
 Bir tabanca olurdu tercihi
 Yine de o an
 Ölesiye korkuyor kurşunla
 Yakın temastan

2006

PEMBE KEDİME

Anlaşılmadın asla Pembe
 Kara sanıyor herkes seni
 Görmüyorlar okşarken nasıl
 Hızla renk değiştirdiğini

2006

AŞK VE GURUR

Bırakma beni bak
 Pişman olursun sonra
 Affetmem asla kırılırsa gururum
 Kötü şeyler yaparım
 Camını kırarım hiçbir şey yapamasam
 Ziline basıp basıp kaçarım

2006

KEDİ KÖPEK MİLLETİNE

Kavgaya son kardeşlerim
Ortak barış diline davet
Ediyor şiirim sizi:
Mihav

2007

MERHEM

Hayat ısırdı seni
Benzemez başka şiirlere
Şiirin bu yüzden
Sürmek için yarana
Kardığın merhem

2007

‘NÜZUL’LÜ NİNE

–Nuri Yıldırım kardeşime–

Her gece aynı karabasan:
Felç olmuş bir kaplumbağa
Asfaltın ortasında
Ve arabalar geçiyor
Uzun, acı kornalarla, yolu yırtan
Vızır vızır yanından
Sonra bir bakıyor, yol değilmiş o
Kendi odasından...

Uyanıyor korna sesleriyle
Çırpınarak dehşet içinde
Ve kalkmak istiyor, kurtulmak rüyadan
Hava almak açıp pencereyi
İzin vermiyor ama inme inmesine
Ömrünü gömdüğü, pırıl pırıl
Pirinç karyoladan
Beşinci katına kazılmış apartmanın
Dantelli mezardan

2007

KARA DELİK

Bulabilir mi acaba uzayda
 Senin kadar yalnız birini
 Ahdedip arasa
 Yıldızları tek tek Nasa

Yanlış sayılmaz yazılsa taşına yarın:
 En yalnız insanıydı tüm zamanların

2008

DUMAN

İşte yine akşam
 Benzemiyor fakat ne Baudelaire'in elemine
 Ne Haşim'in seninki
 Ne de Cahit Sıtkı'nın sevgili özlemine
 Ufuk kan revan
 Martılar feryat figan

Yorma nafile kalemini
 Dağılacak gibi değil şiirle
 Dağındaki duman

2008

MAHŞER OKUMASI

Uçuyorsun yine çekilmiş odana
 –Van Gogh’la boyalı sapsarı–
 Blake ve Baudelaire’le, esrik
 Ve Rimbaud ve Lautréamont’la...
 Dörtnala beyninin içinde
 Mahşerin dört atlısı
 Dört çılgın süvari
 Terkilerinde sen

2008

ECE AYHAN’DAN ŞEYTAN TAİFESİNE

Tapulu malınız mı
 Sandınız siz cehennemi
 Bizim de hakkımız var yanmaya
 Ateşsiz edemem ben
 Düşkünüm dünyadan
 Savulun ulan!

2008

ÇOCUKLUĞUNUN KARTALI

Mahzun çocuklar siyah güler
 Olsa da düşleri beyaz...
 Mahzun bir çocuktun sen
 Ve mazlum, kenarda
 O yüzden Beşiktaşlıydın biraz

Sevinirdin sezdirmeden
 Çıkınca Baba Recep
 Sattığın çikletlerden parklarda
 Uçan kedi Varol, düşlerinin abonesi
 Asi, çapkın, hovarda

İlk kafiyesiydi hayatının
 Şenol!.. Birol!.. Gool!..
 –Tribünlerde yazılan anonim şiir–
 Esirdi radyosu işportacının
 Sizinle bir

Anıyor musunuz o günleri
 Aşağı mahallenin yoksul çocukları
 Özlemle arada
 Top koşturduğumuz yalınayak
 Arastanın yanındaki arsada

Tek sevinciydi çocukluğunuzun
 O iki renk, siyah–beyaz
 Boyardı ama rengârenk
 Yoksulluğunuzu
 O yüzden Beşiktaşlıydın biraz

BORAN

Mevsim normalleri dışında
 Bir aşkı yaşadığımız seninle
 Mutedil bir sevda değil
 Yaz ortasında birden patlayan
 Bir fırtına, bir boran
 Kasıp kavuran

2009

ANGINA PEKTORIS

Bütün yaz oynadığımız kediler
 Ağırlayıp yemeğimi paylaştığım
 İşte güz de bitti sonunda
 Ve ben
 Oturmuş avluda, yorgun
 Bakınırken size
 Karanlık şeyler düşünüyorum:
 Acaba göreceğim mi gelecek yazı da

Nerdesiniz dostlarım, gelin
 Gelin tırmalayın beni
 Kötüye gidecek bu şiir
 Dağıtın düşüncemi

2009

ANGINA PEKTORIS 2

Hazırlan çocuk
 Geldi dayandı ölüm
 Kapına değil, bağrına
 –Geçildi çoktan eşik–
 Oyun bitti
 Topla misketlerini

2009

“MELHEM URUN YÂRESİNE”*

Almaz ya o ulu ‘kahhar’
 Yanılıp da cennetine seni
 Hani gidecek olsan ezkaza
 Arayıp bulur sora sora
 Öperdin eteğini Karacaoğlan’ın
 Yanında Elifçiği

Ve beklerdin el pençe divan
 Diyesiye dek görüp
 Taşıdığın yangınını dünyadan:
 Gel bakalım evlat
 İliş şöyle yanıma da
 Koşma süreyim yarana

2009

* Karacaoğlan

YESENİN'E, KEDERDEŞİME

Sana sunuyorum bu şiiri
 Senin sızın gibi sade
 Erişemez ama asla sesim
 Sesindeki ipeksi kedere

Onca yıla karşın, tuhaf
 Kardeşmişiz gibi geliyor bana
 Dün kıymışsın daha canına
 Ve genceciksın, hâlâ otuzunda

Yüreğin acıyla çarptı senin
 Çarpıyor acıyla benim de
 Ahbablarımız da aynı, kimsesiz köpekler
 Sanki yıllar sonraki gölgenim

Üflüyorsun ruhunu ruhuma
 Büyüsüyle şiirinin
 Hüzün ikizim benim
 Kederdeşim, Sergey'im

2009

6 MAYIS

Bu yıl da ağladım Deniz
 Tutamadı yine sözünü, bağışla kardeşini
 Yıkayıp kaldırmış annen
 Öpüp kokladıktan sonra
 Naftalinleyip darağacından gelen
 Özlem tüten elbiseni

Ağabeyin anlattı televizyonda
 Çekirdek çitleyen Türkiye'ye
 Seyrederken acını, acınızı
 Oturmuş koltuğunda

Bu yıl yine ağladım yığidim
 Aktı gözyaşlarım içime
 Anılarınız kadar yakıcı, sıcak
 Size değil yalnız, oğul yanığı
 Analarınız için de

2009

MILES DAVIS

Trompetle şiir üfleyen büyücü
 Hem de kafiyeli, redifli

2010

YALNIZLIK LİEDİ

–*Güven Turan’a*–

Dedi ki Schumann Schubert’e
 Duydum dinlerken gömülmüş kendime:
 “Bir dost bulamadım, gün akşam oldu”
 Depreşti Schubert’in yarası:
 “Ah, bir ataş ver, cıgaramı yakayım”

2010

YEDİNCİ KAT YARATIĞI

Kuşlarla komşu
 Oturuyor, aynı katta
 Ama onlar pırrr...
 Nereye isterse canları
 O’ysa tutsak
 Beton bir kafeste
 İsmail’miş adı –tuhaf bir ad
 Devrilmiş bir eşya gibi–
 Öyle yazıyor kapısında kafesin

2011

UTANÇ AĞITI

Ucu yanık bir şiir bu
Yazıyoruz Metin ve Behçet'le
Küllerin arasında

Küllerin arasında
Yanıp duran için için hâlâ
Kızgın bir taş

Kızgın bir taş
Kazıyoruz otuz altı el birden
Otuz altı çığlık

Otuz altı çığlık
Biri de benimki kardeşlerim
Karışıyor sizinkilere

Karışıyor sizinkilere
Yanan etim, yüreğim
Harlayan, havlayan alevlerle

Harlayan, havlayan alevlerle
Biz değiliz yanan yalnız
Yanıyor dârda Pir Sultan da

Yanıyor dârda Pir Sultan da
 Ve yanacak durdukça dünya
 Tarihin genzi bu dumandan

Tarihin genzi bu dumandan
 Yana yana yazacak yarın:
 Sivas'ta kuruldu cehennem

Sivas'ta kuruldu cehennem
 Şenlik ateşi gibi
 Alkışlar, ulumalar arasında

Alkışlar, ulumalar arasında
 Yandınız kardeşlerim, yandı insanlık
 Utançla battı o gün güneş

Utançla battı o gün güneş
 Ve utançla doğuyor her sabah
 Üstümüze kapkara

2011

YUNUSÇA KIYAMET BEŞLİĞİ

Beklenip durmakta kıyamet
 Beklemekle gelesi değil
 Kopmakta her gün yeni baştan
 Şol garibin içinde ama
 Kimsecikler bilesi değil

2011

AZRAİL'DEN UMUT KESİLMEZ

İlk şansındı verem
 Boşa çıkardı umudunu
 Yirmi beşinde, sanatoryumda
 Yaşadın boşuna
 Otuz beş yıl daha

Enfarktüstü çalan kapını
 İkinci kez altmışında
 Hayırsız çıktı ama o da
 Nanik yapıp gitti eşikten
 Sattı seni bir stente

Azrail'den umut kesilmez
 Sıra sevgili kanserde
 Gözlüyorsun yolunu hasretle

2011

GENÇLİĞE HİTABE

Gecikebilir biraz daha devrim
 Dert etmeyin çocuklar
 –Proletarya alışıktır, bekler–
 Sevişmeye bakın siz
 Omuz omuza yürümekten meydanlarda
 Daha güzel el ele yürümek
 Deniz kıyısında kızlarla

Muhtaç olduğunuz sevinç
 Ancak aşkta mevcuttur

Ne mutlu ‘âşığım’ diyene

2011

KAFKA SIKINTISI

Kafka okuyor vapurda
 Karşımda kızın biri
 Ruj, rimel, allık, pudra...
 Silememiş ama boyansa da ne kadar
 Yüzündeki gölgeyi
 Gizleyemiyor teninin altındaki çapağı
 Okunuyor puslu gözlerinden
 İçindeki süreğen sızı:
 ‘Kafka sıkıntısı’

2012

HZ. NIETZSCHE

Kopya ediyordur Tanrı
 Gizli gizli
 Yanarken cehennemde
 'Buyur'duğu hikmetleri

2012

ÇÜRÜK DÜŞ

Ağrı veriyor artık
 Sök at beyninden
 Apse yapmış gençlik hayallerini
 Kurmaktan yıllar yılı

Bırak şu mutluluk inadını
 Arandın boşu boşuna ömrün boyunca
 Kaç oldu biliyor musun yaşın
 Kırardı çoktan umutlar
 Çürüdü yirmi yaş düşün

2012

BEKLENMEYEN MİSAFİR

Kıyamam kalbime
 Beynimi şaşırtacağım o gün
 Çaldığında son gong
 O karanlık serseriye
 Sürpriz bir kurşunla

2012

KULÜP 27*

Amy, bilmiyorum neden
 Sana döküyorum içimi
 Bir sürü melek
 Var oysa daha, Janis'ten Kurt kardeşe
 Kulüp üyesi
 –Ben de kaydolmak isterdim de
 Yaşım geçti–
 En son sensin uçan, acın yeni
 Yanına Orpheus'un, ondan belki

Ah Amy
 Kız kardeşim benim, çılgın ablam
 Rock'n yol arkadaşım
 Parlarken kamaştırarak gözleri
 Yıldızlar şovunda göğün
 Kayıverdirdin birden usanıp geceden
 Selam et tüm asilere ordaki
 Sanmasınlar memnunuz bu akortsuz dünyadan
 Yaşıyoruz işte öylesine
 Roll icabı

2012

* Rock kültüründe, genç yaşta (genellikle de 27'li yaşlarda) hayatına son veren ya da uyuşturucudan ölen şarkıcıların oluşturduğu varsayılan düşsel kulüp

MESEL

“Ve Tanrı yaptığı işi yedinci günde bitirdi”^{*}
 Ve sonra bir buluta yaslandı
 Ve yarattığı dünyayı seyretmeye başladı
 Keyifliydi, ‘iyi iş çıkardım’ dedi
 Ve bir ara içi geçti, uyuyakaldı
 Yorgundu, altı işgününün
 Yorgunluğu vardı üstünde
 O arada Kabil Habil’i öldürdü
 Ve kıyımlar ve kırımlar oldu
 Ve savaşlar ve zulümler oldu

Hâlâ uyanmasını bekliyor dünya

2012

YOKSULDUN, GARİPTİN ONCULAYIN

Soracak koca Yunus
 Toplayıp şuara meclisini
 Çıktığında katına:
 – Ne yaptın bakalım dünyada?

– Bini aşkın şiirim ve bir hırkam var
 ‘Ağır tahrik’e giren iki de sabıkam
 Birinde tanrındı kurban, bağışla
 Öbüründe onun muhasebecisi

Okşayıp başını
 Fısıldayacak gizlice kulağına:
 – Sus, kimse duymasın
 Aferin çocuk!

2012

* Tevrat, Tekvin, 2. Bap

AĞIR SUÇ

–Ülkü Tamer'e–

Ben senden özür dilerim kuş
 Sen benim balkonuma kondun
 Ben saygımı sunamadım eğilip önünde
 Teşekkür edemedim şaşkınlıktan
 Sersem kafa
 Ben senden özür dilerim kuş

2012

KARİZMA

Ezici bir karizması
 Var ciğerci Cafer'in
 Kedileri arasında mahallenin
 Öbür esnafların yanında
 Bak diyorlar, bizimki geçiyor
 Giderken kasıla kasıla
 Pazarları pijamayla bakkala

2012

AVIN İNTİHARI

Kanatarak uçuyordu göğü
 Dü çı
 şe ka
 Bağrındaki kurşunla kuş
 Buysa dedi uçmak...
 Kapadı birden kanatlarını
 Hızla yaklaştı
 1
 y
 o
 r
 d
 u
 Toprak

2012

İKİNCİ ENFARKTÜS

Neden öyle garip, suskun
 Bakıyorsunuz bana, ne var
 Doldu mu vadem yoksa
 Kapkara gök ve kapkara
 Yağıyor bu kış kar

Şakıyan, şakrak çiçekler
 Gibi açardınız oysa dallarda
 Geldi mi vakit, söyleyin
 Söyleyin n'olur kuşlar

2012

ÇAKIRDİKEN

Tenha bir kasaba
Akşamını anlatıyor yüzün
Kararan dağlara bakıyorsun uzakta
Oturmuş kıyısında derenin
Akıp gidiyor hüznün

Bozkırda bir çalısın sen
İssız bir çakırdiken
Sızıyor zehri yalnızlığın
Dikenlerinden

2013

DR. RAMSES

Hayat boyu kediler
Oldu doktorum benim
Akıp gider ellerimden
Okşarken bütün derdim
Müzmin yalnızlığıma mırıl mırıl
Okuyup üfleyen şifalı nefes...
Çıkmadı ama onun gibisi
Uzman pisi-kolog Ramses

2013

YÜKLÜ GELİN

Geliyor karşıdan utana sıkıla
 Kutsal yüküyle gelincik
 Süt dolu memeleri
 Atıyor içindeki hayat
 Tıp... tıp...
 Tıp... tıp...
 İnadına dışardaki
 Zulümlerin, ölümlerin

2013

NÂZİM VE NERUDA

Kırmızı çizilse de hep resimleri
 Mavi hülyalı eşkıyası aynı zamanda
 İkisi de şiirin
 Sevda dağında

2013

RUHİ SU

Türküleri mavzer gibi ünleyen
 Cela(l)li avaz
 Kavga çığırın partizan abdal

 Sol anahtarı müziğin

2013

ÜMMÜ GÜLSÜM

Yalıyor yüreğimi alevi
 Sesindeki hüznün
 Dinlerken 'ya habibi' seni
 Oysa bilmiyorum ne dediğini

Kederli Nil nilüferi

2013

TOM WAITS

Günaha çağırıyor dinleyenleri
 Gelen hırıltı cehennemin bodrumundan

Yaralı iblis, bataklık yalvacı
 Adamım benim

2013

SABUKLAMA

Senin adın Esin
 Benimki ya jilet ya kurşun
 İntihar edeceğim ben 'bi şekilde'
 Günün birinde, bu kesin

İntihar edeceğime göre ben
 Günün birinde kesin
 Elma yemeli, şarap içmeli
 Film filan seyretmeliyim

Hatırla beni n'olur arada
 Senin adın Esin'di, hâlâ Esin

2013

DÜET

Geçiyor takıp takıştırmış
 Dokuz sekizlik
 Şıkır şıkır bir şarkı
 Gibi mahallenin dilberi
 O ne uyum Tanrım
 Alıp götürüyor insanı
 Kalçayla memelerin düeti

2013

ŞİİR ÇAĞRISI

Yüreğinde paslı bir sıkıntı
 Başında ağrı
 Ya yazacaksın o şiiri
 Ya yazacaksın İsmail
 Yankılandıkça sis çanı
 Gibi içinde
 O lacivert çağrı

2013

FAZLA MESAI

7/24 açıktır
 Acıya şiirimiz

2013

SON BOURBONLAR VE AZRAİL

XIII. Louis: Kırk iki yıl yaşadı
 Otuz üçünü kral olarak
 Ve asla kabullenmedi
 Azrail olduğunu asıl efendinin
 Şatafatlı fermanlar sayıkladı
 Ölüm döşeginde bile
 Ama öldü
 Veremden öldü

XIV. Louis: Yetmiş yedi yıl yaşadı
 Yetmiş ikisini kral olarak
 İhtişamı takviyeliydi
 Eklentilerle çıkardı halkın önüne
 Yüksek topuklu ayakkabı giyer
 Kabarık peruklar takardı
 Gizlemek için kısa boyunu
 “Güneş Kral” dı kurdun kuşun gözünde
 Azrail hariç
 Ve öldü
 Çok yaşamaktan öldü

XV. Louis: Altmış dört yıl yaşadı
 Elli dokuzunu kral olarak
 Âlemi ve kadınları severdi
 Metres tutacak kadar hem de
 Dört kız kardeşin dördünü de
 Ama öldü
 Azrail girdi son gece
 Sürpriz yapıp yatağına
 Suçiçeğinden öldü

XVI. Louis: Otuz dokuz yıl yaşadı
 On dokuzunu kral olarak
 Çilingir ustasıydı
 Eğlenirdi kilitleyip açarak
 Yıldızlı kapılarını Versailles'ın
 İşe yaramadı ama hüneri
 Kapanı karşısında Azrail'in
 Kitlendi boynuna çelik bıçak
 Ve öldü
 Giyotinden öldü

SON SULTANA

–O güzel çocuklar için–

Biz masumuz sultanım, kıyma bize
 Provokasyona geldik, evet
 Ağaçlar kışkırttı bizi
 Ama öyle sevdik ki özgürlüğü
 Kök saldık yanlarında
 Taksim’in aksileriyiz artık
 Söküp atamaz hiçbir şey
 Ne toma, ne gaz, ne gazabın
 Gezi’den ruhumuzu

Bir de maruzatımız
 Var haşmetli sultanım
 Sanma biz kullarını
 Dediği gibi şairin “uysal koyun”
 “Çekmeye gelmez boynumuz” bizim
 Arz ederiz:
 Çömlek patladı, bitti oyun!

2013

BERKİN ELVAN İÇİN

Kestiler ipini, yere çakıldı uçurtman
 On dördüneydin daha
 Kana belediler Elvan elvan çiçeğini
 Ah Berkin'im
 Ah bembeyaz gülen karaşın yavrucak
 Uçurtmanı şimdi kim uçuracak?

2014

Eski Çentikler

ŞİİR MANİSİ

Homeros'tan beri sorulan
Cevapsız bir sorudur şiir
Dünya haline, insanlara
Hayata ve ölüme dair

1981

UZLAŞMAZ ÇELİŞKİ

Şiir yazmışsın, ne çıkar
Mutlu olamadıktan sonra

Mutlu olmuşsun, ne fayda
Şiir yazamadıktan sonra

1981

RADYOM İÇİN

Radyom için bir şiir
Yazmadan göçersem bu dünyadan
Demiştin bozulduğu bir gün
Haram olsun müziğin bana
Emzirdiği süt

İşte yazdın, helaldir artık
Dinlediğin onca
Senfoni, sonat, süit

1982

KUTSUZ DOĞUM ŞİİRİ

Büyük felaketler, büyük
 Acılar için doğmuşsun sen
 Uçup gitmiş küçük kuşu sevincin
 Doğar doğmaz uzaklara
 Dönmemek üzere bir daha

1983

GELGİT

Bir gün bakıyorsun
 Işık içinde her şey
 Yüzüyor maviliklerde gök
 Bir gün bakıyorsun simsiyah güneş
 Simsiyah daldığın hülya

Hem İkaros'sun, hem Atlas
 Uçarken sabah takmış kanatlarını
 Sırtında akşam koca dünya

1983

YAZMAYA YENİ BAŞLAYANA

Dur çölünün ortasında
 Ve ufka bak
 İyice, tarayarak
 Gördün mü, işte o
 Gördüğün şeydir şiir
 Göremedin mi, işte o
 Göremediğin şeydir de aynı zamanda

Seraba benzer biraz
 Bir önündedir ufkun
 Bir ardında

1983

YUNUS'UN HOŞGÖRÜSÜNE SİĞİNARAK İKİ TERS DALGA

BENDEN SONRA TUFAN

*Biz dünyadan gider olduk
 Kalanlara haram olsun*

İSMAİL: DİPSİZ KUYU

*Bir ben vardır bende benden içeri
 Bense*

1983

KARA OYUN

Yarın yeniden başlarız
 Yine ben
 Kazandım kovalamacayı
 Kaybettin Azrail kardeş bugün de
 Elim sende

1984

SERÜVEN

Hep balıklama daldın denize sen
 Kıyıdan girdiğin görülmemiştir
 Ama kayaya çarptın başını
 Ama inci çıkardın
 Binlerce fersah derinlikten
 Ve uzak
 Durdun durgun, dingin denizlerden
 Davetkârdı daha, dağdağalı dalgalardaki
 Serüven

1984

YAŞAYAMADAN GÖÇTÜN

–Arkadaş Z. Özger'e–

Geç şöyle, otur karşıma
İki tek şiir atalım seninle
Anlatıp laflarız biraz
–Göz yumar Tanrı sana
Yaşayamadan göçtün gençliğini–
Ağlaşırsız sabaha dek
Yanıp saçma sapan ölümüne
Dönersin gün doğarken gene

1985

ANNECİK

5 Mayıs 85, Gülhane Parkı
Yırtıp içindeki sisi
Açıverdi birden güneş
Ve ısıtmaya başladı dünyayı
Bir cıvıltıyla yan banktaki

Bez bebeğini besliyordu
Elinde bir taş parçası
Bilmiş biri:
– Hadi ham yap çabuk mamamı
Amcaya veyiyim yoksa bak

Yalvardım içinden bebeğe:
Hadi ye yavyum, üzme lüpfen anneni

1985

KAYIT

Ellisiyle tokalaşmış bir kadın
 –Öyle söylüyor saçları
 Bağırıyor boya–
 Oturmuş pencereye, karşı apartmanda
 Sokağı seyrediyor sıkkın
 Telaşlı akışını sokağın

Ve çağılıyorlar mı
 Eski dirilikte hâlâ
 Anlamak istermiş gibi
 Memelerini yokluyor bir ara
 Sokup yakasından elini
 Bakındıktan sonra etrafa

Görüyor şiirin bunu
 Ve memelerden söz etmek varken
 Bırakıp geniş zamana onu
 Geçirmek istiyor kayda hemen
 Karışmadan hayhuyuna sokağın
 Komşusunun korkusunu

BIRAKAMAZSIN

İçip içip bir gün
 Eğildin kadehteki uçuruma
 Ve bağırdın dibindeki kendine
 İçinden üç kere:
 Şiiri bırakıyorum
 Şiiri bırakıyorum
 Şiiri bırakıyorum

Yankılandı uçurum inceden:
 ...rakı-yorum ...rakı-yorum ...rakı-yorum

1986

KOR ÖTESİ

Yağacağa benziyordu
 Küçük de olsa bir şiir
 Bu bun bulutundan sana
 Parçalanmasaydı kor ötesi
 Işıyla acının
 İçine tuttuğun ayna

1986

GİZLİ GİZLİ

Ağlamadım diyemem hiç
 Ağladım arada
 İnip içime, gizlice
 Kimseler yokken
 Kendim bile

1986

PİŞMANLIK DÖRTLÜĞÜ

İstemezdim yaşamak aynı şeyleri
 Geçmek aynı yollardan asla yeniden
 Geleceksem de başka yoldan gelirdim
 Doğsam bir kez daha, bu cehenneme ben

1987

YAHYA KEMAL'İN BİR BEYTİNİ TAŞTÎR*

Bin yıldan uzun bir gecenin bestesidir bu
 Göklerde beyaz bir elemin esmesidir bu
 Vaktin yağın efsun ile a(ş)k kesmesidir bu
 Şevk ikliminin hüzne dönüp küsmesidir bu
 Bin yıl sürecek zannedilen kar sesidir bu

1987

* Taştîr: Divan edebiyatında, beyitlerin dizeleri arasına –vezin, uyak ve konu birliği gözetilmek koşuluyla– üç dize eklenerek yazılan nazire

HÜCREDEN CEVAP

Kapı, duvar, demir, beton
Güneş sızmasına karşı hepsi
Soruyorsun 'keyfin nasıl'
İyidir, sen nasılsın?

Işık bile özlenir burda
Güneş görmek şöyle dursun
Soruyorsun 'keyfin nasıl'
İyidir, sen nasılsın?

Bakar durursun mazgala
Bir kuş geçer diye belki
Soruyorsun 'keyfin nasıl'
İyidir, sen nasılsın?

Ötelerde bir gölge
Ağaç da olabilir, nöbetçi de
Soruyorsun 'keyfin nasıl'
İyidir, sen nasılsın?

Kapı, duvar, beton, demir
Güneş sızmasına karşı hepsi
Soluyacak havam var ya, yeter
Keyfe keder gerisi

LANETLİ

Sığınsan sözgelimi
 Kaçıp kendinden
 Dertleşmek için biraz
 Bir deniz kenarına
 Ne mümkün
 Kurur koca deniz
 Bakar bakmaz sen

1987

EL İLANI

Kararsız bir tabanca için
 İnsaniyet namına
 Tetiği çekecek, kalifiye
 Bir el aramıyor
 Rumuz: Acele

1987

MECLİS SORUSU

Ne gelir ardından
 Hemhal olunca mecliste
 Şarapla rakı:
 Şar+kı

1988

ALKOL KAÇAĞI

Un ufak olursa nasıl
 En ufak sarsıntıda birden
 Ulu ama içinden
 Çürüyen bir ağaç
 Öyle olacak gibi
 Sonun sonunda senin de
 Kemiriyor kozanı korku kurdu
 İçin için ölümün
 Sen durma alkole kaç

1988

İLKOKUL AŞKI

Az mı taşımıştım çantayı
 Okul çıkışı
 Nerelerdesin, unuttun mu küçük köleni
 Söyleyemedim ama
 Kedim kadar çok sevmiştim seni

1989

PAZARYERİNDE BİR TEZGÂH

Yeniden şairsin işte
 Sızlıyor kalemin görünce
 Tezgâh altında bir kedi
 Koklayan ürke ürke
 Döküntü sebzeleri

Yeniden şairsin işte
 Tezgâhın önündekini de
 Anlıyor şiirin arkasındakini de
 İkisinin de çocukları var
 Bekleşen evde
 İkisi de bu yüzden
 Savaşı kazanmak zorundalar

Yeniden şairsin işte
 Tezgâhın üstü
 Habersiz her şeyden, ölü
 Kararıyor şiirin birden
 Kararıyor pazar
 Yaşıyordu onlar da bir zamanlar

SIKLET

– Tartalım mı abi?
 Tartamazsın ki evlat
 Öyle bir keder
 Var ki şu an içimde
 Eziliyor ağırlığıyla ruhum
 Çekmez, tartın patlar

1991

SOKAK KÖPEĞİYLE SOHBET

Yeniden gelecek olsam dünyaya
 Öldükten sonra
 –Soruyorsun madem, saklamam senden–
 Ölümü özlerdim yine böyle
 Görüyorsun işte, var mı tadı yaşamanın
 Biz bize konuşuyoruz şimdi, söyle

1991

KEDERKEŞ

Sevincin kâşanesi mi
 Dese çıkıp lambadan cin
 Kederin kulübesi mi?
 Duraksamam: –İkincisi

1991

YILKI

Fotojenik bir yalnızlıktı
Yaşadığın gençlikte
Deniz kenarında bazen
Bazen bir çay bahçesinde
Tat bile katardı hatta
Bir miktar kederine

Paramparça ediyor ama şimdi
Şehrin suretini
Parkları, meydanları çarpıtıyor
Sarıyor sapsarı sokakları
Dolaşıyorsun öyle ortalıkta
Yaşlı bir yılki gibi ve yaralı

1992

BAŞLANAMAYAN ŞİİR

Büyüyemeyeceksin gözünde Yaver'in
Kuş tutsan şiirinle
Yakalayıp düşerken bir yıldırım
Kuyruğundan fare gibi
Göndermeden gerisingeri
Kovuğuna gökteki

Çıkıp kuruluyor masaya
Ne zaman otursan bir şey yazmaya
Sırnaşıp duruyor düşlerine
Umurunda değil şairliğin

Şiir düşmanı, barbar kedi...
Korkutuyor esin perini
Şeytan gibi kapkara
Kaçırdı işte yine
Başlayamadın bile şiire

1992

CEYLAN

Ben bir koru
 Sunmuştum sana
 Orman sandın sen
 Tekinsiz, açık yangınlara
 Ve ürküp kaçtın
 Bakıp karanlığıma

1993

ERGUVAN

Yok yazacak halin
 Tek dize bile, yorgunsun
 Kapat pencereni
 Girmesin rengi erguvanın içeri
 Ayartacak şimdi
 Uyuyup duran şiirini

1995

BEYAZ DÖRTLÜK

Herkes çocukluğunu özler, bense
 Çocukluğumdan çok seni özledim
 Geceleri bile beyazdın, beni
 Mırıl mırıl teselli eden kedim

1995

KİLİM

Duruyor izi hâlâ
 O yörük kiliminin
 Ayağında desen desen
 Kederli bir nakış gibi
 Çocukluğundan esen

1995

YORGUN MERMİ

–Kimse alınmasın, kendim için–

Yıvsız galeri gerillası...
 Yeni eylem alanı sergiler
 Kaçırıyor hiçbir açılışı
 Elinde bir 'kokteyl'
 –Patlaması imkânsız
 Haddinden fazla alkolle ıslanmış–
 Bakınıyor öylesine resimlere
 Sayıklayarak yeni teorisini
 Yalnız ve yorgun çok:
 Dağları duman bürüdü
 'Tek yol' uçurum
 Başka 'kurtuluş' yok

1995

RAPOR

Kasım sonu, akşam
 Sıvanıyor yavaş yavaş
 Çatılara karanlık
 Yağmur öncesi, hava sıkıntılı
 Boşalacak yer arıyor
 Gökte sinirli bulutlar
 Birazdan işaretiyle şimşeğin
 Akşamı yıkamaya başlayacaklar

1996

GARKA

Acıya gark olmak
 Vardır ya hani
 Ordaki 'gark' kadar
 Tuhaf, anlaşılmaz
 Karanlık bir kuşsun sen
 Soyu tükenmiş, kederli
 Gamlı bir garka

1997

PEGASOS

Kanatları ışıktan
 Yelesi yelden atım benim
 Şiirim
 Aşır beni uçurumumdan, uçur
 Yaram ağır, derin
 Zümrüt vadisine düşlerin

1997

YAZI

Yakınıyor olmalı meleklerine
 Tanrı hazretleri benden...
 Öyle kızıyorum ki şu çocuğa
 Asi, küstah
 Sallayıp duruyor parmağını aşağıdan
 Karanlık sözler ederek
 Doğduğundan beri bana:
 Ne silinmez yazıymış bu böyle
 Yazmamış, kazımışsın alnıma

1997

TİMSAH

Bataklığına dön
 Deme bana bir daha
 Alınan bir timsahım ben
 Ne yapar bilirsin
 Kırılırsa kalbi bir timsahın

N'apacak
 Yaptığı gibi hep
 Büküp boynunu küser

1997

MART KEDİSİ

Hatır sormaya gelmiyor
Yaver'e bugünlerde
Ne büyük biliyor, ne küçük
Seksten söz açıyor hemen
Alev alev gözleri

1997

DÜNYA NİMETLERİ

Harika hüznler
Sunar hayat
Paha biçilmez, eşsiz acılar
Yanılası ateşler, çekilesi çileler
Kıymetini bilene

1997

CİHAT BURAK'LA 'MUHAVERE'

–Anısına saygıyla–

Dedim bir gün içişirken
Renk ve hüznün üstadına:
Sevemez kimse kedileri
Öksüz çocuklar kadar

Eyitti Buruk Çelebi
Tazelerken rakısını sessiz, gözleriyle:
Yaşlı ve yalnız
Çocukları unutma çekirge

1998

BAUDELAIRE VE SAİT FAİK

Şanslı sayılır ikisi de
 –Edebiyat ve sefalet tarihinin talihlileri–
 Dalsız kuşlar gibiydiler ama
 Anacıkları vardı gene de
 Alıp koynuna emziren
 O yaşta bile

1999

İPEKÇE

Ürperiyor ay ışıǵı
 Değince tenine
 İpek tenine

Dem çekiyor kumrular
 Konup parmaklarına
 İpek parmaklarına

Su içiyor kurtla kuzu
 Barış içinde avcundan
 İpek avcundan

Ve güvercin yuvası kadar
 Masum koynunda memelerin
 İpek memelerin

1999

ÖZÜRLE

Benim için ağlıyor sanki
Bur(k)ulmuş çocukluğum için
Bu gece yağmur...

.....

Kötü bir şiir, evet
Şiir bile denmez belki
Ama işte yazmadan edemedim
Bağışla okuyucu, kanıyor yine
Yaralı çocuk içimdeki

1999

AKŞAM ESİNTİSİ

Akıp gidiyor üstümüzden
Okşayarak usulca başımızı
Gün boyu uyuyan rüzgâr
Ve ağaçları ve damları
Serin bir dua
Gibi yaz akşamları

2001

NAMERHEM

Ateş sürmektir
Şiir yazmak yaraya
Kapanıp acının haremine
Merhem yerine

2001

VE CESARET

Yeter iki şey
Kurtulman için kendinden:
Balkon
Ve cesaret

Ama erteliyorsun işte
Oyalanıp düşüyle
Daha kesin bir şeyin:
Jilet
Ve cesaret

Daha hızlı, daha birden:
Tabanca
Ve cesaret

Daha sessiz:
İp, hap, havagazı
Ve cesaret

Hiçbiri fakat
Daha dost değil bıçağından
Hazır yardıma istesen her an
Ama cesaret

SENİNLE HEP

Yeri geldi, ölümüne dövüştün siperlerde
 Yeri geldi, meyhanede ölümüne içtin
 Sevdin aşta ölümüne
 Yıldızlara çıktın, deniz diplerine indin
 Yalnız değildin ama hiçbir zaman
 Ne yaptın, nereye gittinse
 Mahzun bir çocuk yedeğinde

2002

BİN YILLIK YALNIZLIK

Tek dostun sokak kedileri
 Ve karşı arsadaki
 Akşama dek bakıştığınızı
 Yabani incir

Bin yıldır aynı ıssız mevsim bahçende
 Şiirlerini okuyan bilir

2002

İĞDÜŞ

İğdiş etti, burdu düşlerini
 En şehvetli çağında
 Haşin hayat
 Geçim gailisi, ekmek derdi derken
 Vakit kalmadı düşe
 Ne hayalin varsa
 Hepsi hacamat

2002

YILDIRIM

“Küçüktüm, ufacıktım”
 Top oynamadım, acıkmadım
 Tutunacak bir daldı, eldi yalnız
 Uçuracak arada beni aradığım

Ama karıştı gök, çalkandı karanlık
 Ve bir ateş düştü sevincime
 Yaktı uçuramadan
 Uçurtmamı yıldırım

2002

KARANLIK İSTASYON

Çevir düğmesini beyninin
 Yeter dinlediğin sabah akşam kendini
 Parazit yapmaya başladı ruhun
 Yeni şarkılar ara, yeni aşklar
 Nicedir tehlikeli frekansta
 Şiirler yazan, sesi puslu
 Karanlık bir istasyonsun

2003

PEÇETEYE REÇETE

Kötü bakıyorsunuz gene geceyle
 Bir ufak daha iç
 Deva olmayacak nasılsa
 Yarana bugün de
 Yazdığın şiir peçeteye

2003

KOCATMIŞ 'KOCA KENT'LİK

Taşralı bir kızdı İzmir
 Senin için gençliğinde
 Masum ve mahcup
 Ve vefalı
 Sevişmeye giderdin onunla
 Sıkıldığında o bakire duldan
 "Bin kocadan artakalan"
 Avuturdu seni imbat kokan
 Yakamozlu koy(n)unda

Ah, limanım, ıımanım benim
 Kocamışsın görmeyeli
 N'olmuş sana böyle Smyrna

2003

LEKELİ DÖRTLÜK

Usandırıyor şairler, usandırdın sen de
 Nedir bu, hep keder, hep keder, hep keder, hep ke...
 Der çiçeğini sızlanmadan acı çeksen de
 Sevinç sanki şiiri kirletecek bir leke

2003

UYKU BEYAZDIR

Görmedim hiç, bilmiyorum
 Nasıl uyur bir akrep
 Masumdur ama o da
 Masumsa ne kadar
 Uyuyan bir bebek

2003

DEVA

Başladı yine içinde
 Keder sağanağı
 Ve fırtına
 Ve bora
 Ve tipi
 Amansız bir mevsim yüreğindeki

Karalıyorsun sıkıntıdan
 Ne gelirse aklına
 Asla şiir çıkmaz bu kuyudan
 Yalnızlık başka, şiir başka

İhtiyacın var yeni bir aşka

2003

SAHAYA ÇIKARKEN

Ne der bebek
 Doğar doğmaz cıglığıyla:
 Ölmeye
 Ölmeye
 Ölmeye geldim!

2003

GRAFİTİ

Yönetenler için duvar yazısı:
 Adaletsiz olmayın
 Adalet siz olun

2003

SANSÜRSÜZ 5-7-5'LER

ALTIN DUL

Som sarışındı
Her şeyi, sesi bile
Orası bile

LEYLA/K

Açıverdiydi
Soyunup bir gün birden
Taçyaprağını

TEZGÂHTAR KIZ

'Tam size göre'
Diyor üflerken –temmuz–
Memelerini

AÇ

Yabanıl, arsız
Halimle geldim sana
Aç ormanını

USLANMAZ GÖNÜL

Soyuyor hâlâ
Gözleriyle çırpıplak
Tüm kadınları

SUNAK

Aşkın sunağı
Sevgilinin o ücra
Karanlık yeri

YATAK ODALARI

Açar usulca
Girerken eşğinde
Şehvetle bir gül

Çentikçikler

Altın dişiyle gömülmüş bir ölü...
 Melekler toplaşmış, bakıyorlar:
 Parlıyor bu ölü Tanrım

* * *

Anılar... Bekçi köpekleri belleğin
 Havlar dururlar

* * *

Aşk... Sağaltan yara

* * *

Aydınlanıverdi ağrıyan, ağır karanlığı karla
 Bungun gecenin birden
 Lapa lapa yağıyor ılık gökten

* * *

Aykırı gülümdün benim, mevsim tanımayan
 Açardın yaz kış demez, kıpkırmızı

* * *

Aynı şarkıyı söylüyor sabahtan beri
 Çatıya yağmur, sıkıldı kiremitler

* * *

Bağır ateşini içinin, tutuşsun dünya

Bahar yolları kesti
Paytak papatyalar kapladı patikayı

* * *

Beş benzemez
Kazandırdı sana bunca şiiri
İyi ki talihsizdin hayat oyununda

* * *

Çiçekte çalkantı başlatır bakışın

* * *

Delişmen bir ırmak
Akıyor içimin durgun
Gölüne gözlerinden

* * *

Dikersin yırtılan ruhunu her gece
Takılıp dikenlerine insanların
Yırtsınlar diye ertesi gün yeniden

* * *

Diyelim ağzınla başlattın şölenini
Memelerin de olmazsa yanında her şey noksan

* * *

Diz çöktürürdün fırtınaya ah, gençliğinde
Geçmiyor sözün şimdi yele bile

Doluyor kum saati...
 Bakamıyorsun aynaya korkudan
 Ölüm tünemiş yüzüne

* * *

Durlanıyorum bakarken gözlerine
 Yağmurun yıkadığı yapraklar gibi

* * *

Ekmek arası acıyla büyüyor
 Merdiven altlarında çırak çocuklar

* * *

Elif, lâm, mim...
 Şifreyle konuştu Tanrı Muhammed'le
 Anlamasın diye şeytan

* * *

Eritiyor ateşiyle asfaltı
 Tamponundaki yazı şiirinin:
 Takıl bana, cehennemi yaşa

* * *

Es sevgili
 Gel, serinlet yüreğimin avlusunu

* * *

Esniyor sıkıntıdan korkuluk
 Tek karga yok ortalıkta

'Evlilik' filminden bir kare:
 Hışırıyor karşılıklı bakışları
 Az sonra fırtına

* * *

Geceleri duyuyorsun en çok, herkes uyurken
 Yaklaşan ölümün hışırtısını

* * *

Gökdelen: Kent korkuluğu

* * *

Günlük güneşlik gözler: Aşk
 Parçalı bulutlu gözler: Ayrılık

* * *

Gürültüler geliyor kanından
 Aktı akacak şiir

* * *

Güz... Gökte madara olmuş bir güneş
 Kafa tutuyor üç buçuk bulut

* * *

Harmani kıvrımını sabırla edinir
 Sabırla edinir hançer pasını

Hatıraların şiltesinde oturuyor, yerde
Israrla nine

* * *

Hayat... İki bez parçası arasına
Sıkışmış bürümcük: Kundak ve kefen

* * *

Hayatıma düşen ilk ve son cemresin sen

* * *

Işıltılı bir masumiyet
S/iniliyor uyurken yüzüne
Saçlarından süzülüyor rüyan

* * *

İçimin kuytu, sapa sokağında
Esen serseri rüzgârımsın benim

* * *

İlk mekân ana rahmi, son mekân toprak
Dünya: Arada eğleşilen eğlek

* * *

İmrenerek bakıyor boynu bükük, garip sümbül
Gösterişle salınan gelinciğe

İnersin dibine yanardağın
Tek dize için kırpmadan gözünü

* * *

İyi geldi yağmur yalnızlığıma
O anlattı, ben dinledim
Fısıll fısıll gün boyunca

* * *

İyi huylu bir urdur ama
Urdur yine de şair için şiir
Sancır durur beyninde

* * *

Keder mahkûmuyum ben
Ağırlaştırılmış müebbet verdi aşk
Çekiyorum yıllardır

* * *

Kelimeleri seriyorum ayağının altına
Tekrarlamak için yalnızca, başka şey değil
Saçlarındaki elimi biraz daha

* * *

Kerpeten gibi bir sıkıntı içimde
Söküyor kanırtarak sevinci

Kırmızı sesler geliyor geceden
Büyüyor gürültüyle bir gül

* * *

Kıskanıyorlar sevişmeni kedinle
Miyavlamaya başlayacak birazdan çiçekler

* * *

Kötü geçti hayat sınavın
Yeteneksiz çıktın sevinç branşında

* * *

Köy akşamları... Örtününce bozkır karanlığı
Sökün eder dağlardan hüzün

* * *

Kurtar beni benden Tanrım
Şakağında bir kurşunla yoksa
Çıkacak ruhum katına

* * *

Mahzun tüylü, masum kedimsin benim
Mırıl mırıl bakıyor gözlerin

* * *

Mevzuata aykırı bir aşktı bizimki
Kaçak çıkılmış sevda katı hayata

Oturmuş dibinde ağacın
Hasreti yontuyor çakısıyla gurbetçi

* * *

Öyle titiz ki rahat etmez içi
İntihar ederken bile
Silmezse kanını jiletin

* * *

Rock konseri veriyor çığlık çığlığa
Döne döne martılar gökte

* * *

Sabah... Dupduru tenin
Ay ışığı yıkamış uyurken
Süzülüp yatağına

* * *

Sakınma kendini ateşten, yan şair
Bürün alevleri, yananlara gelir şiir

* * *

Sakinleştirir yalçın dağları, yatıştırır
Kavallıyla çoban

* * *

Sevinci de yaşadıydın sen bir ara
Aşk mıydı neydi, unuttun
Işığına konardı gelip martılar

Sevinç sağıyor memelerinden göğün
Cıvıl cıvıl serçeler

* * *

Sevişirsiniz uzaktan uzağa geceleri
Makas alırsın arada ay abladan

* * *

Sığın bir şiire ve uyu orda
Efatun uykusunu düşlerin

* * *

Simsiyah bir keder aylası
Gözlerimin değdiği yerde

* * *

Söylenip duruyor dışarda rüzgâr
Kendi kendine, kızmış geceye

* * *

Şafak... Saltanat vakti
Yıldızları ürkütüp kaçırıyor güneş
Ve kana beliyor dağları

* * *

Şaha kalkmış çiçek
Avuç kadar saksıda

Şair aynası:

İçbükey kedi, dışbükey kaplan

* * *

Şiirden kesildi kalemin bu ara
Damlamıyor tek kelime

* * *

Tam cepheden yarıyor kötülükleri
Yürürken yanımda yârim, memeleri

* * *

Tek söz etmeden söyleşiriz geceyle
Duyar sızımı, derindir sohbetimiz

* * *

Temmuz... Kışniyor ışığı güneşin

* * *

Uğulduyor gövdesi ölünün: Kepazelik bu
Toz toprak içinde kaldım

* * *

Uysallaşır öpsen akrep bile
Sihriyle sevgilim sevginin senin

Uzak ülkeleri anlatıyor göğsündeki düğmeler

* * *

Yaz... Dolanıp duruyor üstünde damların
Yolunu şaşırmış, serseri bir bulut

* * *

Yoruldu kovalamaktan kuyruğunu
Kestiriyor biraz kedicik
Kalkınca yine işbaşı

* * *

Zonkluyor gece
Depreşti yine yalnızlık ağrın

TEREKE

İlk basım: Ocak 2019, YKY
(Kitaplaşmamış şiirler)

Akşam oldu, şiir meclisi dağıldı, sofraya toplandı. Kalan kırıntılar bunlar. Şimdi artık 'mazi' olmuş yıllardan son yıllara kadar paylaşılmış şiir e(k)meğin kırıntıları. Zebil olmasın, arkamdan ağlarlar sonra, dedim. Ve –biri hariç– hiçbir bir yerde yayımlanmamış, çekmecedeki mahpusluk çeken bu şiirleri, azat etmeye karar verdim.

İ. U.

TEREKE

Başka şey kalmayacak ardında
 Acı görünecek yarın
 Terekende bütün varın
 Bulamayacak arayan şiirinde
 Ne mutluluk, ne sevinç
 Sızan bir ışık dizelerin arasından
 Yeşeren bir umut ya da
 Tek servetin acındı dünyada

2015

İSMAİLİ TAKDİM

İşte karşınızda
 Ünlü çile çekici, ünsüz şiir yazarı
 Yanıp duruyor ama
 Alaz alaz şiirleri...
 Yılların eskitemediği acı

1987

İSMAIL'İN YERİ

Hadi toplaşın kuşlar
 İsmail'in Yeri'ne gidiyoruz
 Pencere sofrasına
 O bira içer içerde
 Biz halay çekeriz
 Ziyafetten sonra gök çayırında
 Hoş etmek için gönlünü
 Kanat kanada

2016

ÇIKMAZ

Çıkamaz bir sokak
 Hayatın senin
 Gelip geçmediği kimsenin
 İssız
 Çocukların oynadığı ancak

Yolcusuz yol, kör durak

2002

KIRIK DÖKÜK

Gittikçe kötülüyorsun evlat
 Ne şiir avutuyor artık seni
 Ne gelecek düşleri
 Dedîği gibi Vaiz'in
 "Her şey boş"*

Tek dostun var söyleşecek
 O da yaşlandı artık
 Sonunu bekliyor bir köşede öyle
 Gelmiyor içinden yalanmak bile
 Kıvrılıp kucağına eskisi gibi

Avutamaz evlat, yorma kendini
 Kırık dökük, zavallı
 Üç beş dize seni
 Fazla bile uzadı
 Bitir artık burda şiiri

2017

* Kutsal Kitap, Vaiz, 1. Bap

ALARM

Fena kötüyüm
 Çok fena kötüyüm
 –Canına okuyacak kadar Türkçenin
 Görüldüğü üzre–
 Ve galiba, öyle görünüyor
 Şiire başlayacağım tek
 Yenilip ifritime

Davranın şiir ahalisi!
 (Siren sesi
 Düşünülecek burada okurken)
 Canavar geri dönüyor
 Karanlık denizlerin canavarı
 Zıpkınlarınızı hazırlayın!

2015

EMANET

Bu kadar basit ölüm
 Birkaç kürek toprak
 Ve bir iki dua
 Sonra emanet edip ölüyü
 Kurtlara, böceklere
 Evine dönecek herkes
 Beton ve demir alışımı
 Güvenli korunağına
 Dünden kalan dizisinin başına

Saldırırken yeni tanışlar
 Emanete iştahla

2016

ÖLÜM AÇISI

Belki de bir şans ölüm
 Bırakıp didinmeyi
 Koşmayı mutluluk peşinde
 Kurtulma fırsatı
 Dünya vesvesesinden
 Girip bir sise birden

1986

HÜZÜN

Ölecek olmak değil hüznölendiren seni
 –Sevindirir aksine toprak bedenini–
 Okunmayacak başında uğurlanırken
 Hatırlanıp o hayhuy arasında
 Biri olsun ölüm şiirlerinin
 Yanarak yazdığın yaşarken
 Kalemimi ürperten bir kederle
 Ve akmakta olduğu içlerinde
 Kanının hâlâ

Hatırlansa da...
 – Boşuna, öldü nasıl olsa

2009

DEDEM YUNUS İÇİN BEŞLİK

Kimi şair arkasında
 Süslü söz bırakır gider
 Kimi de var yükten sayar
 Dedem Yunus'layın süsü
 Yalın töz bırakır gider

2017

ARASIRA TUTTURSAN DA

İşte gene gece
 Ve baş başasın yalnızlığınla gene
 Bir şiir yazarsın artık
 Yazık olur yoksa
 Bu güzelim hüzne

Kafiyesiz, redifsiz ama
 Yetmişine yaklaştın çünkü
 Zor geliyor kafiye aramak artık sana
 Arasıra tuttursan da

2016

KEDERLE

Affet beni esin perim
 Seni değil yazarken
 Dönüp içime ısrarla
 Yalnız kendimi dinledim
 Karanlıkta açtı bu yüzden
 Ve kederle hep çiçeklerim

2016

KADROLU

Sancıyor sürekli şiirin
 Uslanmıyor bir türlü
 Kemirip duruyor içindeki ifrit
 Sabah akşam beynini
 Öyle münasip görmüş
 'Kahhar' hazretleri:
 Cehennem kadrolu şairi

2013

ÇIK ARTIK

Şiir ve rakı
 Harflerden bir duvar
 Alkolden bir korunak
 Böyle sakınıyorsun dünyadan kendini
 Kendine saklanarak

Çık artık ininden
 Yeter seviştiğin karanlığınla
 Seni bekliyor bak
 Sokak

2009

ODA MÜZİĞİ

Temmuz, öğleüstü
 Kedi uyuyor, perdeyle tül de
 –Pencere açık oysa–
 Nefes almıyor hiçbir eşya
 Ve ben boğuluyorum, bungun
 Her zamanki gibi köşemde
 Kapılmış dalgalara

Dışarda sokak sessiz
 Karanlık ezgisini dinliyor
 Köşe başında akasya
 Usanmış artık, bıkkın
 Odadan taşan sıkıntının

2003

FOTOĞRAF

İlişmiş deniz kenarında bir banka
 Külü uzamış bir sigara elinde
 Poz veriyor yalnızlığım
 Çeksin diye şiirime

2004

KOZMİK YALNIZLIK

Şirk koşmak gibi
 Olmasın ama Tanrım
 Yok senden farkım
 Ne bir kimse
 İki laf edecek, ne...
 –Göremezsın ordan
 Şiirlerden sızıyor sızım–
 Senin kadar yalnızım

2011

HAYRINA

Yalnız ateş i tattı dünyada
 Yalnız yandı
 Ve öyle alıştı ki alevine acının
 Yapamaz artık yanmadan
 Eksik etmeyin duanızı hayrına
 Bu lanetlinin ardından:
 Mekânı cehennem olsun

1993

TUTKU

Yetenekli sayılırsın epey
 Gece ve hüznün faslında
 Aya bakabilir örneğin
 Oturup herkes balkonda
 Bakıp düşlere dalabilir
 Bulunmaz ama asla senin gibi
 Tutkuyla sevişeni

1999

OTOPORTRE

Yetiş Vincent
 Yardım et bana
 Çık gel duvardaki tablondan
 Göster nasıl çekileceğini tetiğin
 Direnmek boşuna, dediğin gerçek:
 "İstirap hiç dinmeyecek"

2003

ZİFİRİ

Sevgili Yesenin, şairim
7 Nisan bilmem kaç dünyada bugün
Ve hava açık, güneşli
Ama ben
1925'in o Aralık gününde
Angleter Otel'i'nin 5 nolu odasında
Olduğun kadar en az senin
Karanlığım, zifiri düşler
Kuruyorum büzülmüş koltuğumda
Ben de senin gibi mi
Yapsam o gün acaba
Banıp kalemi kanıma
Kesik bileğimden sızan...

Ama işte bir şey eksik
Cesaret yok sendeki, lanet olsun
Düşüyle avunuyor ancak
Acınası 'kahraman'

2008

HEPTEN

N'oluyoruz Tanrım
 Fena bakıyorsunuz gene bana
 Hepten gözden çıkardınız anlaşılan kulunuzu
 Ne zaman sevmiştiniz zaten
 Dilediğinizi doyurduğunuz dünya çayırında
 Ot yüzü görmeden büyüyen kuzu

1998

TANRI'YA SAYGILARIMLA

Şu renkli basım, ofset gezegeninde
 Siyah beyaz, tipo bir hayat
 Biçtin ya bana...

Gerisi gerekmez
 Anladın sen saygılar sunduğumu
 Üç noktayla

2017

‘KAHPE FELEK’

Film şeridi
Gibi geçermiş hayatı insanın
Öyle derler
Ölürken gözünün önünden

Seninki altyazılı olur mutlaka
Öyle küfürler ettin ki feleğe
Çıkıp bazen Türkçeden
Anlaşılmaz çevrilmeden

2017

‘TASHİH’

Affınıza mağruren Darwin Hocam
Bir yanlışınızı düzeltmek isterim
Teori değil bu, tecrübeyle sabit:
İnsan y¹landan türemiştir

2017

ENFARKTÜS

Yeni tanıştık daha
 Her geçen gün ama
 Artıyor muhabbetimiz
 –Tekliyor seninki arada gene–
 Öyle ki sen öldüresiye
 Sevmeye başladın beni
 Ben ölesiye

Sıkıldım artık bu gök kubbeden
 Umudum sende dostum
 Uzatma arayı fazla
 Bunu saymam
 En kısa zamanda gene beklerim

2009

METROPOL

Vıcık vıcık insan ortalık ve maske
 Ve cadde ve asfalt ve beton
 Ve iş hanı ve banka ve A.Ş.
 Ve market, süpermarket, hipermarket
 Ve reklam ve afiş ve vitrin
 Ölüyorsun kalabalık bir şekilde
 Yalnız ve b/ezgin
 Ortasında bu mahşerin

1998

KENT YORGUNU

Hadi çocukluğumuza gidelim
 Mantar toplayalım dağlarda
 Alıç, ahlat yiyelim
 Kaçıp bu yaban yerden
 Yedi yaşımıza
 Düdük yapalım söğütten
 Derede taş sektirelim

2015

ŞEYTAN UÇURTMASI

–Bütün çocuklara–

Meydan okuyor bayım
 Uçurtmam Ferrarine
 Köklesen de gazı nafile
 Asfaltta geçer hükmün ancak senin
 Oysa 'şeytan'ımla biz
 –Tanık bütün bulutlar–
 Göklerin hâkimiyiz

1995

DUL NİKENİN BAYRAMI

Ne çalarım kapısını birinin
 Ne çalan olur kapımı
 Kedilerim ve ben
 Bayramlaşırız birbirimizle
 –Böyle olur yalnızların bayramı–
 Onlar habersiz her şeyden
 Ben ağlamaklı

1999

İLK KEDİM

Unutamadım onu, unutamam
 Çocukken beyaz bir sevgilim vardı
 Gülerken ben tüyleri parlar
 Ağlarken sürtünüp bacağıma
Kendince o da ağlardı

2007

İLK KEDİM 2

Âşıktık birbirimize
 Kimse anlayamaz
 Tarihin akışını değiştirmiş
 Bir kediymi o
 Hüzünlü, mahzun tarihimin
 Avuturdu mırıl mırıl
 Yaralı, acıyan çocukluğumu
 Müzemde şimdi, anılarımın müzesinde
 Anlayamaz kimse
 Baş köşede

2007

İLK KEDİM 3

Ağlıyor çocuk yaşıım yatağında
 Uyanmış da uykusundan gene
 Gecenin ortasında
 (Uzak, çok uzak şimdi
 Kafdağı'nın arkasında)
 Kayıp günlerdir sevgilisi
 Onu görüyor, Beyaz'ını
 Her gece rüyasında

2009

MASUMİYET

Yalanıyor koltukta kedim
 Büyük bir ciddiyetle
 En önemli işini yapıyormuş gibi dünyanın
 Geçmiş kendinden
 Öyle masum ki
 İyilik yayılıyor odaya tüylerinden

2006

İSMET SUNGURBEY İÇİN ALTILIK

–Anısına saygıyla–

Medeni Hukuk dersi verdi insanlara
 Ve Aksaraylı, Samatyalı garip, sefil
 Sokak kedilerine ömür boyu ciğer
 –Çöplüklerin, yangın yerlerinin azizi–
 İnsanoğlu anladı mı bilinmez ama
 Dua ediyor ruhuna her gün kediler

2013

SOKAK KÖPEĞİ

Yaş yedi... yolun yarısı edermiş
 Öyle deniyor bizim çöplükte
 Yaşarsam eğer
 Başıma bir şey gelmez de
 –Ve izin verirse belediye–
 Ortasındayım cahil ömrümün

2016

KÖPECİĞİM PAŞA'YA

Bu şiir senin için ufaklık
 Karşılama elbet birkaç dize
 Biliyorum, verdiklerini bana
 Yoldaşlık ettin nice geceler
 Akarken tüylerinden uyku
 Bu yalnız ve hüzünlü adama
 Sevinç serpiti yalayıp kederini
 Puslu günlerine

Can dostumsun benim, ciğerimin köşesi
 Bilir pirelerin bile

2008

YABANIL

İtiraf et
 Yabanıl bir şairsin
 Devamlı bir hançer
 Biliyorsun şiirlerinde

Bileytaşın da
 Acından süzülmüş öfke

2017

KIRIK PLAK

–Sevgili karıma–

Ömrümün takıldığı yersin
 Seni tekrar ediyor hâlâ
 Kırk yıl geçti
 Kırık plak gibi yüreğim
 Necla-la-la-la-la-la...

2015

MARAŞ

Gençliğimin avare şehri
 Özlüyorum seni
 Dolaştı geceler boyu
 Sokaklarında bir başına, sızlayarak
 Hatırlıyor musun, yalnız bir serseri
 Dönse yıllar sonra
 Aynı onulmaz kederle
 Avutur musun basıp bağrına yine
 Onu meyhanelerinde

1985

ŞAİR ESKİSİ

Yaş yetmiş, düş bitmiş...
 Masa başındasın
 Ve kalem kâğıda bakıyor
 Kâğıt kaleme
 Kül tablası doldu ama

Umudu kesmiş
 Dürtüyor esin perisi:
 Hadisene şair eskisi

2017

ŞAİR ESKİSİ 2

Şiir de kovdu artık seni ülkesinden
 Tek yer kaldı iltica edecek
 Sürgün şairler yurdu: çekmeceler

2017

ZALİMİME

Geri dönermiş bütün katiller
 Öyle eyitmiş Dedem Dostoyevski
 Cinayet mahalline
 Raskolnikov sendromu
 Diye belletilir 'memur bey'lere
 Okumasa da hiçbirisi Suç ve Ceza'yı
 Polis mektebinde

İnat etme zalim
 Dön artık sen de yenilip kendine
 –Utandırma Dost. Dede'yi–
 Yeniden kalbime

2004

DARBE

Bir darbedir aşk
 El koyar acı kalbe
 Geçince ilk ateş
 Kararmaya başlayınca inci
 Feshedip sevinci

2016

ANTİTEZ

Yeter güzelim, bırak artık
 Şu yüce aşk felsefesini
 Memelerinle laflamak istiyorum ben
 Basit sözler etmek, sıradan:
 "Ateş, tutuş, yan"
 Ve indifa etsin şehvetle
 Söyleşirken ağzımda iki volkan

2011

EPRİMİŞ İPEK

Sevdalar incelir, incelir
 Ve yırtılıverir bir gün
 Bir yerinden
 Eprimiş ipek gibi birden

 Niye yazdım şimdi ben bu şiiri
 Yıllar sonra
 Anılar sandıkta çürürken

1985

AĞIR ÇEKİM

Hadi ağır çekim
 Sevişelim seninle
 Elimi kalçada unutayım
 Ağzımı memelerinde
 Ve uyuyup kalalım öylece
 Gecenin rahminde

2017

SAKLI

Adının senin sevdiceğim
 Saklı sanki
 Her harfinde bir kor
 Söylerken dudaklarım
 Yazarken elim yanıyor

1994

ESRA(R)

Müptelasıym, evet
 Yapamam onsuz asla
 Esrarkeş değil, hayır
 Esrakeşim

2004

ORDAYSAN HÂLÂ

Demiştım ki bir gün birine
 Milattan önce:
 Kalplerin çiftleşmesidir aşk
 Ve hazır benimki...
 Bırak demişti şairliği

Milattan sonra iki bin küsur bugün
 Hâlâ ordaysan, o kır kahvesinde
 Ve özlüyorsan beni
 Sözüm baki

Değişmedi serserin
 Şairliği devam ediyor hâlâ

2002

GÜZEL YANGIN

Bana bir şeyler oluyor
 Şiir yazmaya
 Başladım her gün yeniden
 Depreşti hastalığım
 Diyelim su koyuyorum bardağa
 Şiir doluyor

Sakınma beni bu ateşten
 Sakınma sakın Tanrım
 Deva verme derdime
 Harlansın daha da
 Yangınım

1985

NUMUNELİK

Guinness Rekorlar Kitabı'nda
 Teşhir edilmeye layık
 Numunelik birisin sen
 Acı çekiyorsun 365 gün
 Bulup bir yolunu ille
 Ara vermeden bir gün bile

2016

NEDENSİZ ŞİİR

Koşturup duruyor Cincibir
Yavru henüz
Hayat çok tatlı
Diyor arada miyavlayıp bana

Yalayıp geçiyor içimi bir alaz
Bilmiyorum neden
'Habis' mi yeni dostun
Belli değil oysa daha

2017

IŞIMA

İlişme bu gece bana
Rahat bırak n'olur ay
İyi değil dostun
Bugünlük şairini
Bunca alımına karşın kör
Yeteneksiz biri say
Işıma bu gece lütfen ay

2010

TAZE KAN

Enfeksiyon kaptı şiirim
 Soluyor benzi gün günden
 Bir yandan da keder virüsü
 Malum, ezelden

Kalmadı mecali yazacak artık
 Yeni sevdalar gerek kalemime
 Tez elden

2012

SİĞİNAK

Çoktan akşam oldu
 Yuvaya döndü kuşlar
 Gidecek yerin yok seninse
 Şiire sığın öyleyse şair
 Bir mağara yarat
 Kelimelerden kendine

Sıcaktır içinin karanlığı
 Gecedен gene

1985

KARŞILAMA

–Ahmet Erhan’a 46. yaşı için–

Org çalıyormuş Tanrı, inmiş gökten
 Rivayetine göre meleklerin
 Tank, top, mitralyöz sesleri eşliğinde
 Konuk sanatçı olarak
 Mefisto’nun tavernasında
 Doğduğun gün senin, dünyaya sürüldüğün:
 Ahmet Beyler doğmuşlaar!
 Hoş gelmişleer!
 Savaşların, yıkımların ortasına
 Kırımların, kıyımların ortasına
 Yoklukların, yoksullukların
 Zulümlerin, zulümlerin ortasına...
 Bu kadar değil hediye
 Özel ikramlarımız olacak daha
 Hele bir büyüsün
 Keder gibi, kahır gibi
 Acı gibi, çile gibi
 Ve yalnızlık, ateşten
 Yakıcı yalnızlık gibi
 Adamı şair edecek armağanlar...
Ahmet Beyler doğmuşlaar!
 Hoş gelmişleer!

2004

“CAZZ”

Caz ritminde çekiyor
 Tespihini bile
 Anarken geçmiş günleri
 Sallanan sandalyesinde
 Seksenlik cazcı, yanında bastonu
 Kaynıyor kanı hâlâ
 Çoktan paslansa da duvarda saksofonu

2011

‘SON ÜTÜCÜ’

Ütülü, düzgün bir hayat
 Diledi hep Mevla’dan
 Ve düzgün bir koca
 Takarken fişi her sabah
 Bismillahla

Duymadı Tanrı
 Gürültüsünden makinelerin
 Kırışık geçti

1999

IŞIL IŞIL

Karanlıksın ve karanlık gece
 Çiz jiletle gökyüzünü
 Boydan boya
 Sonra da kendini
 Ve yıka dökülen yıldızlarla
 Işıl ışıl içini

1985

KEM TALİH

Nasıl bir yazgıysa
 Hep kısa çöpü çektin
 Gele geldi hep attığın zar
 Kara bahtlım, kem talihlim
 Pis yedili düştü sana her seferinde
 Dağıtılırken hayat kumarında kâğıtlar

2013

TEMMUZ GÜNEŞİ

Boş bulmuş göğü
Efeleniyor haşmetmeap
Zulmediyor kurda kuşa
O değildi sanki
Saklanan arkasına bulutların
Kış boyu

Ne denir
Zalimlerin ortak huyu

2006

OBA BİLGELİĞİ

Obayı değil
Dağları ısıtmak için
Yakılır geceleri
Yörük ateşleri

2017

ŞAİR ATASÖZÜ

Neden şiir yazar şuara
 Demini bulunca ille
 Ne demiş şair atalar:
 Gönül şiir ister esriyince
 Bade bahane

2004

ÖZET DÖRTLÜK

Neydi şair sürdüğün ömür diye
 Yüreğin örselenmiş, gönlün kırık
 Uzatma hiç, yeter özetlemeye
 Basit bir uyak bile seni: Batık

1988

ISSIZ AY/YAŞ

Hep aynı meze
 Serip gazeteyi **paklarda**
 Kurduğu 'mükellef' sofrada:
 Keder ve kırık leblebi

Ve aynı vefalı dost
 Dinleyen sabaha dek derdini:
 Sağdııcı ay

2017

BAR METEORU

Dolanıp duruyor boşlukta
 Yörüngeden çıkmış, tekinsiz
 Karanlık bir yosma
 Gecegen arayan çarpacak
 Serseri bir meteor

Yalvarıyor içinden herkes:
 Bana çarp yavrum
 Beni mahvet n'olur

2013

‘İŞTEŞ FİİL’

Sarışınım sarışalım
 “Tenhada buluşalım”
 İşteş fiil eyleyip
 Birbirimize karışalım

2017

‘BİP’Lİ DÖRTLÜK

Çifte benler birbirine bakışır
 Bal dudaklar emilmeye yakışır
 Ak koyunda şeker şerbet akışır
 Sevişirken açar gonca gül gibi

2016

MECNUNÎ

Leyla’dan çok
 Çölü sevdi Mecnun*

2017

* Buna benzer bir dize var mıydı? Ben araştırdım, sordum soruşturdum, bulamadım. Varsa ve yaşıyorsa şairinden özür dilerim. Göçmüşse toprağı taşsız olsun.

‘ÂLEM’

Teşbihte hata olmaz
 Sirke benzer biraz
 Bizim ‘âlem’
 Kimi soytarılık yapar
 (Sözüm meclisten dışarı)
 Ve alkış alır ucuzundan
 Kimi de aslanın ağzına sokup başını
 Diker anıt gibi şiirine
 Onur taşını

2016

ÇAĞDAŞ BİR DARBİMESEL

–Klavye şövalyeleri için–

Bit bitle itte dalaşır
 İt itle internette

2017

PEMBE ŞAİR GÜZELLEMEŞİ

Destursuz bir giriş olacak ama
 Hayat güzel bir şey onca
 Yaşamak güzel bir şey
 Sabah olur, herkesler uyanır
 Güzel bir güne uyanır
 Birbirine 'günaydın'lar denir
 Yüzler yıkanır, kahvaltılar yapılır
 Kimisi karısını öpüp işine gider
 Kimisi öpemedi gider
 Uyanmamıştır çünkü daha
 (Pembe şair niye 'kimisi' der burda
 Şirinlik olsun diye
 Neşe katsın diye şiire)
 Sonra da bütün gün güzel geçer

Zengin bitirişi olacak biraz ama
 Ben pembe şairleri çok seviyorum
 Onların ders kitaplarına giren
 'İnsanda güzel duygular uyandıran'
 Yalanla süslenip bezenmiş
 Cici şiirlerini çok seviyorum

1998

ÇEVRECİLERE SEVGİYLE

Tanrı altı gün çalıştı
 Ve gıcır gıcır bir 'seyyare'
 Yarattı insanlar için
 Havayı, suyu, denizi, toprağı
 Ve bilcümle mahlukatı tamam etti
 'Armağanım olsun' dedi 'ademoğluna'
 Ve yedinci gün tatile çıktı
 Dönmedi ama hâlâ yazlığından...
 Ne zaman işbaşı yapacaksın usta
 Elden geçirmen gerekiyor yeniden
 Tanınmaz halde kurduğun dünya

2013

SAVAŞ SUÇLUSU

Savaş haberleriyle geçti ömrümüz
 Vietnam, Filistin
 Irak, Afganistan, Bosna...
 Bomba ve çığlık sesleri arasında

Yanarken gidenlere kalanlar
 Yani biz, yani bütün dünya
 Yedik içtik, seviştik bu arada

2011

‘ANADOLU KAP(L)ANLARI’

–“Panik”ın şairi Behçet Necatigil’e–

Şehre yerleşti artık Pan
Göçüp kırdan
Finans ve günah merkezine
Çekmiş altına bir holding
Ürküterek arada doları
Gün ediyor gününü

Kapatıp keçi sakalıyla şark çıbanını
(‘Moderin’ bir ‘imaj’
Gerek ‘businessman’lere)
Boynunda ipek fular
Ağzında eğreti bir puro
Sekreterini çimdikliyor geçerken yanından
Hatırlayıp nympheleri
Malum, ihracat–ifrazat cilveleri

‘Kaplan’ deniyor artık kendisine
Kimlik değiştirdi keçi Pan
Önlenemez yükselişine bakılırsa ama
Ve doldurduğu kasasına
Ufak bir parantez
Açmak ‘iktiza ediyor’ lakabında:
Kap(l)an

2008

SIKIYÖNETİM

Kapanıyor sınıksız perdeler
Akşam olunca yurdumda
Ucundan görünüyor ancak gece
Bu nice bir yaşamaktır
Yıldızlar bile özlenmekte

2004

CUMHURİYET TALİMİ

–80. yıl için–

Komutla başladı:
Çağdaş uygarlık düzeyine çıkılacaaaak... Çık!
Komutla sürdü:
Halka inilececek.... İn!

Seksen yıldır boşa talim
Direniyor çünkü Ankara:
Yerinde saaay!

Saysak yine iyi
Artık istikamet de değişecek gibi:
Geriye dönmek!

2003

‘YENİ CELLAT’ ALTILIĞI

–“Cellat” dōrtlüğüünin şairi Ataol Behramoğlu’na–

Öyle can akıttı ki yeni cellat
Eskisini aratır oldu mumla
Çıldırılmış ama, silip duruyormuş
Elini –ölüm kokuyormuş boyna–
Ve görmemek için kanlı yüzünü
Maske takıp bakıyormuş aynaya

2015

ŞERH

“Her ölüm erken ölümdür”
Zalimler hariç

2017

İSMAİL'DEN TWEETLER

uykusuzgeceler

Kendimle konuşuyorum sürekli
Karşılıklı didişiyoruz

zavallıgüneş

Koca dünyayı aydınlatıyorum da
Bir şu çocuğun karanlığına gücüm yetmiyor

avarakasnak

Geçip gitti avare ömrüm
Yıldız derme düşüyle çıkıp göğe
Şiir peşinde

düşbakımı

Günde en az iki kez
Düşlerinizi fırçalamayı unutmayın...
Sararmaması için

ordinaryüs

İhtisasını yaptım bütün bir ömür
Envai çeşidini bilirim acının

#hayatgüzel

Sen mi söylüyorsun bunu İsmail
Scfvbhdgryhdtfks!

#çekingen

Açık büfede onca çeşit içinden
Zeytin peynir alan yalnız
Mahcup bir çocuksun hâlâ

#şair

Nasıl acıyla açacak yapraklarını
Yarın öldüğünde, kim bilir
Üstünde bitecek çiçek

#sonvaziyet

Yıkılmadım ama
Ayakta da sayılmam

#reçete

Twitter: Yalnızlık aspirini
Dikkatli alınmalıdır, doz aşımı
Beyinde hasara yol açabilir

AŞKÎ 5-7-5'LER

1.

İncini sundun
Açıp istirdiyeni
Işığı dünyam

2.

Yanıyor hâlâ
Kurusu da vazoda
Verdiğin çiçek

3.

Eğri tütüyor
Sensizken sigaramın
Dumanı bile

4.

Gölgeleniyor
Yavaş yavaş anılar –
Yok muydun yoksa?

5.

Tenlerin değil
Tinlerin yangınıydı –
Ah, eski aşklar

ÖTEKİ 5-7-5'LER

GAMPEREST

Değişmez asla
Hüznün viranesini
Neşe köşküyle

GECE BÜYÜSÜ

Ay ışıǵı da
Efsunlar şairleri
Karanlıǵı da

ÇALAR SAAT

Başladı yine
Sızlamaya anılar –
Şiir zamanı

SEHER YELİ

Sessiz esiyor
Uyanmasın diye gül
Bülbül yorgunu

PUHU

Oyuyor sanki
Geceyi burgu gibi
Bakışlarıyla

MAHZUN

Konmuyor kuşlar
Nicedir şiirine –
Mahzun dalları

CELLAT BABİŞKO

Oyuncak diye
Darağacı yaparmış
Cellat oğluna

PES

Bezdi zulmünden
Firarda esin perin –
Ha bire şiir

KÜL OLUNCA

Su fayda etmez
Benzinle söner ancak
Yangının senin

ŞİİR ESRİMESİ

Dokundun bazen
Yazarken yıldızlara –
Tanıktır gece

